ON KAPAK AGUSTOS 428 1.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:48 Page 1



SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 36 / Hejmar 428 / Tebax 2017

15 Ağustos'un zafer çizgisi Ortadoğu Devrimi'ni yaratacaktır



15 Ağustos atılım ve zafer çizgisini, içinde bulunduğumuz koşullarda daha da derinleştirerek, geliştirerek Kürdistan'ın dört bir yanına, hatta Ortadoğu'ya yayarak özgürlük ve demokrasi mücadelesini çok daha güçlü, planlı ve sonuç alıcı bir çizgide yürütmemiz gerekiyor.

Şunu söylememiz lazım; sonuca doğru gidiyoruz dedik, elbette sonucu, yaşanacak mücadele belirleyecek. Şimdiden sonuç şöyle olacak diye somut bir şeyi kimse söyleyemez. Sonucu, taraflar arasında yürütülecek mücadelenin belirleyeceği açıktır.

Dolayısıyla mücadele eden tarafların gerçekleri görme, anlama, kendilerini eğitimli, planlı, örgütlü kılması, daha yaratıcı, daha zengin tarz ve taktiklerle mücadele etme, karşı tarafı gafil avlayarak, zayıf yakalayarak darbeleyip, yenilgiye uğratması belirleyecek. Yani sonuç kendiliğinden ortaya çıkmayacak. Bir taraf kendiliğinden çökmeyecek. Bir taraf durduk yere başarı kazanmayacak.

24 saat dişe diş bir mücadele ile sonuç belirlenecek, böyle bir mücadeleyi doğru bilinçle, anlayışla daha büyük örgütlülükle, daha yaratıcı tarz ve taktikle sürdürebilenler kazanacaklar. Bu da bir gerçek. Kendimizi yanıltmamalıyız. İçinde bulunduğumuz süreç açısından da mücadelenin böyle bir gerçek ifade ettiğini çok iyi görmeliyiz, bilmeliyiz.

> 9-12

Saralardan Nalînlere büyüyen kadın ordulaşması özgür ve demokratik toplumun garantisidir

Zozan Çewlîg

Kadınların gerilla saflarında yer alması hele hele bunu Kürdistan toplumsallığında gerçekleştirmesi büyük bir özgürlük adımı ve cesaretidir. Kadını fiziksel yapısından dolayı askeri zeminden uzaklaştıran zihniyet aslında kadını özgürlük mücadelesinden de uzaklaştırmaya çalışan ve askeri mücadeleyi erkek zihniyetinin örgüsünde kaba bir saldırı, talan ve işgalci bir anlayışa indirgeyen zihniyettir.

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi ve Kadın Özgürlük Mücadelesi somutunda açığa çıkmıştır ki; silahlanmayan, silahlı mücadeleye yönelmeyen kadın, asla ve asla ideolojik ve siyasi bir mücadele yürütemez, yürütse dahi bir başarı sağlayamaz. Bu hem Kürdistan tarihinde hem dünya tarihinde yüzlerce defa kanıtlanmıştır.

> 19-20

Statükoculuk çözüldükçe Demokratik Ortadoğu Devrimi gelişecektir

Evîndar Cûdî

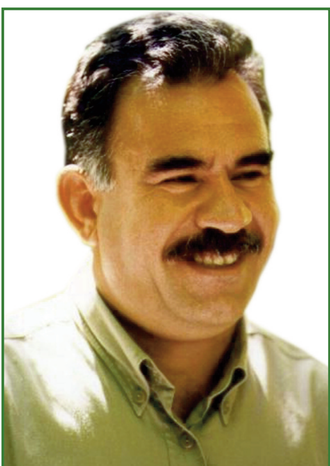
Ortadoğu'da hiçbir zaman olmadığı kadar devrimci gelişmeye açık bir zemin ve ortam var. Bölgede yaşanan savaş koşulları içinde bulunduğumuz durumda her alanda devrimci örgütü ve eylemi en ileri düzeyde geliştirme, örgütleme imkan ve fırsatları bulunmaktadır. Bunun için de zamanında, doğru taktik ve eylemle öncülük yapacak, koordine edecek, her an örgütlü hareket edecek, mücadeleyi büyütmeyi esas alacak öncü, komuta kişiliklerine ihtiyaç vardır.

Yani Demokratik Ortadoğu Devrimi, sürecin gerektirdiği örgütü, bilinci ve eylemi yaratma gücüne sahip, öncülük edecek, örgütleyecek ve yürütecek, mücadeleye komuta edecek devrimciler ve militanlar istiyor. Bugün Kürdistan Devrimi'nin de, Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin de gelişimini sağlayacak olan budur.

> 23-24

Şanlı 15 Ağustos Atlımı ve doğru devrimci siyasetin zaferi

Rêber Apo'nun Ağustos 1985 tarihli değerlendirmesinden derlenmiştir



Devrimimiz tüm engelleri aşarak gelişiyor ve şunu kesin biçimde doğruluyor; eğer bir siyaset doğruysa, yetersiz bir uygulaması bile büyük gelişmeler ortaya çıkarabilir. Yine eğer bir siyaset doğru ve buna uygun bir uygulamaya kavuşmuş ise, engeller ne denli çok olursa olsun, zafer yolunda yürüyebilir. 15 Ağustos ve sonrası atılımı, bunu parlak bir biçimde doğrulamıştır.

15 Ağustos Atılımı, salt içinde gerçekleştiği koşulların amansızlığı, karşılaşılan engeller ve zorluklar ile taşınan yetmezlik ve olumsuzluklar dikkate alındığında bile, gerçekte mucizevi bir harekettir.

> 14-18

Gerilla direnişiyle demokrasi güçlerinin mücadelesi AKP-MHP faşizmini yenilgiye uğratacaktır

Mustafa Karasu

AKP faşizmine karşı bütün demokrasi güçlerinin ortak mücadelesi gerekiyor. Tek tek mücadele etmek, faşizmin karşısında yenilmektir. Çünkü; faşizm yoğun ve azgın biçimde saldırır. Böyle saldırgan bir güce karşı kimse tek başına direnemez.

Kuşkusuz gerilla direnir, gerillanın bu gücü var. Gerilla direnişi bir dönem tam bir sonuç almasa da sonuç almanın güçlü zeminini ortaya çıkarır. Dolayısıyla süreklileşen gerilla direnişi, aynı zamanda sonuç alan direniş olur. Çünkü; AKP-MHP saldırıp da sonuç alamadığında kendisi zayıflamaktadır. Saldırılar ne kadar ağır olursa olsun sonuç alınmadığında iktidarını kaybetme durumuna düşen bir faşizm gerçekliği ortaya çıkar.

> 2-8

Hebûna Tevgera Azadiyê li Şengalê ji bo pêkhateyên li Iraqê garantorekî dîrokî ye

Sozdar Avesta

Bi rexistinkirina YBŞ û YJŞ gavekî dîrokî hat avetin. Cara yekem di dîroka civaka Êzidiyan de di encama fermanekê de keç û xortên vê civakê heza xwe a cewherî birêxistin kir û hêza parastinê avakirin. Ev gelek girîng bû. Em baş dizanin ku di serîde civaka me ya Êzidî di Rojhilata Navîn de gelê Ermenî, civaka Elewî, Asurî, Suryanî û di heman deme de gelê Kurd jî bi gelek caran qirkirinê re rû bi rû mane.

Tene dîroka ya civaka Êzidî 72 caran ferman jiyan kiriye. Fermana 73'an edî ji bona xwe qulipandiye rêxistinkirinekî bibiryardar li hemberî dijminê xwe têkoşîn kirin û berxwedayîn. Bê guman ev saya Tevgera Azadiyê, bi fikir û felsefeya Rêber Apo çêbû ye.

> 21-22

Siyasal Surec-Karasu ark.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:49 Page 2

Gerilla direnişiyle demokrasi güçlerinin mücadelesi
AKP-MHP faşizmini yenilgiye uğratacaktır

» Şu anda temel sorun; faşizme karşı nasıl mücadele edileceği sorunudur. Faşizme karşı bir mücadele sürüyor. Zaten bu kadar zorlanması, bu direnişten dolayıdır. Özgürlük Hareketi, gerilla, halk direniyor. Demokratik siyasal alan yetersiz de olsa hala direniyor. Ama bu direnişin sadece gerillayla sınırlı kalmaması; halkın, demokratik siyasal alanın, anti-faşist güçlerin tümünün bu direnişe aktif biçimde katılması gerekmektedir. «



Mustafa Karasu

AKP-MHP faşizminin Kürdistan ve Türkiye'deki saldırılarının bugün geldiği düzeyi anlamak açısından bu saldırıların nedenlerini ve amaçlarını da bilmek gerekmektedir. AKP-MHP faşizminin saldırıları 24 Temmuz 2015'te başlasa da esas olarak 2014 sonbaharına dayanmaktadır.

2014 sonbaharı, Kürt özgürlük tarihi açısından çok önemli bir dönüm noktasını ifade etmektedir. 2014 yazında DAİŞ, Türk devletinin yönlendirmesiyle hem Rojava'da hem de Başûrê Kurdistan'da Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesine saldırmıştır. Kürt halkının on yıllara dayalı kazanımlarını ezmek için Tayyip Erdoğan DAİŞ'i her yerde Kürt Özgürlük Hareketi'ne saldırtmıştır. Rojava'da da, Şengal'de de, Mexmûr'da da, Kerkük'te de DAİŞ'in saldırıları kesinlikle AKP iktidarının bilgisi dahilindedir. Zaten Mûsil'in DAİŞ tarafından ele geçirilmesi, büyük bir savaş verilerek gerçekleşmemiştir. Türk devleti ile ilişki içinde olan Mûsil valisi ve diğer çeşitli güçler tarafından DAİŞ'e teslim edilmiştir. Mûsil'ın DAİŞ'e teslim edilmesinde kesinlikle Türk devletinin parmağı vardır. Yine DAİŞ'in, Kobanê'ye saldırmasında AKP iktidarının parmağı vardır, yönlendirmesi vardır. DAİŞ hem Rojava'da hem de Başûrê Kurdistan'da Kürt Özgürlük Hareketi'ni etkisizleştirecekti, buna dayanarak da Tayyip Erdoğan Bakurê Kurdistan'da Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye edecekti. Böyle bir planla saldırtıldı. Ancak Erdoğan'ın hesapları ne Şengal'de tuttu ne Mexmûr ve Başûrê Kurdistan'da tuttu ne de Kobanê'de ve Rojava'da. Tayyip Erdoğan büyük bir sevinçle; "Kobanê de düştü düşecek", dedi. İnanarak bunu söyledi. O dönemde DAİŞ'in saldırıları önünde kimse duramadığı için Kürtlerin de DAİŞ saldırıları karşısında ezileceğini düşündü. Buna dayanarak da; "Buyurun, ismi Ayn El Arap olan Kobanê de düştü, düşecek" dedi.

Ancak evdeki hesap çarşıya uymadı. Kobanê'de tarihin en büyük direnişi yürütüldü. Şengal'de DAİŞ'in saldırıları püskürtüldü; Mexmûr'da püskürtüldü. Bunların hepsinde Kürt Özgürlük Hareketi'nin, gerillaların ve Rojava devrimcilerinin belirleyici rolü oldu. Kürt Özgürlük Hareketi ve Rojava devrimcileri bu saldırılar karşısında direnince ve bu direniş bütün dünya halklarına mal olunca, dünya halkları bu direniş etrafında toplanınca, Rojava Devrimi'yle birlikte Ortadoğu'da yeni bir dönem açıldı ve bu da Türk devletini telaşa düşürdü. Özellikle Kobanê'nin düşmemesi, 6-7-8 Ekim'de Türkiye ve Kürdistan'da Kobanê'yi destekleme eylemlerinin AKP iktidarını düşürecek noktaya getirmesi, AKP iktidarının, dolayısıyla Türk devletinin Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı yeni kararlar almasını beraberinde getirmiştir. Kürt Özgürlük Hareketi'nin Kürdistan'ın dört bir yanında yükselişe geçtiğini gören AKP iktidarı, Ortadoğu'da yükselişe geçen Özgürlük Hareketi'nin önünü almak için bir ezme saldırısı başlatma kararı almıştır. Eski dengelerin yıkıldığı, yeni dengelerin kurulacağı Üçüncü Dünya Savaşı ortamında Ortadoğu'da Kürtlerin güçlenmesini istememektedir. Kürtler, Üçüncü Dünya Savaşı koşullarında güçlendikleri ya da mevcut güçlerini korudukları takdirde, yeni kurulacak dengelerde etkili bir biçimde yer alacak, böylelikle Kürtler Bakur, Başûr, Rojava ve Rojhilat'ta özgür ve demokratik yaşama kavuşacaklardır. Sadece özgür ve demokratik yaşama kavuşmayacaklar; Ortadoğu'nun yükselen değeri olarak, devrimci, demokratik değeri olarak Ortadoğu halklarının özgürlük ve demokrasi mücadelesinin öncü gücü haline geleceklerdir. 21. yüzyıl, Önder Apo'nun dediği gibi; "Kürtlerin yüzyılı" haline gelecektir.

Türkiye'nin üzerine kurulduğu ulus devlet sistemi sarsıldı çözülme sürecine girdi

İşte bu korkuyla 30 Ekim 2014'te toplanan ve tarihin en uzun süren Milli Güvenlik Kurulu toplantısında, Kürt Özgürlük Hareketi'ni şiddetli bir savaşla tasfiye etme kararı alınmıştır. Böylelikle Üçüncü Dünya Savaşı koşullarında, yeni dengelerin kurulup statülerin belirleneceği ortamda Kürt'ün gücü kırılarak yeniden 20. yüzyıldaki gibi soykırım kıskacı altına alınmak istenmiştir. Bu bakımdan 30 Ekim kararı, ondan önce yapılan 'çöktürme planı', Erdoğan'ın 28 Şubat'ta gerçekleşen Dolmabahçe Mutabakatı'nı reddetmesi, Önderlik üzerindeki ağır tecrit ve 7 Haziran seçim sonuçlarının yok sayılması sıradan tutumlar, yaklaşımlar olarak görülmemelidir. Bütün bunlar Kürt Özgürlük Hareketi'ni, dolayısıyla Türkiye demokrasi güçlerini ezme kararı ve saldırılarıdır. Bunlar görülmeden tekil olaylara bakılarak ya da bir olaya ve olguya bakarak yüzeysel değerlendirme yapmak ne faşizmin saldırılarını anlamak olur ne de buna karşı mücadele edebilecek konumda bulunmak olur.

24 Temmuz saldırıları ve sonrasında AKP-MHP faşizminin Kürtler üzerinde uyguladığı imha ve soykırım saldırılarını ve bugünkü politikalarını anlamak açısından, 30 Ekim 2014 tarihli Milli Güvenlik Kurulu toplantısında alınan savaş kararını ve bundan sonra ortaya çıkan tutumların nedenlerini ve amaçlarını çok iyi bilmek gerekir. Erdoğan aslında 7 Haziran seçimlerinden önce farklı sonuçlar bekliyordu. Ancak tek başına hükümet olamadı. Bırakalım tek başına hükümet olmayı, Türkiye'nin üzerine kurulduğu ulus devlet sistemi sarsıldı, çözülme sürecine girdi. Kürtler, Aleviler, Süryaniler, Ermeniler, kadınlar, gençler, Mıhelmiler, demokratik İslam zihniyetinde olan inananlar meclise girdi. Tek tipleştiren meclis çoğulcu meclis haline geldi. Bütün halkların kimliğinin, kültürünün ifade edileceği yeni bir meclis ve yeni Türkiye gerçeği ortaya çıktı. Ya bu durum sindirilerek Türkiye demokratikleşecekti ya da bu sindirilmeyecek, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin ve Türkiye demokrasi güçlerinin üzerine şiddetle gidilecekti. Nitekim Türkiye'nin demokratik ulus çerçevesinde yeniden yapılanma anlayışı kabul görmedi. Çünkü; 7 Haziran seçim sonuçlarının kabul edilmesi demek; Türkiye'de her şeyin köklü değiştirilmesi demektir. Bu da aslında AKP'nin-MHP'nin vb siyasal eğilimlerin yaşamasını sağlayan ortamın ortadan kaldırılması anlamına gelmekteydi. Bu bakımdan demokrasinin gelişmesinde, demokratik ulusun şekillenmesinde kendi ölümlerini gören AKP-MHP ve çeşitli ulusalcı kesimler ittifak yaparak demokratik devrimci güçlere saldırma ve ezme kararını pratiğe koydular. 24 Temmuz saldırısı, 30 Ekim 2014'te alınan savaş kararının pratikleşmesidir. Nitekim bunu Davutoğlu defalarca dile getirdi; "Biz bir yıl önce bu talimatları verdik, bir yıldır tedbirlerimizi alıyoruz" dedi. Zaten 2014 yazından itibaren her ağzını açan AKP'li yetkili, Kürdistan'ın her yerinde 'asayişi ve kamu güvenliğini sağlayacağız' demiyor muydu? 'Sokağa kadar asayişi ve kamu güvenliğini sağlayacağız' söylemi ne anlama gelmektedir? Merkezi soykırımcı sömürgeci iktidarın, Kürt'ün her alandaki örgütlenmesini dağıtıp, iradesini kırararak sokağa, mahalleye, hatta Kürt'ün evine hakim olacağını söylemesi neyi ifade ediyordu? Kürt'ün onlarca yıla dayalı bilinci ve örgütlülüğüyle Kürdistan'da kendini yönetir hale gelmesi, mevcut siyasal zihniyet tarafından kabul edilebilir bir durum değildi. Bu nedenle ezme kararı aldılar. Bunu, soykırımcı sömürgeciliğin, zihniyetin, politikanın doğal sonucu olarak görmek gerekiyor. Burada hiç kimsenin, "Sömürgeciler niye saldırdı? Niye saldırıyor?" demeye hakkı yoktur. Eğer soykırımcı sömürgeci zihniyet değişmemişse, Kürtlerin özgür ve demokratik yaşamı kabul edilmiyorsa, olacak olan tabii ki, Kürt'ün bilinçli, örgütlü gücüne saldırmak, Kürt'ün iradesini kırmak olacaktır. Zaten cumhuriyet tarihi boyunca Kürtler ne zaman bilinçlendiyse, biraz kıpırdadıysa, örgütlendiyse hemen ya provokasyonlarla ya da saldırılarla Kürt'ün bilincine, iradesine yönelme gerçekleşmiştir.

Kürt giderek kendi kendini yönetecek duruma gelmiştir

Bugün ifade ettiğimiz siyasi soykırım operasyonları, bütün cumhuriyet tarihi boyunca olmuştur. Ne zaman Kürtlerde biraz bilinçlenme, örgütlenme oldu mu, hemen tırpanlanmıştır. Şêx Seîd ve arkadaşlarının idamı da, Seyîd Riza ve arkadaşlarının idamı da Kürtlere yönelik tüm baskılar da tamamen Kürt'ün iradesini kırma, ezme ve Kürdistan'ı soykırımın gerçekleştirilmesine uygun hale getirme saldırılarıdır. Son yıllarda da Kürt halkının özgürlük mücadelesiyle Kürtler çok önemli bir bilinç ve örgütlenme düzeyine kavuşmuşlardır. Artık giderek kendi kendilerini yönetecek duruma gelmişlerdir. Gelinen aşamada artık Kürt'ün varlığını, kimliğini, örgütlülüğünü, özgürlüğünü reddetmek mümkün değildir. Reddetmenin tek yolu, ezmektir. Ezmeden, Kürt'ün bilinçli ve örgütlü yapısı dağıtılmadan Kürt halkının özgür ve demokratik yaşam ısrarından, Türkiye'nin demokratikleşmesini ve Kürt sorununun çözümünü dayatmasından kaçınmaları mümkün değildir. Bu yönüyle Kürt halkının özgürlük mücadelesi, demokrasi güçlerinin mücadelesi, Türkiye'yi bir yol ayırımına getirmiştir. Ya Kürt sorununu çözüp demokratikleşecektir ya da şiddetli bir saldırıyla Kürt sorununun çözümünü ve demokratikleşmeyi dayatan güçler ezilecektir. Bu gerçeğin görülmesi lazım.

Bu gerçeklik görülmezse, "neden şöyle oldu, neden böyle oldu, neden bu savaş oldu, neden özyönetim direnişleri oldu?" biçiminde anlaşılmayan, siyasal gerçeklikten kopuk, sadece duygularına göre hareket eden, duygularına göre konuşan yaklaşımlar ortaya çıkar. Nitekim özyönetim direnişleri süresince bu tür yanlış, yüzeysel, kendini kandıran, gerçeklikten kopuk ve sadece iyi niyetle ifade edilen yaklaşımlar görülmüştür. Kürtler güçlenmiş, özgürlük ve demokrasiyi dayatıyor, diğer taraftan da soykırımcı sömürgecilik var. Türkiye demokratikleşmediği takdirde ne olacak? Soykırımcı sömürgecilik bu durumu kabul etmeyecek, saldıracaktır. O, aslında kendinden bekleneni yapmıştır. Kendinden beklenenı, yapması gereken ama yapmayan ise Kürt Özgürlük Hareketi'nin içinde de dışında da var olan bileşenler, çeşitli örgütlenmeler, dostlar, sol ve sosyalist örgütlerdir. Bunlar gerçekten son birkaç yılda süren savaşın karakterini anlayamamışlardır. Çok niyetsel, gerçekçi olmayan yaklaşımlar, düşman gerçeğini tanımayan, ona göre tutum almayan, kendine göre davranan yaklaşımlar görülmüştür.

Soykırımcı sömürgecilik, kendi zihniyeti ve politikası çerçevesinde 2014-2015'teki siyasal ortamda kendisinden bekleneni yapıyor. Yapmazsa o zaman

Siyasal Surec-Karasu ark.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:49 Page 3

adım atması, çözmesi gerekiyor. Bunu yapmayacağına göre, saldırması ve ezmesi gerekecektir. Bunu yapmıştır. Türk devletinin saldırı yapmasının başka bir izahı, başka bir gerekçesi olabilir mi? Başka bir gerekçeyle izah edilebilir mi? Bu durum karşısında tabii ki Kürt Özgürlük Hareketi'ne, Türkiye'nin demokrasi güçlerine ve Kürt demokratik güçlerine düşen görev ise, direnmektir, bu saldırıyı püskürtmektir. Ancak soykırımcı sömürgecilik, düşman kararlıca bu saldırıyı yürütürken, asıl direnmesi gereken, bu saldırıyı püskürtmesi gerekenler gerekli kararlılığı, gerekli iradeyi ortaya koyamamışlardır. Kuşkusuz Kürt Özgürlük Hareketi, bu gerçeği görmüştür. "Ya çözecek ya da savaşacaktır" denilmiştir. 7 Haziran'dan önce de bu söylenmiştir. Ya Kürt sorununu çözeceklerdir ya da şiddetli savaş olacaktır. Hatta çözüm zihniyeti olmadığına göre, saldırıya geçeceklerdir, savaş yapacaklardır denilmiştir. KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanlığı'nın 7 Haziran öncesi kamuoyuna açık bu yönlü değerlendirmeleri de olmuştur.



» Büyük, tarihi ve görkemli direnişler ortaya konulmuştur. Sonu muhteşem olacak direnişler ortaya konulmuştur. Bu konuda hiç kimsenin kuşkusu olmasın. Bu direnişler AKP-MHP iktidarını olmadığı kadar yıpratmıştır; yıkılacak noktaya getirmiştir. Darbe dinamiğini tetikleyen, AKP-MHP iktidarını yıkılacak noktaya getiren, kesinlikle özyönetim direnişleridir. «

7 Haziran'dan sonra AKP-MHP faşist ittifakının yaptığı, bir 12 Eylül darbesidir

Bu gerçeklik karşısında 24 Temmuz'da yapılan saldırı sonrası halkımız özyönetim ilanlarıyla direnişe geçmiştir, gerilla direnişe geçmiştir. Doğrusu yapılmıştır, doğru karar ve tutum alınmıştır. Kendisine yönelik ezme ve imha saldırısı yapılırken tabii ki buna karşı koyacaktır. Devrimci tutum, buna karşı durmak zorundaydı. 7 Haziran'dan sonra AKP-MHP faşist ittifakının yaptığı bir 12 Eylül darbesidir. Kürt halkının özgürlük mücadelesini ve demokrasi güçlerini ezmek isteyen bir darbe karşısında ne yapılması gerekirdi? Tabii ki, direnmek gerekirdi. Bu açıdan direnme kararı alanlar doğru yapmıştır; bu direnme kararına tereddütlü yaklaşanlar, bu direnme kararını zayıflatanlar, bu direnme kararını sorgulayanlar, tartışılır hale getirenler ve tırtıklayanlar ise, büyük yanlış yaparak AKP-MHP faşizminin, saldırılarının sonuç almasına istemeyerek, dolaylı olarak, objektif olarak hizmet etmişlerdir. Bu gerçekliğin açıkça görülmesi gerekir. Bu gerçekllik görülmeden doğru değerlendirme yapılmış olmaz, tarihe doğru bakılmış olunmaz. Geçmiş doğru değerlendirilmez ve geçmişe doğru bakılmazsa önümüzdeki dönemde de doğru tutum alınamaz, doğru direnilemez, doğru mücadele geliştirilemez, dolayısıyla da doğru sonuç alınamaz. Bu gerçeğin özellikle görülmesi gerekmektedir.

Bu açıdan özyönetim direnişleri sürecinde direnişi geriye çeken, "neden oldu, olmamalıydı" diyen ya da AKP-MHP faşizmi azgınca saldırırken, "mecliste bizim şu kadar milletvekilimiz var, biz direniriz", diyen yaklaşımlar kesinlikle direnişi zayıflatan, direnişin istenilen sonuçlara ulaşmasını engelleyen tutumlar ve etkenler olarak görülmelidir. Ortada bir yok etme saldırısı var, buna karşı direniliyor ama "niye buna direniliyor?" deniliyor. Direniş tırtıklanıyor. Buradaki yanlış tutumun görülmesi lazım. Bu yanlış tutumların eleştirilmesi lazım. Direnme kararı doğruydu. Eğer Kürt demokratik hareketi ve Kürt Özgürlük Hareketi'nin kadroları dahil, Türkiye'nin sol-sosyalist güçleri, AKP faşizmine karşı direnmesi gereken güçler ve bir bütün olarak tüm demokrasi güçleri, doğru tutum takınıp direnseydi, bu direniş kararı Türkiye halkları için tarihi bir şanstı, tarihi bir fırsattı; tarihi değiştirecek bir karardı. Özyönetim direnişleri kesinlikle başarılı olurdu. Özyönetim direnişlerinin başarıya kavuşması için her türlü imkan, siyasal ortam, tarihi fırsatlar bulunuyordu. Ancak özyönetim alanları kahramanca ve ısrarla direnmesine rağmen, bu konuda ağır bedeller ödemesine rağmen, halk birkaç ay özyönetim direnişçilerinin yanında kalarak her türlü zorluğa katlanarak büyük acılar çekmesine, birçok kayıp vermesine rağmen direnişçilerin yanında kalırken; demokratik siyasal alan, orta sınıf dediğimiz kesimler, yine süreci doğru anlamayan sol-sosyalist kesimler bu direniş etrafında bütünleşmemiştir. Bu direniş etrafında kenetlenmemiştir. Bunun sonucu olarak da özyönetim direnişleri alanı dışındaki ve metropollerdeki halk yeterince ayağa kalkmamıştır.

Özyönetim direnişlerinin başarısı Kürdistan'ı özgürleştirecek Türkiye'yi demokratikleştirecektir

Şunu bir daha vurguluyoruz, eğer özyönetim direniş alanları dışındaki halkımız ayağa kalksaydı, metropoller ayağa kalksaydı, Kürdistan'ın dört bir yanında devrimci demokrasi güçleri ayağa kalksaydı; özyönetim direnişleriyle bütünleşilseydi, birleşilseydi sonuç değişik olurdu. Özyönetimlerin, demokratik özerkliğin, yerel demokrasinin zaferi sadece özyönetim alanlarındaki direnişçilerin mücadelesiyle gerçekleşmeyecekti, diğer alanlar da bu direnişe destek verecekti, herkes pozisyonuna göre kendi üzerine düşeni yapacaktı. Bu temelde de özyönetim direnişleri dışındaki bütün alanların direnişi birleşecek, Kürdistan'daki özyönetim direnişlerinin başarısı Kürdistan'ı özgürleştirecek, Türkiye'yi demokratikleştirecekti. Bu temelde de Ortadoğu'nun demokratikleşmesinin önü sonuna kadar açılacaktı. Diyalektik böyle işleyecekti, süreç böyle işleyecekti. Devrimci güçlerin doğru tutum ve direnişi bu büyük sonuçları ortaya çıkaracaktı. Bu açıdan bazılarının sık sık söylediği gibi neden direnildi değil, neden yeterince direnilmedi konusunun sorgulanması gerekir. Bu direnişin tırtıklanmasının sorgulanması gerekir. Bu direniş üzerinde kuşku yaratılmasının sorgulanması gerekir. Bu büyük direniş etrafında halk serhildanlarının Kürdistan'da, metropollerde ve Kürtlerin bulunduğu her yerde bütünleşilememesinin sorgulanması gerekir. Direnmenin değil, yeterince direnilmemesinin sorgulanması gerekir. Direnilmesi gereken birçok alanın bu direnişlerle bütünleşmemesi, direnişe geçememesi ve destek verememesi durumu sorgulanmalıdır. Kesinlikle sorgulanması gerekenin bu olması gerekiyor.

Kuşkusuz bu direnişin yönetilmesi ve yönlendirilmesi sürecinde özyönetim direniş alanlarında eksiklikler, yetersizlikler olmuştur. Ama eğer direniş bütünlüklü ele alınsaydı, herkes görevlerini yerine getirseydi, bazı eksiklikler direniş içinde giderilirdi. Her devrim dört dörtlük makine gibi işleyecek biçimde hazırlanmaz. Devrimlerde esas olarak doğru tutum, irade ortaya konulduktan sonra ortaya çıkan bazı eksiklikler, yetersizlikler devrimin gücü ortamında düzeltilir ve devrimin daha etkili hale gelmesi için bu düzeltmeler her zaman yapılır. Devrim, tek düze yürüyen süreçler değildir. Eksiklikler ve yetersizlikler sorgulanabilir ama esas sorgulanması gereken konu, böyle tarihi bir dönemde demokrasi güçlerinin ve Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etme saldırısının olduğu dönemde, gerekli direniş iradesinin gösterilememesi, direniş iradesini gösteren direnişçilerle, halkımızla bütünleşilememesidir. Özyönetimlerin Ağustos ayında başladığı dikkate alınırsa, üçüncü yıla girerken bu yaklaşımın, bu değerlendirmenin de ortaya konulması gerekiyor.

Geçen dönemdeki en büyük eksiklik, Kürt Özgürlük Hareketi'nin kadroları da dahil olmak üzere demokratik siyasal alan ve bazı kesimlerde kolay koşullarda başarı kazanma eğilimi yanılgısının ortaya çıkmış olmasıdır. Özellikle İmralı görüşmeleri sürecinde var olan siyasal mücadele doğru anlaşılmamıştır. O dönemde AKP iktidarıyla Kürt Özgürlük Hareketi arasında büyük siyasal mücadele vardır. Bu siyasal mücadele doğru anlaşılacağına, kolay yollardan; seçim kazanıldı, belediye başkanlığı ve milletvekilliği elde edildi, sanki bununla Türkiye'nin demokratikleşeceği ve Kürt sorununun çözüleceği gibi tarihi bir yanılgı ortaya çıkmıştır. Kuşkusuz siyasal mücadele bütünlüklüdür, bunlar da olacaktır ama demokratik siyasal alan, orta sınıf, çeşitli demokratik çevreler, Türkiye'deki sol ve sosyalist çevreler, AKP iktidarına karşı yürütülen mücadeleyi doğru anlamamışlardır. Yumuşak ve rahat koşullarda mücadelenin başarılacağı düşünüldüğü için bütünlüklü bir mücadele anlayışı, zihniyeti ortaya çıkmamıştır. Faşizmin ancak bütünlüklü direnilirse, tutum ortaya konulursa yenilgiye uğratılacağı, soykırımcı sömürgeciliğin böyle yenilgiye uğratılacağı görülememiştir. Tek boyutlu, demokratik siyasetle, milletvekillikleri ve belediyeler kazanılarak sonuca ulaşılacağı gibi yanılgılar ortaya çıkmıştır. En kötüsü de, legal alan soykırımcı sömürgeciliğe karşı siyasal mücadelenin merkezine konulmuştur. Sadece legal, yasal alandaki çalışmalarla sonuç alınacağı, soykırımcı sömürgeciliğin yenilgiye uğratılacağı sanılmıştır. Böyle tarihi bir yanılgı ve gaflet içine girilmiştir. İşte özyönetimleri en fazla zayıflatan ve yıpratan yaklaşım bu olmuştur. Kolay koşullarda özgürlüğü kazanma yaklaşımı! Son yıllarda üst üste birkaç seçimin olması, siyasal mücadelenin bir yönüyle de bu alanda sürmesi, demokratik siyasal alandan başlamak üzere kolay yollardan kazanma yanılgısını ortaya çıkarmıştır. Bu, halka kadar yansımıştır. Böylelikle Kürdistan Devrimi'nin tarzı olan; en zor koşullarda direnip başarmanın tarzından uzaklaşılmıştır. Kürdistan Devrimi'nin tarzından uzaklaşılınca da soykırımcı sömürgeciliğe karşı mücadelede zayıf kalınmış, yanılgı ve gaflet içinde olunmuştur.

Sonu muhteşem olacak direnişler AKP-MHP iktidarını yıkılacak noktaya getirmiştir

Büyük, tarihi ve görkemli direnişler ortaya konulmuştur. Sonu muhteşem olacak direnişler ortaya konulmuştur. Bu konuda hiç kimsenin kuşkusu olmasın. Bu direnişler AKP-MHP iktidarını olmadığı kadar yıpratmıştır; yıkılacak noktaya getirmiştir. Darbe dinamiğini tetikleyen, AKP-MHP iktidarını yıkılacak noktaya getiren, kesinlikle özyönetim direnişleridir. Zaten darbeciler de, AKP-MHP iktidarının yarattığı sorunlar, Türkiye'yi çıkmazla karşı karşıya getirmesi ve bu temelde zayıf duruma düşmesinden yararlanarak harekete geçmişlerdir. Darbeciler başarılı olamamıştır ama devlet tarihte görülmediği kadar güçsüz duruma düşmüştür. Eğer özyönetim direnişleri olmasaydı, direnmeden teslim olunsaydı AKP-MHP iktidarı hiç yıpranmadan büyük sonuçlar alacak ve buna dayanarak da soykırımcı sömürgeciliği derinleştirerek Kürt'ü soykırımla karşı karşıya getirecekti. Özyönetim direnişleri istenilen amaca ulaşmadığı için AKP-MHP iktidarda kalmıştır ama sergilenen büyük direnişle güçten düşürülmüştür. Eğer AKP-MHP iktidarı güçten düşürülmeseydi, direnmeden iktidarını güçlendirip pekiştirseydi, bugün gerçekten hem Kürt halkı açısından hem de demokrasi güçleri açısından daha zor, daha dramatik durumlarla karşılaşırdık. Şu anda AKP-MHP faşizmi saldırıyor ama çok güçlü değil, aksine güçsüzdür, ayakta duramayacak haldedir. Kendisini ayakta tutmak için can havliyle saldırısını sürdürmektedir. AKP-MHP faşizminin saldırılarını böyle görmek gerekiyor.

15 Temmuz darbe girişimi, Türkiye'nin bir iç savaş yaşar hale gelmesidir; Türkiye'nin büyük yıpranması anlamına gelmektedir. Türkiye'yi bu hale getiren Erdoğan-Bahçeli faşizmi kendilerini ayakta tutmak için daha fazla şovenizme, daha fazla Kürt düşmanlığına, daha fazla demokrasi düşmanlığına sarılmışlardır. Daha fazla dünyaya saldırmaya, toplumun dikkatlerini böyle dışa çekerek kendilerini ayakta tutmaya çalışmışlardır. Kim, AKP-MHP iktidarının politikaları, söylemleri, uygulamalarına normal ve rasyonel diyebilir? Davranışları ne kadar gerçekçidir? Ama başka kozları kalmamıştır. Türkiye'nin bütün birikimini, bütün imkanlarını şovenizmi şaha kaldırarak kendi iktidarlarının dayanağı yapmaya çalışmaktadırlar. Zaten başka türlü bu iktidarın ayakta kalması mümkün değildir. İçeride herkesi karşısına almış, dışarıda herkesi karşısına

Siyasal Surec-Karasu ark.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:50 Page 4

almış, Ortadoğu'da herkesi karşısına almış. Düne kadar canciğer kuzu sarması olduğu Suudi Arabistan en büyük düşmanı haline gelmiş. Bu durum bir iktidarın zayıflığıdır, güçsüzlüğüdür. İktidarın şovenizmle kışkırttığı toplumsal kesimler dışında dayanağı kalmamıştır. Bu bir güçlülüğü değil, zayıflığı ifade etmektedir. Bu açıdan AKP-MHP iktidarı, 15 Temmuz'dan sonra darbe girişimini de gerekçe yaparak özellikle Türkiye'de onlarca yıla dayanan darbe karşıtlığını kendisine basamak yaparak, yine CHP'nin darbe girişiminden sonra AKP iktidarına kazandırdığı meşruiyete dayanarak böyle bir meşruiyet zemini üzerinden Fethullahcıları gerekçe gösterip, asıl önündeki engel olan Kürt Özgürlük Hareketi'ni ve demokrasi güçlerini tasfiyeye yönelmiştir.

15 Temmuz'la birlikte darbecilerin gücü kırılmıştır, etkisi kalmamıştır. Çünkü; AKP iktidarı darbeyi önceden haber almış, ona göre planlama yaparak darbeyi ezip kendi iktidarını pekiştirme zemini yapmıştır. Darbeyi iktidarının saldırılarına meşruiyet zemini yapmak için kullanmıştır. Yine CHP'nin Türkiye halklarında var olan darbe karşıtlığına dayanarak 'ben de darbeye karşıyım' deyip, Erdoğan'ın, AKP'nin uygulamalarına destek vermesi, Bahçeli ve Erdoğan'ı Kürt halkına ve demokrasi güçlerine saldırmada cesaretlendirmiş; o günden bugüne de saldırılarını sürdürmektedir.

AKP-MHP'nin kaderini 2019 seçimleri belirlemeyecektir

Kuşkusuz AKP-MHP faşizmi, kendini ayakta tutmak için saldırılarını sürdürecektir. Kürt Özgürlük Hareketi'ni ezmeden, demokrasi güçlerini ezmeden AKP-MHP faşizminin geleceği yoktur. Her ne kadar şaibeli referandumla yeni bir sistemin yasal dayanağını sağlasa da bunun yerleşip yerleşmeyeceği belli değildir. 2019 hedef gösterilmektedir. Ancak, AKP-MHP'nin kaderini 2019 seçimleri belirlemeyecektir; 2019 öncesi yürütülen siyasal mücadele ve anti-faşist mücadele belirleyecektir. Eğer bu süreçte mücadele kesintisiz ve etkili olarak sürdürülürse, AKP-MHP faşizminin ayakta kalması mümkün değildir. Şu anda AKP-MHP faşizmi bir ölüm-kalım savaşı vermektedir. Kuşkusuz devlet imkanlarını kullanıyor, Türkiye'nin bütün değerlerini pazarlıyor, buna dayanarak ayakta kalmaya çalışıyor ama öyle sonuç alacak düzeyde bir güce sahip değildir. Türkiye tarihinde hiçbir hükümet bu düzeyde zayıf duruma düşmemiştir. İçeride toplumun yarısından fazlasını karşısına almıştır. Bu, zaten kaybetmeyi ifade eder. Bu, herhangi bir dönemde karşılaşılan bir muhalefet değildir. Geçmiş dönemdeki muhalefetler farklıydı. Bir parti iktidara gelir, diğeri giderdi. Şimdi öyle değil! Şimdi, yeni bir sistem, faşist sistem kurulacak mı, kurulmayacak mı? Soykırımcı sömürgeci, dinci milliyetçi bir iktidar mı kurulacak, yoksa bu yıkılıp Türkiye demokratikleşip, Kürt sorunu çözülecek midir? Şimdi böyle bir cepheleşme vardır. Toplumun yarısının muhalefeti böyle bir karaktere sahiptir. Yani karşıtlık vardır. Şu anda AKP'ye karşıt olan yüzde elliden fazla bir toplum vardır. Bunlar AKP'nin kurmak istediği düzeni kabul etmemektedir. AKP'nin kurmak istediği düzenin engellenmesinden yanadırlar. Bu yönüyle Türkiye ikiye bölünmüştür.

Öte yandan dışarıda herkesle kavgalıdır, bölgede herkesle kavgalıdır; en temel müttefiklerini kaybetmiştir. Bu yönüyle AKP-MHP faşizminin Kürt halkının özgürlük mücadelesine karşı yürüttüğü inkar ve imha soykırım saldırıları onu güçlendirememiştir; güçsüzleştirmiştir. Çünkü; sonuç alamıyor. Belki bazı yıpratmalar yapıyor, tutukluyor, toplumun örgütlü kesimlerini dağıtmaya çalışıyor, sürekli operasyonlar yapıyor, saldırılar yapıyor; böyle bir saldırı içinde ama sonuç alamıyor. Sonuç alamamak demek, güçten düşmek, takatten düşmek demektir. AKP-MHP iktidarı böyle bir durumu yaşıyor. Sonuç alamadığı takdirde bu özel savaşı, kirli savaşı,

> » AKP-MHP'nin kaderini 2019 seçimleri belirlemeyecektir; 2019 öncesi yürütülen siyasal mücadele ve anti-faşist mücadele belirleyecektir. Eğer bu süreçte mücadele kesintisiz ve etkili olarak sürdürülürse, AKP-MHP faşizminin ayakta kalması mümkün değildir. Şu anda AKP-MHP faşizmi bir ölüm kalım savaşı vermektedir. «

faşizmi uzun süre sürdüremez. AKP faşizminin Kürt halkına ve demokrasi güçlerine saldırısı kritik bir noktaya gelmiştir. Çünkü; sonuç almak istiyor. Sonuç almadıkça ayakta kalamayacağını biliyor. Bu yönüyle sonuç almak için bütün gücünü, bütün imkanlarını kullanmaya çalışıyor. Bu kadar bağırması, çağırması, her gün şovenizmi daha fazla tahrik etmesi, şovenizmi şahlandırarak toplumun desteğini almaya çalışması tamamen büyük sıkışmanın sonucudur. İlla ki sonuç almak istiyor. Bu bakımdan saldırıyor; psikolojik savaşı arttırıyor. Bu saldırılarla Kürt Özgürlük Hareketi'nin ve demokrasi güçlerinin iradesini kırmaya çalışıyor. Bir irade kırma savaşı yürütüyor. Bu kadar özel savaşa, psikolojik savaşa yoğunluk vermesi kesinlikle bununla ilgilidir.

Faşist soykırıma karşı direnişin sadece gerillayla sınırlı kalmaması gerekiyor

Şu anda temel sorun; faşizme karşı nasıl mücadele edileceği sorunudur. Mevcut mücadele düzeyi nedir? Bunların üzerinde durulması gerekiyor. Faşizme karşı bir mücadele sürüyor. Zaten bu kadar zorlanması bu direnişten dolayıdır. Özgürlük Hareketi direniyor, gerilla direniyor, halk direniyor, demokratik siyasal alan yetersiz de olsa hala direniyor. Ama bu direnişin sadece gerillayla sınırlı kalmaması; halkın, demokratik siyasal alanın, anti-faşist güçlerin tümünün bu direnişe aktif biçimde katılması gerekmektedir. Artık AKP faşizmini, direniş dışında geriletmek mümkün değildir. O, her türlü yol ve yöntemle saldırıyorsa, saldırılarını en yüksek ve şiddetli düzeyde yapıyorsa, o zaman bu iktidara karşı da direnişin her yol ve yönteminin denenmesi gerekiyor. Oldukça etkili mücadele araçlarına kavuşulması gerekiyor. Sadece yumuşak yöntemlerle yetinmemek gerekiyor. Kuşkusuz anti-faşist mücadelede her direnişin, her duruşun anlamı vardır ama her duruşun ve mücadelenin anlamlı hale gelmesi için faşizmi geriletecek bir direniş çizgisinin ortaya çıkması gerekiyor. Bütün farklı direnme alanları birleştiğinde, ortaklaştığında bunun faşizmi geriletmesi gerekiyor. Böyle olursa her mücadele yönteminin bir anlamı ve değeri olur. Ancak mevcut mücadele dikkate alındığında, faşizmi geriletecek etkili bir mücadele yürütüldüğünden söz edemeyiz. Bu açıdan mücadele yol ve yöntemlerinin daha yaygın ve etkin hale getirilmesi gerekmektedir.

CHP bir adalet yürüyüşü yaptı. Demokrasi güçleri de destekledi. Ancak şu ortaya çıktı ki, Kılıçdaroğlu ve CHP yönetiminin tutumu AKP'yi geriletme, faşizmi geriletme, Türkiye'yi demokratikleştirme doğrultusunda ilerletme yönünde değildir. Bu adalet yürüyüşü, esas olarak da AKP'nin saldırıları karşısında çok gerilemiş, sinmiş, iradesi kırılma noktasına gelmiş CHP'nin itibarını kurtarma ve Kılıçdaroğlu'nun genel başkanlığını ayakta tutma eylemine dönüşmüştür. Adalet yürüyüşü daha sonra etkili ve farklı mücadele yöntemleriyle sürdürülemediği için, AKP iktidarına karşı mücadele haline getirilemediği için beklenen sonucu vermemiştir. Bir yönüyle demokrasi güçleri yine aldatılmıştır, yine oyalanmıştır. Demokrasi güçleri o yürüyüşü desteklerken yanlış yapmamışlardır ama CHP'nin yönetimi ve Kılıçdaroğlu'nun zihniyeti bir nevi sanki AKP'nin özel savaş koluymuş gibi toplumu aldatan, geriye çeken, pasifize eden, o eylem etrafında toplumun tepkilerini yumuşatan, toplumun tepkilerini tüketen bir duruş içinde olmuşlardır. Bu açıdan demokrasi güçlerinin hem örgütlenme düzeylerinin hem tutumlarının hem de eylem çizgilerinin daha etkili hale getirilmesi gerekmektedir. En başta da eylemlerin süreklileşmesi gerekmektedir. Bir yerde adalet yürüyüşü yapmakla, bir yerde nöbet tutmakla olmaz; etkili eylem biçimlerine dönüşmesi ve süreklileşmesi lazım. AKP faşizmine karşı her gün bir direnişin ortaya konulması gerekiyor. Küçük-büyük bütün direnişlerin birleştirilerek AKP iktidarını sarsan bir direniş çizgisinin ortaya konulması gerekiyor. Bu konuda eksiklikler var. Bu konudaki en önemli eksiklik, demokrasi güçlerinin bir araya gelmesinde yaşanan sorundur. Hem faşizm var denilecek hem de bu kadar dağınık olunacak! AKP faşizmine karşı bütün demokrasi güçlerinin ortak mücadelesi gerekiyor. Ortak mücadele olmadan faşizm nasıl geriletilecektir? Tek tek mücadele etmek, faşizmin karşısında yenilmektir. Çünkü; faşizm yoğun ve azgın biçimde saldırır. Böyle saldırgan bir güce karşı kimse tek başına direnemez. Kuşkusuz gerilla direnir, gerillanın bu gücü var. Gerilla direnişi bir dönem tam bir sonuç almasa da sonuç almanın güçlü zeminini ortaya çıkarır. Dolayısıyla süreklileşen gerilla direnişi, aynı zamanda sonuç alan direniş olur. Çünkü; AKP-MHP saldırıp da sonuç alamadığında kendisi zayıflamaktadır. Saldırılar ne kadar ağır olursa olsun sonuç alınmadığında zayıflayan, gerileyen, iktidarını kaybetme durumuna düşen bir faşizm gerçekliği ortaya çıkar. Zaten eğer şu anda zorlanıyorsa, bütün saldırılara rağmen sonuç alamıyorsa, bu kesinlikle gerillanın fedaice direnmesi sonucudur. Bu gerçekliğin de herkes tarafında görülmesi gerekiyor.

Faşizmin olduğu yerde anti-faşist cephe kurulur

Eğer gerilla direnmeseydi, direnecek gücü göstermeseydi şu anda Erdoğan-Bahçeli zaferini ilan ederdi. Zafer ilan edemiyor. "Bizim geleceğimiz Türkiye'nin geleceğidir; biz kaybedersek Türkiye kaybeder" diyor. Hala büyük kaybetme korkusuyla yaşıyor. Bu nedenle kendi kaybetmesini Türkiye'nin kaybetmesi olarak gösterip toplumun desteğini alarak ayakta kalmaya çalışıyor. İşin gerçeği budur. Kaybetme korkusundan uzaklaşacak, rahatlayacak bir siyasal durum ortaya çıkmıyor. Saldırıyor, saldırıyor, sonuç alamıyor. Sonuç alamayınca da güçten, takatten düşüyor. Bu bakımdan faşizm güçlü zamanında değildir; en zayıf zamanındadır. Bu gerçekliğin tüm demokrasi güçleri, halkımız ve halklar tarafından görülmesi lazım. Sol ve sosyalist güçler tarafından görülmesi lazım. Demokratik yelpaze içindeki herkesin AKP-MHP iktidarının bu zayıf konumunu anlaması lazım. Bu durumda ne gerekiyor? Demokratik bir blok yaratıp mücadeleyi sürekleştirmek gerekiyor. Kesinlikle demokratik bir blok yaratıp mücadele süreklileştiğinde, bu iktidarın yerinde yeller eser. Ayakta kalıyorlarsa, nedeni; demokrasi güçlerinin ortaklaşıp ortak mücadele verememesidir. Mücadeleyi kesintisiz yürütemiyorlar. Mücadele yürütülüyor, ancak kesintili oluyor, zayıf ve eksik kalıyor. Faşizm deniyorsa, herkes sorumlu davranacaktır. Faşizmin olduğu yerde anti-faşist cephe kurulur. En geniş yelpazede faşizme karşı demokrasi güçlerinin birliği, cephesi, platformu, bloku ortaya çıkarılır. Bu yapılamıyorsa ortada büyük bir sorumsuzluk var demektir. Kim engelliyorsa sorumsuzca yaklaşıyordur, faşizme hizmet ediyordur, faşizmin ömrünün uzamasına yardımcı oluyordur.

Faşizme karşı HBDH oluşturulmuştur

Bu bakımdan tüm demokrasi güçlerinin bir araya gelmesi gerekiyor. Bir araya gelip mücadeleyi süreklileştirmeleri gerekiyor. Faşizmi düşürmenin yolu, asgari bir program etrafında tüm demokrasi güçlerinin bir araya getirip çok zengin örgütlenme biçimleriyle, çok zengin eylem biçimleriyle mücadelenin süreklileştirilmesinden geçer.

> » Artık AKP faşizmini, direniş dışında geriletmek mümkün değildir. Faşizm, her türlü yol, yöntemle ve en şiddetli şekilde saldırıyorsa, o zaman bu iktidara karşı da direnişin her yol ve yönteminin denenmesi gerekiyor. Oldukça etkili mücadele araçlarına kavuşulması gerekiyor. Sadece yumuşak yöntemlerle yetinmemek gerekiyor. «

Böyle bir tarihi görev herkesin önünde duruyor. Demokrasi güçlerinin üzerinde böyle bir sorumluluk, önünde böyle bir görev var. Erdoğan; "durmak yok, yola devam" diyor. Böyle bir faşizme karşı mücadele de kesintisiz olmalıdır. HDK-HDP doğruyu söyledi, "durmayacağız, durduracağız" dedi. Evet, durmamalı, durdurulmalı! Ama bunun yol ve yöntemi var. Demokrasi güçlerinin birliğinin sağlanması gerekiyor. Sol, sosyalist güçlerin birliğinin sağlanması gerekiyor. CHP içindeki demokrat, ilerici kesimler böyle bir cephe içine çekilmeli, çekilmiyorsa da diğer güçler bir araya gelmeli, faşizme karşı bir demokrasi cephesi kurmalıdırlar. Demokrasi güçleri CHP'nin kem-küm edişine bakarak oyalanamazlar. CHP şu anda Kürtlerdir, şunlardır, bunlardır diyerek bırakalım demokrasi cephesine gelmeyi, demokrasi cephesinin oluşmasını engelliyor. Buna izin verilmemelidir. Demokrasi cephesine çekilmeye çalışılmalı, çekilmiyorsa demokrasi cephesi kurularak, CHP aşılarak faşizme karşı mücadele yükseltilmeli. Bu konuda artık beklenemez. Demokrasi cephesinin, blokunun kurulmaması, demokrasi güçlerinin birliğinin yaratılmaması artık suçtur. Kim gelmezse tarih karşısında suçlu durumdadır. Bu yönüyle faşizme karşı cephenin kurulması zamanı gelmiş, geçiyor. Demokrasi cephesi kurulursa, mücadele edilirse Erdoğan-Bahçeli faşizmi ayakta kalmayacaktır.

Bu dönemde demokrasi güçlerinin aktif olması lazım; hem herkese gitmesi ve herkesi birleştirme çabası içinde olması lazım hem de mevcut örgütlenme düzeyiyle hangi eylemler yapılıyorsa azamisinin yapılması gerekiyor. Gençliğin her yerde eylemde olması gerekiyor. Kadınların eylemde olması gerekiyor. Örgütlü grupların, toplulukların eyleme geçmesi gerekiyor. Mahallede, sokakta, her yerde küçük büyük demeden direniş birimleri de kurulabilir; faşizme karşı, polislere karşı, devletin saldırı güçlerine karşı halk, birimler direnişe geçmelidir. Bu açıdan Kürt demokratik güçlerinin, sol ve sosyalist güçlerin, örgütlü tüm güçlerin, Türkiye'nin demokrasi güçlerinin her yerde kimseden beklemeden örgütlenmesi ve eyleme geçmesi gerekiyor. Ortaklaşma olmadı, o zaman bekleyelim, denilemez. Faşizme karşı anti-faşist cepheyi yaratma ve daha etkili eylemler yaratma çabasıyla her grubun, her birimin kendini örgütleyip eylem yapma çabaları yan yana yürütülmelidir. Hiçbir gerekçe devrimci güçlerin, demokrasi güçlerinin, anti-faşist güçlerin eylemsiz kalmasını izah edemez. Hiçbir gerekçe ortaya konulmadan, herkes bulunduğu yerde anti-faşist örgütlenmeler, birimler kurmalı, faşizme karşı direnişe geçmelidir. Bu dönem böyle bir dönemdir.

Kuşkusuz yapılması gereken en önemli iş, tüm demokrasi güçlerinin bir araya getirilmesi, bu bir araya gelişin yarattığı sinerjiyle de eylem kapasitelerini arttırmalarıdır. Faşizme karşı, Halkların Birleşik Devrim Hareketi-HBDH, oluşturulmuştur. Bu, yoğunluklu olarak illegal devrimci güçlerin bir birleşik hareketi olarak ortaya çıkmıştır. Bu aslında öngörüsü yüksek, çok önemli bir çabadır. Bunun gerçekleşmesi çok önemli ve sorumlu bir yaklaşımdır. Faşizme karşı bir duruşun ortaya konulması bile önemlidir. Anti-faşist bir cephenin varlığı bile bu ortamda çok önemlidir. Halkların Birleşik Devrim Hareketi, belki henüz istenilen örgütlülüğe ve eyleme ulaşamamıştır. Özellikle Türkiye'de gençleri, kadınları, halkı harekete geçirmede beklenen performansı ve gelişmeyi hala yaratamamıştır ama buna rağmen HBDH'yi çok önemli görmek gerekiyor. Legal alanda da herkesin bu sorumlulukla, bu yaklaşımla bütün demokrasi güçlerini birleştirmesi gerekiyor. HBDH'deki o sorumluluk, o bilinç, o görev anlayışı kesinlikle Türkiye'deki bütün sol güçlerin, sosyalist güçlerin, demokrasi güçlerinin göstermesi gereken tutum olmaktadır. Bu açıdan Halkların Birleşik Devrim Hareketi'nin örgütlendirilmesi, faşizme karşı tutum ortaya koyması, yetersiz de olsa belirli bir mücadele duruşunun, tutumunun, eyleminin ortaya çıkarılması çok önemlidir. İşte bu zemin üzerinden, bu zihniyet, bu sorumluluk anlayışı



» Reqa Hamlesi'nin başarısı; Kürt, Arap, Süryani, Ermeni, Türkmen, Çeçen halklarının başarısı olacaktır. Demokratik ulus temelinde şekillenen Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun başarısı olacaktır. Çünkü; Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu bir Kürt federasyonu değildir, halkların demokratik federasyonudur. Bu açıdan, Reqa'da DAİŞ yenildiğinde sadece Kuzey Suriye'de değil, Suriye'nin genelinde demokrasi güçleri ve özgürlük güçleri kazanmış olacaktır. «

üzerinden Türkiye'deki tüm demokrasi güçleri bir araya gelerek anti-faşist bir hareket ortaya çıkarabilirler, yaratabilirler. Bu yaratıldığında AKP-MHP iktidarı sonun başlangıcını yaşayacaktır. Faşizm saldırıyor ama en geniş kesimleri örgütleme, faşizme karşı çıkartma, mücadelenin toplumsal zeminini güçlendirerek çok geniş yol ve yöntemlerle faşizme karşı mücadele verme imkanları da fazlasıyla ortaya çıkmıştır. Bu iktidarın meşruiyeti çok zayıflamıştır. Meşruiyeti ortadan kalkmıştır. Meşruiyeti olmayan bir iktidara karşı mücadele yürütmek ve onu iktidardan düşürmek zor değildir. AKP-MHP faşizminin meşruiyeti çok zayıflamışken ona karşı direnenlerin meşruiyeti çok güçlüdür. Bu bakımdan faşizm karşısında mücadele imkanları da artmış, kazanma koşulları da güçlenmiştir. En başta da toplumun büyük çoğunluğunu karşısına aldığından faşizme karşı en geniş yelpazede örgütlemeler gerçekleştirme imkanları fazlasıyla artmıştır. Faşizme karşı her türlü eylemi gerçekleştirme imkanları fazlasıyla artmıştır. Faşizmin içine düştüğü bu durumdan yararlanmak gerekiyor. Türkiye halklarının, Türkiye toplumunun faşizme karşı öfkesini görüp, bunu örgütleyip harekete geçirmek gerekiyor.

Soykırımcı sömürgeciliğin Kürdistan'da ne kadar zayıf olduğu görülmelidir

Şu an Kürdistan'da halk AKP faşizmine karşı çok öfkelidir. Kürdistan tarihinde halkımızın soykırımcı sömürgeciliğe karşı en fazla öfke duyduğu bir zamandan geçiliyor. Türkiye cumhuriyeti tarihinde hiçbir iktidar böyle bir duruma düşmemiştir. Hiçbir iktidar Kürdistan'daki meşruiyetini bu düzeyde yitirmemiştir. Artık, Kürt karşıtı her türlü zulüm aracını kullanan soykırımcı bir faşizm ortaya çıkmıştır. Kürt düşmanıdır, Kürdistan düşmanıdır. Kürt halkının özgür ve demokratik yaşamının, Kürt'ün bütün değerlerinin düşmanıdır. Kürt'ün ismine düşmandır; diline, kültürüne, her şeyine düşmandır. Bakmayın hala TRT 6'nın açık olmasına; soykırımcı sömürgeciliğin özel savaş aracı olduğu için kapatılmıyor. Soykırımcı sömürgeciliğe hizmet etmektedir. Soykırımcı faşist sömürgeciliğin örtüsüdür. Soykırımı örtme, Kürt'ü bitirme saldırısının kılıfıdır. Artık mecliste Kürt, Kürdistan bile denilmeyecek; Kürtlerden söz edilmeyecek. Zaten bütün belediyelerde yaptıkları ortada değil mi? İlk yaptıkları iş Kürt kültürüyle ilgili kurumları tasfiye etmek olmuştur. Kürtçeye saldırmak olmuştur. Kürdistan'daki katliamların sembolü olan heykeller yıkılmıştır. Orhan Doğan'ın heykeline bile saldırılmıştır. Kürt'ü, Kürtlüğü, Kürt'ün demokrasi ve özgürlük mücadelesini hatırlatan her şeyin kökü kazınmak istenmektedir. Bu açıdan soykırımcı sömürgeciliğin Kürdistan'da ne kadar zayıf olduğu da görülmelidir. Kürtlerle Osmanlı imparatorluğu, Türkiye cumhuriyeti dahil devlet arasındaki bağın bu kadar koptuğu, devletin de Kürtlere bu kadar yoğun saldırdığı başka bir dönem görülmemiştir. Bu, soykırımcı sömürgeciliğin bitişini ifade etmektedir.

Bu yönüyle gayri meşru, Kürt düşmanı, soykırımcı bir rejime karşı toplumu örgütlemenin de, mücadele etmenin de imkanları fazlasıyla artmıştır. Direnmenin meşruiyeti en yüksek düzeydedir. Özyönetim direnişleri çok meşru ve haklı bir direnişti. Fakat bizzat Kürt demokratik hareketi içinde, Kürt Özgürlük Hareketi içinde, demokratik ve sol güçler içinde bu direnişin meşruiyetini tırtıklayan yaklaşımlar vardı. Direnişi esas olarak zayıflatan en temel etken bunlardı. Ama şimdi AKP faşizmine karşı direnmenin meşruiyeti en yüksek düzeydedir. Faşizme karşı direnme iradesi ve kararlılığı olanlar örgütlenip mücadeleyi geliştirebilirler. Bunu bir daha vurguluyoruz; faşizme karşı mücadele etme iradesi ve kararlılığı olanlar Kürdistan'da da Türkiye'de de örgütlenip faşizme karşı mücadeleyi yükseltebilirler. Kim, 'faşizme karşı antifaşist örgütlenme yapma imkanı yok', kim, 'bu faşizme karşı örgütlenme ve direnme koşulları yetersiz' diyorsa gerçeklere gözlerini kapatıyordur. Ya da kendisinin mücadele iradesi ve kararlılığı yoktur. Yoksa mevcut ortamda hem Kürdistan'da hem de Türkiye'de faşizme karşı örgütlenme iradesi, eylem yapma iradesi ve kararlılığını ortaya koyanlar toplumu örgütlerler, faşizme karşı mücadeleyi geliştirirler, faşizmi geriletirler, faşizmi yıkılma süreci içine sokarlar. Bu açıdan bu dönemde esas olan, bu anti-faşist mücadele iradesini, mücadele yaklaşımını ortaya çıkarmak ve herkesi de böyle bir irade ve kararlılık içinde faşizme karşı duruş göstermeye sevk etmektir.

Reqa'nın özgürleştirilmesiyle Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu da şekillenecektir

Kürt Özgürlük Hareketi'nin mücadelesi sadece Türkiye'de sürmüyor; tüm Ortadoğu'da bu mücadele sürmektedir. Ortadoğu'da süren mücadele, başta Erdoğan ve AKP iktidarı olmak üzere Ortadoğu'daki tüm gerici iktidarlara karşı yürütülen mücadeledir. Mücadelenin böyle bütünlüklü bir karakteri vardır. Bakur'da da Rojava'da da Irak'ta da İran'da da Başûr'da da yürütülen mücadeleler bütünlüklüdür. Bu mücadelenin tümü özgürlük güçlerinin, demokrasi ve özgürlük karşıtı güçlere karşı yürüttüğü mücadeledir. Bu gerçekliğin bir kere görülmesi gerekiyor. Bu yönüyle Reqa'da yürütülen savaş sadece DAİŞ'e karşı değildir; orada, tüm Ortadoğu'daki demokrasi ve özgürlük karşıtı güçlere karşı savaş yürütülüyor. En başta da Türkiye'deki AKP-MHP faşizmine karşı yürütülen bir savaştır. Bu açıdan Reqa'daki hamlenin başarısıyla birlikte sadece Kuzey Suriye ve Suriye'de değil, Ortadoğu'da önemli siyasal sonuçlar olacaktır, Türkiye üzerinde ciddi etkisi bulunacaktır. Reqa'nın özgürleştirilmesiyle birlikte Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu şekillenecektir. Çünkü; Reqa Hamlesi'nde esas olarak da Arap gençler, Arap güçleri yer almaktadır. Bu yönüyle Reqa Hamlesi'nin başarısı; Kürt, Arap, Süryani, Ermeni, Türkmen, Çeçen halklarının başarısı olacaktır. Demokratik Ulus'un başarısı olacaktır. Demokratik Ulus temelinde şekillenen Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun başarısı olacaktır. Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu bir Kürt federasyonu değildir. İçinde Arapların, Kürtlerin, Süryanilerin, Ermenilerin, Çeçenlerin olduğu halkların demokratik federasyonudur. Burada kazanan, zafere giden demokrasidir, özgürlüklerdir. Reqa'da DAİŞ yenildiğinde sadece Kuzey Suriye'de değil, Suriye'nin genelinde demokrasi güçleri ve özgürlük güçleri kazanmış olacaktır.

Reqa'da DAİŞ'in yenilgiye uğratılmasıyla birlikte Suriye'nin nasıl şekilleneceği ortaya çıkacaktır. Suriye artık merkeziyetçi otoriter bir sistem olmayacak ya da sadece bir ulusal topluma dayalı bir sistem olmayacaktır. Arap'ıyla, Kürt'üyle, Süryani'siyle, Çeçen'iyle, Alevi'siyle, Ermeni'siyle bütün farklı etnik ve dinsel kimliklerin demokrasi içinde özgürlüklerini yaşayacağı bir Suriye olacaktır. Suriye değişmek zorunda kalacaktır. Reqa Hamlesi'nin başarısı, Suriye'nin demokratik temelde yeniden şekillenmesi sürecini başlatacaktır. Artık Suriye demokratikleşmeden, ne istikrara kavuşabilir ne barış gelebilir ne de Suriye birliğini koruyabilir. İstikrarın da barışın da birliğin de güvencesi demokratikleşme olacaktır. Bu çok önemlidir. Suriye demokratikleşme sürecine girdiğinde bütün Ortadoğu demokratikleşme sürecine girecektir. Suriye'de oluşacak demokratikleşme düzeyi bütün Ortadoğu'yu etkileyecektir. Zaten Erdoğan bundan korkmaktadır. Korkudan tir tir titremektedir. Suriye'nin demokratikleşmesi demek; Türkiye'nin demokratikleşmesinin kapısının aralanması demektir. Türkiye'nin demokratikleşmesi demek; Devlet Bahçeli ve Tayyip Erdoğan gibi faşist şeflerin siyaset sahnesini terk etmesi, siyaset sahnesinden silinmesi anlamına gelecektir. Türkiye'nin demokratikleşmesi de, Kürt sorununun çözümü demektir.

Reqa Hamlesi'yle birlikte Rojava Devrimi büyük bir başarı kazanmıştır. Rojava Devrimi kendi amaçlarına büyük oranda ulaşmıştır. Önder Apo, Rojava Devrimi başladığında beş-altı şehri kurtarmak yetmez, devrimi Suriye'ye yaymadan güvenceye alamazsınız, demişti. Rojava Devrimi de Önder Apo'nun bu çizgisiyle Rojava'yı aşıp Kuzey Suriye'ye yayılarak büyük başarılar elde etmiştir. Rojava Devrimi'nin en büyük başarısı, Kürtlerle Arapların dostluğuna, kardeşliğine dayalı bir Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu ortaya çıkarmasıdır. Bu federasyon etnik bir federasyon değildir. Ne Kürt'e, ne Arap'a, ne Türkmen'e, ne de Çerkez'e aittir, demokrasiye aittir, özgürlükçü güçlere aittir, bütün halklara aittir, Demokratik Ulus'a aittir. Böyle bir federasyonun ortaya çıkması, Suriye'nin demokratikleşmesinin temeli haline gelmesi demektir. Bu bakımdan Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nu sadece Suriye'deki bir coğrafyada yapılan federasyon olarak da göremeyiz. Yeni Suriye'nin nasıl şekilleneceğinin belirleneceği alan olacaktır. Bunu kesinlikle böyle görmek gerekiyor.

Reqa'nın alınması gerçekten de bir eşik olarak görülmelidir

Reqa'nın alınmasıyla birlikte Suriye'nin demokratikleşmesi açısından, Suriye'nin demokratik birliği açısından bir eşik aşılmış olacaktır. Bu bakımdan Reqa gerçekten de bir eşik olarak görülmelidir. Suriye'de giderek demokratikleşme sürecinin tartışılacağı yeni bir döneme girilecektir. Reqa'dan sonra artık savaş eskisi gibi sürmeyecektir. Yine savaş ve mücadele olacaktır ama artık demokratik Suriye'nin nasıl olacağı, Suriye'nin nasıl şekilleneceği konuları daha çok tartışılacaktır, daha fazla gündemde olacaktır. Bugüne kadar süren Cenevre ve Astana görüşmelerinde yeni Suriye'nin nasıl olacağı tartışılmadı. Ya da oralar siyasal çözüm tartışmalarının yapıldığı yer olmadı. Taraflar birbirlerine karşı tutum ve mücadelelerini ortaya koydular. Bundan sonra artık Suriye'nin siyasal yollarla yeni sistemini oluşturma süreci yaşanacaktır. Bundan sonra Cenevre olursa anlamlı olacaktır; bundan sonra bu tür toplantılarda Suriye'nin geleceği tartışılacaktır. Şimdiye kadar böyle bir tartışma yapılmamıştır. Bu tartışmanın yürütüleceği bir zemin de yoktu. Savaşta güçlerin durumu daha tam netleşmemişti. Bu açıdan Reqa Hamlesi, Rojava Devrimi'nin yeni başarılar elde etmesi, Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun temeli haline gelmesi ve bu temelde de demokratik Suriye'nin şekillenmesinde esas alınacak bir zemin olması anlamına gelecektir. Artık Suriye ile ilgilenen tüm siyasal güçlerin üzerinde tartışacağı, uzlaşacağı bir zemin vardır. O da Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'dur. Artık hiç kimse ne eski Suriye temelinde istikrar ve barışın olabileceğini düşünebilir ne de kendine muhalif diyen güçlerin yaklaşımıyla yeni bir Suriye kurulabilir. Şu anda yeni Suriye'nin kuruluşu açısından en avantajlı güç Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'dur; Rojava Devrimi'nin değerleridir. Rojava Devrimi'ni başlatan, geliştiren değerler Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nu oluşturduğu gibi, Demokratik Suriye'nin oluşmasında da en temel etken olacaktır.

Siyasal Surec-Karasu ark.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:50 Page 6

Kuşkusuz hala Şehba, İdlib gibi Firat'ın batısındaki alanların durumu da önemlidir. Oraların durumu da Suriye'nin geleceğini etkileyecektir. Şehba, Efrîn ve Kobanê arası alan da önemlidir. Yine Dêra Zor tarafı önemlidir. Önümüzdeki dönemde mücadele bu alanlarda şekillenecek. Nitekim şimdiden Şehba bölgesinde, Efrîn-Kobanê hattında, Firat'ın batısında önemli bir askeri ve siyasal mücadele sürmektedir. Yine Dêra Zor çevresinde, Ürdün tarafında mücadele sürmektedir. Suriye'nin doğusu ve Irak sınırında DAİŞ bundan sonra da bir dönem varlığını sürdürecektir. Reqa'dan sonra DAİŞ'in giderek Irak'a çekilmesi, Irak üzerinde savaşını yürütmesi büyük bir olasılıktır. Suriye'de giderek dayanağı zayıflayan DAİŞ, çıktığı topraklar üzerinde Irak'a karşı savaş yürütecektir. Bir nevi Irak'a ve İran'a karşı kullanmak isteyen bazı güçler tarafından orada varlığı sürdürülecektir. Bunu böyle görmek gerekir. Bu temelde de Irak'tan beslenerek Suriye'nin doğusunda etkinliğini bir dönem daha sürdürecektir. Tabii ki Dêra Zor'un durumu farklıdır. Dêra Zor'un esas olarak Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu açısından önemi var. Kendi güvenliğini koruması açısından önemlidir. Dêra Zor'u aldığı takdirde Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'na yönelik tehditler azalacaktır ya da tehditler etkisiz kalacaktır. Ama Dêra Zor'un alınmaması, DAİŞ'te kalması Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'na tehdittir.

Diğer yandan rejim de Dêra Zor'u tümden aldığında sürekli Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu ile bir gerilim yaşayacaktır. Bu bakımdan Doğu Suriye'deki durum kısa sürede istikrara kavuşmayacaktır. Orada bir gerilim yaşanacaktır. Fakat bu gerilimlerin çok ciddi genel bir savaşa dönüşmesi de beklenmemelidir. Mevcut durumda Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'na, yine Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu içindeki özerk Kürt kantonlarına yönelik Suriye rejiminin ciddi bir saldırı yapması söz konusu olamaz. Suriye böyle bir şey yaptığı takdirde birçok durum değişebilir. Suriye ile Kürtlerin uzlaşma zemini kalmayabilir. Bu bakımdan Suriye'nin doğrudan Kürtlere yönelik saldırısı öyle kolay göze alınacak bir saldırı değildir. Suriye devleti bunu yaptığı takdirde, mevcut Suriye rejimi kendi yok oluşunu da başlatmış olur. Bu yönüyle gerilimler olur ama gerilimlerin başka güçlerin öngördüğü gibi bir Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu ile merkezi Şam'daki yönetimin, siyasi güçlerin çok şiddetli bir çatışması ya da hesaplaşması haline dönüşmesi kolay değildir. Bunun en başta da Suriye'ye, Suriye'deki rejime, siyasi güçlere hiçbir faydası olmayacaktır. Ancak Suriye'deki mevcut dengeler, bugünkünden farklı bir konuma gider ve mevcut rejim kendi konumunun güçlendiğini görürse, böyle bir savaş olasılığı da gündeme gelebilir.

AKP iktidarı, Suriye dahil bir Arap cephesiyle karşı karşıya gelebilir

Firat'ın batısı ise çok karmaşık siyasal ve askeri durum arz etmektedir. Orada şimdiye kadar Türkiye, Katar ve Suudi Arabistan'ın desteğiyle bazı güçleri besleyip büyüttü. Şimdi ise Suudi Arabistan ve Türkiye karşı karşıya gelmiş bulunmaktadır. Artık bu çatışma, kavga nereye gider bilinmez ama mevcut durumda Türkiye ile Suudi Arabistan'ın çatışması gündeme girmiştir. Bu durum tabii ki hem mevcut Suriye rejimi açısından belli imkanlar ortaya çıkarmaktadır hem de QSD güçleri ve Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu güçleri açısından belirli avantajlar ortaya çıkarmaktadır. Türkiye hala Katar'dan para alabilse de Suudi Arabistan'ın desteğini kaybetmesi, Katar'ın mevcut durumda ABD dahil belli Arap güçleri tarafından tutum alınan ülke olması, Türkiye'yi Şehba bölgesinde yalnız düşürmüştür. Bunu da herkes görüyor. Bunu Suriye rejimi de görüyor, Rusya da görüyor, ABD de görüyor, devrimci güçler de görüyor. AKP iktidarı şimdi komplolarla, oyunlarla bazı güçlerin desteğini alıp konumunu güçlendirmek istiyor. Ancak Türkiye'yi herkes tanıdığından, yaptığı oyunları fark ettiğinden bu tür girişimler sonuç almıyor. Buna rağmen Türkiye tüm imkanlarını kullanarak, şantajlar yaparak Firat'ın batısındaki Kürtlerin kazanımlarını darbelemek istiyor. Bu konuda pazarlıklar yapma, tavizler verme yaklaşımı da bulunmaktadır. Bu açıdan günlük takip edilmesi ve tutum alınması gereken bir durum söz konusudur.

> » Soykırımcı faşist Türk devleti bir işgalci güç olarak gelecek, Efrîn'e girecek, orayı işgal edecek! Efrîn halkı ona, o zevki tattırmayacaktır, direnecektir. Orayı bir direniş alanı haline getirecektir. Efrîn halkı, Demokratik Suriye Güçleri kesinlikle Şehba'yı ve Efrîn'i Türk devletine bataklık haline getireceklerdir. Özgür ve demokratik yaşam için bu gereklidir. «

Erdoğan istediği kadar kabadayılık yapsın, bağırsın, çağırsın, yalnızlaşmıştır. Herhangi bir girişimi AKP iktidarının tümden tasfiye olmasıyla sonuçlanabilir. Şu anda AKP iktidarı kritik durumdadır. Kuşkusuz sürekli saldırıyor, sürekli tehdit ediyor. Bunlar zayıflığın ürünüdür. Orada bir nevi namusu kurtarma yolundadır, zevahiri kurtarma çabası içindedir. Çünkü; gerçekten konumu zayıflamıştır. Öyle, "Firat Kalkanı'yla girdim, güçlendim" sözleri hikayedir. 'Firat Kalkanı' döneminde Suudi Arabistan'ın da, Katar'ın da desteği vardı. Katar şimdi parası dışında destek verecek durumda değildir; Suudi Arabistan'la karşı karşıya gelmiştir; Mısır'la zaten karşı karşıyadır. Bu bakımdan Suriye dahil bir Arap cephesiyle karşı karşıya gelme durumu vardır. Belki Türkiye, Suudi Arabistan'la karşı karşıya gelmeyi, İran'la yakınlaşma etkeni olarak görebilir ama İran da, Suudi Arabistan'la, genel Sünni Arap cephesiyle yaşadığı çatışmayla Suriye'deki çatışmayı birbirinden ayıracaktır. Hatta Suriye'de Türkiye-Suudi Arabistan çelişkisinin ortaya çıkmasından hem Suriye hem de İran yararlanmaya çalışacaktır. Bu yararlanma da herhalde Türkiye'nin hayrına olmayacak, Türkiye'nin pozisyonunun daha fazla zayıflamasıyla sonuçlanacaktır.

> » Efrîn'deki direniş sadece YPG-YPJ'nin, oradaki devrimci güçlerin direnişi olmayacaktır. Direniş esas olarak Efrîn'de bir halk direnişi olarak gelişecektir. Halk köylerde, sokaklarda, mahallelerde, şehirlerde serhildan bilinciyle, örgütlü gücüyle, iradesiyle direnecektir. Bu açıktır. Zaten Türkiye destekli çetelerin Efrîn halkının direnişi karşısında durması mümkün değildir. «

Efrîn halkı, saldırılar karşısında direnecektir. Şu anlaşılıyor ki, Şehba, yani Bab, Cerablus'un da içinde olduğu bölgede Türk devletine karşı bir direniş ortaya çıkacaktır, bir direniş gelişecektir. Hatta şunu söyleyebiliriz; Şehba'daki Kürt, Arap, Çeçen, Türkmen toplulukların direnişi eskisine göre daha güçlü olacaktır. Zaten yakın zamanda ortak komutanlıklar altında birleştiler, Türkiye'ye karşı direnileceğini ortaya koydular. Bir nevi orada Türkiye'ye karşı, bütün Suriye halklarının ulusal kurtuluş savaşı yürütülecektir. Hatta Suriye halkları, Türkiye'ye karşı yütüttükleri bu savaşta kimlik ve irade kazanacaklardır. Demokratik Suriye'nin mayalanması bir yönüyle de burada atılacak ve derinleşecektir. Çünkü; buradaki direniş Halep'i etkileyecektir. Halep'in de Suriye'nin şekillenmesinde önemli rol oynayacağı açıktır. Halep'teki ve çevresindeki halkın, Arapların, Türkmenlerin, Süryanilerin, Ermenilerin, Kürtlerin Şehba'da Türk ordusuna karşı savaş yürütmesi, Suriye halklarının irade kazanması ve güçlenmesinde, Suriye'nin demokratik ulus olarak birliğini korumasında çok önemli etken olacaktır.

Zorluklar, sıkıntılar olmadan devrim olmaz

Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu zaman zaman bölünme etkeni olarak gösterilmeye çalışılıyor. Aksine Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu bölünme etkeni değil, Suriye'nin birliğini güçlendiren bir projedir, bir çözüm modelidir. Buna Şehba'daki ortak direniş de eklenince Suriye'nin demokratik birliği güçlenecektir. Ama nasıl birlik? Bütün etnik ve dinsel toplulukların özgür ve demokratik yaşadığı, yerel demokrasinin olduğu, yerel demokrasinin hem demokratik özerklikler hem federasyonlar temelinde Suriye'nin siyasal sisteminin temeli haline geldiği ve bu temelde de Suriye'nin hiçbir ülkenin yapamadığı kadar birliğini pekiştirip demokratik karakter kazanıp güçlü hale geldiği yeni bir Suriye gerçeği ortaya çıkacaktır. Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu ve Şehba'daki gelişmeler hem Suriye'nin demokratikleşmesinde hem de Suriye'nin demokratik birliğinde önemli rol oynayacaktır.

Bu çerçevede Efrîn'deki halkın direnişi de önemlidir. Efrîn artık örgütlenmiş, demokratik sistemi oluşmuş bir kantondur, bir özerk bölgedir. Demokratikleşme ise her zaman halkın gücünün açığa çıkarılmasını ifade eder. Demokratikleşme kadar halkın gücünü açığa çıkaran, halkın dış güçlere karşı mücadelesini güçlendiren başka bir anlayış ve sistem yoktur. Bu bakımdan Efrîn'de demokratik topluma dayalı demokratik konfederal sistemin bulunması, Türkiye'nin saldırılarına karşı da halkın güçlü bir direniş göstereceğini ortaya koymaktadır. Halk demokratik sistemine dayanarak Demokratik Konfederalizm'e ve Demokratik Ulus'a dayanarak Türk devletine karşı direnecektir. Halk Efrîn'de özgür ve demokratik yaşamın tadını almıştır. Kuşkusuz devrim dönemi aynı zamanda sıkıntılar ve zorluklar dönemidir. Tabii ki zorluklar olmadan, sıkıntılar olmadan devrim olmaz. Ya da zorlukları ve sıkıntıları göze almadan ne özgürlük gelir ne demokrasi gelir ne de devrim gerçekleşir. Bu yönüyle Efrîn'deki yetersizlikler, eksiklikler, zorluklar, sıkıntılar o devrimin doğası gereğidir. Devrimi zayıflatan değil, devrimin daha da güçlendirilmesini sağlama konusunda çabanın daha da arttırılmasını gerektiren gerekçelerdir.

Efrîn'de direniş, esas olarak bir halk direnişi olarak gelişecektir

Bu yönüyle Efrîn, soykırımcı sömürgeciliğe karşı direnecektir. Bu direniş sadece askeri güçlerin direnişi olmayacaktır; halk taşıyla, sopasıyla direnecektir. Zaten Efrîn'de direniş sadece askeri olursa, olmaz. Askeri özsavunmayla, toplumun demokratik örgütlenmelerinin özsavunması olan serhildanıyla, taşıyla, sopasıyla direnecektir. Bu yönüyle Efrîn'deki direniş sadece, YPG-YPJ'nin, oradaki devrimci güçlerin direnişi olmayacaktır. Direniş esas olarak Efrîn'de bir halk direnişi olarak gelişecektir. Halk köylerde, sokaklarda, mahallelerde, şehirlerde serhildan bilinciyle, örgütlü gücüyle, iradesiyle direnecektir. Bu açıktır. Zaten Türkiye destekli çetelerin Efrîn halkının direnişi karşısında durabilmeleri mümkün değildir. Böyle olsaydı Erdoğan her gün Efrîn'i tehdit etmezdi. Erdoğan da, Türkiye de, dünya da biliyor ki, oradaki çete gruplarının hiçbirisi Efrîn'deki devrimci güçler karşısında duramaz. Şehba'daki devrimci güçler karşısında duramaz. Zaten bunun için Türkiye, Bab'a, Cerablus'a doğrudan girdi. Efrîn'e de doğrudan gireceğim, diyor. Zaten kendisine bağlı çetelerin yapacağı bir şey yoktur. Ama kendisi de doğrudan girdiğinde bu giriş, bu saldırı Erdoğan'a, Erdoğan hükümetine pahalıya patlatılacaktır. Erdoğan'ı zayıflatan Kobanê Direnişi oldu, Erdoğan'ın siyasi dengelerinin altüst olmasını sağlayan Kobanê Direnişi oldu, Efrîn direnişi ise, Erdoğan'ı ve AKP hükümetini tümüyle



Siyasal Surec-Karasu ark.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:50 Page 7



» Başûrê Kurdistan'daki yönetim tarzının toplumu ne hale getirdiği, toplumda nasıl bir umutsuzluk yarattığı, bunun sonucu da kaçışın nasıl hızlandığı görülmektedir. Aslında ekonomik imkanları az değil ama bu imkanlar peşkeş çekiliyor. Kürdistan'daki ekonominin kaymağını Türkiye yiyor ve KDP yiyor. Biraz da YNK yararlanıyor. Böyle parsellenmiş bir ekonomik sömürü sistemi var. «

götürecektir. Bir işgalci güç olarak gelecek, Efrîn'e girecek, orayı işgal edecek! Efrîn halkı ona, o zevki tattırmayacaktır, direnecektir. Orayı bir direniş alanı haline getirecektir. Öyle bir direniş alanı haline getirecektir ki, belki de Erdoğan bir zamanlar Amerikalıların Vietnam'da söylediği gibi daha fazla asker, daha fazla silah, daha fazla uçak demek zorunda kalacaktır. Efrîn halkı, Demokratik Suriye Güçleri kesinlikle Şehba'yı ve Efrîn'i Türk devletine bataklık haline getireceklerdir. Özgür ve demokratik yaşam için bu gereklidir. Rojava Devrimcileri, Efrîn halkı, QSD güçleri özgür ve demokratik yaşamı kazanmak, Suriye'yi demokratikleştirmek için Erdoğan'ın ve AKP iktidarının saldırttığı güçleri de yenilgiye uğratması gerekiyor. Bu güçlere karşı Suriye halklarının ulusal demokratik direnişini geliştirmeleri gerekir. Efrîn ve Şehba'daki direniş sadece Kürtlerin direnişi olmayacaktır; tüm Suriye halklarının işgalcilere karşı direnişi olacaktır. Demokratik ulusal birliğin, ulusal cephenin direnişi olacaktır.

Sanki Başûrê Kurdistan KDP'nin tapulu malıdır

Başûrê Kurdistan'daki siyasal durum da ilginç bir düzeye ulaşmıştır. 1992'de PKK'ye saldırarak bir gün sonra meclis ilan edilmesinin üzerinden 25 yıl geçti. Ancak bu 25 yıl içinde demokratik, adil, eşit bir düzen kurulamadı. Sanki Kürdistan birilerinin tapulu malı, üzerinde istediği gibi bir tasarruf yapılabilirmiş gibi bir yönetim ortaya çıktı. Zaten Başûrlu partilerin zihniyeti şudur; toplumu yönetmek, topluma egemen olmak, toplumun üzerinde hakimiyet kurmak! Bu gerçekten de 20. yüzyıldan hatta daha önceki yüzyıllardan bile daha geri bir yönetim anlayışıdır. Bu kadar halka tepeden bakan, halkı bir sürü yerine koyan siyasi anlayış olamaz. Bir nevi Başûrê Kurdistan üzerinde özellikle KDP'nin bir egemenlik anlayışı var. Sanki Başûrê Kurdistan tapulu malıdır. Kürdistan'ın bütün imkanlarını yakın çevrelerine dağıtmaktadır. Bu yönetim anlayışından halk bıkmıştır. Halk, "Başûrê Kurdistan'da birkaç aile Başûrê Kurdistan'ın üzerinde oturmuş, istedikleri gibi yaşıyorlar, çalıyorlar, çırpıyorlar, harcıyorlar" değerlendirmesi yapıyor. Bu bir gerçekliği ifade ediyor. Dünyanın başka yerlerinde de egemen sınıflar toplumları sömürüyorlar, egemenlik kuruyorlar, yandaşlarına imkan sağlıyorlar ama Başûrê Kurdistan'da bu çok açık biçimde yapılıyor. Hiçbir kurala, kaideye uymadan, kitabına uydurulmadan açık biçimde yapılıyor. Buna karşı toplum artık tepkilidir. Toplumun partilere güveni kalmamıştır. Halk sadece, Kürdistan'ın sömürgeci güçler karşısında ayakta kalması için bu partilere, siyasi güçlere sabrediyor. Alternatifini bulsa hemen bu güçler saf dışı olacaklar. Alternatifleri olmadığı için hala Başûrê Kurdistan'da ayakta kalıyorlar. Goran Hareketi biraz muhalefet yaptı, kısa sürede ikinci parti oldu. Eğer Goran Hareketi de KDP ve YNK gibi hemen iktidar hevesine düşmeseydi, ekonomik, toplumsal, siyasal sorunlar karşısında muhalefetini sürdürseydi, şu anda Başûrê Kurdistan'da hakim olurdu. Ama meclise girince, biraz güç olunca hemen iktidar olup imkanları paylaşmak istediler ve kendi kendilerini bitirdiler. Goran'ın etkisiz kalmasının hikayesi, iktidarı paylaşmayla ilgilidir. İktidarı paylaşmaya heveslenince, birkaç bakan elde etmeye heveslenince, Goran kendi sonunu getirmiştir. Halbuki Başûr'da etkili bir muhalefet olan gücün kesinlikle Başûr'da siyasi etkisi güçlenir, temel siyasal güç haline gelirdi. Goran böyle bir tarihi fırsatı kaçırdı.

Kürdistan'daki ekonominin kaymağını Türkiye, KDP yiyor biraz da YNK yararlanıyor

Bir nevi Goran da sistemiçileştirildi. Böylelikle Başûr'da ekonomik, toplumsal, siyasal sorunlar daha da ağırlaştı, krize girdi. Çünkü; çözümleyici hiçbir güç ortada yok. Şu anda böyle bir kriz had safhadadır. Meclis zaten çalışmıyor. Ekonomik ve toplumsal sorunlar ağırlaşmıştır. Öyle ki, Kürtler on yıllardır, bir özgür toprağımız olsun, Kürdistanımız olsun, bize ait olsun derken, Başûrê Kurdistan'da böyle bir imkan ortaya çıkmışken gençler kaçmak istiyor, Avrupa'ya gitmek istiyor, Başûr'da yaşamak istemiyor. Bu bile başlı başına Başûrê Kurdistan'daki yönetim tarzının toplumu ne hale getirdiğini, toplumda nasıl bir umutsuzluk yarattığını, bunun sonucu da kaçışların nasıl hızlandığını göstermektedir. Aslında ekonomik imkanları az değil ama bu imkanlar peşkeş çekiliyor. Kürdistan'daki ekonominin kaymağını Türkiye ile KDP yiyor. Biraz da YNK yararlanıyor. Böyle parsellenmiş bir ekonomik sömürü sistemi var. Özellikle Türkiye öyle bir ilişki ve sistem kurmuş ki, Başûrê Kurdistan'ın gelirlerinin çoğunu Türkiye'ye götürüyor, Türkiye yiyor. Eğer şu anda Başûrê Kurdistan'ı sömürmezse, bir de Katar parası gelmezse Türkiye ekonomik olarak çöker. Türkiye nasıl bu kadar büyük ekonomik kriz ortamında varlığını hala sürdürebiliyor? Başûrê Kurdistan'ın kaynaklarını yediği için! Su gibi içiyor. Türkiye'nin her türlü malı Başûrê Kurdistan'ı işgal etmiş durumda. Hatta deforme mallar bile piyasaya sürülüyor. Bu ilişki üzerinden ekonomik kaynakları KDP'nin yönetimine yakın olanlar ve Türkiye yiyor. Başûrê Kurdistan'da öyle ciddi bir ekonomik kriz yok. Türkiye iliklerine kadar o kadar sömürmüş ki, KDP yönetimi ve çevresi iliklerine kadar öyle bir sömürüyor ki, yine YNK'ye yakın olanlar da nemalanınca toplumda bir ekonomik kriz yaşanıyor. Sözkonusu kriz, toplumda yaşanıyor. Yoksa yönetim kademeleri ve toplumun elit kesiminin bir ekonomik krizi yok. İşin gerçeği budur.

Esas kriz toplumsal alanda yaşanmaktadır. Tamamen kendisini tüketim toplumuna, kapitalizme kaptırmış, Kürt'ün esas gücü olan toplumsallığı dağıtan, Kürt'ü Kürt olmaktan, Kürdistan'ı Kürdistan olmaktan çıkaran bir ekonomik ve sosyal yaşam vardır. Ekonomik ve sosyal yaşam mevcut haliyle Kürt'ü bitiren yaşamdır. Kürt, sömürgeci egemenlik altında bile bu kadar bitirilmişlik içinde değildi. Sömürgeciliğin baskısı vardı, egemenlik altındaydı ama toplumsal yaşamı bu kadar bozan, dağıtan bir ekonomik ve toplumsal yaşam anlayışı yoktu. Şimdi ne toplumsal yaşam anlayışı var, ne ekonomik yaşam anlayışı var. Tamamen çürümeye götüren, kapitalizmin bireycileştirdiği ve tükettiği bir yaşam sistemi kurulmuş. Başûr'daki yaşam gerçekten bozuyor. Özellikle bireyciliğin, kapitalist zihniyetin girdiği yerdeki gençlik, toplum bir çürüme içine giriyor. Yine biraz geleneksel toplum direniyor. Eğer geleneksel toplumun direnişi de olmasa, Başûrê Kurdistan'da toplumsal yaşam tümden bitmiş durumdadır.

Bu duruma karşı etkili ve alternatif bir muhalefetin yapılması gerekiyor. Artık bu toplumsal yaşama, ekonomik yaşama, siyasal anlayışa karşı mücadele verilmeden, Başûrê Kurdistan kurtarılamaz. Başûrê Kurdistan'da etkili bir muhalefetin çıkarak dinamizm yaratıp mevcut iktidar güçlerini ve yozlaşmış siyasal partileri sarsması gerekiyor. KDP'yi, YNK'yi, diğer partileri sarsması, sallaması gerekiyor. Etkili muhalefetle bunlar sarsılmadan, bunlardaki siyasal, ekonomik, kültürel, toplumsal zihniyeti değiştirmek ve toplumu yeni bir yaşam arayışı içine sokmak mümkün değildir. Mevcut durumda ya Başûrê Kurdistan bir çürüme içine girerek kendi kendini tüketecektir ya da buna toplumcu demokratik güçler aktif müdahale ederek bu zihniyeti, bu yaşam anlayışını durduracaklardır. Artık bunun durdurulmasının zamanı gelmiştir. KDP'den ürkmeden, şu ya da bu partiden ürkmeden aktif açık muhalefetin yapılması gerekir. Özellikle KDP'nin politikalarına karşı etkili bir müdahalenin olması gerekir. Bu siyasal zihniyetin sarsılması gerekir. Bu siyasal tekel de yozlaştırıyor. Kürdistan'da yeni siyasal grupların, zihniyetlerin, dinamik grupların açığa çıkmasını engelliyor. Bu yönetim anlayışı sadece toplumu baskı altına almıyor, sömürmüyor; bir de yeni siyaset anlayışını, toplum anlayışını savunacak kesimlerin ortaya çıkmasını da engelliyor.

KDP ve mevcut yönetim kendisini çürüttüğü, yozlaştırdığı gibi, toplumu da yozlaşmaya açık tutan, kendisiyle birlikte Başûrê Kurdistan'ı da bitiren bir politika izliyor. Bunun artık durdurulması gerekiyor. Yurtseverlik adına, Kürtlük adına, Kürtçülük adına artık bu duruma göz yumulmaması gerekiyor. Şimdiye kadar Kürtler geçmişten beri biraz özgür bir vatan toprağı bulamamışlardı, şimdi Başûrê Kurdistan'da nısbi de olsa Kürtlere ait bir toprak var, bir yaşam alanı var. Bu nedenle şimdiye kadar KDP'ye, YNK'ye ve diğer siyasal partilere göz yumdular. Yurtsever duygular ve Kürtlük duyguları bu yanlışlıklarla yan yana yaşama, yanlışlıklara göz yumma durumunu ortaya çıkardı. Artık Başûrê Kurdistan'da diğer siyasal partilerin, gençlerin, demokratik toplumcu güçlerin bu kaygıları bırakıp mevcut duruma müdahale etmesi gerekir. Kürtlük adına, yurtseverlik adına dış dünya karşısında mevcut yönetimimizi koruyalım yaklaşımıyla mevcut siyaset ve iktidar anlayışına sessiz kalınmamalıdır. Çünkü; mevcut yönetim artık Kürt'ü zayıf düşürüyor, Kürt'ü güçsüzleştiriyor, Kürt'ü tehlikelerle karşı karşıya getiriyor, Kürt'ü yozlaştırıyor. Bu duruma müdahale edilmezse, Kürtlüğün tümden bitişini getirecek gelişmeler ortaya çıkar. Bu siyasal anlayış, bu toplumsal yaşam anlayışı, bu ekonomik yaşam anlayışıyla Kürdistan savunulamaz. Herkes kendini bir yaşama bağlamış, yaşama endekslemiş, tüketim toplumuna dayalı yaşam içinde hiç kimse ülke, vatan, özgürlük, demokrasi düşünecek halde değildir. Bunları sahiplenen, bunlar için mücadele edecek bir toplumsal güç de kalmamış. Bu nedenle DAİŞ saldırınca kısa sürede Hewlêr'in boşaltılması gündeme geldi. Eğer gerillaların direnişi olmasaydı Hewlêr düşecek, Başûrê Kurdistan'ın tümü tehlikeye girecekti. Bunu yaratan, mevcut yönetim anlayışının ekonomik, sosyal, kültürel politikalarıdır. Toplumsal politikalarıdır. Bu açıdan buna karşı artık aktif mücadelenin verilmesi gerekir. Devrimci tutumun alınması gerekir.

Başûr'daki en temel sorunlardan biri siyasal parçalanmışlıktır

Başûr'un en temel sorunu, demokratikleşme sorunudur. Kararlı bir demokratik mücadele vermenin zamanı gelmiş ve geçmektedir. Başûr'da ulusal düzeyde bazı kazanımlar ortaya çıkmış olsa da bu bir toplumsal devrimle, demokratik devrimle olmadı. Ortadoğu ve dünya siyasal dengeleri içinde KDP'nin belli bir güç kazanması, Başûrlu siyasi partilerin belli alanlara hakim olma durumu ortaya çıktı. Şimdi demokratik devrim zamanıdır. Ulusal demokratik devrim olmalı ki, Başûrê Kurdistan toplum gerçeği, gerçek ve çağdaş ihtiyaçları karşılayan yurtsever, demokrat, özgürlükçü ve toplumcu bir karaktere kavuşsun; demokratik bir sistem kurulsun. Kürtler sadece kendi topraklarını değil, bütün Ortadoğu'yu demokratikleştirme ve özgürleştirme potansiyeline sahiptirler. Kürt böyle potansiyele sahip toplum iken, bir ulus iken, bir halk iken KDP zihniyeti ve diğer partilerin zihniyeti Kürt'ü bir iki şehirde hakim olma, bir iki şehirde hakimiyet kurup orayı yönetme gibi dar zihniyete hapsetmektedir. Halbuki Kürtler demokratik karakterleriyle sadece Başûrê Kurdistan'ı değil, Irak'ta ve Ortadoğu'da öncü halk olarak çok büyük kazanımlar elde edebilirler. Ancak KDP ve Başûrlu partilerin dar milliyetçi yaklaşımları bırakalım Irak ve Ortadoğu'da, sadece Kürtler için bile olumlu ve kazanım getiren bir karakterden uzaktır. Hatta Kürt Özgürlük Hareketi özgürlükçü demokratik toplumcu çizgisiyle bütün Ortadoğu'da Kürtlere bir hamle yaptırmak isterken, Kürtler Ortadoğu'da demokratik devrimin öncüsü haline gelme durumundayken, Başûrê Kurdistan'daki yönetim ve partiler Kürt Özgürlük Hareketi'nin sadece Kürdistan'ı

Siyasal Surec-Karasu ark.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:50 Page 8

değil, bütün Ortadoğu'yu etkileyecek, Kürt'ü 21. yüzyılda yükselen halk haline getirecek politikalarını, örgütlülüğünü engellemeye çalışıyorlar. Gelişmesinde kendi sonlarını görerek Kürt Özgürlük Hareketi'ni de ayağından çekip geriletmek istiyorlar. Şu anda Başûrê Kurdistan'daki yönetimin, siyasal güçlerin yaklaşımı bu düzeydedir. Buna gençlerin, kadınların, tüm demokratik çevrelerin, özgürlükçü demokratik toplumcu güçlerin dur demesi, Başûrê Kurdistan'ı tam demokrasiye kavuşturacak bir demokratik devrim programıyla mevcut yönetime müdahale etmesi gerekiyor. Radikal bir demokratik devrim programıyla mevcut yönetimi aşarak Başûrê Kurdistan'ı gerçek anlamda demokratikleştirecek, Başûrê Kurdistan'ın demokratikleşmesi temelinde Irak'ın da Ortadoğu'nun da demokratikleşmesinde rol oynayacak bir siyasal mücadeleye ve hamleye ihtiyaç bulunmaktadır.

Başûr'daki en temel sorunlardan biri de, siyasal parçalanmışlıktır. Siyasal partiler ne siyasi ahlaka ne de demokratik siyasete dayanarak aralarında mücadele yapmadıklarından siyasal alan halkı bıktıracak düzeyde yozlaşmış hale gelmiştir. Şu anda Başûrê Kurdistan'da siyaset çökmüştür. Meclis çalıştırılmıyor, meclis başkanı Hewlêr'e konulmuyor. Goran güya hükümet içinde, herhangi bir etkisi yoktur. YNK hükümet içindedir ama KDP ile karşılıklı saygıya dayalı eşit bir ilişki yoktur. KDP'nin YNK üzerinde hegemonik baskısı bulunmaktadır. Tüm bunlar dikkate alındığında Başûrê Kurdistan'da ne siyasal birlikten ne de o siyasal birliğin gerektirdiği bir demokratik meclisten söz edilebilir. Sorunlar ağırlaşmıştır; bu durum karşısında KDP çözümsüzdür, gençler tepkilidir, toplum tepkilidir, herkes tepkilidir. Şimdi KDP de bütün sağ iktidarların, milliyetçi kesimlerin yaptığı gibi milliyetçi söylemle toplumun dikkatlerini dışa yöneltmek ve bu temelde de siyasal, toplumsal, ekonomik, kültürel sorunların üstünü örtmek istemektedir. KDP'nin yakın zamanda gündeme getirdiği, 25 Eylül'de yapacağız dediği referandum, iç sorunların üstünü örtme referandumudur. Çünkü; bu referandumun yapılması konusunda bölgesel ve dünya koşulları elverişli değil, yine iç koşullar elverişli değildir. İçte bu kadar çatışmalı olurken, sorunlar çözülmezken dışarıda da çok dar bir politik yaklaşım içindeyken böyle bir referandumun gündeme getirilmesi Kürtler açısından kazandırmaktan çok kaybettirecek bir durum ortaya çıkaracaktır.

KDP ile İsrail istihbaratı iç içedir

KDP, "devlet kuracağız, devlet olacağız" diyerek Başûrê Kurdistan'daki sorunların üstünü örtmeye çalışıyor. KDP'nin esas aldığı 20. yüz yıldaki zihniyette bile devlet kurmak isteyenler, ulusal güçlerin siyasal cephesini kurmuşlar, onu bir meclisle taçlandırmışlar, o meclise dayanarak da dışa karşı tutum koymuşlardır. Şimdi Başûrê Kurdistan'da bu yok. Aksine referandum konusu Başûrê Kurdistan'daki siyasal yapılanmayı bırakalım birleştirmeyi, daha da karmaşık hale getirmiş, sorunları daha da ağırlaştıran hale getirmiştir. Nitekim KDP bile işin içinden çıkamıyor. Çünkü bölgesel güçler, ABD, Avrupa zamansız buluyor. İran karşı çıkıyor. Tek destekçisi el altından Türkiye ve İsrail'dir. İsrail gerçekten eskiden beri böyle bir devletçiği teşvik ediyor, böyle bir devleti kurdurmak istiyor. Zaten KDP ile İsrail istihbaratı iç içedir. Bu açıdan İsrail'in desteği anlaşılırdır. Türkiye'nin sorunu ise ne referandumdur ne de başka bir şeydir. Türkiye tamamen Kürt Özgürlük Hareketi'ni ezme açısından bu referandum kendisine yarar mı getirir, zarar mı getirir diye düşünüyor. Bu referandum üzerinden KDP'yi PKK ile çatıştıracağını düşünerek resmiyette 'şöyle karşıyız, böyle karşıyız' dese de gizli olarak, el altından sessiz kalarak teşvik edici bir tutum içindedir. KDP'ye 'bizimle ortak politika yürütürseniz engel olmayız' gibi Kürt Özgürlük Hareketi ile karşı karşıya getirmeyi amaçlayan bir politika izlemektedir. Referandumdan sonra Türkiye'nin yapacağı ilk şey de, 'hadi referandum yaptın, bağımsız devlet olacaksın, o zaman PKK'ye karşı savaş, PKK ile şuralarda, buralarda savaşa gir' diyecektir. Türkiye'nin referandumla ilgili hesapları ve planları bu çerçevededir.

Referandumun gündeme getirilmesinin bir nedeni; Başûr'daki sorunların üstünü örtmek ve KDP'nin yaşadığı sıkışıklığı aşmak olurken, diğer bir nedeni de; Kürt Özgürlük Hareketi'nin Demokratik Ulus çizgisini sabote etmektir. Önder Apo, Ortadoğu halkları için Demokratik Ulus projesini ortaya koymuştur. Sınırları sorun yapmadan Kürtlerin birliği ve özgürleşmesini esas alan bir yaklaşım ortaya koymuştur. Sınırları dikkate almayan, sınırları anlamsızlaştıran ama birleşik bir devlet yaklaşımı içinde olmayan bir Kürt birliğinden söz etmiştir. Dört parça Kürdistan'ın demokratik konfederal ilişkisinden ve birliğinden söz etmiştir. Esas olarak da sorunları bölge ülkelerinin sınırları içinde Demokratik Ulus çizgisinde, demokratik devrim temelinde Türkiye'yi demokratikleştirerek, Suriye'yi, Irak'ı ve İran'ı demokratikleştirerek çözmeyi esas almıştır. Bu proje giderek hem Kürtler içinde hem de bölgede etkili olmaktadır. Özellikle Üçüncü Dünya Savaşı koşullarında Kürdistan'ın bütün parçalarında ve bölgenin tümünde mücadelenin birbirini ilgilendirdiği, olayların ve sorunların bir bütün olarak birbirine bağlı olduğu ortamda, Önder Apo'nun çizgisi, Kürt Özgürlük Hareketi'nin Demokratik Ulus çizgisi çözümleyici olmakta, bu da Kürt Özgürlük Hareketi'ni sadece Kürdistan'da değil, bölgede etkili olma imkanına kavuşturmaktadır. PKK'nin Demokratik Ulus çizgisinin, demokratik devrim anlayışının sadece Kürdistan'da değil, bölge ülkelerinde de etkili olduğunu gören KDP, dar ve yerel milliyetçi yaklaşımlarıyla bu etki gücünü sabote etmeye çalışmaktadır. Referandum ve milliyetçilikle Başûr'daki sorunların üstünü örtme ve kendini güçlendirme anlayışının bir de böyle bir sonucu olacaktır. Milliyetçilik Arap-Kürt savaşıdır, Kürtlerle şu ya da bu güçlerin savaşıdır. Böyle bir gerilim ortamında Kürtlerin kendi etrafında toplanacağını düşünen bir yaklaşımla hareket edilmektedir. Önder Apo ve PKK bu yaklaşımın sorunları daha da ağırlaştıracağını ortaya koyarak Demokratik Ulus anlayışıyla sorunların çözülmesi gerektiğini ısrarla vurguluyor. Bu da etkili oluyor. Rojava'da etkili oluyor. Rojava'da, Kürtlerle Araplar gerçekleştirdikleri mücadeleyle şu anda demokratik karakterde bir Demokratik Kuzey Suriye Federasyonu'nun oluşumuna gitmektedirler. Rojava Devrimi, Önder Apo'nun Demokratik Ulus zihniyetiyle kendi kabuğunu kırmış, bütün Suriye'ye ve Suriye'nin tümüne yayılan bir ideolojik-siyasi güç haline gelmiştir. Kürt sorununun çözümünü de bu çerçeve gerçekleştiren bir siyasal durum ortaya çıkarmıştır.

KDP'nin milliyetçi devlet çizgisi ise, Demokratik Ulusa dayalı özgürlük çizgisini sabote eden, bunu provoke eden bir yaklaşım olmaktadır. Çünkü Demokratik Ulus anlayışı; Araplarla Kürtleri, Türklerle Kürt halkını, Kürtlerle Farsları yakınlaştırmak isterken, milliyetçi proje ise; Irak'ta da, Rojava'da da Araplarla Kürtleri karşı karşıya getiren bir durum ortaya çıkaracaktır. Bu açıdan iyi niyetli duygularla, yurtseverlikle, Kürtlük duygularıyla "referandum güzel bir şeydir" demek, çok anlamlı değildir. Kuşkusuz referandum demokratik bir haktır, dünyada herkes kullanmaktadır ama bu referandum sonuç olarak Kürtlere ne kadar fayda getirecektir? Kürtleri daraltacak mıdır, yoksa kazanım mı getirecektir? Bunların iyi irdelenmesi ve sorgulanması gerekmektedir.

> » Referandumun gündeme getirilmesinin bir nedeni; Başûr'daki sorunların üstünü örtmek ve KDP'nin yaşadığı sıkışıklığı aşmak olurken, diğer bir nedeni de; Kürt Özgürlük Hareketi'nin demokratik ulus çizgisini sabote etmektir. «

Şu anda savaş bölgesel düzeyde sürerken, hatta global, küresel düzeyde sürerken KDP'nin böyle birkaç şehirde kendini egemen kılma anlayışı Ortadoğu'daki ve dünyadaki siyasal gerçeklerden uzak bir yaklaşımdır. Çünkü; kazanım böyle elde edilemez. Bugün Kürtler için kazanım ancak bütün parçaların birbirini olumlu etkilemesiyle elde edilecek bir durumdur. Ortadoğu'daki her siyasal adımın, duruşun da bütün Ortadoğu dengelerini, siyasi ilişkilerini etkilediğini görmek gerekiyor. Bu bakımdan bir adım atarken hem Kürdistan'ın bütününü düşünen hem de Ortadoğu'daki siyasal gelişmelerin bütününü düşünen, bu bütünlük içinde bu adımın ne anlama geldiğini ortaya koyan bir yaklaşım gerekmektedir. Eğer yöntem bu olmazsa, dar milliyetçi yaklaşımlarla ortaya konulacak projeler Kürtlere hayırdan daha fazla zarar verecektir, şer getirecektir. Bu açıdan referandumun duygularımızla değil, sağlıklı biçimde tartışılmasına ihtiyaç vardır. Gerçekten bu çizgi ne kadar doğrudur, ne kadar Kürtlerin çıkarınadır, bunun ortaya konulması gerekmektedir. Kürtler bugün demokratik özgürlükçü karakterde 21. yüzyılın yükselen halkı olurken, Kürtlerin kendini birkaç şehirle sınırlayan dar milliyetçi devletçi bir yaklaşım kesinlikle Kürtlere kazandırmaz. Milliyetçi çevrelerce düşünülen birkaç şehir üzerinde bile egemenliğin kurulmasına fırsat verilmez. Kürdistan'a ve Ortadoğu'ya bütünlüklü bakmayanlar eldekini de kaybetmeye mahkumdurlar. Bu açıdan bu dar milliyetçi yaklaşımlara tutum koymak, bunun Kürtlere getireceği zararları ortaya koymak önemli olmaktadır. Nitekim yavaş yavaş Kürt demokratik kamuoyunda da, Kürtlerde de bu adımın zamansız olduğu, hazırlıksız olduğu, Kürtlere faydadan çok zarar getireceği görülmektedir.

PKK hiçbir zaman teslim olacak bir hareket değildir

İran genelkurmayı Türkiye'ye gitti. Uzun süreden beri ilk defa yapılan ziyaret dikkat çekmiştir. Özellikle Ortadoğu'daki gelişmelerin çok hızlandığı, giderek yeni dengelerin kurulacağı sürece girildiği bir süreçte böyle bir ziyaret daha dikkat çekici hale gelmiştir. 6-7 yıldır Türk devleti tamamen Suriye ve İran karşıtlığı üzerine politika yürütüyordu. Ancak Kürt Özgürlük Hareketi'nin yürüttüğü mücadele, Türkiye'nin sadece Rojava'da değil, Suriye genelinde politikalarını boşa çıkardı. Erdoğan-Bahçeli iktidarı Ortadoğu'da çok sıkışınca, eski politikalara yönelerek yeniden bölgedeki tüm Kürt karşıtlarını bir araya getirme, böylelikle kendine bir pozisyon yaratma çabası içine girmiştir. Düne kadar İran karşıtı politikayı sadece Suriye'de değil, bölgede yürütürken, yürüttüğü politikalar iflas edince bu defa İran'ı yanına alarak Kürt karşıtlığı temelinde Kürtlerin bölgede kazanım elde etmesinin önüne geçmeyi hedeflemektedir. Acaba İran buna nasıl yaklaşacaktır? İran bu dönemde AKP-MHP iktidarı çok sıkışmışken Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı savaş içine girerek Türkiye'yi rahatlatacak mıdır? Türkiye'yi rahatlatmak için Kürt Özgürlük Hareketi'ne saldırması ne kadar İran'ın çıkarına olacaktır? Bunlar soru işaretleri olan konulardır. İran'ın Türkiye'yi rahatlatmak için böyle bir savaş içine girmesi kolay gözükmemektedir. 2011'de Türklerin teşvikiyle Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı bir savaş içine girdi ama İran bundan zarar gördü. Bunun yanlış olduğunu gördü. Şimdi tekrar böyle bir savaşa yönelebilir mi? Kaldı ki koşullar da değişmiştir. Böyle bir savaşa yönelme, Kürt Özgürlük Hareketi'yle İran arasındaki savaşı sınırda, şurada burada olmaktan çıkarır, bölgesel bir çatışmaya dönüştürebilir. Artık Üçüncü Dünya Savaşı var, tüm sorunların bölgesel hale geldiği bir siyasal durum var. Böyle bir durumda hiçbir çatışma lokal kalamaz. Bu açıdan İran kendisine zarar verecek böyle bir tutum içine girer mi, girmez mi bilinmez.

Ancak Kürt Özgürlük Hareketi her zaman bu tür saldırılara hazırdır, gerekirse İran'a karşı da savaşır, başka güç üzerine gelirse onlara karşı da savaşır. PKK hiçbir zaman teslim olacak bir hareket değildir. Teslim olmak, boyun eğmek Önder Apo çizgisinde ve felsefesinde yoktur. Önder Apo'nun çizgisine ve felsefesine bağlı olanlar da ne olursa olsun direnir. İran'a karşı da direnir, başka güçler saldırırsa onlara karşı da direnir. Kürt Özgürlük Hareketi iki güç değil de üç güçle savaştı; dört güç bize saldırdı diyerek teslim olacak, mücadeleyi bırakacak bir hareket değildir. Bu bakımdan herkesin Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı savaşırken adımlarını dikkatli atması gerekir. Bu konuda Kürt Özgürlük Hareketi yönetimi zaten İran'ı uyardı. Böyle bir hatanın içine girmemesi konusunda dikkat çekti. Ama İran dar, basit çıkarlarla "bizde de Kürt sorunu var" diyerek Türkiye ile PKK karşıtlığı üzerinden bir politik eğilime girerse, bundan da zarar görecek olan kendisidir. Şu anda bir ateşkes durumu var. İran böyle bir politikayla ateşkesi bozmuş olur. Ortadoğu'da bu kadar çelişki ve çatışma ortamında, kendisinin de önemli sıkıntıları bulunduğu dönemde böyle bir yaklaşım içine girmesi İran'ın hayrına olmaz; İran'ın yaşadığı sorunları daha da ağırlaştırmaktan başka bir sonuç vermez.

Kuşkusuz Erdoğan, herkesi Kürt karşıtlığı üzerinden kışkırtmaya çalışmaktadır. Şimdi elinden gelse Suriye rejimiyle de anlaşacak. Ama Suriye'de o kadar suç işlemiştir ki, rejim AKP iktidarını çok iyi tanımıştır. Suriye'nin bu kadar yakılıp yıkılmasından birinci dereceden sorumlu olan Türk devletidir. Bu açıdan Türk devletinin Kürt karşıtlığı üzerinden yeniden Suriye rejimiyle ortaklık kurma politikası sonuç vermemektedir. Kuşkusuz Suriye'deki mevcut Baas iktidarı hala Kürt sorununda doğru bir çizgiye gelmemiştir. Ama bu altı yıllık savaşta Kürtlerin tutumu anlaşma ve barış yönünde olmuştur. Bu yönüyle doğrudan kendisine saldırılmadıkça kimseye saldırmamıştır. Ama Türkiye ise Suriye'nin altını üstüne getirmiştir. Suriye'deki sorunları ağırlaştıran Türkiye olmuştur. Bu açıdan Kürtlerin makul, demokratik anlayışı ortadayken, Türk devletinin Suriye rejimini yanına alarak yeni bir anti-Kürt ittifakı kurması da kolay gözükmemektedir.

Kürtler özellikle Arap dünyasında milliyetçi ve Kürt düşmanı eğilimleri zayıflatmışlardır. Bu önemli bir gelişmedir. Türkiye zaten bundan rahatsız olmaktadır. Yeniden Kürtlerle Arapları çatıştırmak istemektedir. Bunu hem Başûr'da hem Rojava'da hem de Suriye'de yapmak istiyor. Bunu başarabilirse 20. yüzyıldaki gibi bütün Kürt düşmanlarını bir araya getirip PKK'ye karşı savaştırma imkanını bulacaktır. Suriye ve Irak'taki gelişmeler, Suriye ve Irak rejimlerinde ve Arap halkı içinde Kürt sorununa eskisi gibi katı bakmak yerine bu soruna nasıl bir çözüm bulabiliriz anlayışı ortaya çıkarmıştır. Bu da ister istemez Türkiye'nin Kürt karşıtlığı üzerinden kurmak istediği politikalarda önemli bir gediği ifade etmektedir. Kürtler de bu gedikten istifade ederek Arap halklarıyla kardeşlik içinde Kürt sorununu Arap dünyasında siyasal yollardan çözümünü olanaklı hale getirmişlerdir. Rojava'da gelişen Arap-Kürt ilişkisinin önemli sonuçları da görülmektedir.

Sonuç itibariyle; İran ve Türkiye Ortadoğu'da eski statükonun devletleridir. Bu yönüyle statükoyu korumak istiyorlar. Statükodan en fazla zarar gören ise Kürtlerdir. Statükodan en fazla zarar görenlerle statükoyu sürdürmek isteyenler arasında bir gerilimin olacağı anlaşılmaktadır. Ancak bu statükoyu koruma konusunda İran'la Türk devletinin de her konuda anlaştığını söylemek mümkün değildir. İran belli yönleriyle Türkiye'den farklı bir politika izlemektedir. İran mevcut karakteriyle Türkiye ile aynı çizgide politika izlediği takdirde Kürtlerle çok şiddetli bir savaş içine girer ki, bunun da İran'ın hayrına olmayacağı açıktır. Kaldı ki artık Kürtler eski Kürtler değildir. Ne Türkiye ne İran ne Suriye ne de Irak kendi sınırları içindeki Kürtleri ezme şansına sahiptir. Bu şanslarını kaybetmişlerdir. Artık bir yerde herhangi bir devletin ezme politikası ortaya çıktığında, dünyadaki bütün Kürtler o direniş içinde yer almakta, direnişe güç ve destek vererek yenilmez kılmaktadır. Ya da ortaya çıkan direnişin geçmiş yıllarda olduğu gibi iki üç ayda ezilmesinin önüne geçilmektedir. Yıllara sarkan savaşlar da devletleri yıpratmakta, çöküntüye uğratmaktadır. Bu yönüyle Türk devletinin inkar ve imha politikasının, ilişkilerinin aynı düzeyde İran'a yansıyacağı konusunda kuşkularımız var. İran böyle bir tuzağa düşerek Türkiye'yi rahatlatmak yerine, o da kendi tecrübesine dayanarak kendi özel savaşını Kürtler üzerinde yürütmeyi sürdürecektir. Bu yönüyle Türk özel savaşı ile İran özel savaşı arasında farklılıklar bulunmaktadır. Bu açıdan Türkiye ile İran'ın askeri işbirliğiyle Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı herhangi bir hamle yapmaları zordur. İran'ın böyle bir saldırı yapması kendisine zarar vereceğinden, yakın zamanda böyle bir tutuma girmesi zordur. Ama İran'la Türkiye birçok bakımdan Kürt Özgürlük Hareketi ve Kürtlere karşı ortak politikalarını sürdüreceklerdir. Ortadoğu genelinde karşı karşıya gelen İran ve Türkiye Kürt sorunu söz konusu olduğunda çeşitli dönemlerde böyle ortaklıklara girmişlerdir.

■■■

Abbas ark-15 Agustos.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:51 Page 9

15 Ağustos gerçeğine sadık kalan PKK zafere yürüyor

Duran Kalkan

34. 15 Ağustos yılını daha büyük bir direniş ve zafer yılı haline getirmek için, Kürdistan Özgürlük Devrimi'ni daha büyük ve kalıcı zaferlere taşıyarak Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin öncüsü olacak bir düzeye getireceğiz. Bu yıl kararlılığımız bu temeldedir. Önderlik duruşumuz bize böyle bir mücadele yürütme ve sonuç almayı emrediyor. Şehitlerimiz doğru yolu göstererek, böyle bir mücadele içinde olmayı bize emrediyor.

Tarihi 15 Ağustos Atılımımızın başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşlara, gerilla güçlerine, halkımıza ve demokratik güçlere kutlu olmasını diliyoruz. 33. yıldönümünde atılımımızın ölümsüz komutanı Mahsum Korkmaz şahsında tüm Kürt kahramanlık atılımının şehitlerini saygı ve minnetle anıyor, amaçlarını başarma sözümüzü yineliyoruz. 34. 15 Ağustos yılında özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten herkese üstün başarılar diliyoruz. 34. yılı, 15 Ağustos atılım ve zafer gerçeğine uygun bir biçimde yaşama ve gerçekleştirme kararlılığımızı ve iddiamızı Parti hareketi olarak bir kere daha ifade ediyoruz.

Aynı zamanda bu süreç demokratik özyönetim direnişlerinin de ikinci yıldönümü oluyor. 10 Ağustos'tan itibaren başlayan bu büyük direnişin 3. yılına girmiş bulunuyoruz. 15 Ağustos Atılımı'nın şehirlere taşınmasını ifade eden bu yeni dönem hamlemizi de bu vesileyle kutluyor; Çiyager, Xebatkar, İslam ve Zeryan yoldaşlar şahsında tüm demokratik özyönetim direniş şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. 3. yılında 15 Ağustos atılım ve zafer ruhuyla mücadele edip, demokratik özyönetim hamlemizi daha büyük ve kalıcı zaferlere taşıma sözümüzü bir kez daha yineliyoruz. Özyönetim direniş kahramanlarıyla her zaman gurur duyduğumuzu, duyacağımızı, özgür Kürdistan ve demokratik Ortadoğu mücadelesini ve devrimlerini zafere taşıyarak, sonunun Kürdistan halkı, Ortadoğu halkları ve tüm insanlık için muhteşem olmasını mutlaka sağlayacağız.

"Biz kazandık" diye başlayan ve kahramanca direnen bu yoldaşların kazanma azim ve inançlarını her zaman mücadelede esas alarak, sonunda mutlaka kazanan olmayı sağlayacağız. Önderlik, hareket ve halk olarak bu tarihi günlerimizi böyle bir anlayışla, duyguyla, kararlılıkla ve inançla karşılıyoruz. Bu yeni mücadele yılında da bunun gereklerini yerine getirmek için ne gerekiyorsa onu, bu hareketin kadroları, komutanları, savaşçıları ve militanları olarak mutlaka yerine getireceğiz. Önder Apo'nun deyimiyle; "Bizde biten ne gerçekler varsa onları mutlaka ortaya koyacağız ve büyük düşüncenin büyük örgütünü ve eylemini yaratmak için her zamankinden daha fazla ve daha doğru mücadele edeceğiz." Apocu tarz, üslup ve tempoyu daha çok özümseme temelinde önümüzdeki devrim pratiğini her alanda mutlaka başarıya götüreceğiz.

Özellikle 27 yıldır devam eden Ulusal Diriliş Devrimi'ni Bakurê Kurdistan'da demokratik özerklik devrimine dönüştürme, bu temelde demokratik özyönetim hamlesini AKP-MHP faşizmini yıkarak zafere taşıma mücadelemizi mutlaka başaracağız. Rojava'da bir ışık olarak gelişen ve bugün demokratik Suriye'yi kaçınılmaz kılarak, Kürt-Arap ilişkilerini yüz yıllık Ortadoğu statükosunu halkların kardeşliği ve demokratik devrimci birliği temelinde değiştirmeyi sağlayacak bir güce dönüştüren ve Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin önünü açan büyük özgürlük yürüyüşünü atılımımızın 34. yılında kalıcı kılmak, Kürdistan'ın her tarafına ve Ortadoğu'nun geneline yaymak için tüm gücümüzle mücadele edeceğiz.

34. 15 Ağustos yılında Başûrê Kurdistan'da önemli gelişmeler yaratacağız

Yine Şengal'in savunulması, demokratik özerklik temelinde bir özgüce kavuşması, dahası demokratik Irak ve özgür Kürdistan mücadelesiyle birleşerek varlığını ve güvenliğini bu temelde kalıcı kılacak bir düzeye getirmek için büyük bir duyarlılık ve dikkatle tüm imkanları yerinde kullanma temelinde gereken etkin mücadeleyi hiçbir tereddüt göstermeden yürüteceğiz. Bu temelde daha fazla yayılma, güncelleşme özelliği gösteren Başûrê Kurdistan Kuzey Irak hattında her türlü gericiliğin yıkıldığı, bu zeminin halkların boğazlaştığı, gericiliğin kök saldığı ve egemen olduğu bir alan değil de halkların kardeşçe demokratik özerklik çizgisinde bir arada yaşadığı bir öncü özgürlük modeli haline gelmesi için ideolojik-politik-örgütsel-askeri çalışmalarımızı büyük bir duyarlılık, cesaret ve girişkenlikle sürdüreceğiz. 34. 15 Ağustos yılının çok önemli bir gelişmeyi de bu alanda sağlayacağına şimdiden inanıyoruz.

Rojhilat, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nde şimdiye kadar önemli bir yere sahip oldu. Büyük devrimsel hamleler yaptı, direnişler yürüttü. Aynı zamanda büyük bir özgürlük ve devrim potansiyeline sahiptir. Kendi özgür ve demokratik yaşamını sağlamak için önemli bir ideolojik, örgütsel, siyasi çalışma içinde olduğu gibi Kürdistan'ın diğer parçalarındaki gelişmelere de özellikle son dönemde büyük katkılar sunarak destek verdi. Fakat Ortadoğu'nun doğusunun önümüzdeki süreçte nasıl bir siyasi-askeri duruma sahne olacağı şimdiden hiç kimse tarafından kestirilemiyor. Her türlü gelişmeye açık, gebe bir durum yaşanıyor ve bu gittikçe derinleşiyor. Özellikle yeni yönetim ardından ABD-İran gerginliğinin ortaya çıkıp gelişmesi her an, her şeyin olabileceği biçiminde bir ortamı yaratmış bulunuyor. Biz de hareket olarak bu gelişmelerin içindeyiz. Yakından takip ediyoruz. Rojhilat özgürlük güçlerimiz bu gelişmeleri doğru değerlendirmek ve her türlü gelişmeye aktif mücadele edecek bir hazırlığa kendini ulaştırmak için dikkatli ve yoğun bir çaba gösteriyor.

Bu zeminde provokasyonlara karşı dikkatli olacağız. Hazırlık çalışmalarımızı hiç kesintiye uğratmadan, imkan ve fırsatları doğru kullanma temelinde her zaman güçlendireceğiz. Bu temelde her türlü gelişmeye hazır olduğumuz gibi, var olan fırsat ve imkanları propaganda, eğitim, örgütleme, meşru savunma temelinde demokratik siyasi mücadeleyi geliştirme çerçevesinde sürdüreceğiz. Beklenti içerisinde kalmayacağız, fakat başkalarının oyununa da gelmeyeceğiz. Apocu çizgide koşulları doğru değerlendiren, imkan ve fırsatları yaratıcı bir tarz, kazanımcı üslup ve yüksek bir tempoyla var olan imkan ve fırsatları örgüte ve eyleme dönüştürmeye, Rojhilat özgürlük mücadelesini geliştirirken aynı zamanda Kürdistan'ın bütününe yapılan katkıları daha da büyütmeye çalışacağız.

15 Ağustos gerilla atılımızın 34. yılını hareket ve halk olarak bu temelde karşılıyoruz. Yurt dışında bulunan, dünyanın dört bir yanına savrulmuş olan, özellikle Avrupa'da yoğunlaşan halkımız da bu gerçekleri görerek, Kürdistan'ın dört bir yanında yürütülen bu mücadeleye güç katmak, destek vermek, bu mücadeleleri dünyanın dört bir yanında temsil etmek ve tüm ezilenlere ve halklara tanıtmak için yoğun bir çaba içerisinde bulunuyor. Bu çabasını 34. yılda daha örgütlü ve planlı bir biçimde yürütecek ve geliştirecektir.

Bunlar temelinde 34. 15 Ağustos yılını daha büyük bir direniş ve zafer yılı haline getirmek için, Kürdistan Özgürlük Devrimi'ni daha büyük ve kalıcı zaferlere taşıyarak Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin öncüsü olacak bir düzeye getireceğiz. Bu yıl kararlılığımız bu temeldedir. Önderlik duruşumuz bize böyle bir mücadele yürütme ve sonuç almayı emrediyor. Şehitlerimiz doğru yolu göstererek, böyle bir mücadele içinde olmayı bize emrediyor. Kürdistan halkı ve Ortadoğu halkları, kadınlar, gençler, tüm ezilenler hem böyle bir öncülüğü başarıyla gerçekleştirmemizi bekliyor hem de bizi böyle bir mücadeleyi daha büyük başarılarla yürütmeye çağırıyor. Özgürlük Hareketi olarak, onun kadro ve militanları olarak bu gerçekliği her zamankinden daha net, açık ve somut bir biçimde görüyoruz. Bunun gereklerini yerine getirmemiz gerektiğine ve bunu yapabileceğimize her zamankinden daha fazla inanıyoruz. Bu inancın gereklerini yerine getirmek için de her zamankinden daha çok kendimizi sorguluyor, eleştiri-özeleştirel yaklaşıyoruz. Her zamankinden daha fazla Önderlik gerçeği, şehitler gerçeği ve çizgisi üzerinde duruyoruz. Önder Apo'yu daha derinden anlama ve daha doğru uygulama yönünde kendimizi eğitme ve düzeltme çabalarımızı her zamankinden daha fazla geliştiriyoruz.

15 Ağustos'un devrimci ruhunu dönem mücadelemize hakim kılacağız

Mevcut durumumuzu sorguluyoruz. Hata ve eksiklikleri bulup, gidermeye ve düzeltmeye çalışıyoruz. Statükocu olmamaya, bürokratik bir sistem haline gelmemeye, erken iktidar hastalığına tutulmamaya, 'az olsun benim olsun' biçimindeki iktidarcı ve milliyetçi anlayışa düşmemeye, her zaman Apocu çizginin emrettiği yaratıcılığı ve devrimciliği Kürdistan'da geliştirerek Ortadoğu halklarına ve insanlığa öncü düzeyinde katkılar sunmaya gayret ediyoruz. Bunu Apocu çizginin özü, ruhu olarak görüyor ve esas alıyoruz. Bu temelde duruşumuzu sorgulayan, hataları düzeltip yetersizliklerimizi giderecek değişiklikler ve düzeltmeler yapmaya çalışan büyük bir çaba içerisindeyiz. Anlamaya çalışıyor, bunun için Önderlik gerçeğini inceliyoruz. Doğru olanı bulmaya ve onu daha başarılı bir biçimde uygulamaya gayret ediyor, çaba harcıyoruz. 15 Ağustos Atılımı'nın yeni yılını bu biçimde karşılıyoruz. Önderlik çizgisinin aydınlatıcılığı, çözümleyiciliği, olgunluğu ve kendisini çare yapan gerçeği temelinde daha çok tartışıp, derinleşerek çizgi doğrularını daha fazla bulacağımıza, onun gerektirdiği örgüt ve eylem gücünü daha etkili bir biçimde 34. yılda açığa çıkartacağımıza inanıyoruz.

Ne olursa olsun, devrimci olacağız. 15 Ağustos'un devrimci ve atılımcı ruhunu, girişkenliğini, hamleciliğini her zaman bu harekete hakim kılacağız. 15 Ağustos gerçeğine bağlı kaldıkça PKK'nin yaşlanmayacağına, duraksamayacağına, statik olmayacağına, daralmayacağına, tutucu ve muhafazakar bir duruma düşmeyeceğine, her zaman devrimci kalacağına, değişimci ve yenilikçi olacağına ve elbette bunu kadın özgürlüğüne ve toplumsal ekolojiye dayalı demokratik toplumculuk çizgisinde yürüteceğine, ezilenlerin kurtuluşu, insanlığın özgürlüğü, dayanışması ve paylaşımı çizgisinde yürüyeceğine inanıyoruz. Bunun tersi olan bireyci, özel mülkiyetçi, basit, küçük, kendini düşünen, başkalarının kurdu olmayı esas alan bir yaşama hiçbir zaman tenezzül etmeyecek, öyle bir çizgiye düşmeyecek, insanlığa bu tür anlayışları ve tutumları sokmaya çalışan eğilimlere ve güçlere karşı her zaman Apocu özgürlük, farklılıklara dayalı eşitlik, paylaşım ve demokrasi çizgisinde ideolojik-örgütsel mücadele yürütecek ve kazanacaktır.

15 Ağustos Atılımı'nın 34. yılına girerken bir de böylesi gerçeklerle yüz yüzeyiz. Bu temelde kendimizi ele alıp, Apocu çizgiyi daha doğru ve derinden özümseyen ve uygulayan militanlar haline getirmeye çalışıyoruz. Dikkat edilirse, görevler 33 yıl öncesinden daha az değil, tersine daha fazladır. Yine sorunlarımız azalmamış, daha çok artmış, çoğalmış bulunuyor. Fakat görevlerin büyümüş olmasından korkmuyor, ürkmüyoruz. Bunu Önderlik çizgimizin ve halk direnişimizin yarattığına inanıyoruz. Sorunların olması bizi korkutmuyor; Hareketimizin büyüdüğünün Kürdistan sınırlarını da aşarak bir Ortadoğu ve insanlık hareketi haline geldiğinin somut göstergeleri oluyor. Bu bakımdan da sorunları bir gelişme, büyüme, devrimcilikte ısrar etme, özgürlük ve demokrasi devrimini Ortadoğu'ya ve dünyaya yayma sorunu olarak görüyoruz. Bunları çözdükçe hareket olarak gelişeceğimize, güçleneceğimize ve zaferler kazanacağımıza inanıyoruz. Apocu felsefeyi, ideolojik-örgütsel mücadeleyi esas aldıkça her türlü sorunu çözeceğimize yürekten inanıyoruz. Bu temelde çözemeyeceğimiz hiçbir sorunun olmadığını biliyoruz. Bir özgürlük hareketi olarak, fedai hareketi olarak, kadın özgürlük çizgisinde yeni özgür insanı ve yaşamı güçlü bir biçimde yaratmış bir hareket olarak, iktidarcı-devletçi sistemin, kapitalist modernite düzeninin ortaya çıkardığı hiçbir sorunun bizim önümüzde engel oluşturamayacağına, böyle sorunlar karşısında çözümsüz, çaresiz ve zorda kalmayacağımıza, hepsini özgürlük çizgisinde çözüme ulaştırarak, daha büyük başarıları kazanan, zaferlere yürüyen bir çizgide ilerleyeceğimize inanıyoruz. Tutumumuz, duruşumuz bu çerçevededir.

15 Ağustos Atılımı Kürt halkının kahramanlık atılımıdır

Biz böyle oldukça, yaşamı ve mücadeleyi bu esaslar üzerinde, bireysel ve örgütsel çerçevede yürüttükçe mevcut Kürdistan, Ortadoğu ve dünya koşullarının büyük devrimci hamleler yapmamız, kalıcı devrimci başarılar kazanmamız için tarihi imkan ve fırsatlar sunduğunu, bu imkan ve fırsatların azalmayıp gittikçe

Abbas ark-15 Agustos.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:51 Page 10



Önder Apo, 15 Ağustos Atılımı'nı Kürt halkının kahramanlık atılımı olarak değerlendirdi. Demokratik Özyönetim Hamlesi bu kahramanlığı daha bir üst düzeye taşıdı. Dost ve düşman herkese Kürt halkının özgür yaşamda ve varoluşta sonuna kadar kararlı olduğunu ve bunun için her türlü bedeli ödeyeceğini bir kere daha net bir biçimde gösterdi. Aynı zamanda hiçbir gerici, faşist, soykırımcı, sömürgeci baskıya boyun eğmeyeceğini, bunları yenilgiye uğratacak ve özgürlüğü kazanacak güce sahip olduğunu ortaya koydu.

daha fazla artacağını da görüyoruz. Bu konuda 33 yıl öncesi kötü, olumsuz, tehlikeli ve karanlıktı. Gericilik Kürdistan'da kol geziyordu. Kürdistan dünya gericiliğinin merkezi haline getirilmişti. Her türlü gerilik ve gericilik Kürdistan'dan güç alıyor, mayalanıyordu. Kürdistan'ın adı yoktu, Kürt toplumu kendinden kaçıyordu. Kimliğinden utanıyor, ürküyordu. Zorluklar, kötülükler, karanlık ve tehlike 33 yıl önce çoktu. 33 yıllık 15 Ağustos atılım ve kahramanlık mücadelesi bu durumun hepsini kökten değiştirdi. Gerçekten de Kürdistan'da bir milat oluşturdu. Tarihsel gidişata dur dedi. Yeni bir tarihsel süreç başlattı. Özgür Kürt tarihinin başlangıcı, miladı oldu. Şimdi bu tarihin 34. yılına giriyoruz. Tehlike ve karanlık 33 yıl önce çoktu. İmkan ve fırsat Önder Apo'nun deyimiyle "iğneyle kuyu kazma" biçiminde ancak yaratılıyordu. Şimdi 33 yıllık kahramanlık direnişi bunların hepsini kökünden değiştirdi. Kürdistan artık gericiliğin güç aldığı, destek bulduğu, mayalandığı bir merkez değil, özgürlüğün, farklılıklara dayalı eşitliğin, demokrasinin, paylaşımın, kadın özgürlüğünün ve ekolojik bilincin kalesi durumundadır. Bütün ezilenler Kürdistan'daki gelişmelerin yarattığı sonuçlardan ilham alıyor. Kürdistan Devrimi'nin kazanımlarına bakarak coşku ve heyecan duyuyor, moral kazanıyorlar. Önderlik çizgisine ve Kürdistan Devrimi'nin yarattıklarına bakıp doğru yolu görüyor, kendilerini eğitiyorlar.

Tüm geriliklere ve gericiliklere kaynaklık eden Kürdistan, artık tarihe karışmıştır. Onun yerine şimdi aydınlık ve özgür Kürdistan var. İnsanlığa ruh ve ilham veren, özgürlük ruhu ve bilinci aşılayan, cesaret ve fedakarlık kazandıran bir Kürdistan ve Kürt gerçekliği var. PKK'nin iddiası, Önder Apo'nun rüyası ve hayalleri buydu. Kürdistan'ı her türlü gericiliğin kalesi olmaktan çıkartıp bir devrim kalesi haline dönüştürmek, Önder Apo'nun en çok telaffuz ettiği kavramdı. Şimdi DAİŞ ve AKP-MHP faşizmi karşısında Ortadoğu ve dünya çapında yürütülen mücadelenin Kürdistan'ı ve Kürt halkını böyle bir konuma getirdiği açık bir gerçektir. Bunu artık dost ve düşman herkes kabul ediyor. Dostlar bundan büyük kıvanç, heyecan duyuyor ve coşku alıyor. Düşmanlar da kahroluyorlar. 33 yıl önce Kürt halkına ve Kürdistan'a katliam dayatan ve bunun üzerinden kendisini var eden güçler, şimdi Kürdistan'ın böyle bir özgürlük kalesi haline gelmiş olmasından kendileri kahroluyorlar. Böyle olmamaları, biraz insan olmanın gereklerini yerine getirmeleri için Önder Apo ve hareketimiz adeta Eyüp sabrından daha fazla bir sabır gösterdi. İnsanüstü bir çaba harcadı. Hiç kimsenin kimseye yapmayacağı, dostun dosta, arkadaşın arkadaşa, kardeşin kardeşe yapmayacağı iyiliği yaptı, desteği verdi. Fakat sonunda şunu gördük ki; bütün bunlar bir zayıflık etkeni olarak değerlendiriliyor. Söz konusu faşist soykırımcı, kan emici gericilik bundan ders çıkartmıyor, hiçbir insani emare gösteremiyor. Tersine, bu iyi niyetli insani çabaları bir zayıflık etkeni olarak görerek faşist soykırımcı baskı, katliam ve terör saldırılarını topyekun bir anlayışla Önderlikten halka, gerilladan sivil topluma ve demokratik siyasete kadar herkese yönelik olarak vahşice sürdürmek istiyor.

Demokratik özyönetim hamlesi dediğimiz hamle, işte böyle bir tutuma karşı yeni bir doğuş ve dirilişti, atılımdı. 15 Ağustos çizgisini yeniden pratikleştirerek bu faşist soykırımcı güruhu bir kere daha uyarmaktı. Yanlış değerlendirdiklerini; olup bitenleri, Önder Apo'nun ve PKK'nin tutumunu yanlış anladıklarını bir kez daha kendilerine hatırlatmaktı. Bu çerçevede yeni bir tutum ve duruş ortaya koymaktı. Bu tutum ve duruş gerçekten de 15 Ağustos ruhuna ve çizgisine denk oldu. Önder Apo, 15 Ağustos Atılımı'nı Kürt halkının kahramanlık atılımı olarak değerlendirdi. Kürt tarihinin kahramanlık dönemi olduğunu belirtti. Demokratik özyönetim hamlesi bu kahramanlığı daha bir üst düzeye taşıdı. Dost ve düşman herkese Kürt halkının özgür yaşamda ve varoluşta sonuna kadar kararlı olduğunu, her zaman bu çizgide olacağını ve bunun için her türlü bedeli ödeyeceğini bir kere daha net bir biçimde gösterdi. Aynı zamanda hiçbir gerici, faşist, soykırımcı, sömürgeci baskıya boyun eğmeyeceğini, bunları yenilgiye uğratacak ve özgürlüğü kazanacak güce sahip olduğunu ortaya koydu.

DAİŞ-AKP-MHP faşizmi soykırım üzerinden kendilerini var etmeye çalışıyorlar

Şimdi görülüyor ki, faşist-soykırımcı sistem imha ve katliam saldırısında ısrarlıdır. Değişim ve dönüşüm gösteremiyor. Demokratik zihniyet ve siyasetten sonuna kadar uzak, değişim ve dönüşüm gücünü tümden kaybetmiş durumdadır. Tek bildiği var; faşizm, baskı, terör, şovenizm ve Kürt düşmanlığı. Tek yapabildiği var; terör, katliam, şiddet, baskı ve hakaret. O halde bu güce anladığı dilden karşılık vermek, gerçeklerin kendi sandığı gibi olmadığını daha fazla göstermek, sopa tutacak elin sadece kendinde olmadığını, herkesin de bunu yapabilecek imkana ve güce sahip olduğunu bir kere daha öğretmek gerekiyor. Bu temelde de artık insanlığın başına bela olmaktan çıkartmak gerekiyor. DAİŞ-AKP-MHP faşizmi deyip geçmemek lazım. Bunlar bazı ekonomik sömürü amaçlı çıkar saldırısı değildir. Ya da dar, yerel bir alanda ortaya çıkan bir saldırı da değildir. Gerçekten de insanlık ve halkların düşmanı olan, kendinden başkasına varlık ve yaşam hakkı tanımak istemeyen bir vampirlik duruşunu ifade ediyorlar. Bu zihniyet ve siyaset sadece yanlış ve tehlikeli değildir. Önder Apo bunlar için; "Kanser hastalığıdırlar" dedi. Bu hastalık, çok tehlikeli ve insanlık için büyük tehdit oluşturan bir hastalıktır. İnsanlığın başında bir beladır. Bu belasını da Kürt halkına saldırı temelinde uygulamaya, bütün insanlığı böyle bir saldırıyla ezmeye ve öldürmeye çalışıyor.

Karşımızda sadece bazı örgütler, partiler ya da devletler yok! 5 bin yıllık iktidarcı-devletçi sistemin, 5 yüz yıllık kapitalist modernite sisteminin bütün kötülüklerinin ortaya çıkardığı, insanlığın başındaki büyük bir baş belası var. Artık insanlık bu beladan kurtulmalıdır. Bununla birlikte yaşam olmaz. Böyle bir bela var oldukça Kürtlük, insanlık ve özgürlük bu dünyada var olamaz. Zaten dikkat edilirse yüz yıldır yaşanan bütün bu soykırımların, katliam ve kötülüklerin kaynağı bunlardır. Birinci Dünya Savaşı içerisinde İttihat ve Terakkicilik denilen faşist, soykırımcı, saldırgan ve savaşçı güruhu çıkardılar. Hitler faşizmini de, Saddam faşizmini de bunlar yarattı. Bütün diktatörlüklerin yaratılmasının zihniyetini ve siyasetini de bunlar oluşturdu. Şimdi de DAİŞ-AKP-MHP faşizmi biçiminde Kürdistan'ın dört bir yanında Kürt halkını soykırımdan geçirerek kendilerini var etmeye çalışıyorlar. Ama maskeleri düşmüş durumdadır. Yüzleri daha çok açığa çıkartılmıştır. Eskiden Kürdistan üzerinde bunu yaptıklarını söyleyerek başka halkları kandırıyorlardı. Şimdi bunu yapamıyorlar. Maskeleri düşürülmüş, gerçek yüzleri açığa çıkmıştır.

15 Ağustos Atılımı yokluk içerisinde ortaya çıktı

Diğer yandan Kürt halkının yürüttüğü direniş bu faşizmi öyle bir vahşi, azgın saldırganlık haline getirdi ki, artık dünyadaki bütün insanlığı tehdit ediyor. Tüm yerkürede faşist saldırganlık konumundalar. Tayyip Erdoğan tüm insanlığı "ayağınızı denk atın" diyerek tehdit etti. Bunu gördük. Şimdi tüm insanlık da bu gerçeği geçmişe oranla biraz daha fazla görüyor. Bunun için toplumları daha çok eğitmeliyiz. Bu faşist belanın insanlık ve özgür yaşam için oluşturduğu tehlikeyi daha iyi ortaya koymalıyız. Tüm ezilenleri, gençleri, kadınları, emekçileri ve insanlığı bu çerçevede daha fazla bilinçlendirmeliyiz. O zaman küresel düzeyde bu faşist belayı yıkacak bir güç ortaya çıkar, faşizmi yıkma mücadelesi, İkinci Dünya Savaşı içinde ortaya çıkan ve sonrasında şekillenen küresel demokratik gelişmeden katbekat ileride yeni bir demokratik dünya ortaya çıkarır.

Geldiğimiz noktada mücadele bu çerçevededir. 33 yıllık mücadele bizi bu noktaya getirdi. Kurdistanî gerçekleri bu kadar açığa çıkartan ve dünyayı aydınlatan bir ışık yaptı. Kürdistan özgürlük ruhunu, bilinci, mücadelesini tüm insanlığın özgürlük ruhu, bilinci ve mücadelesi konumuna taşıdı. İnsanlığa özgür yaşam ve demokratik yönetim sisteminin yolunu gösteren bir teorik bilinç, ideolojik çizgi, örgütsel ve eylemsel duruş yarattı. Bu çerçevede mevcut çizgiyi esas alıp sürdürdükçe her zaman daha büyük mücadeleler yürütmenin ve başarılar elde etmenin imkan ve fırsatlarını da ortaya çıkardı. Gerçekten de eğer sorunu imkan ve fırsat olarak ele alacaksak, 33 yıl önce bunlar yoktu. Yok denecek kadar azdı değil, gerçekten yoktu. 15 Ağustos Atılımı böyle bir yokluk içerisinde ortaya çıktı. Hiç kimsenin cesaret ve cüret edemediği, giremediği, olacağına inanmadığı bir atılım oldu. Ortalama insanın büyük tehlike olarak gördüğünü gerçekleştirdi. Önder Apo'nun dehası tarih tarafından doğrulandı. 15 Ağustos Atılımı; devrimciliğin imkan ve fırsat kullanmak olmadığını, tersine imkan ve fırsat yaratmak olduğunu açığa çıkardı. Önder Apo'nun bu iddiası ve düşüncesi 15 Ağustos gerilla atılımının yarattığı başarıyla doğrulandı, kanıtlandı. Dolayısıyla gerçekten de sorunu imkan ve fırsat olarak ele alacaksak şimdi her zamankinden daha çok imkan ve fırsat var. Bu mücadele aynı çizgide yürütülüp sürdürüldükçe imkan ve fırsatın azalmayacağı, daha fazla artacağı tartışma götürmeyen bir gerçektir. Eğer devrimciliği imkan ve fırsat işi olarak görmeyecek, gerçek Apocu olacaksak, 15 Ağustos ruhunu ve çizgisini özümseyen, sürdüren devrimciler olacağız. Yine, Egîdlerin, Zîlanların izinden yürüyen militanlar olacaksak, o zaman sadece Kürdistan'da değil, Ortadoğu'da da her türlü devrimci hamle ve mücadeleyi yürütüp zaferler kazanmanın önü açık olacaktır.

Ortadoğu'da sorunların çözüm projesi Demokratik Konfederalizm'dir

Dikkat edelim, çeyrek asrı aşan Üçüncü Dünya Savaşı yayılarak ve derinleşerek devam ediyor. Küresel sermaye güçleriyle Birinci Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı bölgenin ulus-devlet statükoculuğu arasındaki savaşın kısa sürede ve kolay bitmeyeceği net bir biçimde görülüyor. Dahası savaşan taraflar savaşı durdurmak için herhangi bir zihniyete ve siyasete sahip bulunmuyorlar. Savaşı çıkartan sorunların çözümü ve nedenlerin ortadan kaldırılması için herhangi bir çözüm projeleri yoktur. Böyle bir ortamda tüm sorunların çözümü için geliştirilen Demokratik Özerkliğe dayalı Demokratik Konfederalizm çizgisi, Kürdistan'da Kürt sorununu çözmek kadar tüm Ortadoğu'da toplumların sorunlarını çözmeye, kadın özgürlük sorunundan bütün toplumsal özgürlük sorunlarını çözmeye kadar her sorunun çözümüne ışık tutan ve yol gösteren bir teorik çerçeveyi ifade ediyor. Bu güçte bir çözüm projesi oluyor. Kürdistan'da geliştirilen devrimci model, fedai parti öncülüğü, gerilla çizgisindeki fedai özsavunmacılığı ve zihniyete dayalı Demokratik Ulus Çizgisi her alanda iktidar ve devlet zihniyetinin ve siyasetinin yarattığı, kapitalist modernitenin sürdürmek istediği sorunların çözümü için gerekli yolu ve yöntemi net bir biçimde gösteriyor. O halde bir defa zihniyet ve anlayış olarak Önder Apo'nun yarattığı çizgi, mevcut savaşa son verecek, savaşı ortaya çıkaran sorunların çözümünü sağlayacak bir teorik bilinci, ideolojik-politik çizgiyi ve çözüm projesini oluşturuyor. Kürdistan devrimci pratiği bunun tarzını, üslubunu ve temposunu ortaya koyuyor. Nasıl bir fedai öncülük olmalı, nasıl bir özsavunma olmalı, nasıl bir Demokratik Ulus ve demokratik toplum olmalı, bu hangi temel ilkelere dayanmalı, bu ilkelere dayanırsa nasıl bir gelişme oluyor? Bunları gösteriyor. Bu temelde teorik olarak da pratik olarak da gerçekten savaşı sona erdirmeye de sorunları çözmeye de öncülük eden ve yol gösteren model olan alan Kürdistan devrimciliğidir. Bunu bütün dünya artık daha yakından görür ve anlar hale geldi.

Böyle bir ortamda mücadeleyi yürütüp başarıyla sonuca götürmenin önünde bir engel yoktur. AKP iktidarı geçmişte maskeli ve tehlikeliydi. Şimdi ise çok nettir; faşizan, saldırgan ve soykırımcıdır. Elindeki tüm imkanlarını bu doğrultuda kullanıyor. Herkesi yok ederek kendini var kılmaya ve yaşatmaya çalışıyor. O nedenle AKP mi var olacak, insanlık ve halklar mı var olacak? Sorun bu düzeyde net ve açık bir hale gelmiş durumdadır. AKP'nin elinde imkanlar var. Vahşi ve zalimdir. Saldırıp, yakıp, yıkıyor. Buna karşı bu zulmü durdurabilmek ve yok edebilmek için büyük bir mücadele gerekiyor. Kendiliğinden gitmiyor. Ama en azından bunu yapan gücün amaçları, gerçeği ve yöntemleri açığa çıkmış durumdadır. Bu konuda herhangi bir tereddüt ve yanıltıcı bir durum yoktur. Geçmişte çok fazla yanıltıcı oldular. Şimdi ise gerçekler açığa çıkmıştır. Vahşi bir saldırı var. Buna karşı durma, direnme ve bunu yenilgiye uğratacak, kıracak bir mücadele yürütme gücü gösterilirse sonuç alınabilir.

Kısacası, ne yapmak ve nasıl yapmak gerektiği her zamankinden daha fazla açık ve aydınlıktır. Bazıları tersini söylüyor, muğlaklaştırmaya çalışıyorlar. Özellikle özel savaş merkezleri psikolojik savaşa ağırlık vererek ezilenleri, emekçileri, kadınları, gençleri ve toplumları kandırmak, zayıf düşürmek ve mücadelesiz kılmak için her türlü hile ve yalana hala başvurmaya çalışıyorlar. Ama maske düşmüş, esas cisim açığa çıkmıştır. Aynı durum diğer alanlar için de geçerlidir. DAİŞ'i de allayıp-pullamak isteyenler oldu. DAİŞ gibi birçok çete güç var. Bu süreç El Kaide'yle başladı ve bunların nereden doğduklarını çok iyi biliyoruz. Şimdi herkes DAİŞ'e karşı gibi duruyor ama sanki bu DAİŞ gökten

Abbas ark-15 Agustos.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:51 Page 11

düştü! Halbuki toplantılarla ortaya çıkartıldı ki birçok güç buna destek vermiş, veriyor. Şimdi DAİŞ'e karşıyız diyenlerin hepsinin DAİŞ'in arkasında, onu yaratan güç olduğunu iyi biliyoruz. Hiç kendimizi yanıltacak durumda değiliz. Fakat önemli olan şudur; birçok güç yarattıklarına sahip çıkamaz duruma düştü. Önemli olan budur. Bir bela gibi hazırlayıp hareketimizin ve halkımızın üzerine attılar. Güya Kürdistan'da yanan özgürlük ışığını, gelişen devrim ateşini bununla söndürebileceklerini sandılar. Evet bedeli ağır oldu. Hareket ve halk olarak zor süreçlerden geçtik. Ağır bedeller de ödedik ama sonuçta şu da kanıtlandı; Önder Apo öncülüğünde bilinçlenen, örgütlenen, mücadeleye yönelen Kürt halkı, bu tür belaların hepsini yenebilecek güce sahip. Bu tür saldırıları kırabilecek, kendisini ve insanlığı savunabilecek gücü bulunuyor. Bu net bir biçimde ortaya çıktı, kanıtlandı. Böylece bedel ödedik, acı çektik ama hareket ve halk olarak başımız dik yüzümüz ak. Sahip çıkamayacağımız hiçbir kötülük yapmadık. Tarihin bizi kötüleyeceği, suçlayabileceği tutum, duruş göstermedik. Fakat böyle duranlar oldu. Bu biçimde yaşayanlar oldu. Egemen dünya siyasetinin ne kadar çıkarcı ve iki yüzlü olduğunu böyle bir mücadele süreci içerisinde gördük. Bu önemli bir sonuç oldu. Dahası kendi yarattıklarına sahip çıkamaz, ona karşı çıkar hale getirdik birçok çevreyi. Bugün dünyada herkes DAİŞ'e karşı çıkıyor. Bu tarz karşı çıkanların durumu, belirttiğimiz hususu ifade ediyor. Öyle gerçekten de baştan beri karşı değillerdi, hep karşı olmadılar. Karşı olduklarını gösteriyorlar, öyle değil. Ama şimdi böyle olmak zorunda kaldılar. Onları da kendi yarattıklarına karşı çıkar, mücadele eder, ona sahip çıkamaz noktaya getirdik. Büyük başarı budur. Önemli olan buydu.

KDP işbirlikçiliği ve ihaneti Kürdistan Devrimi'nin büyüklüğünden ileri geliyor

Bu bakımdan da netsizlik yok. İşbirlikçilik, ihanetin durumu da açık. Evet, Kürt ve Kürdistan tarihinde işbirlikçilik ve ihanet ciddi bir olgu. Önder Apo, baştan beri bunu değerlendirdi. PKK, işbirlikçilik ve ihaneti açığa çıkartarak onu ruhta, duyguda, siyasette, düşüncede, yaşamda mahkum ederek var oldu. Böyle bir mücadele ile büyüyüp, bugüne geldi. Geldiğimiz noktada PKK'nin mücadelesini büyütüp, bir Ortadoğu devrimi, küresel mücadele haline getirmesi gibi, işbirlikçilik ve ihanet de daha çok açığa çıktı. Bütün maskeleri düştü. Daha vahşi, zarar verici hale geldi. Bugün KDP yönetiminin, temsil ettiği birçok çevreyi de kuyruğuna takarak sürdürdüğü çizgi bunu ifade ediyor. Özgürlük ruhunun, bilincinin, Özgürlük Devrimi'nin büyümesi, bölgeyi ve dünyayı etkiler hale gelmesi gibi, Kürt işbirlikçiliği de tarihin en olumsuz, en zarar verici bir ihaneti durumuna ulaşmış bulunuyor. Bu da bir gerçek. Aslında sadece şimdi böyle değil, eskiden de böyleydi. Fakat maskeliydi. Devrim maskeyi düşürdü, gerçek yüzünü açığa çıkardı. Zayıftı, itibarı yoktu. Neden? Çünkü; kendisini pazarlayacağı ortam yoktu. Birilerinin çıkarını tehdit eden Özgürlük Devrimi yoktu. İşbirlikçilik ve ihanet, devrimci düşünce ve eylemin varlığı karşısında varolabiliyor, para edebiliyordu. Özgürlüğün, devrimciliğin varolmadığı yerde işbirlikçilik-ihanet olur mu? Olsa bile beş para eder mi? O tür ruha, anlayışa, tutuma kimse pirim verir mi? Vermez tabii.

33 yıl önce KDP'nin başkanı bir onbaşı ile bile görüşemiyordu. Şimdi TC'nin başkanlık saraylarından çıkmıyor. 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra hızla bu duruma geldiler. 90'dan beri cumhurbaşkanlığı saraylarında ağırlanıyorlar. PKK öncülüğünün yarattığı devrimci gelişmenin Kürdistan ve Ortadoğu'da ortaya çıkardığı sonuçlardan zarar gören herkes, ona karşı kullanmak için Kürt işbirlikçiliğini ve ihanetini besliyor. Onlar da zannediyor biz iş yapıyoruz, biz değerliyiz, vay bizi ne kadar çok seven varmış. Evet, görünüşte sevenleri var ama o sevgi timsahın sevgisine benziyor. Onun farkında değiller. Evet, birileri onları besliyor ama niçin beslendiklerinin farkında değiller. Gaflet burada, tehlike burada. Doğruyu savundukları, kendi çaba ve başarıları sayesinde öyle olduğunu zannediyorlar. Halbuki Kürt halkına ve özgürlük mücadelesine karşı kullanılmak üzere bunları elde ediyorlar. Önder Apo, bunlara 'Apo primi' demişti. Apoculuk büyüyüp, geliştikçe ona karşıt olanların, ona karşı savaşanların da primi gelişiyor, büyüyor. İşbirlikçilik ve ihanetin, bu kadar açığa çıkması, etkiliymiş gibi görünmesi kaynağını buradan alıyor. Bunun iyi bilinmesi gerekiyor. Önderlik, Taner Akçam'a da; "Bizim devrimimiz o kadar büyük ki, bizi de doyuruyor, sizinkileri de doyuruyor. Biz olmasaydık generallerinize beş para vermezlerdi. Türkiye'nin NATO'da bir itibarı olmazdı. Şimdi NATO'nun ikinci büyük ordusudur diye bütün NATO güçleri sarılıyorlar bizim sayemizde; devletinizi de biz besliyoruz" diyordu.

Ankara'da faşizmin bu kadar boy vermesi, destek bulması da Kürdistan Devrimi'nin büyüklüğünden, bölgeyi ve dünyayı etkileme gücünden ileri geliyor. Bütün buna karşıt olanlar, o faşizmin besleyeni ve yaratanı oldular. KDP işbirliçiliği ve ihanetinin bugün ulaştığı düzey de buradan ileri geliyor. PKK'nin temsil ettiği özgür Kürtlük çizgisine, Özgürlük Devrimi'ne karşı olan, bundan zarar gören herkes bir yandan Türk faşizmini beslediği gibi, diğer taraftan da Kürt ihanetini ve işbirlikçiliğini besledi, semirtti, bugüne getirdi. Bunu da görüyor, anlıyoruz. Kendi güçleriyle bunların büyümediğini biliyoruz. Önder Apo, baştan bu bilinçle hareket etti ve bunun bir gelişme diyalektiği olduğunu gördü, anladı. Bu temelde yürütülecek mücadele ile sonuç alınacağını, zafer kazanılacağını bildi. Bugün geldiğimiz nokta, her bakımdan her şeyin daha çok açığa çıktığı, aydınlandığı, her gelişmenin zirveleştiği bir durumu ifade ediyor. Özgürlük Devrimi de zirveleşiyor. Kürdistan'da devrim, kalıcı özgürlük hamlelerine dönüşürken, aynı zamanda Demokratik Ortadoğu Devrimi'ne dönüşüyor. Faşizm, DAİŞ, AKP ve MHP eliyle zirveleşmiş bulunuyor. Bütün insanlığı tehdit etmeye çalışıyor. Kürt ihaneti-işbirlikçiliği de zirveleşmiş halde. Bütün bu gelişmelerin önünde engel oluşturmak, Özgürlük Devrimi'ni zayıflatmak, boğmak, önünü kesmek için tarihte eşi az bulunur bir işbirlikçilik ve ihanet sergileniyor. Tarihin hiçbir döneminde vermediği zararı bu dönemde vermeye çalışıyor. Bunlar birer olgu, diyalektik gelişme. Faşizmin bu saldırganlığının da, işbirlikçi-ihanetin faşizmle kol kola geliştirdiği bu saldırganlığın da sadece devrimci gelişmenin büyüklüğünün bir ispatı olduğunu, onu gösterdiğini iyi biliyoruz. Bu konuda hiçbir biçimde yanılmamalıyız. Gerçekleri hareket olarak, onun militanları olarak iyi anlamalı ve Kürt halkına, bütün bölge halklarına bu gerçeği iyi taşımalıyız. Doğru eğitmeliyiz. Doğru bilinç vermeliyiz. Kapitalist modernite sisteminin, psikolojik savaş merkezlerinin, insanların, toplumların, halkların bilincini karartan propagandalarının etkisini mutlaka azaltmalı, önünü almalıyız. Onların bilinç karartmasına, bilinç yıkamasına izin vermemeliyiz. Bu bizim açımızdan önemli bir durum.

Sonuca doğru gidiyoruz elbette sonucu da yaşanacak mücadele belirleyecek

Diğer yandan ise her zirveleşme bir sonuca gitmeyi ifade eder. Mevcut haliyle ifade ettiğimiz zirveleşmeler de artık sonuca gitmenin eşiğine gelindiğini gösteriyor. İçinde bulunduğumuz dönemin önemli bir karakteri, özelliği bu. Artık adım adım sonuca gidilecek. Şimdi içinde bulunduğumuz mücadele böyle bir dönemi ifade ediyor; sonuca gitme mücadelesi. Dolayısıyla kritiktir, önemlidir. 33 yıl önceki gibi değildir. Şu an ki durum, 33 yıl öncekinden çok çok farklıdır. Ama böyle olması demek, tehlikenin azaldığı, yok olduğu, karşı devrimci, faşist soykırımcı, sömürgeci saldırıların var olmadığı, tehlike arz etmediği anlamına gelmiyor. Tersine bunlar var. Hem de daha azgınlaşmış saldırganlık olarak varlar. Soykırımcı sömürgecilikle, işbirlikçi ihanet kol kola Kürdistan Özgürlük Devrimi'ni ve Ortadoğu Demokratik Devrimi'nin gelişimini ve zafere ulaşmasını engellemek için tüm gücünü seferber ederek en vahşi saldırıyı yürütüyor. İmkanları tükenene kadar da, bu güçlerin söz konusu saldırılarını yürütecekleri anlaşılıyor. Bu bir gerçek. Bu durumda, o zaman en az onlar kadar bizim de bütünlüklü durmamız, planlı-örgütlü hareket etmemiz, mücadeleci olmamız gerekiyor.

15 Ağustos atılım ve zafer çizgisini, içinde bulunduğumuz koşullarda daha da derinleştirerek, geliştirerek Kürdistan'ın dört bir yanına, hatta Ortadoğu'ya yayarak özgürlük ve demokrasi mücadelesini çok daha güçlü, planlı ve sonuç alıcı bir çizgide yürütmemiz gerekiyor. Şunu söylememiz lazım; sonuca doğru gidiyoruz dedik, elbette sonucu, yaşanacak mücadele belirleyecek. Şimdiden sonuç şöyle olacak diye somut bir şeyi kimse söyleyemez. Sonucu, taraflar arasında yürütülecek mücadelenin belirleyeceği açıktır. Dolayısıyla mücadele eden tarafların gerçekleri görme, anlama, kendilerini eğitimli, planlı, örgütlü kılma, daha yaratıcı, daha zengin tarz ve taktiklerle mücadele etme, karşı tarafı gafil avlayarak, zayıf yakalayarak darbeleyip, yenilgiye uğratması belirleyecek. Yani sonuç kendiliğinden ortaya çıkmayacak. Bir taraf kendiliğinden çökmeyecek. Bir taraf durduk yere başarı kazanmayacak. 24 saat dişe diş bir mücadele ile sonuç belirlenecek, böyle bir mücadeleyi doğru bilinçle, anlayışla daha büyük örgütlülükle, daha yaratıcı tarz ve taktikle sürdürebilenler kazanacaklar. Bu da bir gerçek. Kendimizi yanıltmamalıyız. İçinde bulunduğumuz süreç açısından da mücadelenin böyle bir gerçek ifade ettiğini çok iyi görmeliyiz, bilmeliyiz.

Böyle bir durumda, gerçekten de Özgürlük Devrimi'nin imkan ve fırsatları artmıştır, gücü artmıştır. 33 yıl önce dengesizlik ve eşitsizlik çok fazlaydı. Bir taraf sıfır, bir taraf her şeydi! Kıyaslanacak bir durum yoktu. Şimdi ve azından kıyaslanacak bir durum var. Karşı devrimin gücü ve imkanları ne kadar, devrimin gücü ve imkanları ne kadar diyerek her iki tarafı belirleyebiliyoruz. Her iki taraf için güç belirleyebiliyoruz. Böyle bir karşıtlığın olduğunu, hatta güç dengelerinin nasıl oluştuğunu tahlil edebilecek bir durumu yaşıyoruz. 33 yıl önce bunun sözü bile edilemezdi. Böyle bir durumun esamesi, izi bile yoktu. Bir taraf, sadece bir hayaldi, rüyaydı. Bir öngörüydü, düşünceydi. Onlara inanmış hiç kimsenin görmediği, geceleri hareket eden küçük bir haretlilikti. Maddi anlamda bir karşıtlık denebilecek, denge kıyaslaması yapabilecek bir durum yoktu. Şimdi böyle bir durum var. İkincisi; böyle bir durumda gerçekten de devrimin imkanları ve fırsatları daha çok artmış durumda. Karşı devrim, çok daha zayıf. Mevcut mücadele koşullarında faşist soykırımcılıkla işbirlikçi ihanet istedikleri kadar işbirliği yapsınlar, devrim karşısında gericilik tarafından beslensinler, kendi içlerinde zayıflar, çelişkililer, çatışmalılar. Tarihlerinin en zayıf dönemini yaşıyorlar. Bu da işin bir gerçeği.

AKP ile MHP birleşti. Sonuç; AKP+MHP değil, sinerji olacak deniliyordu, tersinden bir sinerji açığa çıktı. AKP+MHP'yi bile oluşturmadı. Şimdi AKP+KDP'nin durumu da öyledir. AKP+KDP eşittir ikisinin toplamı değil. Daha üst bir sinerji değil, daha alt bir durum yaratıyor. Her ikisini de kötülüyor. Ne AKP'nin arkasında olanlar KDP ile birleşebiliyorlar ne de KDP'nin kandırdığı insanlar AKP çizgisiyle birleşebiliyorlar. Sadece üstte bir çıkar şebekesi, çetesi var. Faşist ve işbirlikçi çetedir. Onlar kendi çıkarlarını sürdürmek için elbirliği etmişler. O çeteyi hedefleyip mücadele etmek, onların aldattıklarını aydınlatmak, biraz bilinçlendirmek yıkımlarını getirecektir. Böyle bir konumda bulunmaları onların ne kadar zayıf durumda olduklarını gösteriyor. Bu bakımdan devrim ve özgürlük cephesi daha güçlüdür. Dikkat edilirse faşist soykırımcılığın ve işbirlikçi ihanetin toplumsal tabanı yoktur. Bölgesel ve küresel desteği yoktur. Bazı çıkarlar uğruna çeşitli güçlerden destek alıyor görünseler de ilk defa dünyada bu kadar yalnız hale geldiler. Türkiye'de bir cumhuriyet yönetimi ilk defa dünyadan bu kadar tecrit oluyor. Kemalist hareket doğarken bile bu kadar tecrit değildi. Osmanlı yönetimleri bile bu duruma düşmedi. Bölgede ve dünyada bir tek Katar kalmış kendi yanında. Oradan biraz mali destek alıyor. Bayram tatilini bile 10 güne çıkararak, tatile gidecek insanların parasını toplayıp onların parasını savaşa sürmeyi hesaplıyorlar. Tayyip Erdoğan'la Binali Yıldırım'ın birkaç gün kafa kafaya verip çalıştıkları konu budur. Bu noktaya gelmiş durumdadırlar. Bunları hesap ediyorlar. İçte ve dışta bu kadar zayıf duruma gelmiş duruma düştüler. Son demlerindedirler. Yeter ki daha güçlü bir direniş hamlesi gelişebilsin, yıkılıp gidecekler.



15 Ağustos Atılımı bir yokluk içerisinde ortaya çıktı. Hiç kimsenin cesaret ve cüret edemediği, giremediği, olacağına inanmadığı bir atılım oldu. Önder Apo'nun dehası tarih tarafından doğrulandı. 15 Ağustos Atılımı; devrimciliğin imkan ve fırsat kullanmak olmadığını, tersine imkan ve fırsat yaratmak olduğunu açığa çıkardı. Önder Apo'nun bu iddiası ve düşüncesi 15 Ağustos gerilla atılımının yarattığı başarıyla doğrulandı, kanıtlandı. Dolayısıyla gerçekten de sorunu imkan ve fırsat olarak ele alacaksak şimdi her zamankinden daha çok imkan ve fırsat var.

Kendi çıkarlarını ve varlıklarını korumak için özgür Kürt varlığını yok etmek istiyorlar

Başûrê Kurdistan'daki durum da ortadadır. Referandum konusu tam bir oyundur. Aslında çökmekte olan çeteci yönetimin toplumu kuyruğuna takma, güya PKK'ye karşı bir tutum geliştirme, Kürt-Arap savaşı yaratarak Ortadoğu'da

Abbas ark-15 Agustos.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:52 Page 12

statükoculuğu yıkacak, dünyaya özgürlük getirecek Kürt-Arap ortak devriminin önünü almaya çalışıyorlar. Karşı devrimcilikleri özgürlük ve demokrasi karşıtlıkları bu düzeydedir. Tarih, bu kadar imkan ve fırsat yaratmış, Kürt-Arap ilişkilerini demokratik Ortadoğu ve demokratik yerküre haline getirebilecek, bunun

Kürdistan'da özgür yaşamı yaratmak bize bağlıysa, o halde biz de daha fazla Egîdleşerek ve Zîlanlaşarak Önderlik çizgisini doğru anlayıp başarılı uygulayan noktaya gelmeliyiz. Bunu yapan militan, 15 Ağustos Atılım ruhunun ve çizgisinin sahibi olur, Rojava Özgürlük Devrimi'nin temsilcisi olabilir, demokratik özyönetim direniş ruhuyla donanmış olur. Önderlik, şehitler, halk ve süreç bizi böyle olmaya çağırıyor.

öncülüğünü özgür Kürdistan'ın yapabileceği bir tarihsel fırsat ortaya çıkartmıştır. Şimdi bu fırsat ve imkanı nasıl yok edeceklerinin peşine düşmüş durumdadırlar. Çünkü biliyorlar ki; devrim kendilerini yok edecek! Kendilerinin çıkar varlıklarını korumak için Kürdistan ve Ortadoğu devrimlerini, özgür Kürt varlığını, demokratik Ortadoğu'yu ve özgür insanlığı yok etmek istiyorlar. Bu kadar vahşidirler. Bu kadar dünyaya ve tarihe karşıt durumdadırlar. Bu denli gericidirler. Bunun ölçüsü ve sınırı yoktur. Söz konusu referandum dayatmasının başka hiçbir anlamı yoktur. Ortadoğu'nun ve dünyanın kaderini değiştirecek bir Demokratik Ortadoğu Devrimi'ni devrimci Kürt-Arap ilişkilerinin yaratmasının koşullarının oluştuğu bir zamanda Kürt-Arap savaşı yaratarak bütün bu gelişmeleri dinamitlemek ve yok etmek istiyorlar. Bu kadar tehlikeli ve zararlıdır. Öyle, "Kürtlerin ulusal hakkıdır, her Kürt'ün kalbinde bir devlet hayali yatar" laflarıyla bu durum izah edilemez. O tür yaklaşımların hepsi işbirlikçilik ve ihanetin uzantısı olmaktır. Bu konuyu eğip bükerek, şu veya bu biçimde kuyruğuna takılarak işbirlikçiliğe ve ihanete karşı durulamaz. Bu konuda net olmak lazım. Milliyetçi ve devletçi çizgiye her bakımdan ve her yönüyle zihniyet, siyaset, tarz, örgüt ve eylem boyutlarında her bakımdan karşı çıkmak lazım. Bu bir çizgi mücadelesidir. 'Birazına karşı çıkarız, birazından yana oluruz' demek olmaz. Böyle olursa o zaman işbirlikçiliğin ve ihanetin kuyrukçusu olunur. Bu durumun başka bir izahı yoktur.

Sonuç olarak; gerçekten de Türkiye'de faşist, sömürgeci, soykırımcı sistem içte ve dışta tecrit olmuş durumdadır. Birkaç hususa dayanarak ayakta kalıyor. Bir; faşist zulme dayanarak ayakta kalmaya çalışıyor. İki; karşıtlarını hala yanıltmaya çalışıyor. Algı operasyonları yaparak beklenti yaratıyor. Bu algı yaratmaları orta sınıf ve demokratik siyaset üzerinde belirli ölçüde etkili oluyor. Üç; Kürt işbirlikçiliğine ve ihanetine dayanıyor. Kendilerini ayakta tutacak gücün bu olduğunu iyi anlamış durumdalar. Benzer bir durum Kürt işbirlikçiliği için de geçerlidir. Her yerden tecrit olmuşlar ama Başûrê Kurdistan yönetimini ele geçirmişler ve baskı uyguluyorlar. Bunu nasıl yaptılar? Kürdistan Devrimi'nin 90'larda stratejik hamle yapmasını engellemek için NATO sistemi ve küresel kapitalizm bu Kürt ulus devletçiğini ortaya çıkardı. Onu da kendileri kurmadı. Böylece oradan aldıkları güçle aynı Türkiye'deki faşizm gibi baskı uyguluyorlar, Kürt toplumunu yanıltmaya çalışıyorlar. "Referandum yapacağız, ayrı devlet kuruyoruz, bağımsız olacağız" gibi sözlerle tamamen yurtsever bilinci teslim almaya ve kendi kuyruklarına takmaya çalışıyorlar.



Bunun yanı sıra faşist soykırımcı sisteme dayanıyorlar. Bakurê Kurdistan'ı yakıp-yıkan, Şengal'i ve Rojava'yı bombalayan, her gün Efrîn'de, Kobanê'de ve Cizîrê'de Kürt katleden, ordusunu Bakurê Kurdistan'ın da ötesine, Rojava'ya, Başûr'a ve bütün Kürdistan'a sürmüş olan bir sisteme sahip çıkıyorlar. Kürt devletini, Kürtlüğü yok eden sistemin kucağına oturmuş olarak kurmaya çalışıyorlar. Bu ne biçim devlettir? Kimse bunu anlamayacak, bunu sorgulamayacak mı? Böyle devlet mi olur? Bu devlet kime karşı kuruluyor? Kimin kucağında, kimin desteğiyle kuruluyor? Bu gerçekler gün gibi ortadadır. Bu devlet değildir. Bu, Kürt toplumunun özgür ve demokratik varoluşuna karşı faşist, soykırımcı ve sömürgeci sistemin korucuoluğunu, öncülüğünü yapmak ve vurucu çete gücü olmak anlamına geliyor. Zaten çeyrek asırdır yaptıkları da budur. 91'den bu yana 'Çekiç Güç' operasyonu temelinde gelişen saldırıların hepsi buydu. Daha sonra Uluslararası Komplo oldu. Yaklaşık 20 yıldır bu komployu devam ettiriyorlar. Komplonun işbirlikçi ihanet çizgisinin eliyle, onların onayıyla yürütüldüğünü biliyoruz.

Başarı, Önderlik çizgisinin doğru anlaşılması ve özümsenmesi ile mümkündür

Buna karşılık devrimci hareketin zorlukları ve sorunları vardır. Dikkat edilirse aslında koşullar uygun, fırsat ve imkan çoktur. Faşizm, soykırımcılık, işbirlikçi ihanet zayıf durumdadır. Bu durumda başarı Özgürlük Hareketi'nin durumları iyi görmesi, kendini iyi planlayıp örgütlü bir biçimde yaratıcı tarz ve üslupla etkili bir şekilde mücadele etmesine kalıyor. Aslında çok açık ki, başarı da başarısızlık da buradan doğacaktır. Eğer bir başarısızlık olursa faşizmin ve işbirlikçiliğin gücünden değil, aslında devrimci hareketin zayıflığı buna yol açacaktır. Öyle bir zayıflık gösterilmezse sonuç kesinlikle başarı olacaktır. Bu noktada elbette zorluklar ve acılar var. Bedel çok ağırdır. Gerçekten de 5 bin yıllık iktidarcı-devletçi sistemin, kapitalist modernite sisteminin yarattığı kanserleşmiş devlet ve iktidar gücü DAİŞ, El Kaide, AKP-MHP faşizmi olarak hareketimizin ve halkımızın üzerine yüklenmiş durumdadır. Saldırtıyorlar, çullanıyorlar, boğmak istiyorlar. Buna karşı savaşıyoruz. Elbette böyle bir savaş kolay olmuyor. Bedelsiz ve acısız olmuyor. Bunu iyi görmemiz gerekiyor. Böyle bir durumda savaşmamak diye bir durum söz konusu olamaz. Bu gündemde olamaz ve tartışılamaz da. Kimi çevreler iki yıldır bu durumu muğlaklaştırmaya çalıştılar. O yaklaşımlara en küçük bir yer, hiçbir ihtimal vermemek gerekir. Zorlukları, acıların, ağır bedellerin nedenlerini iyi görmek ve göstermek gerekiyor. Böyle bir beladan kurtulmak kolay değil, var olmak hiç kolay değildir. Özgür yaşamak kolay değil. Bunlar mücadeleyle oluyor. Mücadele ise bedel istiyor. Bunu herkesten çok bu hareketin militanları olarak biz bilmeliyiz. Bu gerçekleri halka iyi anlatmalı, kadınları ve gençleri bu temelde iyi eğitmeliyiz. Mücadelenin yükünü onlar üstleniyorlar. Dolayısıyla etkileniyorlar. Kadın gücü hem büyük mücadeleci ama aynı zamanda büyük duygunun da sahibidir. Doğru bir bilinç verilirse o güç mücadeleye akar, bu olmazsa o güç zayıf düşer. Gençlik, büyük bir potansiyeldir. Dinamik ve cesurdur. Ama iyi bilinçlendirilir, örgütlendirilir ve eğitilirse o potansiyel sonsuz bir aktivite haline gelir. Ama bilinci ve örgütlülüğü olmazsa zorluklar, bedeller ve acılar karşısında zorlanma yaşayabiliyor. Orada da bir duygusallık söz konusudur. Eğer doğru bilinçle gerçekler iyi gösterilmez, öğretilmez ve eğitilmezse yanılgı, durağanlık ve zayıflık ortaya çıkabiliyor.

Bu temelde bizim hareket olarak kendimizi doğruya çekmemiz, ulaştırmamız, yanlışlardan kurtarmamız önemlidir. Bütün toplumsal kesimleri, gençleri ve kadınları doğru eğitebilmek ve toplumu faşist soykırımcı saldırılara karşı seferber edebilmek için her şeyden önce Parti ve gerilla öncülüğünün doğru bir duruşa sahip olması lazım. Önder Apo'yu daha doğru, derinden anlayan, daha planlı, örgütlü, Apocu tarz, üslup ve tempoyla daha etkili ve başarılı yürütür konuma gelmesi lazım. Dolayısıyla gerçekten de her şey öncülüğe bağlıdır. Parti ve gerilla öncülüğünün süreci anlama, görev ve sorumluluklarının bilincine varma, onları yerine getirecek doğru tarzın, üslubun ve yeterli temponun sahibi olması, bu temelde kadın ve gençlik öncülüğünü yeterince eğiten, donatan ve seferber eden bir gerçeğe kavuşmasına bağlıdır. Başka türlü bu süreç doğru yürütülemez. İmkan ve fırsatlar yeterince değerlendirilemez. Mücadele etkili yürütülüp zafer çizgisinde yürütülemez. 15 Ağustos atılım ve zafer çizgisi kesinlikle bize bunu gösteriyor, bunu öğretiyor. Böyle bir çizginin her koşulda yürütülebileceğini ve pratikleştirilebileceğini 33 yıl önceki atılım gerçeği kanıtlamış bulunuyor. Her yılı birbirinden daha çok zorlukla ve acıyla geçen, daha büyük bir çaba ve emekle kazanılan bu 33 yıllık mücadele sürecinin her anı bize bu gerçeği gösteriyor. İstenilir, doğruların bilincine varılır, Önderlik çizgisi doğru anlaşılır ve özümsenirse bu temelde Egîdce, Zîlanca görev ve sorumluluklara sahip çıkılırsa görev ve sorumluluklar başarılır. Çiyagerce, Zeryanca görevlere sahip çıkılırsa başarılır. Başarılmayacak diye bir şey yok. Burada kendi duruşumuz önemli. Öyle ufak tefek şeylere, iç tartışmalara, şunlara bunlara kulak kabartan, onları çok önemseyen pozisyonda olmamalıyız. Evet, durağan, örgütsüz olmamalıyız. Mevcut durumda zorluklarımız var. Mesela gerilla gelişen saldırılar karşısında, dağda, ovada, şehirde onları kıracak daha zengin, daha yaratıcı bir tarzın taktiğin sahibi olmalı. Dikkat edilirse zayıflık var. Birçok eksiklik oldu. Hatalar, terslikler oldu. Ondan dolayı çok daha güçlü olabilecekken, zayıf duruma düştü. Halk direnişi, toplumsal hareketlilik, söz konusu faşist topyekun saldırganlık konusunda bir ayaklanmaya gidebilecek iken, doğru eğitilip, örgütlendirilememesi, direnişe sevk edilememesi sonucunda neredeyse en alt sınıra çekildi, zayıf düştü. Var olan kazanımlara sahip çıkamaz hale geldi. Propaganda ajitasyon düzeyinde, tarihin en büyük kahramanlıklarının yaşandığı bir dönemden geçiyor olmamıza rağmen, düşmanın psikolojik savaşı hareketimizi, halkımızı, devrimci güçleri bile şu veya bu düzeyde etkileyebilecek düzeye ulaştı. Bütün bunlar bizim zayıflıklarımız, eksikliklerimiz sonucudur. Dolayısıyla, geçmişe ve mevcut duruma özeleştirisel yaklaşmalıyız. Bizim temel silahımız, eleştiri-özeleştiridir. Bizi doğruya ulaştıran, enerjimizi arttıran, mücadeleci kılan ve başarı çizgisine çeken tek gerçek eleştiri ve özeleştiridir. Var olan düzeyi doğru görmek, kabul etmek mümkün değil. Bunu, kesinlikle çizgi kabul etmiyor, Önderlik kabul etmedi. Önderlik, iki buçuk yıldır devrim emri veriyor. Onun dışında herhangi bir ilişki aramıyor. Bu kadar net ve kesindir. O halde her şeyden önce Önderliği doğru anlamalıyız.

Doğru anlamak ve başarılı uygulamak!

En büyük kahramanlıklar bu dönemde yaşandı. En çok şehidi bu dönemde verdik. Bu kadar devrimci, kahramanca, kararlılıkla dönemin görevlerini başarmak için direnişe geçti. Bu direniş ruhunu, iradesini, duruşunu doğru anlamalıyız. Bu bize büyük emredici bir gerçeklik. Her türlü saldırıya, baskıya, yıkıma, kıyıma rağmen, yine her türlü psikolojik saldırıya rağmen Kürt halkı özgürlük mücadelesinde kararlı ve ısrarlıdır. Mücadeleye güç veriyor, destek veriyor, sahip çıkıyor. Kadınlar ve gençler öncülüğünde özgür yaşamda, özgürlüğü kazanmada her türlü bedeli ödeyeceğini, sonuna kadar kararlı ve ısrarlı olduğunu ortaya koyuyor. Bunlar bizim için emredici gerçekler. O halde, tüm bunlar böyle ise parti militanlarının, komutan ve savaşçılarının bu gerçekleri görmemesi, bunları doğru anlamaması, bu temelde kendini eğitip, örgütleyerek çelikleşmiş bir örgütsel disiplin içerisinde devrimci görev ve sorumluluklarını her yerde başarıyla yerine getirmek için yürümemesi mümkün değildir. Öyle bir durum tartışılamaz bile. Bu kadar yakıcı gerçekler karşısında söylenebilecek tek söz vardır; Doğru anlamak ve başarılı uygulamak! Doğru anlayacak bir bilinç derinliğine ulaşmak ve başarıyla uygulamanın yaratıcı ve kazanımcı tarzına ve üslubuna sahip olmak! İşte, devrimci militanın görevlerini başarmasının anahtarı da bunlardır.

Böyle bir militanlık olursa ve bu doğru örgütlenmeyle gücünü katbekat arttıran bir pratiği ortaya çıkarırsa o zaman 34. 15 Ağustos yılı Kürdistan'ın dört bir yanında ve Ortadoğu'da yeni ve kalıcı zaferler kazanan büyük hamlelerin gerçekleştiği yıl olur. DAİŞ-AKP-MHP faşizmi karşısında büyük savaşlar veririz. Her türlü gericilik, işbirlikçi ihanet çizgisi karşısında tarihimizin en büyük başarılarını ve zaferlerini 34. yılda kazanabiliriz. Kürdistan'ın özgürlüğü, Önder Apo'nun özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşturulması hedefini gerçekleştirebiliriz. Bunun önünde herhangi bir engel yoktur. Sadece Parti öncülüğü ve militanları olarak bu gerçekleri doğru görüp anlamamız ve onun gerektirdiği görev ve sorumlulukları başarı çizgisinde yürütmemize kalıyor. Her şey bu kadar bize bağlıysa o halde biz de daha fazla Egîdleşerek ve Zîlanlaşarak Önderlik çizgisini doğru anlayıp başarılı uygulayan noktaya gelmeliyiz. Kendimizi lime lime ederek, bütün düşünce ve davranışlarımızı Önderlik çizgisinde sorgulayarak, hata ve eksiklikleri gidererek kendimizi tekrar tekrar yeniden yaratarak, böyle bir dönemi doğru anlayan ve başarıyla pratikleştiren militanlar haline getirmeliyiz. Doğru Partileşmek budur, Önderlik çizgisine doğru katılmak bu temelde olur. Böyle katılan militan da her zaman ve her yerde her türlü görev ve sorumluluğun gereğini başarıyla yerine getirir. Bunu yapan militan, 15 Ağustos atılım ruhunun ve çizgisinin sahibi olur. Böyle yapan militan Rojava Özgürlük Devrimi'nin temsilcisi olabilir. Böyle yapan militan demokratik özyönetim direniş ruhuyla donanmış olur. Önderlik, şehitler, halk ve süreç bizi böyle olmaya çağırıyor. Bu 15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümünde bir kere daha Parti öncülüğü olarak kendimizi her zamankinden daha fazla sorgulayarak Önderlik çizgisini doğru anlayıp başarıyla uygulayan böyle bir noktaya getirme kararlılığımızı ifade ediyoruz. Bu anlamda bu 15 Ağustos'ta her zamankinden daha fazla kararlı ve iddialıyız. Doğru savaşacağız ve mutlaka kazanacağız.

-Yaşasın 15 Ağustos atılım ve zafer ruhu!

-Yaşasın özgürlük ve demokrasi mücadelemiz!

-Yaşasın devrimci halk savaşımız!

■■■

HRK kurulus bildirisi-son hali .qxp_Layout 1 29.08.2017 00:52 Page 13

HRK Kuruluş Bildirisi



HRK, halkımızın PKK önderliğinde, emperyalizme, faşist Türk sömürgeciliğine ve yerli uşaklarına karşı yürüttüğü ulusal bağımsızlık, demokratik toplum, özgürlük ve birlik mücadelesini silahla sürdürme amacındadır. Bu açıdan faşist sömürgeci teröre karşı devrimci şiddet uygulayacak, halkımızın devrimci gücünü bu alanda da ortaya çıkarıp örgütleyecektir. HRK, halkımızın devrimci silahlı kuvvetleridir.

14 Temmuz Propaganda Birliği Komutan Egîd tarafından toparlanarak PKK-MK tarafından hazırlanan 15 Ağustos 1984 tarihli Hêzên Rizgariya Kurdistan'ın (Kürdistan Kurtuluş Birliği) kuruluş bildirisi okunarak, HRK'nin kuruluşu duyuruldu. Bildiri şöyleydi:

Yurtsever Kürdistan halkına!

Yüzyıllardan beri yabancı egemenler, işgalci ve sömürgeciler yurdumuzu egemenlikleri altına almak ve halkımızı köleleştirmek için çalıştı. Sayısız katliam ve imha etme planı uygulamaya koydular. Bunların sonuncusu olan Türk burjuvazisi, 1925-40 yılları arasında ülkemizin hemen her yerinde en vahşi katliam ve sürgün politikasını uyguladı. Katliam uygulamalarını asimilasyon politikasıyla birleştirerek halkımızın ulusal varlığını yok etmeye, yurdumuzu kendi toprakları haline getirmeye çalıştı. Her türlü ekonomik, toplumsal, siyasal ve ulusal kültürel yaşamımıza el koydu; çıplak zor uygulamasıyla toplumumuzun bağımsız gelişimini durdurmayı ve her türlü değerimizi kendisi için kullanmayı hedefledi.

12 Eylül faşist askeri darbesi ile faşist bir nitelik kazanan barbar Türk sömürgeciliği, baskı ve katliam politikasını en ileri düzeyde ve en vahşi yöntemlerle uygulamaya başladı. Yurdumuzun her tarafını askeri bölge ilan etti; köy köy, mahalle mahalle ülkemizi yeniden işgale kalkıştı. İnsanlarımızı sorgusuz sualsiz kurşunladı, astı, boğdu, yaktı, yüzbinlercesini işkenceden geçirdi ve zindanlara doldurdu; ulusal değerlerimizle ve insanlık onurumuzla oynamaya çalıştı. Bütün bu vahşetini emekçi Türk halkı üzerinde de uyguladı.

Faşist sömürgeciliğin dört yıllık uygulamaları gözler önündedir. Ekonomik sömürü ve talan had safhaya çıkarılmıştır. Yurdumuzun her türlü zenginlik kaynakları talan edilmektedir, halkımızın varı yoğu yağmalanmakta ve elinden alınmaktadır. Her şey bir avuç tekelci burjuva ve feodalin hizmetine koşulmuştur. İşsizlik, pahalılık, yokluk ve yoksulluk en yüksek noktaya çıkarılmış, insanlarımız, halkımız açlık tehlikesiyle yüz yüze getirilmiştir. Sosyal yaşamda burjuva feodal yozluğu, ahlaksızlığı geliştirerek toplumumuz çürütülmeye çalışılmıştır. Siyasal yaşama egemen olan biçim, en kaba ve açık askeri zor kullanımıdır. Sömürgeciliğin üzerini örtmeye çalıştığı savaş hali açığa çıkmış, halkımıza karşı faşist sömürgeci savaş geliştirilmiştir. Kürdistan'da her şey askeri güçlerce ve savaş içinde yürütülür olmuştur. Baskı, katliam, operasyon, işkence, tutuklama ve zorbalık günlük uygulama haline gelmiştir. Yüzlerce dürüst ve yurtsever insanımız katledilmiş, onbinlercesi zindanlara doldurulmuş, yüzbinlercesi işkenceden geçirilmiştir. Kürdistan'da bu vahşet uygulamasına uğramayan insan kalmamıştır. Bütün bunlar, faşist sömürgeciliğin Kürdistan'daki günlük uygulamalarıdır. Bu uygulamaların devam ettiği ve bu rejim yaşadıkça devam edeceği açıktır.

Faşist sömürgeciliğin amaçları ve halkımız için öngördüğü gelecek açıktır; Sömürgeci kölelik altında ulus ve halk olarak yok etmek, Kürdistan'ı ve Kürt halkını, Türkiye'nin ve Türk ulusunun bir parçası haline getirmek, insanlarımızı efendilerine hizmet eden köleler durumunda yaşatmak. Tüm bu amaçlarını gerçekleştirebilmek için de baskı, katliam, eritme, soykırım uygulamalarını vahşice geliştirmektedir ve bunlar son derece açık şeylerdir. Faşist sömürgeci egemenlik altında halkımızın ulusal ve toplumsal geleceği tehlikededir. İnsanlarımız açlıkla tehdit edilmektedir. Kölelik, halkımızın kaderi haline getirilmek istenmektedir. Kürdistan'da insanca ve onurlu yaşamın olanağı kalmamıştır. Bugün, bu gidişe dur demek, kesin ve en önde gelen insanlık görevidir. Faşist sömürgeciliğin öngördüğü geleceği tersine çevirmenin, ulusal ve toplumsal kurtuluşu sağlamanın, toplumumuzun bağımsız gelişiminin yolunu açmanın olanakları vardır. Bu, her alanda, faşist sömürgeciliğe karşı ulusal ve toplumsal kurtuluş uğruna topyekun direniş mücadelesine atılmakla mümkündür. Böyle bir mücadele PKK hareketiyle başlatılmış ve geliştirilmiştir. Bugün de bütün zorluklara karşı yiğitçe sürdürülmektedir. Halkımız bu mücadeleden yana olduğunu açıkça göstermiştir. Faşist teröre karşı direniş mücadelesini geliştirmek, bugün kesin bir zorunluluk haline gelmiştir. Sürdürülen faşist sömürgeci savaş ve katliam ortamında, halkımızın silaha sarılmaktan ve silahlı mücadeleye başvurmaktan başka çıkar yolu kalmamıştır.

HRK, halkımızın devrimci silahlı kuvvetleridir

İşte bu ortamda, faşist sömürgeciliğe karşı halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluşunu sağlama, bağımsız ve özgür geleceğini yaratma mücadelesini silahlı yöntemlerle sürdürme amacıyla Hêzên Rizgariya Kurdistan (HRK) (Kürdistan Kurtuluş Birliği) kurulmuştur.

HRK, halkımızın PKK önderliğinde, emperyalizme, faşist Türk sömürgeciliğine ve yerli uşaklarına karşı yürüttüğü ulusal bağımsızlık, demokratik toplum, özgürlük ve birlik mücadelesini silahla sürdürme amacındadır. Bu açıdan faşist sömürgeci teröre karşı devrimci şiddet uygulayacak, halkımızın devrimci gücünü bu alanda da ortaya çıkarıp örgütleyecektir. HRK, halkımızın devrimci silahlı kuvvetleridir. Halkımızın kahramanlıklarla dolu direniş tarihi ve PKK'nin altı yıllık şanlı mücadelesi üzerinde yükselmektedir. Gücünü, PKK'nin doğru devrimci önderliğinden, devrimci siyasal askeri biliminden, halkımızın devrimci yurtsever dinamizminden, bağımsızlık ve özgürlüğe olan derin özlem ve inancından, kendi bilinçli ve örgütlü yapısından almaktadır.

HRK, en vahşi yöntemlerle sürdürülen faşist sömürgeci terör ortamında ve buna karşı mücadele içinde doğmaktadır. Faşist sömürgeci caniler, kan emiciler, siyasi ve askeri zorbalar, halk düşmanları eyleminin hedefi olacaktır ve devrimci mücadeleyi geliştirme yolunu açacaktır. Faşist teröre karşı Kürdistan ve Türkiye'de devrimci pratik mücadele platformunu açıp, devrimci mücadeleyi kitlelerin katılımıyla süren bir düzeye yükselttiğinde esas hedeflerine ulaşmış olacaktır.

HRK, her türlü faaliyetinde halkımızın ulusal demokratik bilincinin geliştirilmesini, ulusal kurtuluşçu örgütlenmesinin ve birliğinin yaratılmasını esas alır. Bu nedenle, halkımızın ulusal direnişçi örgütlenmesini ve birliğini engelleyen, düşmanla birlik içinde olan ajan, işbirlikçi, ihbarcı yapı ve güçleri dağıtmayı etkisiz kılmayı hedefler. Faaliyetlerini, siyasal propaganda ve ajitasyonu silahlı şiddetle birleştirerek yürütür.

HRK'nin faşist sömürgeciliğe vuracağı her darbe, faşizme indirilmiş bir darbe olacaktır

HRK'nin mücadelesi, halkımızın, PKK önderliğinde yürüttüğü bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin, bu en demokratik, haklı ve onurlu mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu mücadele, dünya çapında ilerici insanlığın ve bölge halklarının emperyalist, sömürgeci ve faşist barbarlığa karşı yürüttüğü bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve barış mücadelesinin Kürdistan'daki koludur. Bundan dolayı HRK, ilerici insanlığa buradan şunu bir kez daha bildirmek ister: Halkımız, faşist Türk sömürgeciliğine karşı ulusal bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi uğruna mücadele etmede kararlıdır. Bu mücadelede her türlü zorluğu yenmek için azimlidir ve son ferdine kadar mücadelesini sürdürecektir. Bu tamamen haklı ve demokratik mücadelesinde halkımızı desteklemek ve faşist sömürgeci barbarlığa karşı çıkmak tüm ilerici insanlığın gerçek ilericilik görevi olmalıdır.

HRK'nin mücadelesi, faşist barbarlığa karşı, emekçi Türk halkının yürüttüğü direniş mücadelesiyle bütünlük oluşturur. HRK'nin faşist sömürgeciliğe vuracağı her darbe Türkiye'de faşizme indirilmiş bir darbe olacaktır.

Bu nedenle, Türkiyeli tüm devrimci ve demokratlar, emekçi Türk halkı!

HRK, sizleri, yaşamınızı ve geleceğinizi karartan faşist barbarlığa karşı direniş mücadelesini yükseltmeye, bunu Kürdistan halkının yürüttüğü kurtuluş mücadelesiyle birleştirmeye, Kürt halkının haklı mücadelesini desteklemeye, faşist zindanlarda ve Kürdistan dağlarında yükselen direniş mücadelesine sahip çıkmaya çağırır!

Yurtsever Kürdistan halkı!

Yüzyıllardır ulus ve halk olarak bizi yok etmek isteyen sömürgeciliğe karşı mücadeleyi yükseltme, yüzyıllardır süren ve özellikle son dört yıldır en barbar biçimiyle uygulanan baskı, işkence ve zorbalığın, akıtılan kanın hesabını sorma zamanı gelmiştir. Bu, onurlu yaşamak isteyen her Kürdistanlının yurtseverlik görevidir. Yurdumuzun kurtuluşu ve geleceğimizin yaratılması davasına sahip çıkın! Gücünüzü ulusal kurtuluş uğruna direniş mücadelesinde birleştirin! Faşist sömürgeci zorbalara karşı çıkın, evlatlarınızın onlara hizmet etmesine ve faşist orduya katılmasına izin vermeyin! Kurtuluş kuvvetlerine katılın ve destekleyin! Kurtuluş kuvvetleriyle birlikte faşist sömürgeci düşmanı yok etmeye ve yurdu kurtarmaya çalışın!

Faşist ordu içindeki Türk ve Kürt emekçi halklarının evlatları, askerler!

Silahlarınızı Türk ve Kürt halklarına ve Kurtuluş kuvvetlerine karşı değil, faşist yönetime ve faşist subaylarınıza karşı çevirin! Subaylarınızın emirlerini dinlemeyin, halka baskı yapmayın, Kurtuluş kuvvetlerine karşı silah kullanmayın! Faşizme ve sömürgeciliğe karşı Kurtuluş kuvvetleriyle birleşin, Kurtuluş kuvvetlerine katılın!

Erkeği ve kızıyla Kürdistanlı Genç!

Faşist sömürgeci zorbalığa karşı halk kurtuluş mücadelesine aktif olarak katıl! Faşist ordunun emrinde askere gitme, firar et, Kurtuluş kuvvetlerine katıl! Kurtuluş kuvvetleriyle birlikte düşmanı yok etme ve yurdu kurtarmak için cesaretle savaş!

-Faşist sömürgeci zorbalardan ve uşaklarından hesap soralım!

-PKK'nin aydınlattığı kurtuluş yolunda yılmadan yürüyelim!

-Kürdistan Kurtuluş Birliğine katılalım ve onu destekleyelim!

Onderlik-15 Agustos 1985.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:54 Page 14

Rêber Apo'nun Ağustos 1985 tarihli değerlendirmesinden derlenmiştir

Şanlı 15 Ağustos Atlımı ve doğru devrimci siyasetin zaferi



PKK hareketi, bir direniş hareketi olarak doğdu. O'nun doğuşundan bugüne yükselttiği mücadelesine damgasını vuran da, yine direnişçi bir ruhtur. Bu ruh, yüzyıllardır toplumumuzda egemen kılınmak istenen yabancılaşma ve ihanete rağmen, onları yerle bir ederek yükselen ve bu temelde de toplumumuzun yeniden doğuşuna damgasını vuran, yüce bir ruhtur. Bu ruh, Partimizin silahlı direnişi ile daha da billurlaşan ve 15 Ağustos Atılımı ile zirveye ulaşarak, mücadelemizi dönülmez bir noktaya ulaştıran bir ruhtur.

Partimizin silahlı direnişinin 8. yılı ve bunun üst bir evreye sıçratılmış biçimi olan 15 Ağustos Atılımı'nın 1. yılını geride bırakmış bulunuyoruz. Tarihsel ve güncel somut gerçeklerimiz, bu süreçte ileriye yönelik yaşanması gereken düşünce ve eylem ile aşılması gereken, çürüyen yapıların ne olduğunu, her zamankinden daha parlak bir biçimde ortaya koymaktadır. Salt bir silahlı direniş olmaktan da öteye, çok çeşitli özelliklere sahip olan bu tarihsel atılımın, gerek geçmişin aydınlatılması ve gerekse daha da önemli olarak, önümüzdeki dönemin devrimci kazanımlarının neler olabileceğinin hesaplanması açısından, derinliğine kavranmasında hayati önemi vardır. Gelişmenin altındaki doğru düşünce kadar, onun ruhunu ve bu ruhun biçimlenmesi için adeta çıplak yüreğini ortaya koyarcasına sergilenen eşine ender rastlanır direnişçiliğinin de öğreteceği çok şey vardır.

Hemen belirtmek gerekir ki, direnişin herhangi bir sömürgeciliğe karşı değil, insanlık tarihinin tanıdığı en barbar ve günümüzde faşist baskı ve sömürüyü en çok geliştiren, çağdışı ve çağdışı olduğu kadar da, kendini en ince yöntemlerle gizleyen bir egemen sınıfa, emperyalizmin en tehlikeli bir işbirlikçisine karşı, kendi öz tarihinden ve çağdaş insanlık gelişiminden uzak bırakılmış, unutulmuş bir halk olan Kürt halkı adına verildiği asla unutulmamalıdır. İşte bu gerçek beyinlerimize kazınırcasına kavranır ve sürekli yoğun bir tarzda dile getirilirse, atılımın önemi ancak o zaman ortaya çıkabilecektir.

15 Ağustos yalnızca halkımızın değil tüm ilerici insanlığın yüreklerini ısıtan bir eylem olmuştur

15 Ağustos Atılımı, yalnızca Partimiz ve halkımız açısından tarihsel bir rol oynamakla sınırlı kalan bir eylem değildir. O, başta Türk sömürgeciliği olmak üzere, bütün bir kapitalist-emperyalist düzenin temsilcilerini sarsmış ve onları telaşa boğan bir yangının alevlerini tutuşturmuştur. Bu yangın yalnızca bulunduğu yeri sarmakla kalmamış, alevlerinin sıcaklığı Kürdistan, Türkiye ve Ortadoğu halkları başta olmak üzere, ilerici dünya halklarının yüreklerini ısıtırken, sömürgeciler ve her türden işbirlikçi ve uşaklarına ise terler döktürmüştür. Bu atılımın yarattığı yeni gelişmeler karşısında, çeşitli güçler mevcut politikalarını gözden geçirmek, yeni çözümler ve arayışlara girmek zorunda kalmışlardır. Bu eylemlerin yarattığı çok yönlü etkileri kavrayabilmek ve sonuçlarını değerlendirebilmek için, onun ortaya çıktığı ortamın ve dönemin özelliklerine bakmak, bu eylemler karşısında çeşitli güçlerin içine girdikleri tutumları incelemek gerekmektedir. Bu yapıldığında ancak onun tarihe damgasını vuran karakteri ve rolü anlaşılabilecektir.

15 Ağustos Atılımı; Türk sömürgecilerinin devlet yapısı içerisinde faşist kurumlaşmayı önemli oranda sağladığı ve bu faşist özü gizleyecek biçim değişikliklerine gitmek amacıyla planlar oluşturduğu bir dönemde gerçekleştirildi. 12 Eylül darbesinin adından, hızla sürdürülen çalışmalarla dörtbaşı mağrur bir faşist düzen tüm topluma egemen kılınmıştır. Ancak içte ve dışta yönelecek muhalefeti etkisizleştirmek için, uygulamaların göz boyayıcı bir tarzda yürütülmesi gerekmektedir. Bu amaçla 'Demokrasiye dönüş' aldatmacasına başvurulur, düzenin fideliğinde oluşturulmuş partilerle, seçimlere gidilir. Türkiye'nin belli şehirlerinden başlayarak, sıkıyönetim görünüşte kaldırılmaya başlanır. Yapılan planlar gereği muhalefet etkisiz kılınmış olduğundan, 83'le birlikte 'ülkede demokrasi tesis edilecektir.' Cunta azgınca saldırılarında olduğu gibi, bu göz boyama faaliyetinde de gerek içte gerekse dıştaki dayanaklarından tam destek almaktadır. Böylece iktidarını sağlama bağlama çabası içindedir.

Faşist cuntaya hazırlıksız yakalanan sol hareket ise, geçmiş hatalarının bölünmüşlüğünün kefaretini çok ağır bir tarzda ödemiş; yalnızca darbeler altında ezilmekle de kalmayarak, soylu davasına sahip çıkamaz hale getirilmiştir. Tutuklananlar dışında kalan kesim, örgütsüz bir tarzda çıktığı Avrupa'da tasfiye ile yüzyüze bırakılarak teslim alınmıştır. Tasfiyeciliğin çemberinden bir türlü çıkamayan sol hareketler, yalnızca kendi kendilerini tüketmekle de kalmayarak, geçmiş tarihlerinde de ortaya çıktığı gibi, 12 Eylül rejiminin politikalarının adeta birer uygulayıcısı haline dönüştürülmüşlerdir. Adeta birbirleriyle yarışırcasına, devrimcilik adına ne kadar soylu değer varsa, hepsine karşı saldırıya geçmiş, teslimiyet ve ihaneti bir meziyet gibi meşru kılmaya çalışmışlardır. Faşist cuntaya karşı, devrimi örgütleme görevine sırt çevirerek, umutlarını 'Demokrasiye dönüş' çabalarına bağlamış ve 1988 seçimlerinde, parlamentoya adaylıklarını koyma umudu ile yaşamaya başlamışlardır.

15 Ağustos Atılımı; umutsuzluğun yılgınlığın kabus gibi çöktüğü bir ortamda adeta bir mucizeydi

PKK dışında kalan güçleri böylece etkisizleştiren faşist cunta, hedeflerine ulaşmada önünde en büyük tehlikenin PKK olduğunun bilincindedir ve ona da son bir darbe vurarak imha etmek amacıyla 1983 Mayıs'ında, Güney Kürdistan'a müdahale eder. Amaç; PKK hareketinin tüm kadrolarını bu alanda imha ederek, teslimiyeti dayatarak, başaramadığını kılıç ile başarmaktır. Ancak bu plan, faşist Türk ordusunun ağır kayıplar vermesi ile sonuçlanır. Bu saldırı ile birlikte, aynı dönemde devrimci hareketimize dayatılan provokasyon hareketi de boşa çıkartılır.

Diğer taraftan önderleri, devrimci hareketleri tasfiye edilen ve bağları kopartılan kitleler, cuntanın azgın saldırıları ve pasifikasyon politikası sonucu, iyice sindirilmiş korkunç bir umutsuzluk, yoksulluk ve acı içine çekilmişlerdir. Cuntanın insanlık dışı dayatmalarına tepki duysalar da, öndersiz oldukları için bunu açığa vurmamakta, cuntanın demogojileri altında, devrimci mücadele umutları önemli oranda sarsılmış bulunmaktadır. Devrimci hareketlere vurduğu darbelerle artık bir daha güçlü bir muhalefetle karşılaşmayacağını uman ve suskun kitlelerin durumuyla da bu umutları pekişen faşist cunta, artık iktidarını daha rahatça yürütebileceği inancındadır ve üstelik dünya kamuoyunu da buna inandırmış durumdadır.

İşte 15 Ağustos tarihsel atılımı, böylesi bir dönemde gerçekleştirildi. Umutsuzluğun, yıl-

Onderlik-15 Agustos 1985.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:54 Page 15

gınlığın, tasfiyeciliğin ve teslimiyet bulutlarının toplum ve sol hareket içindekiler üzerine bir kabus gibi çöktüğü böylesi bir ortamda bu; inanılmaz, adeta mucize gibi bir şeydi çoklarınca. Yine düşman ve efendileri için bu, tam bir şoktu. İnanamadılar önce, sonra geçmişteki isyanların bir benzeri sandılar. Ordu, "İsyan var" diye ayağa kalktı. Kürdistan'a yığıldı. Ancak ortada ne bir isyan ve ne de eylemi yapanlar vardı. Gelişmeleri hafife almak istediler bu kez; fakat kendilerini en rahat hissettikleri bir dönemde, böylesine güçlü, örgütlü eylemler gerçekleştirebilen ve üstelik, hiçbir kayıp vermeden geri çekilen devrimcilerin gücü karşısında bunu da yapmadılar. TC, tarihinde ilk kez karşılaştıkları böylesi eylemlerin, kendi sonlarını getirecek bir yangının ilk kıvılcımı olduğuna inanmak istemediler, ancak gerçekler acımasızdır ve o gerçeklere boyun eğmek zorunda kaldılar. Ordularının büyük bir kısmını Kürdistan'a aktararak, her yerde devrimci avına çıktılar. Kürdistan'ı baştan sona kapsayan operasyonlar gerçekleştirdiler. Devrimcilerin barınma koşullarını tamamen ortadan kaldırdıklarına duydukları güvenle, onların eylemi gerçekleştirip sınırdan geri çekildiklerini söylemeye başladılar. Ordunun içine düştüğü aczi gizlemek için daha iyi bir gerekçe bulunamazdı da. "Yakaladık, çember daralıyor, sonları geldi" propagandalarının sonu gelmeyip, bir tek devrimci dahi yakalanmadıkça, Kürdistan'ın zor coğrafik koşullarının da etkisiyle, ordu içinde kaynaşmalar, bunalımlar, kaçışlar baş göstermeye başladı. 'Kahraman Mehmetçik' daha savaşın ilk adımlarında tökezleyip, kofluğunu açıkça ortaya koydu. 'Yenilmez Türk Ordusu' efsanesi yerle bir oldu.

Ordunun yapısında görülen bu sarsıntı, tüm devlet yapısında da ortaya çıktı. Devlet otoritesi yerle bir oldu. Dört yıl boyunca yapılan devrimcileri bir daha dirilmemek üzere, "Bitirdik" demagojisinin kofluğu açığa çıkınca, tüm devlet yetkilileri birbirlerine girdi. Sorumlu aramaya başladılar. Cuntanın başı, 'dokunulmaz ilah Evren'e dahi tepki gösterilerek önüne koyduğu hedeflerdeki başarısızlığının, devlet varlığını tehlikeye soktuğu ifade edildi. Hükümet içinde çalkantıların önü alınamayarak çeşitli kılıflar altında tasfiyeler başladı. Her türlü sorunun tek çözüm gücü olduğunu iddia eden faşist rejimin inanırlılığı yerle bir oldu. Cunta efendileri emperyalistler karşısında da güç duruma düştü.

15 Ağustos eylemleri faşist Türk devletinin tüm maskelerini yerle bir etti

Kürdistan'daki bu yeni gelişmeler, yalnızca Türk cuntasını gafil avlamakla, onu şaşırtmakla kalmadı. Cuntanın devrimcileri bitirdiği demagojisine inanan emperyalist çevreler ve uluslararası kamuoyu da derin bir şaşkınlık içine düştü. Emperyalist çevreler, olayların gerçek karakterini kavrayarak Türkiye'ye yaptıkları yatırımlardan vazgeçmeye ve yine dünya basın-yayın organları, eylemleri ve Kürdistan halkının mücadelesini uzun uzun işlemeye başladı. Tüm dünyaya unutturulmaya çalışılan Kürdistan ve Kürt gerçekliği, böylelikle etrafındaki tecrit duvarının yıkılması ile tartışılmaya, dikkatler buradaki mücadeleye çekilmeye başlandı. Emperyalist ülkeler, Kürdistan politikalarını bu çerçevede yeniden gözden geçirmeye başladı.

Diğer taraftan, yıllar yılı Kürdistan gerçekliğine gözlerini kapatan sosyalist çevreler de, bu yeni gelişmelerle birlikte, Kürdistan'daki mücadele ile biraz daha yakından ilgilenme sürecine girdiler. 15 Ağustos Atılımı, böylelikle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile, dünya sosyalist, ulusal kurtuluşçu ve ilerici-devrimci güçleri arasında bir köprü rolü oynamış oldu.

15 Ağustos eylemleri, faşist Türk devletinin yüzündeki tüm maskeleri yerle bir eden eylemler oldu. O güne kadar demokrasiye döndüğü yolundaki safsatalarla, dünya kamuoyunu aldatan Türk faşist cuntası, Kürdistan halkına yönelttiği insanlık dışı saldırılar ve operasyonlarla bu konuda nasıl bir aldatmaca içinde olduğunu sergiledi. Türk egemen sınıflarının bu en son temsilcileri, görülmemiş bastırma, demagojik saptırma, teşhir ve örtbas etme yöntemlerini çeşitli biçimlerde kullanarak, direniş gerçekliğimizi halkımıza ve dünya halklarına çarpık bir tarzda yansıtma çabasına girdiler. Eylemlerin kendilerinin demokrasiye geçiş çabalarını sabote etmeye yönelik olduğunu iddia ettiler ve eşkiyalık suçlamasında bulundular. Ancak tüm bu demagojiler, kendilerinin demokrasi ve halk düşmanı yüzünün açığa çıkmasını engelleyemedi ve ilerici insanlığın bu çağdışı barbar güce tepkisi yeniden artmaya başladı.

Ancak devrimci eylemlerimizi böyle değerlendirip saldıranlar, yalnızca Türk sömürgecileri değildi. İcazetli sol ve Kürt küçük burjuva reformistleri de, hep bir ağızdan bu eylemlerin provokasyon olduğunu ve demokrasiye dönüş çabalarını baltalayacağını ileri sürerek, en alçakça saldırılarla yöneldiler. Liberal burjuvazinin peşine takılmış olan ve tüm planlarını 1988 seçimlerine göre yapan bu sahte sol güçler, ortamın kızışmasından son derece rahatsız olarak, kendilerine de bir mücadele çağrısı olan bu soylu eylemlere, kraldan daha kralcı kesilerek saldırdılar. Düzene karşı durması gereken bu güçlerin, sosyal şoven, reformist anlayışlarından dolayı gerçekler karşısında kör ve sağır kalmaları, hatta bununla da kalmayarak direnişe saldırmaları ve devrimci hareket karşıtı 'kutsal' ittifaklar oluşturmaları, kendileri açısından gerçek bir talihsizlik olmuştur.

Bütün bu tutumlar, bu güçlerin PKK önderliğindeki silahlı direnişin, Ağustos Atılımı'nın değerini düşürme ve onu örtbas etme çabalarının ifadesi olmakla kalmamakta, halkların çıkarlarına ne kadar ters düştüklerini de ortaya koymaktadır. Onların bu konumları, halklarına karşı yerine getirmeleri gereken ancak ısrarla kaçındıkları görevlerinin neler olduğunu da ortaya koymaktadır. Ve bu aynı zamanda bölgemizde, tarihte ve günümüzde, emperyalizmin işbirlikleri vasıtasıyla karmakarışık bir hale getirdiği çelişkiler yumağının, nasıl çözüme kavuşacağı konusunda da birazcık sağduyu sahibi olan insanlar için zengin deneylerle doludur.

Bin yıldan beridir süren mücadele konusunda, başta Türk basını olmak üzere, onunla beraber neredeyse nağmelerine kadar aynı telden çalan sahte sol ve reformist akımların yayın organları, inkarcılığa başvuruyor ve çarpıtmalarda bulunuyorlar. Ne pahasına olursa olsun yaşamak isteyen, haklı olan ve saygı duyulması gereken halk gerçekliğimize saldırmaktan çekinilmiyor. 'Eşkiyaların hareketi', 'bölücü çıkış', 'yıkıcılık' vb Türk burjuvazisinin kendi katliamlarını gizlemek için, basını, radyosu ve televizyonunda tekrarladığı günlük nakaratlardır. Diğer taraftan PKK'ye, Apoculuğa karşı 'kutsal' ittifaklar kuran, yerli, işbirlikçi, reformist kesimler ve her zaman onunla işbirliği içinde olan sosyal şovenizmin sorunları çarpıtması, gerçeğin ismini bir türlü koymak istememesi, sanki gelişmeler bir önderlik olmaksızın kendiliğinden ortaya çıkıyormuş gibi davranmaları, Türk burjuvazisi kadar olsun namuslu olamamaları, ne pahasına olursa olsun direnişe isim olarak sahip çıkmaları ama onu gerçekleştiren gücü ve direnişin kahramanlarını yerle bir etme konusunda, her türlü çılgınlığa başvuracak kadar sağduyu yoksunu olmaları gerçeği... Bu konuda söylenecek çok şey vardır. Akıtılan her damla kanın, toprağa düşen her direniş kahramanının söyleyeceği, bu iflah olmazlara kabul ettireceği çok şey vardır.

15 Ağustos Atılımı halkımızın başucuna dikilen mezar taşlarını alıp fırlatmıştır

15 Ağustos yüce atılımı ve sonrasındaki gelişmelerle PKK kendi önderliğinde halkımızın makus talihini yıkma yolunda tarihsel bir adım atmıştır. Yüreğimiz üzerindeki pası, ondan da öte Türk burjuvazisinin deyişiyle 'beton kalıpların' parçalamış, halkımızın başucuna dikilen mezar taşlarını alıp fırlatmış, ölümü pek de kolay kabul etmeyecek bir halk gerçekliğinin ifadesi olmasını bilmiştir.

Elbetteki halen eksiklikler, zayıflıklar çok fazla ve yetkinleşme gereği var. Düşmanın hala imha sevdasından vazgeçmeyecek kadar bize hayat hakkı tanımaması söz konusu. Eskisi kadar kör bir inkarcılık tarzında olmasa da, ilerici insanlığın, hala çok haksız bir biçimde halkımızın kaderine karşı ilgisizliğinin sürüp gitmesi gerçeği var. Ama bütün bunlara rağmen gerçekler inatçıdır. Ve hele halkların ilerici, devrimci gerçekliği çok daha fazla inatçıdır ve hakkını alma konusunda, her türlü baskıcı, gelişmiş barbarlık yöntemlerinden daha güçlüdür. Buna inanarak mücadeleyi sürdüren öncü, elbetteki susmayacaktır. Elbette ki bu barbarlıkları ve düzenbazlıkları açığa çıkaracak, kendi zayıflıklarını güce dönüştürmesini bilerek, kendisi için kader diye çizilen tüm geçersizliğini ortaya koyacak ve çağımızın en büyük haksızlığını ortadan kaldırmak için büyük bir namus ve onur savaşını sonuna kadar götürmesini bilecektir.

Tarihte direniş gerçekliğimiz ve bazı özellikleri

PKK Hareketi, bir direniş hareketi olarak doğdu. O'nun doğuşundan bugüne yükselttiği mücadelesine damgasını vuran da yine direnişçi bir ruhtur. Bu ruh, yüzyıllardır toplumumuzda egemen kılınmak istenen yabancılaşma ve ihanete rağmen, onları yerle bir ederek yükselen ve bu temelde de toplumumuzun yeniden doğuşuna damgasını vuran yüce bir ruhtur. Bu ruh, Partimizin silahlı direnişi ile daha da billurlaşan ve 15 Ağustos Atılımı ile zirveye ulaşarak, mücadelemizi dönülmez bir noktaya ulaştıran bir ruhtur ve tarihsel anlamda sahip bir yüceliğe ulaşmıştır. Bu temelde gelişen ve tüm toplumumuza dalga dalga yayılan silahlı direniş mücadelemiz, yüzyıllara sığmayacak değerler yaratarak halkımızın kaderine damgasını vurmuş ve tarihsel bir rol oynamıştır.

O halde son bir yıllık direnişin ve sorumlu olduğumuz PKK Hareketi'nin 8. yılını geride bıraktığı silahlı direnişinin, Tarihsel ve çağdaş anlamı nedir? sorusuna cevap vermek gerekiyor. Bunu açığa çıkarmak için ise geçmiş tarihimizde halkımız üzerinde uygulanan düşman politikalarını ve buna karşı yükseltilen mücadeleleri çeşitli özellikleri ile ele alıp irdelemeye ihtiyaç vardır. Tarihte direniş gerçekliğimizin bazı özelliklerini göz önüne getirdiğimizde görülecektir ki; karşımızdaki barbar, işgalci, fetihçi gücün, Türk egemen sınıflarının, Kürdistan'a en son giren bir temsilcisi olarak Büyük Selçuklular'dan beri, bir özelliği inatça sürdürme gerçeği söz konusudur.

Türk egemen boyları Ortadoğu'yu istila ettiklerinde, her alana özgü bir adaptasyonu gerçekleştirirken, Kürdistan'ın bazı özelliklerini de dikkate alan bir ilişki, baskı ve sömürgecilik siyasetini geliştirmişlerdir. Daha bu yıllarda, Kürdistan'da, gelişmiş Kürt beylikleri hüküm

15 Ağustos eylemleri, faşist Türk devletinin yüzündeki tüm maskeleri yerle bir eden eylemler oldu. O güne kadar demokrasiye döndüğü yolundaki safsatalarla dünya kamuoyunu aldatan Türk faşist cuntası, Kürdistan halkına yönelttiği insanlık dışı saldırılar ve operasyonlarla bu konuda nasıl bir aldatmaca içinde olduğunu sergiledi. Türk egemen sınıflarının bu en son temsilcileri, görülmemiş bastırma, demagojik saptırma, teşhir ve örtbas etme yöntemlerini çeşitli biçimlerde kullanarak, direniş gerçekliğimizi halkımıza ve dünya halklarına çarpık bir tarzda yansıtma çabasına girdiler.



Onderlik-15 Agustos 1985.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:55 Page 16

sürmektedir. Güçlü aşiret örgütlenmeleri ve kolay kolay zaptedilmez coğrafyasıyla Kürdistan'ın geçmiş istilacılarda olduğu gibi Türk istilacılarına da, kolay kolay fethedecekleri bir ülke olmadığını hissettirmişlerdir. Bu nedenle istilacı Türk boyları, başlangıçta Kürt beylikleriyle, adeta eşit iki hükümet düzeyinde, beylikler arası eşit ilişkiler temelinde ilişkiler geliştirme politikasını yürütmüşlerdir. Türk boylarının genel otoriteyi sembolik olarak tanımaları yetmiş, buna bir de hediyeler ve askeri bir güç olarak seferlerde yeralma olanakları eklenince, Kürt boyları kendileriyle yakın ilişkiler geliştirmekten çekinmemişlerdir. Türk boyları, diğer birçok alanda uyguladıkları yakıp-yıkma, dağıtma, kolonileştirme politikasını Kürdistan'da gerçekleştirme gücünü kendilerinde bulamamış ancak Kürdistan'ın büyük savaş potansiyelinin değerini bilerek, onları kendi istilalarında kullanma ve gerektiğinde başvurulacak yedek bir güç olarak ele alma uyanıklığını gösterecek kadar akıllı davranmışlardır.

Büyük Selçuklular, daha 1040'larda, Kürdistan'ı bir eyalet olarak şekillendirirlerken, Kürt beyliklerine son derece geniş bir özerkliğin, dolayısıyla Kürt feodalitesinin gelişmesinin çerçevesini de oluşturmuşlardır. Bu politikayı, daha sonraları Yavuz Sultan Selim döneminde devralarak geliştiren Osmanlı-Türk egemenleri, aynı politikayı, daha da ustaca sürdürmekte zorluk çekmemişlerdir. Türk beyliklerinin kendi aralarında birleşmeme ve varolan çelişkilerini çözememe gibi bir özelliği vardır. Bu özellikten dolayı, bu dönemde yeni gelişmekte olan İran Şii-Safevi devletinin gelişmesi karşısında, Yavuz'un İslam birliğini sağlama amaçlı Doğu seferlerinin başarısı için, mezhep çelişkisinin de etkisiyle Kürtler, son derece önemli bir yedek güç olarak etkinliklerini duyurmakta ve bu nedenle Yavuz, onlara her türlü tavizi vermekten kaçınmamaktadır. İdris-i Bitlisi'nin bu siyasetin ruhunu temsil etmesi bu nedenledir ve Osmanlı İmparatorluğu'nun tümü içinde, birçok bağımsız hükümetler, imaratlar biçiminde bir Kürdistan statüsünün yaratılmış olması anlamlıdır.

Arabistan, Anadolu ve Balkanlar için öngörülmeyen statü, neden Kürt beyliklerine tanınmıştır? Bunu, Kürt beyliklerinin Doğu'ya yayılmada düğüm noktasını oluşturmalarında aramak gerekir. Kürtler aynı zamanda ihtiyat kuvvetleridir de. Bu özelliklerinden dolayı, onlara başlangıçta en gelişmiş konumlar verilir. İmparatorluğun çıkarlarına bağlı olarak bu konum daraltılır veya genişletilir. İşte Kürdistan'da yabancı bir otoriteye çok güçlü bir tarzda bağlanmanın tarihsel temelleri, Türk egemenleri tarafından böyle geliştirilmiştir.

Bu temellerde geliştirilen bağımlılığın iyice arttığı 19. yüzyıla gelindiğinde, yaygın isyanların patlak vermesi adeta kaçınılmaz hale gelmiştir. Kürt beylikleri, klasik özerkliklerini, hükümet olma konumlarını yitirmektedirler. Aralarındaki anlaşma bozulmuştur. Tekrar eski konumlarına ulaşmak için çırpınacaklardır ancak çağ değişmiştir. Batı kapitalizmi, ticari ilişkiler, azınlıkların korunması ve Tanzimat Fermanı ile İslahat Fermanı'nda verilen hakların hayata geçmesi için Osmanlılar'ın düzen politikasına her türlü desteği verecek ve bu dönemdeki Kürt isyanlarının ezilmesini sağlatacaktır. Geleneksel Kürt işbirlikçiliği, 19. yüzyıl boyunca yürüttüğü tüm direnmeleri kaybeder. Gelişmeler, bunu kaçınılmaz kılmıştır. Temsil ettiği feodal sınıf çıkarları, direnişin o çağda yaygın olan ve gelişen ulusal kurtuluş sürecine girmesini olanaksızlaştırmıştır.

Herşeyden önce, aşiretçi feodal toplumsal yapı, modern bir ulusal kurtuluşçu hareketi objektif olarak son derece daraltmakta, olanak bırakmamaktadır. İşte bu durum, Abdulhamit gibi Osmanlı padişahlarının en kurnazı, kurnaz olduğu kadar da milli baskı politikasının yeni mucidi olan birinin elinde iyi bir koz olacaktır. Kürt ulusal direnişinin kösteklenmesi ve Ermeni ulusal hareketinin ezilmesi amacıyla, Yavuz zamanında İdris-i Bitlisi'nin geliştirdiği Kürt beylikleri kuvvetlerini, bu kez Hamidiye Alayları adı altında yeniden hortlatacak ve doğudaki ulusal kurtuluş kıpırdanmalarını bastıracaktır. Böylece burasının, kendisi için önemli bir kuvveti ihtiyat olarak kalmasını sağlayacaktır. Bu politikanın ürünleri, daha sonra Mustafa Kemal tarafından devralınacak ve bu kez de Türk ulusal kurtuluş savaşında Kürtler bir yedek güç olarak, Türkler'in zafer kazanması yolunda kullanılacak, TC'nin oluşumuna hizmet ettirileceklerdir. Ve bu Kürtler'in kendi imhaları temelinde gerçekleştirilecektir. Tarih burada, kendi egemenlerinin alçakça ihaneti yüzünden, bir halka korkunç bir son hazırlamaktadır.

Türk ulusunun doğudan başlatılan kurtuluşunun temel gücü olan Kürt halkı, kendi egemenleri tarafından kayıtsız şartsız kullanılmasının acı faturasını, kendi ulusal varlığının katliam, asimilasyon temelinde yok edilmesiyle ödeyecek ve o politikanın tüm acı sonuçlarını, devrimler çağı, ulusal kurtuluş çağı olan günümüzde de ödemeye devam edecektir.

Kürdistan'da geçmişten bu yana her baskı dalgası, ardından direnmeleri doğurmuştur. Ancak her direnme, çok kısa bir süre içinde öncülüğünün karakterinden dolayı, bir yandan bastırma, diğer yandan da satın alma yöntemleriyle etkisiz kılınmıştır. Bu tarihimizin ikinci bir önemli özelliğidir. Direnişin içinde yer alanlar ikiye bölünerek, bir kısmı kılıçla ortadan kaldırılırken, diğerlerine maddi teşvikler yapılıp, yaşam garantileri verilerek, direnişi içerden hançerlemeleri sağlanır.

Direniş hareketlerine kılıç ve satın alma politikaları uygulanmaya çalışılmıştır

19. yüzyıl direniş hareketlerine baktığımızda, hemen hemen hepsinde ortaya çıkan bir gerçekliktir bu. Bu dönemde de kılıç ve satın alma, başvurulan temel politikalardır. Örneğin; Bedîrxan Bey isyanında görüldüğü gibi; tehdit seferleri denilen seferlerle, üzerlerine bir kaç kez yüründüğünde, direnişin başında yer alan beyliklerin ihaneti, direnişi yarı yolda bırakmaları, örgütlenmemeleri durumu kendisini gösterir. Ki bu dönemde, Avrupa'da çok büyük direnişler yaşanmaktadır. Direnişten teslimiyete kayan isyan liderleri, kendi sınıf çıkarları garantiye alınır alınmaz, hemen İstanbul'a kapağı atarlar. 19. yüzyılın en büyük direnişine önderlik eden Bedîrxan Bey, teslim olduğunda İstanbul'a taşınır ve Abdulhamit zamanında örgütlediği bu kişisel yaşamı, en açık ifadesiyle sahip olduğu 120 torununda bulur. İşte Kürdistan halkının bağrındaki ihanetin çarpıcı bir örneği. Bu durum birçok isyanda tekrarlanır. İsyanlarda başvurulan politika, kısa sürede bastırma, tehdit, katliam, bir kısmını satın alma, İstanbul'a, şimdi Ankara'ya taşırma, oralarda yarı tutsaklık altında terbiye etme, TC'nin iyi bir uşağı haline getirme politikasıdır. Bunun sonucu ise; Kürdistan'da yüzyıllardır hüküm süren yabancı egemenliğin derinleşerek sürdürülmesi ve bugüne gelmesidir.

Yukarıda sözü edilen politika, geçmişten bugüne, TC tarafından son derece ustaca kullanılmıştır. Anadolu'daki halk hareketlerine karşı kullanılan bu politika, daha Cumhuriyet'in henüz kurulduğu bir aşamada, halkın temsilcileri olan komünistlere, demokratlara karşı da kullanılmıştır. Aynı şekilde Kürt halk ayaklanmalarında, bu politika en yoğun ve en iğrenç bir tarzda gündeme sokulmuştur. Türk egemen güçleri bu politika gereği, halkın temsilcilerini bir yandan katlederken, diğer yandan da teslimiyet ve işbirliğine çağırmıştır. Mustafa Suphilerden tutalım Dev-Genç hareketine kadar, Türk egemenlerinin bu ince politikasını üzerinde uygulamadığı hiçbir halk hareketi kalmamıştır.

Halkı aldatma, halkın muhalefetini kullanma, onu egemen sınıfın çıkarlarına kurban etme... İşte, tüm Türk halk hareketlerinde, imhadan kurtulan direnişin, en son temsilcilerinin içinde bulunduğu gerçeklik budur. Bu politika, PKK üzerinde az mı uygulandı? Hayır aksine, en alçakçası, PKK'nin doğuşundan başlayarak günümüze kadar ki gelişimi boyunca, ona egemen kılınmaya çalışıldı. Hatta denilebilir ki, bu politikanın en alçak, barbar yöntemlerinden, en ince düzenbazlıklara kadar yetkinleşmiş biçimleri, özel harbin en gelişmiş biçimleri olarak PKK gerçeğine dayatılmıştır. Bu dayatma yalnızca dışarıdan değil, içeriden de yapılmıştır. Bu faaliyetlerin nasıl geliştirildiği, birçok Parti yayınında ortaya konulmuştur, bilinmektedir. Düşman basın-yayını ve diğer tüm araçlarını seferber ederek ve daha 12 Eylül faşist rejiminin ilk dönemlerinden başlayarak, teslim alma ve dağıtma operasyonlarının yanısıra, Parti'yi bir kaç hainin eliyle içten çökertme, direniş eğilimini yok etme ve bunu dalga dalga tüm Parti'ye yayma faaliyeti yürütmüştür. Bu inkarcılığı, daha sonra tüm Parti tarihine yayma alçaklığını düşünmüştür.

Düşman, bu faaliyetlerini son zamanlarda çıkardığı 'Pişmanlık Yasası' ile daha üst bir noktaya sıçratmıştır. Kendisine göre suçu ne kadar ağır olursa olsun, isterse 100 Türk asker ve subayını öldürmüş olsun, PKK'li bir kişiyi katledecek ya da yakalatacak, Parti'ye şu veya bu biçimde zarar verecek bir kişiyi affedecek, ona vaadlerde bulunacak kadar alçaklaşan düşman, bunu yasa düzeyinde çıkardı. "Türk askerlerine kurşun sıkanları asmayıp da besleyecek miyiz?" diyen faşist cuntanın başı, son yasayla birlikte, bunlardan kendisiyle işbirliği yapacaklar için affı kanunlaştırmış oldu. Bununla tüm ideolojisini, politikasını adeta bir cümlede ifade edebilecek kadar net ortaya koydu: "Kim olursan ol, eğer PKK'ye karşı isen, saflarımıza gel! Sana kucağımız açıktır. Tüm geçmişini unutabilir, seni bağrımıza basabiliriz". Evet, düşman PKK karşısında böylesine silik, böylesine aciz ve alçak konuma girmiştir.

Düşmanın, devrimci hareketi imha etme, mücadeleyi boşa çıkarma yolundaki yöntemleri, bunlarla da sınırlı değil, geçici köy korucuları İzalei Şekavet (18 Ekim 1923 tarihinde eşkıyalığa son vermek maksadıyla çıkarılan kanundur.) kanunu ile düşman yine Hamidiye Alayları örgütleme çabası içindedir, hem de memur maaşlarına denk bir maaş ödeyerek! Bu da TC'nin alçakça, yasa dışı faaliyetlerinden birisidir. Sömürgeci faşist cunta bu sıfat altında ve para karşılığında, kendi halkını kurşunlayacak faşist milisler oluşturuyor. Eskiden MHP bunu gönüllü yapardı. Şimdi MHP'den daha alçakça bir biçimde ve resmi devlet politikasının ürünü olarak karşımıza çıkıyor bu. PKK Hareketi'ne karşı kullanılmak üzere, bugün şanlı direnişimizin sürdüğü, Kürdistan'ın 13 ilinde 'Köy Korucuları Kanunu' uygulanmak isteniyor. Çok yoksul ve işsiz bırakılan Kürt insanları, geniş maddi olanaklar vaadedilerek, en iğrenç bir tarzda kullanılmak, faşist milisler halinde örgütlendirilerek devrimci harekete saldırtılmak isteniyor. Üstelik bununla da yetinilmiyor, en yozlaştırıcı yaşam biçimleri dayatılarak, gençliğin ve köylülüğün, bu yaşanamayacak yapı içinde pasifikasyonu öngörülüyor.

Halkımızın başına bir karabasan gibi çökmüş olan bu alçak düşman, bir yandan tüm bu uygulamaları dünyanın gözünün içine baka baka gerçekleştirirken, diğer yandan da sahte Bulgar, Ermeni zulmü yaygaraları ile şovenizmi alabildiğine körüklemeye çalışıyor. Ve üstelik bununla kendi barbar, insanlık dışı uygulamalarını örtbas etme sevdasına kapılıyor. Tarihte eşine ender rastlanacak direniş kahramanlarına, 'eşkiya, bölücü' diyerek, kendisinin suçluluk maskesini gizlemeye çalışacak kadar alçaklaşan bir düşmandır söz konusu olan.

Hukuku altüst eden, siyaseti altüst eden gerçek, eşkıyalığı en gözü dönmüş bir tarzda uygulayan uluslararası ve ulusal çerçevede, zorla kendisine yasal bir statü tanıyan ve ilerici insanlığın da böyle kabul etmesini isteyecek kadar yüzsüzleşen bir güruh, bir suçlular örgütü, ahlak düşmanı, namus düşmanı, azgın sömürücü, toplum değerlerinin çürütücüsü, en azgın emperyalist güçlerin maşası, kanun-kural tanımayan bir gangsterler şebekesi ile karşı karşıyayız. Bunlar çok haklı olan bir mücadeleyi, ellerindeki muazzam teknik imkanlara dayanarak çarpıtmak için her gün avaz avaz bağıracaklar, ortalığı velveleye vereceklerdir. Onlar bizi insanlığımızdan vazgeçireceklerini, bunu gerekirse bizi adım adım katliamdan geçirerek sağlayabileceklerini hesaplamaktadırlar. Çok tehlikeli niyet ve yöntemlerle bir saldırı, imha ve buna karşı soylu, her birisi bir destan olan direnişçilerdir yaşamakta olan. Bu direniş öylesine soylu ve tarihseldir ki, onu bütün yönleriyle çok iyi kavramak, tanımak, amaçlarını ve gelişimini iyice özümsemek, vazgeçilmez ve ertelenemez bir görevdir.

15 Ağustos Atılımı'nın ortaya çıkardığı kazanımlar ve aşılması gereken yetersizlikler

15 Ağustos Atılımı'nda doğrulanan ve giderek tarihi Ulusal Direniş Mücadelemizin önemli bir özelliği haline gelen olgu, devrimimizin atılımlar biçiminde gelişeceği gerçeğidir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ne toptan bir ayaklanma biçiminde ve ne de birçok ülkede gördüğümüz türden yaygın ve sürekli gerilla ile karakterize olan halk savaşları biçiminde gelişecektir. Evet bizde halk savaşı ve gerilla hem de temel savaş biçimleri olarak gelişecektir ama bu Kürdistan'ın somut koşullarına son derece yatkın bir biçimde olacaktır. Savaşımımızın en ayırt edici özelliği ve önemli bir biçimi; Partimizin yakın direniş pratiğinde kanıtlanmış olduğu gibi, atılımlar şeklinde gerçekleşmesidir. Pratiğin başarısı, doğrulanmış bir biçim olarak bize dayattığı bu savaş yöntemi ile mücadelemiz dönem dönem, devrevi atılımlar, basitten karmaşığa, geçici olanından sürekli olanına, zayıf olanından güçlü olanına doğru gelişecektir.

Tarihimizde her zaman toplu ayaklanmaların yol açtığı kırımlardan medet uman Türk burjuvazisi, PKK'nin de böylesi bir hareket geliştireceği umuduna kapılmış, bunun gerçekleşmesi için ne lazımsa yapılmıştır. Çünkü o; bunun ardından gerçekleştirmeyi tasarladığı katliamlarla, köklü bir umutsuzluk geliştirmeyi amaçlamaktadır. Başta Siverek olmak üzere, birçok alanda bu hataya düşmemek için çok çaba harcandığı ve bunda başarılı da olunduğu gerçeği görülmelidir.

İlk ortaya çıktığımız dönemde yaptığımız ideolojik hamle karşısında, bazı küçük burjuva ukalalar, "Türk burjuvazisi duyarsa sizi en yakın bir dönemde duman ettirir. Bir mermi patlatırsanız, bu Kürdistan halkının katliamına yol açar" gibi, son derece teslimiyetçi, kölelik kokan anlayışlar ileri sürmüşlerdi. Süreç, bu tür düşüncelerin beş paralık değeri olmadığını ortaya koymuştur. İdeolojik atılım ardından, politik atılım ve bunun silahlı mücadeleye yükseltilmesi, sömürgeci şiddetin yırtılmasını sağlamış ve halkın devrimci şiddetinin ortaya çıkartılmasının yegane kurtuluş yolu olduğunu kanıtlamıştır. Silahlı direniş yönteminden vebadan kaçar gibi kaçan bu tür anlayışların, bir zamanlar sahip oldukları onca güce rağmen, şimdi tutla buz olmalarının izahı burada aranmalıdır.

PKK ne kadar yaklaşılmaz görünürse görünsün, silahlı direnişi ideo-

15 Ağustos Atılımı, salt içinde gerçekleştiği koşulların amansızlığı, karşılaşılan engeller ve zorluklar ile taşınan yetmezlik ve olumsuzluklar dikkate alındığında bile, gerçekte mucizevi bir harekettir. Evet, devrimin bilimine sıkı sıkıya bağlı olanlar için, işin mucizeyle ilişkisi yoktur. Ama Kürdistan koşullarında devrimimize ve hatta varlığımıza biçilen kefeni yırtarak, böylesine bir devrimci çıkışı yapmak da, her gücün harcı değildir. Nitekim teslimiyetçi, küçük burjuvalarımız buna bir türlü inanmak ve sinelerine oturtmak istemediler.

Evet, üstlendiğimiz soylu ve tarihsel bir görevimiz ve dayanacağımız çok soylu değerlerimiz var. Öyleyse hiçbir güç, bizi zayıflıklarımızı sırtımızda bir kambur gibi taşımaya zorlayamaz. Öyleyse hiçbir zorluk, gerilik bizi gerekli ustalık ve güce ulaşmaktan alıkoyamaz. Bu inançla ve 15 Ağustos Şanlı Atılımı'nın bu 1. yıldönümünden aldığımız güçle, eksiklik ve yetersizliklerimizin üzerine yürüyelim ve dönemin her türlü sorununun çözümleyici gücü, önder devrimcileri haline gelelim.

Onderlik-15 Agustos 1985.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:55 Page 17

lojik-politik hamlesine uygun ve esas olarak onlara hizmet eden, onları koruyan, geliştiren bir biçimde ele almış, bu doğru çözümlemesini doğru bir uygulamaya dönüştürmeye çaba sarfetmiş ve sürekli gelişmenin yolunu aralamıştır. Dayatılan karşı-devrimci terörün, ancak devrimci terörle engellenebileceğini söylerken, aynı zamanda katliamların -ki yalnız fiziki katliamların değil bununla birlikte her düzeydeki maddi ve manevi katliamın da- nasıl önleneceğini ortaya koymuştur. O, eğer bir damla sömürgeci kanı dökerseniz, yalnızca kendinizi değil, halkı da yokoluşa götürürsünüz diyenlerin mantığının, köle ruhlu bir mantık olduğu bugün daha çok anlaşılmaktadır. Sömürgecilere karşı sesini yükseltmemekle, hep uysal köleler olarak kalmakla hiçbir hak elde edilemez. Üstelik direnmeme eğilimi, katliam tehlikesini son derece arttırır ve sömürgeciler suskun kölelerine her türlü imhayı dayatmaktan çekinmezler. Tarih bunun sayısız örnekleri ile doludur. Kültür katliamı, dil katliamı ve ulusal değerlerin katliamı bunun açık örnekleri değil midir?

Yeterli önderlik ve uygalayıcılar elinde, en başta zindanlarda kanıtlandığı gibi, Parti siyasetimiz en imkansız koşullarda bile yediveren bir gül gibi açılmakta, en çorak alanları bile devrimi besleyen kaynaklar haline getirmektir. Siyasetimizin bu özelliğini kavrayan düşman güçler ve diğer art niyetli, karanlık çevreler de üzerimize gelirken, kendilerini daha yetkin karşı politikalar oluşturmaya zorunlu hissetmektedirler. Kısacası devrimci politikamızın tarihsel ve güncel tüm dayanaklarını hesaba katarak ve olumsuz tüm ögeleri birleştirip üzerimize sürerek, sonuç almaya çalışmaktadırlar. Buna karşı Parti politikalarımızın tüm özellikleri en ustaca bir biçimde konuşturulmalı, tekdüze, yaratıcılıktan yoksun ve yetersiz uygulamalardan hızla sıyrılınmalıdır.

Cephe politikalarımız, düşmana karşı en geniş güçleri bir araya getirip savaştırmak konusunda olduğu kadar, yerel gericiliğin, ilkel ve reformist milliyetçiliğin oyunlarını boşa çıkarmak, sosyal şovenizmin komplo ve tahribatlarını önlemek konusunda da yaratıcı ve güçlü bir silah olarak kullanılmalı, nusunda yetersiz kalınması, ihbarcıların işine yarıyor ve bunların öncülüğünde düşman sığınakların kapısına kadar dayanabiliyor. Yerleşim alanlarına gitme ve kalmada yeterince dikkatli davranılmıyor; gidilmemesi, kalınmaması gereken yerlere gidilip, ihtiyaçlar giderilmeye çalışılıyor. Bu da kayıplara yol açıyor. Kullanılmaması gereken ulaşım araçlarının kullanılması nedeniyle yine kayıplarımız oluyor. Bu ve benzeri dikkatsizlikler ve kuralların ihlali nedeniyle düşmanın işi kolaylaştırılıyor.

Düşman bugüne kadar bize ne kayıp verdirdiyse güçlülüğünden, ustalığından ötürü değil, bizim kendi yetersizliklerimiz nedeniyle verdi. O halde bütün bu konularda son derece dikkatli, duyarlı ve uyanık olmak, kurallara sonuna kadar uymak gerekiyor. Burada bir noktayı hemen önemle belirtmek gerekiyor ki; halkımız daha ilk günden ve ilk toprağa düşenlerimizden başlayarak, şehitlerimize karşı duyduğu derin saygı ve bağlılığıyla mücadelemiz etrafında giderek daha çok kenetlenmekle ortaya koymuştur. Ama o kurtuluşa duyduğu derin özlem ve bunun bir ürünü olan her işlemez hale getirilen bu yasanın, düzenin en zayıf halkası haline getirilip ona karşı kullanılması sağlanmalıdır.

Aynı şekilde Köy Korucuları Kanununu, bu yeni Hamidiye Alayları olan kanunu boşa çıkarmak gerekir. Tedirgince ve ürkekçe kullandığı bu silahı da en iyi biçimde kendisine doğrultulmalıdır. Bu mutlaka başarılmak zorundadır; halk savaşçılığının sayısız biçimlerini denemek, uygulananı başarılıca uygulamak, başarıyı daha da geliştirip yaygınlaştırmak, geçici-sürekli, basit-karmaşık, tek ve toplu, çeşitli eylem ve örgütlenme biçimlerini yaratıcı bir tarzda ortaya çıkarmak gerekiyor.

Dayatılan sayısız provokasyon ve pasifikasyon yöntemleri de bu arada açığa çıkarılıp, fiyaskoyla sonuçlandırılabilmelidir. Kısacası, Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz'de, önderliğin yetkinleşmesi olayı behemehal sağlanmalıdır. Mevcut zayıflıklardan sıyrılarak, işleri yeterli bir tarzda kontrol etmek ve yönetmek zorunludur. Bunlar gerçekleşmediği zaman, genelde devrimci harekete ve özelde de Parti'ye yönelik tasfiyeci eğilim ve faaliyetler çok tehlikeli olabilecek ve hatta kendiliğinden bir tasfiyeciliğe bile yol açabilecektir. Bu nedenle zayıf ve yetersiz uygulama, bunalımın ortaya çıkması, sürmesi ve tasfiyenin geliştirilmesi ile doğrudan bağlantılıdır. Bunu önlemek için tam ve yetkin uygulamacılar haline gelmesini bilmek büyük önem taşımaktadır.



Devrimci siyasetimiz tasfiyeci, provokatif eğilimlere yaşam hakkı tanımamalıdır

Partimiz içten ve dıştan dayatılan her türlü olumsuzluğa rağmen, devrimci politikasını yetkin ve tam uygulayabilmek için büyük çaba harcıyor. Bu süreçte, şüphesiz ki bazı kaçınılmaz kayıplar da ortaya çıkıyor. Bunlar namuslu, herkesin teslim ettiği gerçekler olmakla birlikte, gelişen, giderek karmaşıklaşan ve dolayısıyla daha büyük ve yoğun görevler ortaya çıkaran mücadelemiz, Parti politikamızın daha mahir bir uygalayıcısı ve doğru devrimci kuralların daha disiplinli bir takipçisi olmayı vazgeçilmez ve hayati kılıyor.

Bugün, her zamankinden daha fazla açığa çıkmıştır ki, karşılaşılan onca zorluk, engelleme ve yetersizliklere rağmen, mücadelemizin her geçen gün çığ gibi büyümesi ve hareketimizin her alandaki etkinliğinin giderek artması, zengin devrimci içeriğe sahip Parti politikalarımızın doğruluğunun kanıtlanmasıdır.

bariz uygulama ve yöntemlerinden sakınmalıdır. Kadrolar bizzat olduğu kadar, geniş kitleler de savaş ruhu içinde eğitilmeli, her alandaki siyasetimiz kendilerine iyice özümsettirilmelidir.

Kürdistan gerçeğinin devrimle en anlamlı bir tarzda değiştirilmesi için, kavramları ve kuralları ezberlemek yetmiyor. Bunların derin bir uygalayıcısı olmak gerekiyor. Bizde şimdi ortaya çıkan en belirgin sorun ise; iyi uygulayıcılar haline gelmemedir. O halde Parti kadrolarımız şu soruyu kendilerine sıkça sormalıdırlar; nasıl güçlü uygulayıcılar haline gelebiliriz? Çünkü; halkımızın kaderi, güçlü uygulayıcılar haline gelmekle yakından bağlantılıdır. Böylesine bir uygulayıcılık için teorik düzeyde çok şeyler söylendi, pratikte çok şeyler yapıldı ama bu yine de yetmiyor. Hala bu eksiklikten kaynaklanan anlamsız kayıplar var. Yapılmaması gereken birçok şey hala yapılıyor ve kayıplara uğranılıyor. İstihbarat ve tedbir konularında yetersiz kalınıyor. Kimlere, ne derece güvenileceği, ilişkilerde nelere dikkat edileceği ve nasıl hareket edileceği konularında ustalık gösterilemiyor. Güvenilemeyecek kişilere karşı tedbir kozerre varlığımızın, düşmanın karşısında muazzam bir güç olarak dikilmesi istemi nedeniyle, yersiz kayıpları öfke, endişe ve esefle karşılamakta ve böylesi kayıplara saygı duymamaktadır. Ayrıca bu tür kayıplar, düşmana ve çürümüş reformist işbirlikçi güçlere sınırlı da olsa cesaret ve canlılık kazandırmaktadır. Hiç kimse basit hataları yüzünden, hareketimizin değerlerine, kendine zarar verme ve düşmanın işini kolaylaştırma hakkına sahip değildir. Muazzam güç dengesizliği göz önüne getirilerek, düşmanın askeri teknik ve maddi üstünlüğü, akıllı, dikkatli ve ustaca mücadele tarzımızla etkisiz kılınmak zorundadır.

Diğer taraftan düşman taktik değiştiriyor. Her gün özel harbin çeşitli taktiklerini deniyor. Kontrgerilla ölüm mangaları halinde dağlarda, her yerde pusular kuruyor ve bu pusularda çok kayıp verdirebiliyor. Bunlar da tedbirlerle boşa çıkarılabilecek kayıplardır. Özel harbin en gelişmiş biçimlerini boşa çıkarmak gerekiyor. Pişmanlık yasasının, hainlerin, itirafçıların kendileri için bir umut yaptıkları bu yasanın, tamamen boşa çıkarılması zorunludur. Daha şimdiden

Madem ki halkımızın günümüzdeki çıkarları artık tüm olanakların, her şeyin sonuna kadar kullanılmasını gerektirmektedir ve madem ki tarihimizin en özgür halkasını artık elimize almış bulunmaktayız, o halde bu halkayı daha da pekiştirmek, kopmaz kılmak için elimizden geleni sonuna kadar sunmak zorundayız. Tarihimizin aydınlık sayfalarını aralamış bulunuyoruz. Öyleyse kusurlarımızdan, hatalarımızdan asla korkmayalım. Biz ki yeri göğü fethetmek isteyen bir hareketiz. Vazgeçemeyeceğimiz hangi zayıflığımız olabilir? Bu kadar fedakarlığın, cesaretin öncülüğünü yapanlar hangi zayıflığın, yanlışlığın üstesinden gelemezler? Tarihin intikamını bu kadar güçlü bir biçimde almak isteyenler, nasıl en yaman ve yenilmez bir savaşçılığı sonuna kadar geliştirme ustalığını göstermezler?

Evet üstlendiğimiz soylu ve tarihsel bir görevimiz ve dayanacağımız çok soylu değerlerimiz var. Öyleyse hiçbir güç, bizi zayıflıklarımızı sırtımızda bir kambur gibi taşımaya zorlayamaz. Öyleyse hiçbir zorluk, gerilik bizi gerekli ustalık ve güce ulaşmaktan alıkoyamaz. Bu inançla ve 15 Ağustos Şanlı Atılımı'nın bu 1. yıldönümünden aldığımız güçle, eksiklik ve yetersizliklerimizin üzerine yürüyelim ve dönemin her türlü sorununun çözümleyici gücü, önder devrimcileri haline gelelim.

15 Ağustos Atılımı zafere olan inancı sarsılmaz kılmıştır

15 Ağustos Atılımı ile başlayan ve 1. yıldönümüne dek uzanan süreç içinde Partimizin doğru devrimci siyaseti, parlak bir şekilde bir kez daha doğrulanmıştır. Evet, birçokları sayısız defa doğruluğu pratikte kanıtlanmış olan Parti çizgimizin başarısızlığı için çok şey yaptılar. Çeşitli güçler ulusal ve uluslararası alanda görülmedik ölçülerde bir teşhir ve tecrit faaliyeti yürüttüler. Ama bütün bunlar sahiplerinin suçüstü yakalanmalarından başka bir sonuç yaratamadı. Devrimimiz tüm engelleri aşarak gelişiyor ve şunu kesin biçimde doğruluyor; eğer bir siyaset doğruysa, yetersiz bir uygulaması bile büyük gelişmeler ortaya çıkarabilir. Yine eğer bir siyaset doğru ve buna uygun bir uygulamaya kavuşmuş ise, engeller ne denli çok olursa olsun, zafer yolunda yürüyebilir. 15 Ağustos ve sonrası atılımı, bunu parlak bir biçimde doğrulamıştır.

15 Ağustos Atılımı, salt içinde gerçekleştiği koşulların amansızlığı, karşılaşılan engeller ve zorluklar ile taşınan yetmezlik ve olumsuzluklar dikkate alındığında bile, gerçekte mucizevi bir harekettir. Evet, devrimin bilimine sıkı sıkıya bağlı olanlar için, işin mucizeyle ilişkisi yoktur. Ama Kürdistan koşullarında devrimimize ve hatta varlığımıza biçilen kefeni yırtarak, böylesine bir devrimci çıkışı yapmak da, her gücün harcı değildir. Nitekim teslimiyetçi, küçük burjuvalarımız buna bir türlü inanmak ve sinelerine oturtmak istemediler ve damgayı bastılar "Ömürleri bir kaç günlüktür, bir kaç aylıktır". "Bu ya içinde bir bit yeniği olan ne idüğü belirsizlerin, boşu boşuna övdüğü maceraperest ve de provokatif bir harekettir ya da mucizedir." Hayır, devrimci gerçeklikte mucizelere yer yoktur. Aynı şekilde bu kadar korkusuzca ve kahramanca, muazzam güç dengesizliği içinde düşmana karşı yürümenin, maceracılıkla, provokasyonlukla da ilişkisi olamaz. Düşmanın itiraflarından bunu anlamak zor değildir. O halde kabul edilmelidir ki, olan şey Parti siyasetimizin en çarpıcı bir şekilde doğrulanmasıdır. Üstelik her türlü kuşatmaya, provokasyona ve düşmanın sınırsız tasfiye girişimlerine rağmen bu böyle olmuştur.

Evet, 15 Ağustos Atılımı; Kürdistan'da uygulanacak doğru devrimci siyasetin ne olması gerektiğini bir kez daha ortaya koymuştur. Geçmişte ve günümüzde Kürdistan'da birçok defalar direnmeye teşebbüs edildi ancak bunların hemen hepsinde de yenilgi yaşamaktan ve ezilmekten kurtulunamadı. Bu şüphesiz ki, uygulanan siyasetle yakından bağlantılı bir olaydır. Geçmişte aşiretçi-feodal önderliğin sınıfsal ve ideolojik-politik konumu, yenilginin en temel nedeni olarak karşımıza çıkarken, yakın geçmişte de, özellikle ulusal ve toplumsal gerçeklerimizi red ya da ince bir tarzda, inkar temelinde yola çıkan ve ister bilinçli, ister bilinçsiz olsun, böylesi bir konum içinde bulunanların Kürdistan'da giderek gelişen bir direnmeyi gerçekleştiremeyecekleri ortaya çıkmıştır.

Onderlik-15 Agustos 1985.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:56 Page 18

Özellikle, Kürdistan'ın coğrafya ve insan yapısının, silahlı mücadele için çok elverişli olmasını göz önüne alarak, Türkiyeli birçok direniş önderi de, 1970'lerde bu alanda mücadeleyi geliştirmek istemiştir. Ancak sosyal şoven düşünce tarzı ve ulusal gerçekliğimizi hesaba katmayan ve sınıfsal tahlile dayanmayan bu anlayışlarla, salt gerilla mücadelesini doğru kurallar temelinde uygulamayı gözeten bu çıkışlar, sınırlı bazı gelişmeler sağlamış olsalar da, ulusal bir direnişi tutuşturamayacaklarını, olsa da sürekli kılamayacaklarını ortaya koymuşlardır. Gerek Sinanların Nurhaq'taki, gerekse İbrahim Kaypakkaya'nın Dersim ve diğer alanlarda gerçekleştirmek istedikleri direnişleri, onca soylu çaba ve yüceltmeye layık fedakarlığa ve cesarete rağmen, doğru bir ideolojik-politik ulusal temele dayanmadığı ve buna bağlı olarak, doğru sınıfsal tespitlere ulaşılamadığı için gerillacılık ve silahlı mücadele doğru ele alınmış olsa bile, yenilgiye uğramaktan kurtulamamıştır. Bu yalnızca teknik nedenlere, objektif koşullara bağlanamaz, aksine altında siyasi bir hata yatmaktadır. Bir ulusal ve toplumsal gerçekliği, doğru bir tarzda ve yerli yerine oturtamama durumu vardır ve yenilgi esas olarak burada aranmalıdır.

Buna karşılık PKK, Kürdistan'da silahlı mücadeleyi esas alır ve geliştirirken, bunun her şeyden önce ulusal gerçekler ve doğru bir sınıfsal tahlil temelinde ele alınması, Parti siyasetinin bunu esas alması, Türkiye'nin farklı sosyoekonomik ve ulusal koşullarıyla, Kürdistan'ın koşullarının birbirinden ayırt edilmesi ve Kürdistan'ın diğer parçalarıyla Kuzey Batı parçasının aralarındaki farkın göz önüne getirilerek bir mücadele hattı oluşturulması gerektiğini ilan etmiş ve pratiğini bu doğrultuda geliştirmiştir. Böylesine sağlam bir ideolojik politik temele dayandığından, yetersizliklerine, özellikle de silahlı mücadele konusunda deneyimsiz olmasına rağmen, giderek gelişmeleri hızlandırmayı bilmiştir. Bizde Partimizin güçlü bir ideolojik-politik etkinliği olduğundan çokça söz edilir. Bu etkinlik onun doğru olmasından kaynaklanmaktadır. Gerçeklerimizin doğru dile getirilmesi, pratikteki gücünün de esas nedenidir.

Yine çokça söylenen bir şey, silahlı mücadelede birçok hatalar yapmamıza rağmen yine de gelişmelerin durdurulamadığıdır. Evet, bunca hataya rağmen çizgi doğru olduğu için, yetersiz uygulamaların bile objektif olarak birçok gelişmeyi doğurması kaçınılmazdır. Yeterli bir uygulanmasının, Kürdistan'da gerçekten güçlü devrimci atılımların gelişmesini doğuracağı, hiçbir engelin, objektif koşulun bunu engelleyemeyeceği daha şimdiden ıspatlanmıştır. Artık kabul edilmesi gereken gerçeklik, Kürdistan'da silahlı direnişin zaferinin gerçekleşeceği ve ancak bunun Ulusal Kurtuluş Siyaseti temelinde gelişeceğidir.

Devrimci siyaset ve taktik gelişmenin kaçınılmaz şartıdır

Sosyal şovenizm kokan işbirlikçi reformizmin, bunu geliştirme gücü yoktur. Çünkü; ulusal direnişçi bir kurtuluş siyasetine sahip değildir. Kısacası onlar, az imkana, kısa bir tecrübeye sahip oldukları için değil, doğru bir siyasete sahip olmadıkları için bugün Kürdistan'da gelişememektedirler. Eğer üzerindeki bunca baskıya, imhaya, teşhir ve tecrite rağmen, Partimizin bugün milyonlara malolan mücadelesinden bahsediyorsak, bu her şeyden önce siyasetinin doğruluğundan kaynaklanmaktadır. Bu siyasetin içinde yer almak, onu geliştirmek, ondan sonraki gelişmelerin de temel nedeni olarak bağlı kalınması gereken, doğru bir devrimci tutum, bir politik tavır alıştır. Bu gerçeğin bundan sonra fazla zorlanmaması, kabul edilmesi zorunludur. Eğer başta cephe olmak üzere, çeşitli ittifaklara güç kazandırmak, bunu Türkiye halkının direnişiyle bütünleştirmek istiyorsak, her şeyden önce bu gerçeklik temelinde hareket etmek, bunu çeşitli demagojik yöntemler ve ezeli bir hastalık olan, sosyal şovenizmle bulandırmamak, örtbas etmemek gerekmektedir. Aynı şekilde ulusal gerçeklerimize uygun olmayan ve onun gelişimine karşılık vermeyen taktiklerle savsaklanmamalıdır. Kürdistan'da ulusal direnişin en önemli biçimi olan silahlı mücadeleyi esas almayan ve onu özgül koşullara uygulamayan hiçbir taktiğin gelişme şansı yoktur. Çeşitli güçlerin, onca maddi imkanlarına ve tecrübelerine rağmen güç toparlayamamaları ve aralarındaki sayısız ittifaka rağmen iş yapamamalarının nedeni budur.

Devrimci siyaset ve taktik, gelişmenin kaçınılmaz şarttıdır. Ve bu gerçek 15 Ağustos eylemliliği ile bir kez daha kanıtlanmıştır. Çizgimizi bir kez daha doğrulaması yanında 15 Ağustos Devrimci Atılımı, halkımızın yenilmezliğini ve kahramanlığını, Partimizin yüce fedakarlık ve cesaret ruhunu, Hareketimizin bu atılım boyunca, kutsal topraklarımıza verdiği yüze yakın değerli evladıyla, en yüksek düzeyde bir kez daha kanıtlamıştır.

Tarihimiz gerçek bir yenilenme şansına ilk defa kavuşmuştur

Evet, çok kan dökülmüş, büyük acılar çekilmiş, yüksek cesaret ve fedakarlıklar gösterilmiştir. Kaldı ki bundan sonra da hem sorunlar hem de kayıplar olacak ve hatta daha da artacaktır. Ama gelişmelerin yönünün artık ortaya çıkarıldığı ve savaş deneyiminin tüm gerçekleri ile kitlelere tattırıldığı günümüz ortamında bunlar devrimci mücadelenin uğrak noktalarında ödenmesi gereken zorunlu karşılıklardır. Eğer bütün bunlar yeterli ve doğru uygulama temelinde olur, taktik dışı değil, kurallar dahilinde ortaya çıkarsa, bizim için kayıp olmaktan çıkar ve hatta giderek kazanca dönüşür. Mücadelenin bundan başka büyüme formülü yoktur ve bu bizim temel güç kaynağımızdır.

Hareketimiz önündeki en önemli mesele, şimdi 15 Ağustos Atılımı'nın geleceğe taşırılması sorunudur. Hemen belirtmek gerekir ki, tarihimiz gerçek bir yenilenme şansına ilk defa kavuşmuştur. O nedenle de başta Parti Önderliği olmak üzere, onun sorumlu, fedakar ve cesur militanları yakaladıkları halkaya yeni halkalar eklemek, kazandıkları mevzilere yeni mevziler katmak ve bunu da gerekirse kan dökerek, o soylu emek karşılığında elde etmekten çekinmeden gerçekleştirmek, kısacası yaşamlarını sözlerinin eri olarak yaşamak, bunun için de hayatlarını ortaya koymak zorundadırlar.

Temmuz ayı, tarihimizin en soylu direnişinin yükseltildiği aydır. Halkımızın büyük direniş değerleri, Hayriler ve Kemaller'in tarihimizi yeniden diriltmek için başlattıkları o büyük direniş, üzerinden fazla bir zaman geçmeden onlara layık olmanın ve anılarına bağlılığın bir gereği olarak bize dayattıkları görevlerin üzerine kısmen de olsa yürümüştür. Şüphesiz ki, yükselttiğimiz direniş o büyük direnişlere verilen mütevazı bir karşılıktır ama biraz gecikmeli de olsa, anılara bağlı kalındığı ve gereğinin yapılmaya çalışıldığı ortaya konulmuştur. Direniş şehitlerimizin anılarının gereklerini yerine getirebilmek konusunda hiçbir şeyden sakınılmaz ve bu anılara ancak yeteneklerin korkunç biçimde ayaklandırılması ile karşılık verilebilir.

Biz ilk ve büyük şehitlerimizden olan Haki Yoldaş'ı kaybettiğimizde bunu bir ulusal direniş ve zafer garantisi yapacağımıza dair, halkımıza ve tüm devrimcilere söz verdik. Gelişmelerin ortaya koyduğu gibi, sözü yerine getirmek için hiçbir şeyden kaçınmadık ve gereken sonuçları da bir bir aldık ve almaya devam ediyoruz. Bugün de 15 Ağustos Atılımı'nın 1. yılında toprağa verdiğimiz yüze yakın militanımız için aynı şeyi söylüyoruz ve aynı ruhla hareket ediyoruz. Onları daha şimdiden yaşamın kaynakları haline getirdik. Tarih Kürdistan'da, artık bu direniş abidelerinin omuzlarında yükselecek ve hiçbir bozguncu ve inkarcı çabanın gücü, bu gerçeği değiştirmeye yetmeyecektir.

Direnişin gönderinde şerefle dalgalanan bu kahramanlarımızın, bu mertebeye nasıl, hangi koşullarda, ne biçim ihanetlere karşı, nasıl bir savaş vererek ulaştıklarını, burada bütünüyle ortaya koymaya olanak yoktur. Her birinin hikayesi uzun bir romana konu olacak kadar detaylıdır. Devrimci tarih ve edebiyatımız, gelecekte bunları bir bir gerçek yerlerine koyacaktır. Ama biz, bir başka açıdan ve daha şimdiden şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki; tek tek bireylerin toprağa düştüğünü bile, tarihsel büyük direnişler başlatmanın gerekçesi yapan bir hareket, yüzlerin anısını, bu barbar düşmana karşı korkunç bir patlamaya dönüştürmesini bilecektir. Düşmanın hiçbir çabası, sonucun böyle gerçekleşmesini önleyemeyecektir ve eğer yaşayan devrimciler, şehitlerimizin anılarının yaman bir takipçisi olurlarsa, Hakiler, Haliller, Kemaller ve Hayriler için gecikmeli de olsa, yerine getirilenleri yeni dönem şehitlerimizin anıları karşısında daha kapsamlı, daha derin ve daha erkenden yerine getirmek hiç de zor olmayacaktır.

Şehitlerimiz için artık gözyaşı dökülmesini kabul edebilir veya buna müsaade edebilir miyiz? Bu olsa olsa "Yurtseverdiler, yiğittiler ama boş bir dava uğruna ölüme gönderildiler" diyen, sapık reformist güruhun mantığının bir ürünü olabilir. Bizim direniş geleneğimizde, şehitlerin anısına bağlılığın, mücadeleyi daha da yenilmez kılmak ve zafer için daha büyük direnişleri başlatmak anlamına geldiği, bunu içermeyen ve sadece gözyaşları ile yetinen bir durumun ise bir sefillik, bu alçaklara has bir şey olarak değerlendirildiği bilinmektedir.

Faşist cunta ve ordusunun görülmemiş boyutlardaki saldırılarına karşı, atomlarına dek parçalanmış halk gerçekliğimiz içinde ortaya çıkan 15 Ağustos Direniş Şehitleri'nin tarihimizdeki yeri, elbetteki çok seçkin ve anlamlıdır. Altında 15 Ağustos Şehitleri'nin imzası olan dönemi anlamlı ve tarihsel kılan şey, şehitlerimizin kanı pahasına yükselttikleri direnişlerin, TC tarihinin en uzun ömürlü askeri yönetimi altında, öncüyü imha için uygulanan, görülmemiş baskı ortamında, tarihimizi bağımsız temellerde yeniden diriltmek, çağla köprüsünü kurmak, öncünün bilinçli, silahlı direnişi ile halkımızın örgütsüz kin ve öfkesini birleştirerek, tarihimizin bu evresini şanlı kılmak yolunda kazandırdıklarıdır. 15 Ağustos Atılımı'nın Şehitleri, işte böyle bir evreyi gerçekleştiren büyük kahramanlar olarak tarihimiz ve belleklerimizde yer edecek, ölümsüz değerlerimiz olarak kalacaklardır.

Onlar şehitler zincirinde, Diyarbakır Zindan Şehitleri'nden sonra, yeni bir doruk noktasını teşkil etmektedirler. Hem Diyarbakır Zindan Direnişi'ne layık olmanın hem de yeni bir direniş yaratmanın ifadesidirler. Hiçbir güç onların bu konumunu değiştiremeyecektir. Onlar tarihtir ve halkımızın temel alacağı biricik değerlerdir.

Evet, Mazlum Yoldaş'ın şahadeti ile bizi her şeyden vazgeçirtecek bir korku ile zafer yolundan alıkonulmak istendik. Ama o ölüme meydan okuyarak, tüm halkımıza nasıl, nerede ve niçin kan verilmesi gerektiğini gösterdi. 15 Ağustos Atılımı'nın Şehitleri, bu yolda yürümesini bilenlerin topluluğu olduğunu kanıtlamıştır.

Onlar 1980 sonrası dönem ile yeni dönem arasındaki en sağlam köprü oldular. Yeni döneme, onların halkımız ile çağdaş dünya arasında oluşturdukları bu köprüden varılacaktır. Onların direniş ve şahadetlerinin anlamının büyüklüğü, yarattıkları bu tarihsel sonuçlar nedeniyledir.

Direniş şehitlerine bağlılığımız büyüktür

Şehitlerimiz kendi yaşamlarını sonsuzlaştırırken, önümüze koydukları dönülmez yol ve milyonlara dayattıkları direnişle, biz geride kalanlara daha büyük direnmelerin, nasıl ve hangi alanlarda yükseltilebileceğini adeta emrediyorlar. Zaman geçirilmeden gerçekleştirilmesi gereken bu görevlere nasıl koşulması gerektiği açık. Devrimci teori ile bu gerçeklik yeteri kadar aydınlatılmış, çok rahat kavranabilecek bir olguya dönüştürülmüştür. İnsanlarımız her zamankinden daha fazla bu yolda yürümeye ve anılara bağlılığın bir gereği olarak her alanda ordulaşmaya daha yatkındırlar. Nelere, nasıl bağlı olacaklarını ve nasıl yürüyeceklerini her zamankinden daha fazla öğreniyorlar ve biliyorlar. Zamanı gelmemiştir denilen olgunun, nasıl zamanın kendisi haline getirildiği yine aceleye getiriliyor denilen şeyin nasıl yetişmek için saniyenin bile kaybedilmemesi gereken bir olgu olduğu, artık herkesin görüp duyabileceği bir gerçek haline gelmiştir. Fakat zamanın ve fırsatların en anlamlı bir direnişle bütünleştirilmesi ve öz çıkarlar temelinde dönüştürülmesi ancak büyük devrimcilerin harcı olan eylemlerle gerçekleştirilebilmiştir.

Direniş şehitlerine bağlılığımız büyüktür. Evet, her birisine ancak birer zafer abidesi dikilerek layık olunabilir. Fakat bunları bir söz olmaktan çıkarmak ve her gün adım adım pratikte gerçekleştirilen devrimci kazanımlara dönüştürebilmek ve bunun en doğru savaş yöntemleri ile gerçekleştirilmesini sağlamak için, omuzlarımıza yüklenmiş yoğun görevler vardır. Bu görevleri yerine getirmenin şartı ise; 15 Ağustos Atılımı'nı aşan bir yeni atılımın koşullarını ve onu bizzat halkın savaşım gücüne dönüştüren bir eylem yaratmaktır. Varolan temel, bizi bu konumda son derece cesur kılmıştır. Geçmişte olduğu gibi günümüzde de öncü, bu cesareti gereken atılımları yaratarak anlamlandırmalı, somut bir gerçekliğe dönüştürmeli ve asla gerisinde kalmamalıdır. Geçmişte bu çok yüksek boyutlarda yaratıldı. Geçmişin bu konuda örnek alınması ve yaratıcı bir şekilde kavranması gerekmektedir. Şüphesiz ki yapılması gereken, bu geçmişin tekrarı değil, yaratıcı bir tarzda kavranması ve güçlü yeni hamlelerin gerçekleştirilmesidir. Parti militanlarının büyümesi ve hedeflerine ulaşması artık buna bağlıdır.

Partimiz ve yurtsever halkımız da ödünsüz, başı dik ve göğsü onurla kabarmış bir yaşam, o yılmaz, sarsılmaz denen barbarlar sürüsünü dizginlemek, daha onurlu nefes alıp vermek ve buradan giderek makus talihini yenmek için her zamankinden daha fazla bağlılık ve kararlılıkla adımlarını pekiştirmekten ve dökülen bunca kan ile, çekilen bunca acıya kendi direnişimizle karşılık vermekten başka hiçbir yolumuz olmadığını bilmeli, kabul etmelidir.

15 Ağustos Atılımı'nın 1. yılını geride bırakırken, kendimizi bu gerçeklerin derin bilinciyle gözden geçiriyor, çok daha üst düzeyde bir atılımı, hem de en kısa zamanda, tüm Kürdistan sathında, milyonlarımızın yüreği ve ellerinde nasıl tutuşturacağımızın derin hesabı, uyanıklığı ve ustalığı içinde bulunmaya söz veriyor, Partimizin tüm cesur ve fedakar militanları ile büyük dostumuz olan halkımızı, bağlılığını bir kez daha göstermeye, yeni hamlelerimizin büyük gücü olmaya çağırıyoruz.

Yaşasın şanlı 15 Ağustos eylemi! 15 Ağustos Atılımı'nı gerçekleştirenlerin anısı ölümsüzdür ve o anılarda zafer her zamankinden daha yakındır!

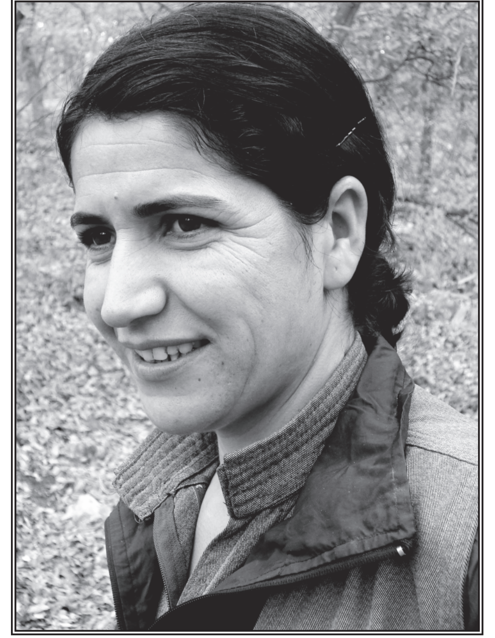
Biz ilk ve büyük şehitlerimizden olan Haki Yoldaş'ı kaybettiğimizde bunu bir ulusal direniş ve zafer garantisi yapacağımıza dair, halkımıza ve tüm devrimcilere söz verdik. Gelişmelerin ortaya koyduğu gibi, sözü yerine getirmek için hiçbir şeyden kaçınmadık ve gereken sonuçları da bir bir aldık ve almaya devam ediyoruz. Bugün de 15 Ağustos Atılımı'nın 1. yılında toprağa verdiğimiz yüze yakın militanımız için aynı şeyi söylüyoruz ve aynı ruhla hareket ediyoruz. Onları daha şimdiden yaşamın kaynakları haline getirdik.

Direniş şehitlerine bağlılığımız büyüktür. Evet, her birisine ancak birer zafer abidesi dikilerek layık olunabilir. Fakat bunları bir söz olmaktan çıkarmak ve her gün adım adım pratikte gerçekleştirilen devrimci kazanımlara dönüştürebilmek ve bunun en doğru savaş yöntemleri ile gerçekleştirilmesini sağlamak için, omuzlarımıza yüklenmiş yoğun görevler vardır. Bu görevleri yerine getirmenin şartı ise; 15 Ağustos Atılımı'nı aşan bir yeni atılımın koşullarını ve onu bizzat halkın savaşım gücüne dönüştüren bir eylem yaratmaktır. Varolan temel, bizi bu konumda son derece cesur kılmıştır.

Zozan Cevlik-kadın ordulasmasi 1.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:56 Page 19



Saralardan Nalînlere büyüyen kadın ordulaşması özgür ve demokratik toplumun garantisidir



Kürdistan Özgürlük Mücadelesi ve Kadın Özgürlük Mücadelesi somutunda açığa çıkmıştır ki; silahlanmayan, silahlı mücadeleye yönelmeyen kadın, asla ve asla ideolojik ve siyasi bir mücadele yürütemez, yürütse dahi bir başarı sağlayamaz. Bu hem Kürdistan tarihinde hem dünya tarihinde yüzlerce defa kanıtlanmış bir gerçeklik olarak karşımızda durmaktadır.

Zozan Çewlîg

İnsanlık adına özgürlük umutlarını yeniden yeşerten, yok oluşun eşiğinde olan bir halka yeniden can veren, ayağa kaldıran ve dirilişini yaratan 15 Ağustos Diriliş Hamlemizin 33. yıldönümünde başta komutan Egîd olmak üzere, onun izinde hakikat yolculuğunda yer alan tüm özgürlük ve devrim şehitlerini sevgi, minnet ve saygı ile anıyoruz.

PKK'nin ilanıyla birlikte Kürdistan'ın ve Kürt halkının kaderi değişmiş, tarih adeta yeni bir seyir kazanmıştır. Önderliğimiz, Kürdistan gerçekliğini klasik ve genel geçer bir tarzda ele almamış; bilimsel, toplumsal, felsefik bir bakış açısıyla incelemeye tabii tutmuş ve bu temelde bir çözüm arayışı içerisine girmiştir. Önder Apo, bu tahlil ve araştırmaları kadın gerçekliği üzerinden de geliştirmeye çalışmıştır. Kadının özellikle beş bin yılı aşan kölelik zincirini kırmanın, onu özgürleştirmenin arayışı içerisine girmiş; böylece kadın sorununun salt bir cins, ezilen bir sınıf, ulus sorunu olmadığını tespit etmiştir. Önderliğimiz, kadın sorununu PKK'nin ilk oluşum aşamasından itibaren bir halkın ve ulusun yaşadığı eşitlik, özgürlük, adalet, hakikat sorunlarıyla aynı düzeyde ele almış, en temel sorun olarak çözümlemiş ve PKK'yi bir kadın partisi olarak ele alıp şekillendirmiştir.

İlk dönemden itibaren bir kadın partisi olarak şekillenmeye başlayan PKK'nin kuruluşunda yer alan Sara Yoldaş, bugün binleri bulan savaşçı yapısı ve komutanıyla dünyada ses getiren kadın ordulaşmasının temel taşlarını ören arkadaşlardandır. O dönemde gerçekleştirilen tüm silahlı propaganda faaliyetlerinde yerini almıştır. 1979 yılına doğru Önderliğimizin Lübnan'a çıkışı ve silahlı birlikleri oluşturmaya başlamasıyla birlikte, ülkede de yoğun örgütleme ve propaganda faaliyetleri yürütülmüştür. Bu faaliyetlerde en aktif şekilde yer alan Sara Yoldaş, daha sonra Diyarbakır zindan direnişindeki tutumuyla da zindan direnişinde yer alan yoldaşlarının komutanı olmayı başarmıştır.

Aynı dönemde Lübnan-Filistin sahasında açılan askeri-siyasi-ideolojik akademi devrelerinde yaklaşık 17 kadın arkadaş yerini almıştır. Bu ilk grup içerisinde yer alan Sultan Yavuz, Hanım Yaverkaya, Rahime Kahraman, Binevş Agal, Saime Aşkın, Çiçek Selcan ve daha birçok yoldaş daha sonra da Kadın Özgürlük Mücadelesi içerisinde çok aktif bir rol oynamışlardır. Büyük emek ve çabanın sahibi olan bu kadın yoldaşlarımız, bugün sayısı on binleri bulan ve Bakur'da, Başûr'da, Rojhilat'ta, Roja'va'da kendisini YJA Star, YPJ, YJŞ, HPJ, YPS JIN olarak örgütleyen devasa bir kadın ordulaşmasının ilk neferleri, komutanları olmuşlardır.

Daha sonraki dönemlerde Kürdistan'ın dört bir yanında oluşan silahlı propaganda birliklerinde yer alan kadın yoldaşların sayısı giderek artmış ve bu artış Kürdistan toplumsal gerçekliğinde büyük çatlaklar oluşturmuştur. Klasik bir isyan anlayışını çokça aşan ve kendisini ideolojik-felsefik bir bakış açısıyla donatan, geliştiren PKK, özellikle kadınlar açısından müthiş bir çekim merkezi haline gelmiştir. Bu dönemde Botan'dan Dersim'e, Mereş'ten Xakûrkê'ye kadar Kürdistan'ın birçok alanında mevzilenmiş ve gerilla birliklerinde yer almışlardır. Gericiliğe, egemen zihniyete, köleliğe sıkılan ve 'İlk Kurşun' olarak tanımlanan 15 Ağustos Hamlesi'nin hazırlıklarına katılan ve daha sonra da mücadele içinde yer alan yoldaşlarımız, bu diriliş hamlesinin başarısında etkili bir rol oynamışlardır. Bu katılımı gerçekleştiren ve gerilla sahasında sorumluluk alan yoldaşlardan birisi de Hanım Yaverkaya yoldaştır. Bu yoldaşımız daha o dönemde manga komutanlığı görevini almış ve Dihê'deki (Eruh) erkek biriminin sorumluluğunu üstlenmiştir. Bu dönemde Güneybatı alanında Besê Anuş arkadaş, Botan'da Havva, Azime arkadaşlar çok aktif rol almış, başarılı ve onurlu bir duruşun sahibi olmuşlardır.

15 Ağustos Diriliş Hamlesi kadınların özgürlük hamlesidir

Bu anlamda gerçekleşen 15 Ağustos Hamlesi yalnızca Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve bağımsızlığı için gerçekleştirilmiş bir hamle değildir. Ulusal bilinç etrafında bir araya gelmiş, kendi öz iradesini açığa çıkartmayı hedeflemiş, bunun müthiş çabası ve mücadelesi içine girmiş kadınların da özgürlük ve diriliş hamlesidir. Bunu şu şekilde yorumlamak da yanlış olmayacaktır; 15 Ağustos Hamlesi beş bin yılı aşan bir süredir kendisini örgütlemiş, kemikleşmiş, kadının yarattığı değerler adına hiçbir şey bırakmamış bir sisteme, kültüre sıkılan ilk kurşundur. İdeolojik ve pratik boyutuyla da kadın ordulaşmasının mayalanmasını sağlamıştır. Eğer 15 Ağustos Hamlesi gerçekleşmeseydi, bugün ne kadının özgürlüğünden ne de halkların özgürlüğünden bahsedebilirdik.

Büyük bir emek ve çaba ile iradesini açığa çıkartabilen kadınlar, askeri sistem içerisindeki yerini çok rahat almamıştır. Büyük bedeller verilmiş, inanılmaz bir mücadele yürütülmüştür. Bu mücadele yalnızca askeri alan ile de sınırlı kalmamış, her alanda yürütülmüştür. Direniş alanlarında Binevş Agal yoldaşımız, toplumsal alanda Zekiye Alkan, Rahşan ve Bêrîvan yoldaşlar, gerilla sahasında Bêrîtan yoldaş verilen mücadelenin sembol isimleridir. Bu yoldaşların izinde yürüyen ve ardılları olan binlerce kadın yoldaşımız Önderliğimizin de dile getirdiği gibi özgürlüğün kolay olmadığının ve büyük bedeller istediğinin somut ifadesi olmuşlardır.

Aslında kadın ordulaşması, gelenekselleşen tüm bakış açılarına darbedir. Hem militarist anlayışa hem feodal ve kapitalist yaşam anlayışlarına hem de erkek egemen sistem etrafından kendisini örgütlemiş, siyasi toplumsal anlayışa büyük bir darbedir. Kadınların gerilla saflarında yer alması hele hele bunu Kürdistan toplumsallığında gerçekleştirmesi büyük bir özgürlük adımı ve cesaretidir. Kadını fiziksel yapısından dolayı askeri zeminden uzaklaştıran zihniyet aslında kadını Özgürlük Mücadelesi'nden de uzaklaştırmaya çalışan ve askeri mücadeleyi erkek zihniyetinin örgüsünde kaba bir saldırı, talan ve işgalci bir anlayışa indirgeyen zihniyettir. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi ve Kadın Özgürlük Mücadelesi somutunda açığa çıkmıştır ki; silahlanmayan, silahlı mücadeleye yönelmeyen kadın, asla ve asla ideolojik ve siyasi bir mücadele yürütemez, yürütse dahi bir başarı sağlayamaz. Bu hem Kürdistan tarihinde hem dünya tarihinde yüzlerce defa kanıtlanmış bir gerçeklik olarak karşımızda durmaktadır. Kürdistan ve bölgede gerçekleşen kaba ulusal direnişlerde de Avrupa merkezli gelişen feminist hareketlerde de görüldü ki; öz güce, özsavunmaya, öz iradeye ve askeri örgütlenmeye dayanmayan mücadele tarzları büyük emek ve çaba içerisinde olsalar da nihai bir sonuç alma noktasında yetersiz kalmaktadırlar.

Kürt kadınının özgürlük mücadelesi, daha doğrusu Önderliğimizin yaratmış olduğu kadın eksenli özgürlük mücadelesinin diğer özgürlük mücadelelerinden somut farkı, kendisini bu şekilde açığa çıkartmış olmasıdır. Bugün kendisini kadın özgürlükçü yaşam paradigmasıyla somut hale getiren özgürlük anlayışımız, yaşam felsefemiz toplum içerisindeki tüm değer yargılarını -ki bu yargılar topluma değil, erkek egemen sisteme ait yargılardır- yerle bir etmiş, adeta bir şok içerisinde bırakmıştır. Şuna özellikle dikkat çekmek gerekir; kadın ordulaşmasına tekniki yaklaşmak, gelişim düzeyini bu şekilde ele almak çok yanılgılı bir yaklaşım olacaktır. Kadın ordulaşması gerçekleşmeseydi, bugün kadın hareketi bu düzeye ulaşamaz, kendisini sistemli hale getiremezdi. Elbette kadın mücadelesi olur ve kadınlar bunun içinde yerini alırdı ama özgürlük düzeyi bu şekilde gelişmez, bu şekilde bir başarı sağlanamazdı.

Kadının Özgürlük Mücadelesi aynı zamanda erkeğin ve halkların da özgürlük mücadelesidir

Kadın ordulaşması, sadece kadında değil, erkekte de çok büyük değişimler yaratmıştır. Kadını küçük gören kaba savaş anlayışını yerle bir etmiş, bu anlamda değişim dönüşümü gerçekleştirmiştir. Erkek egemen sistem salt bir cins olarak kadına saldıran bir sistem gerçekliği değildir. Kadın ile birlikte ahlaki politik toplumun değerlerine, bunun için 'yiğit erkek' olarak tanımlayabileceğimiz kadın etrafında, kadın değerleri ile kendisini donatmış olan erkeğe karşı da bir saldırı içinde olmuştur. PKK etrafında şekillenen özgürlük mücadelesi bir anlamda bu yiğit erkekliğin de yeniden kendisini yaşamsal kılmasının alanı olmuştur. Bunun en somut isimleri; diriliş hamlemizin efsanevi komutanı Egîd ve kendisini Sema Yüce yoldaşın emir eri olarak tanımlayan Fikri Baygeldi yoldaşlardır. Egîd Yoldaş, özgür kadın çizgisine yani Önderlik çizgisine en derinden bağlı olan ve bunu pratikleştirmeye çalışan bir yoldaştır. Kendi birliğinde yer alan kadın arkadaşlara destek sunmanın yanında, onlarla özgürlük temelinde önemli bir yoldaşlık ilişkisi de geliştirir. Klasik erkek anlayışına da bir darbe olan bu yaklaşım kendisiyle 15 Ağustos Hamlesi gibi zaferi yaratan bir hamleyi de getirmiştir. Mücadele tarihimizde komutan Egîd'in yolunda ilerleyen ve yarattıkları yaşamsal duruş ve eylemselliklerle kadınla yoldaş olmanın yeni ve özgür yaşamı yaratacağına inanan binlerce yoldaşımız özgürlüğe olan inanç ve tutkuyla mücadele etmiş ve şahadete ulaşmışlardır. Hem eylemlilikleri hem de yazdıkları namelerle kadınla olan yaşama aşk düzeyindeki bağlılıklarını kanıtlamışlardır. Bu yoldaşlarımız şahsında da görüyoruz ki; kadının özgürlük mücadelesi aynı zamanda erkeğin ve halkların da özgürlük mücadelesidir.

Kadının meşru savunma eksenli özgürlük mücadelesi Kürt toplumunda kalıplaşmış, feodal duygu ve yaklaşımları paramparça etmiş, silikleşen kadın kimliğine yeniden ruh kazandırmıştır. Bu bir anlamda binlerce yıldır üzeri örtülen kadın eksenli özgür, eşit, adaletli ve hakikat aşkı ile dolu olan yaşamın yeniden dirilişi ve ruh kazanmasıdır. Başını evinin eşiğinden çıkartamayan, söz söyleme hakkı elinden alınan kadınların özgürlük mekanlarına yönünü çevirmesi, silah kuşanması ve erkeklerle eşgüdüm içinde bir savaşı, mücadeleyi sırtlaması devrim değil de nedir? Bu devrimin önemi ise kadın açısından biçimsel bir devrim değil, özsel bir devrim olmasıdır. Bu şekilde olması da kendisiyle birlikte yaşamsal, toplumsal bir devrimi yaratmıştır. Bu hem Kürdistan toplumsallığı açısından hem de Ortadoğu toplumsallığı için geçerlidir. Kürdistan halk gerçekliği PKK mücadelesinin başlangıcına kadar beton altı edilmiş bir halk gerçekliğine dönüşmüştü. Bugün ise Kürt halkı, başta Ortadoğu halkları olmak üzere tüm dünya halklarına model olacak, öncü olacak durumdadır. Bu öncülüğün yegane, motor gücü ise kadın hareketidir.

Kırk yılını geride bırakan mücadelemizde hem Bakur, Başûr hem Rojhilat ve Rojava alanlarında çok somut bir şekilde gördük ki, bir toplumsal zeminde başarı sağlanmak isteniyorsa orada öncelikli olarak kadın örgütlenmesini, iradesini ve savunma gücünü oluşturmak gerekiyor. Biz de bu anlayıştan yola çıkarak savunma mücadelemizi Bakur ile sınırlı tutmadık ve YJA Star öncülüğünde Kürdistan'ın dört bir yanında kadının özgün ve özerk örgütlenmesine gittik. Ve gördük ki, kadın ordulaşması yalnızca Kürt kadınlarının ilgisini çeken bir gerçeklik değildir. Bu yüzden de katılımlar da yalnızca Kürt kadınlarının katılımı ile sınırlı kalmadı. Özgürlüğü, ahlaklı yaşamı, eşitliği arayan kadınlar yine geleceğe dair umudu olan tüm kadınlar; ister Türk, ister Arap, Fars, Süryani ister Êzidî olsun yönlerini Rojhilat'ta HPJ'ye, Rojava'da YPJ'ye, Şengal'de, Başûr'da YJŞ'ye, Bakur'da YPS JIN'a yöneltti. Kendi özgürlüklerini özgün örgütlenmede arayan bu kadınlar, aslında 'Xwebûn'laşmanın arayışı içinde olan kadınlardır. Bu kadınlar, nasıl bir sistem tarafından kuşatıldıklarını gören, bunun karşısında sessiz kalmayan ve mücadeleye amansız bir şekilde sarılan kadınlardır.

Küresel bir saldırıya karşı, küresel bir savunma gücü oluşturulmalıdır

Bugün Ortadoğu'da adına Üçüncü Dünya Savaşı denilen bir savaş yürütülmektedir. Ortadoğu'da dengeler altüst edilmiş, insanlığa dair ne varsa ele geçirilmeye çalışılmıştır. Bunu yapan sadece bir iki bölgesel ve uluslararası güç değildir. Ortadoğu'da yürütülen savaş

bizzat sistem güçleri tarafından Büyük Ortadoğu Projesi adı altında tanımlanmış küresel bir savaştır. Askeri olduğu kadar, toplumsal, tarihsel, siyasi ve ideolojik bir savaştır. Kadınlar açısından bunu görebilmek ve mücadeleyi buna göre örgütlemek çok önemlidir. Yani sistem güçleri, savaşı küresel bir boyutta yürütüyorlarsa bizler de savunma gücümüzü, birlikteliğimizi küreselleştirmeliyiz. Bu yönelimlere karşı Ortadoğulu kadınlar da ortak bir strateji etrafında birleşmeli, Kürdistan ve Ortadoğu ile sınırlı kalmamalı, dünyaya yayılan bir mücadele tarzını geliştirmelidir. Bunun mümkün olduğu defalarca kanıtlanmıştır, gerekli olan ise Ortadoğulu kadınlar başta olmak üzere kadınların kendi öz gücüne dayalı bir sistem yaratmaya cesaret edebilmesidir.

Rojava Devrimi'nde de, Şengal'in özgürleştirilme hamlesinde de açığa çıkan hakikatin çok iyi irdelenmesi, araştırılması gerekir. Tarih sayfalarına geçecek bu yaşanmışlıkların açığa çıkarttığı gerçekliklerin, sistem tarafından saptırılmadan, üstü örtülmeden incelenmesi ve tarihe mal edilmesi şarttır. Binlerce yıllık erkek egemen zihniyetin somut vücut bulmuş ifadesi olan DAİŞ çete örgütlenmesi, Ortadoğu'da hala nefes alan kadın eksenli yaşama bir saldırıydı. Bu anlamda çok bilinçlice planlanmış, örgütlenmiş bir saldırıydı. Dikkat edilirse başladığı günden bugüne kadar hiçbir zaman askeri yönelimlerle sınırlı kalmamıştır. Başta kadınlar olmak üzere, birlik ve bütünlük içinde olan halklara, onların yarattığı güzelliklere, tarihi zenginliklere, mimariye, sanata, kültüre müthiş bir saldırı söz konusu oldu ve olmaya da devam ediyor. Bu aslında insan hafızasına yönelen bir saldırı olmuştur. Özellikle 3 Ağustos 2014'te Şengal'e karşı geliştirilen saldırı, sıradan bir saldırı değil; tam tersine çok bilinçlice planlanmış, örgütlenmiş bir saldırıydı. Burada Êzidî halkımızın katledilmesi aslında insanlığın katledilmesi anlamına gelmekteydi. Êzidî yaşam kültürü, coğrafyamızın en kadim, en değerli ve ana-kadın etrafında şekillenen, kapitalist moderniteye karşı kendisini koruyan ve dağ eteklerinde yaşayarak kendisini sisteme karşı savunan bir yaşam kültürüdür. Bu yaşam kültürünün 21.yüzyılda dahi kendisini koruyarak sürdürmesi, demokratik modernitenin bu topraklarda hala yaşam bulduğunun bir göstergesiydi. Ki, bu durum da kapitalist modernite için bir tehdit anlamına gelmekteydi. Eğer Şengal'e dönük saldırılar zamanında engellenmeseydi ve önü alınmasaydı bugün insanlık adına çok daha büyük kayıplar verilmiş olacaktı. Şengal'e, orada yaşayan halka, kadınlara, çocuklara yeniden yaşam umudu olan yine savunma güçlerimiz oldu. YJA Star öncülüğünde geliştirilen direniş ve mücadele sonucunda Êzidî halkımız daha büyük bir katliamdan kurtarıldı. Tabii burada daha da önemli olan Şengal'de yaşanan bu askeri kazanımların kendisiyle birlikte Êzidî toplumunda yarattığı değişim dönüşümdür. Kendisini korumak için yüzyıllarca içe büzülen, muhafazakarlığını koruyan ve kendi özsavunmasını dahi yapamayan bu toplum, çok kısa zaman içinde kendisini her anlamda örgütleyerek, demokratik bir yaşam sistemi oluşturmaya başlamıştır. Şengal'de yaşam bulan bu sistemin öncülüğünü de kadınlar yapmaktadır. Burada kendisini örgütleyen kadının mücadelesi ve yarattığı sonuçlar kendisini çok çarpıcı bir şekilde açığa çıkartmış, bu anlamda özgürlüğün mümkün olduğunu kanıtlamıştır.

Özsavunmaya dayanmayan hiçbir mücadele nihai zaferi yakalayamaz

Aynı durum Rojava Devrimi için de geçerlidir. Yıllarca Baas rejiminin tehdidi ve baskısı altında yaşayan halklar ve kadınlar, YPJ öncülüğünde gelişen direniş ile yeni ve özgür bir yaşamın kapısını araladı. Bu devrimde kadınlar, analar en ön cephelerde, ellerinde silahlarla DAİŞ güruhuna karşı direndi, direniyorlar. Bu aslında erkek egemen sisteme karşı bir direniştir. Bu anlamda 'Rojava Devrimi bir kadın devrimidir' tespiti, yerinde ve doğru bir tespit olmaktadır. Kadın öncülüğünde gelişen direniş her alanda müthiş değişim ve dönüşüm yarattı ve bu dalga dalga tüm bölgeye, dünyaya yayıldı. Tabii burada şu çok önemli bir noktadır; Rojava'daki kadın direnişi sadece savaş eksenli değildi; bir de hayal ettiği, her gün umut ile beklediği, geçmişin sesi ve soluğu olan bir yaşamın ağlarını da örüyor ve bunun için de direniyor, mücadele ediyordu. Ve bu mücadeleyi yalnızca karşısında savaştığı DAİŞ'e karşı vermiyordu; sağında, solunda, önünde, arkasında duran her türlü erkek egemen zihniyete karşı veriyordu. Vermiş olduğu bu mücadele ile de tüm bentleri yıkıyor, her türlü gerici zihniyeti yerle bir ediyor ve erkliğe-erkekliğe dayanan her türlü anlayışı bertaraf ediyordu.



Tabii şunu unutmamak gerekir; ne Şengal'de yaşanan kadın öncülüklü direniş ne de Rojava Devrimi'nde yaşanan kadın devrimi öncesiz ve tarihsizdir. Çok büyük bedellerle kazanılmış bir mirasın kazanımlarıdır. Özellikle Bakurê Kurdistan'da gelişen kadının öz gücüne, öz iradesine dayanan mücadele ve direniş anlayışı bugün elde edilen değerleri yaratmanın zemini olmuştur.

Yaşanan tüm bu gelişmeler bizlere şunu çok net bir şekilde gösterdi; özsavunmaya dayanmayan hiçbir mücadele nihai zaferi yakalayamaz. Kürdistan ve Ortadoğu'da yaşanan çok büyük gelişmeler ve ilerlemeler olmasına rağmen kadınlar bugün hala baskıyla, katliamla, cins kırımıyla, cinsiyetçi yaklaşımla, katliamla yüz yüze kalmaktadır. Elbette oluşturulan bir özsavunma sistemi mevcut ve büyük etkiler yaratmaktadır ama ne kadar yeterli olduğu tartışılırdır. İşte özsavunma konusunu bu eksende alıp değerlendirdiğimizde eksik ve yetersizliklerimizi çok daha iyi görebiliriz. Özgürlük mücadelemiz elli yıla yakındır demokratik ulus mücadelesini yürütüyor. Bu mücadelede en önemli şey özsavunma bilincini geliştirmektir. Bugünkü mevcut duruma baktığımızda da şunu çok iyi görüyoruz; egemen devlet güçleri hala Kürt halkına karşı imha amaçlı saldırmaktadır. Eğer biz demokratik ulusu bir gerçeklik haline getirmek istiyorsak, o zaman kadının özgürlüğünü yaratmalıyız. Kendisini özgürleştiremeyen, özgücünün yaratacağı potansiyeli göremeyen, kendi savunma gücünü yaratamayan kadın; ne ulusallığı ne de toplumsallığı yaratamaz. Kadın kendisini ne zamanla ne mekan ve ne de koşullarla sınırlamamalıdır. Kendisini sınırlayan, sadece fiziksel yaşamını sürdürmeye çalışan, erkek güdümlü hareket eden kadın, aslında kendinden, yaşamdan, özgürlükten vazgeçen kadındır. Bu kadın gerçekliğiyle bir topluma öncülük yapılamaz.

Topluma, özgür yaşama ve geleceğe öncülük yapacak olan kadın modelini aslında çokça ifade ettik. Bakurê Kurdistan'da yaşanan ve geçtiğimiz günlerde ikinci yıldönümüne giren özyönetim direnişleri, özsavunma direnişinin en çok somutluk kazandığı alan oldu. Eksiklik ve yetersizliklerimizi burada daha açık bir şekilde görebiliriz ama bir özsavunma savaşının gelişmesinde kadın nasıl bir rol oynamalıdır, nasıl bir mücadele ve kahramanlık sergilemelidir bunu da çok net bir şekilde gördük. Bu anlamda özyönetim direnişlerinde kahramanca şahadete ulaşan Nucanlar, Rûkenler, Zeryanlar, Axînler, Fatma, Sêvê ve Pakizeler direnişleriyle bizlere perspektif sunmuşlardır. Faşizme asla ve asla boyun eğmeyeceklerini defalarca vurgulayan, savaşa katılmayı, öncü olmayı istemekle kalmayan, bunu dayatan ve bu uğurda yaşamlarını feda eden bu yüce kadınlar bizler için birer manifestodur. Onların mirasına sahip çıkmak; Kürdistan'da demokratik özerkliği, Ortadoğu'da Demokratik Konfederalizmi yaratmakla mümkündür.

Özsavunma savaşında esas almamız gereken tarz Zîlan çizgisinde mücadele tarzıdır

Her mahallede, her köyde, ilçede ve ilde özsavunma güçlerini örgütlemek ve bunun sadece askeri boyutu ile sınırlı kalmamak, özellikle toplumsal, siyasi ve en önemlisi de ideolojik ayağını oluşturmak çok önemli bir husus olmaktadır. Burada kadınların kendi özgünlüklerini ortaya koyarak, erkeklerin çizmiş olduğu tüm sınırları alt etmesi ve kendi mücadelesini örgütleyerek yürütebilmesi çok önemlidir. Burada önemli bir hususa daha vurgu yapmalıyız. O da bundan sonra özsavunma savaşında esas almamız gereken tarz, Zîlan çizgisinde mücadele tarzıdır. Zîlan tarzı mücadele; düşmana, erkek egemen gericiliğine, kapitalist modernitenin dayattığı her türlü çirkinliğe vuralabilecek en büyük darbenin tarzıdır. Ancak böylesi bir özsavunma savaşı ile kazanım elde edilebilir. Çünkü; Zîlan tarzı mücadele salt askeri bir mücadele tarzı değildir. Birebir özgürlüğü hedefleyen, ahlaki ve politik toplum yaşamını kendisi için bir amaç edinen ve kadının öz gücüne sonuna kadar inanarak, etik ve estetiğe dayalı bir savaş, bir mücadele tarzıdır. İşte Zeryanlar da bu mücadele tarzının mirasçısı olarak özsavunma savaşını geliştirip geleceğe dair umutlarımızı daha da büyüttüler.

Dikkat edilirse, Kürdistan'da başlayan özyönetim mücadelesinden sonra devletin kadına dönük yönelimleri daha da artmış, hem kadın katliamları hem tecavüz olayları hem de asimilasyon, ajanlaştırma faaliyetleri daha da yoğunluk kazanmıştır. Bu aslında gelişmelerden ve direnişlerden duyulan korkunun bir ifadesidir. Kadının geliştireceği toplumun özgür ve iradeli bir toplum olacağını bilen ve bunu kendisi için bir tehdit olarak gören devlet güçleri her zaman olduğu gibi ilk olarak kadını ve onun yarattığı özgürlük değerlerini hedef haline getirmiştir. Kadınları eve ya da daha doğrusu sisteme mahkum etmeye büyük bir özen göstermiştir. Bunu askeri yöntemlerle saldırarak yaptığı kadar, özel savaş yöntemlerini kullanarak da yapmakta, bu şekilde sonuç almaya çalışmaktadır. Buna karşı kadın özgürlük savaşçıları hiçbir şeyden ödün vermemiş ve mücadelesini sürdürmeyi esas almıştır.

Tabii özsavunma direnişlerinin şehirlere taşırılması Rojava Devrimi'nde çok büyük etkiler yarattı. Bunu doğru ele alıp değerlendirdiğimizde çok önemli sonuçlar elde edebiliriz. Özellikle devrimin ilk günlerinden itibaren silah kuşanan analar, gözünü kırpmadan DAİŞ'e karşı savaşan genç kadınlar sadece Ortadoğulu kadınlara değil, tüm dünya kadınlarına hem umut hem de ilham kaynağı oldu. YPJ içerisinde gün be gün artan kadın katılımlarının en önemli özelliğinden biri de bu kadınların yalnızca Kürt olmaması, Arap, Türkmen, Süryani, Türk ve daha farklı halklardan olmalarıdır. YPJ kimliği giderek bölgesel ve uluslararası alanda büyük bir yankı uyandırdı. Kadın konusunda en krizli halklardan biri olan Arap toplumunda dahi büyük bir devrim yarattı. Öncelikle YPJ içerisinde yer alan Arap kadınlar daha sonra kendi taburlarını oluşturdu. Şu anda Kürt, Türk, Türkmen, Arap ve farklı etnisitelere ait birçok kadın tüm dünyanın gözlerini çevirdiği Reqa Operasyonu'nda yerini almakta ve öncülüğünü yapmaktadır. Bu aşamaya gelen bir mücadeleyi küçümsemek, görmezden gelmek ve yok saymak beyhude bir çabadır. Türk devleti bunu yapmaya çalıştı ve özellikle Qereçox'a yaptığı saldırıda kadın güçlerini hedef alarak intikam almaya çalıştı. Bu durum bile kadının ortaya çıkarttığı potansiyeli gözler önüne sermektedir. Bu anlamda yaratılacak her kadın örgütlülüğü önemlidir, hayatidir.

Toplumsallığa dayanan mücadele tarzı kazandıran mücadele tarzıdır

Kürdistan'ın dört bir yanında kendisini örgütleyen özsavunma güçlerimiz, Saralardan Nalînlere kadar uzanan büyük emeğin, mücadelenin, kavganın sonucudur. Bu emek ve kavga yalnızca askeri alanda yürütülmüş ve değer kazanmış değildir. Toplumun her alanında yürütülen bir mücadeleyle kazanılmıştır. Belki de Kürdistan'da kadının öncülüğünde gelişen gerilla örgütlenmesinin diğer gerilla örgütlenmelerinden en temel farklılığı da budur. Hem öncü komutanımız olan Sara Yoldaş şahsında hem de Nalîn Yoldaş şahsında bunu çok net bir şekilde görmek mümkündür. Sara Yoldaş mücadeleye katıldığı ilk günden itibaren hiçbir görevden kendini uzak tutmamış, mücadelenin her alanında yerini almış, askeri alandan ideolojik-siyasi alana, diplomasiden toplumsal alana kadar her alanda görev ve sorumluluklarını yerine getirmiştir. Nalîn arkadaş da aynı şekilde güçlü bir gerilla mücadelesi sürdürmüştür. Daha genç yaşlarda içine girdiği bu mücadele yaşamında hem iyi bir militan hem cesur, gözüpek bir komutan hem iyi bir eğitmen hem de önemli bir parti kadrosu olmayı başararak kendisinde komple bir kişilik yaratmıştır. Bunu başarmak önemlidir. PKK'yi ayakta tutan kendisini bu temelde örgütleyen militan gerçekliğidir. Bu militan gerçekliği bugün Ortadoğu'da ve dünyada birçok dengeyi değiştirebilecek, birçok gidişatın seyrini yönlendirebilecek bir güce sahiptir.

Özellikle kadın öncülüğünde gelişen mücadelemiz, Ortadoğu'da birçok şeyi değiştirebilecek güce sahiptir, ki muazzam değişimleri de yaratmıştır. Çünkü; Ortadoğu toprakları toplumsallaşmanın başladığı topraklardır; bu anlamıyla ana-kadın ekseninde örülen yaşam kültürünü bağrında taşıyan ve demokratik, özgür toplumun anavatanıdır. Eşitlik, adalet, demokrasi, hak, ahlak, politika sanat en çok bu topraklarda yeniden doğru bir anlama kavuşabilir. Nasıl ki, demokratik uygarlık binlerce yıl önce bu topraklarda yaşam bulduysa bugün de bu topraklarda büyüyecek, serpilecek ve kendisini alternatif yaşam haline getirecektir. Önderliğimizin yaratmak istediği demokratik, ekolojik, kadın özgürlükçü toplumun bu anlamda bir ütopya değil, bir hakikat olduğunu kanıtlamıştır. Bu hakikati yaratmak da aşkla mücadeleye sarılmayı gerektirmektedir. Kadın gerillacılığı bu topraklarda geliştikçe, Kürt kadınları ve tüm bölge kadınları daha da bilinçlenmiş, yeniden doğuşu yaşamış ve özüyle buluşmuş, irade kazandırmış ve bu anlamda devletçi egemen zihniyete büyük bir darbe vurmuştur. Bu da yürüttüğümüz Özgürlük Mücadelesi'ne ivme kazandırmıştır.

Kürdistan Kadın Özgürlük Mücadelesi gücünü Önderliğimizin yaratmış olduğu özgürlük ideolojisinden almaktadır. Başarısının yegane nedeni de budur. Toplumsallığa dayanan bir mücadele tarzı her zaman kazanan mücadele tarzıdır. İktidara dayanan bir mücadele tarzı ise ilelebet kaybetmeye mahkumdur. Bunu en somut haliyle Rojava Devrimi'nde ve açığa çıkarttığı sonuçlarda görmek ve değerlendirmek mümkündür. Rojava'da Kürt kadınının öncülüğünde yaşanan gelişmeler, bugün herkesin gündeminde olan, tartışılan ve alternatif bir yaşam modeline dönüşen gelişmelerdir. Özellikle Kürdistan ile kendisini sınırlı tutmayan askeri, siyasi, toplumsal yapılanması bölge halkları için umut olmuştur. Bu umudu yaşamsal kılmak bizim en temel görevimizdir.

Bizler de bu görevi Önderliğimizin yarattığı özgür yaşam felsefesiyle, Egîd ve Zîlan yoldaşların savaş ruhuyla yerine getirmeye, bu temelde Önderliğimizin özgürlüğünü yaratmaya söz veriyoruz. 15 Ağustos Atılımı'nın 34. yılında Saraların, Hêlînlerin, Nalînlerin izinde mücadeleyi yürüterek zaferi garantileyecek ve Kürdistan'da demokratik özerkliği, Ortadoğu'da demokratik konfederalizmi yaşamsallaştıracağız.

■■■

sozdar ark-Sengal-SON HALI.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:57 Page 21

"Hebûna Tevgera Azadiyê li Şengalê ji bona civaka Êzidî û hemû pêkhateyên di deşta Nînova û Iraqê de jiyan dikin û ji bona tevahî Êzidxanê garantorekî dîrokî ye. Tevgera Azadiyê li Şengalê ne tenê weke hêzekî leşkerî ye, li wir wekî hêzekî bi hemû awayî garantiya jiyana van civakane."



Hebûna Tevgera Azadiyê li Şengalê ji bo pêkhateyên li Iraqê garantorekî dîrokî ye

Sozdar Avesta

Fermana 73'an ya 3'ê Tebaxa 2014'an ku di wê fermanê de bi hezaran Êzidî hatin qetil kirin û revandin, bi sed hezaran hatin koçberkirin em bi rêzdarî bi bîr tînin. Di şexsê wan de em wan kesên ku bûne mertal lê pêşiya fermanê û canê xwe fedayî xaka Şengalê kirin bi rêzdarî û hurmet bi bîr tînin. Armancên ku wan xwe feda kiriye emê pêkbînin û emê şopdarê rêya wan bin. Meha Tebaxê heman demê roja vejînê roja berxwedanê û roja têkoşîna mezin li hember zilmê, zorê her cureyê êşkencê û hemû şideta ku bi zihniyeta faşîzma 12'ê Îlonê pêşket, wek bersivek ji vê re ku bi pêşengtiya fermandarê efsanewî rêheval Mahsûm Korkmaz (Egîd) de pêngava 15'ê Tebaxê pêşket ez vê roja pîroz, roja berxwedêr, vê cejnê di serî de li Rêber Apo û hemû gelê Kurdistanê, disa şexsê rêheval Egîd de hemû malbatên şehîdên têkoşîna azadiyê û li hemû şervanên azadiyê ku li qadên têkoşînê li ber xwedidin piroz dikim.

Meha Tebaxê di dîroka Têkoşîna Azadiyê de, dîroka tevahiya gelê Kurdistanê û bi taybetî jî di civaka Êzidiyan de du hestên cuda di mîrov re dide ava kirin. Ji aliyekî din de pêngava 15'ê Tebaxê li hember zilmê, zordariyê, kedxwariyê, koletiya li ser jin, desthilatdariya dewletê û sîstema bavik salarî rihê serhildanekî daye avakirin. Ev jî keyfxweşiyekî mezin, bîr û baweri û moralekî mezin di dilê gelê me de daye avakirin. Ev roj dema nêz dibin heman hest carek din xwe nujen dike. Lê ku çendî mirov pê keyfxweş dibe carek din bi taybet 14'ê Tebaxa 2007'an de li Sîba û Tillzêr du teqemeniyên mezin ku pêkhatin di encamê wê de bi sedan insan hatin qetil kirin. Piştî wê bi 10 salan ji aliyê hêzên tarî ku ji bo berjewendiyên xwe gelên Tillzêr û Sîba firotin. Hêzên desthilatdar û hegomonîk ku di eyîn wê mehê de jî di 3'ê Tebaxa 2014'an de Şengal firotin DAIŞ'ê .Di Rojhilata Navîn de çeteyên DAIŞ'ê di salên dawî de derket û gelek komkujiyên mezin bi ser civakan de anîn.

Di 3'ê Tebaxa 2014'an de êrîşa li ser Şengalê pêkhat bêguman ev êrîşekî wiha ji xweber nebû. Berî vê jî derbasbûnek heye û gelek sedemên hatina vê rojê hene, milê wê yê civakî, siyasî û dîrokî û dîsa rengekî hesab û kitabên ku li ser heremê hatine kirin hene. Di nava vê fermanê de van sedema jî rolekî girînge lîstiye. Hêzên hegomonîk yên dagirker çi dema xwestin êrîşê Rojhilata Navîn bikin an jî Rojhilata Navîn çiqas bûye hedefa êrîşên dagirkeran bi teybetî xaka Kurdistanê bûye navenda van êrîşan. Ji bo ve di hilweşandina bloqa sosyalîzma reel (Pakta Varşova) bingeha van êrîşa di salên 1989-90'î û vir de hat amadekirin. Li ser Rojhilata Navîn hêzên hegomonîk şerekî parvekirinê didine meşandin. Mudaxalekirina ser Rojhilata Navîn di vê demê de destpêdike. Heya niha jî ev gengeşî û kaos, qirkirin, koçberî û şideta li ser civakê wekî girêkekî kor ev alozî berdewame. Şerê 1991'ê mudaxilekirina Rojhilata Navîn di ser rejîma Saddam Hûseyîn û ev rejîm wekî marakê birîndar hiştin û ji bo hîn zêdetir xwe Rojhilata Navîn de cîh bike. Ev pevajo berdewam kir heya 2001 di êrîşa a li ser Emerîkayê li Îkîzkula'n hatî çêkirin, wek çawa sedema mudexelekirina li Iraqê di 2003'ê pêşket, 2001'ê mudexelekirina Efxanîstanê pêşket bi van buyerên bi vî rengî da diyarkirin ku hêzên hegomonîk ên gerdunî ew aloziya ku milê xetimandinêk jiyan dikin. Di milê siyasî, diplomasî, aborî û wek pergal tengavbûn û kaos jiyan dikirin, xwestin ku bi vê rebazê derbas bikin. 2003'an heya 2011'an şerê ku li Iraqê û Efxanîstanê ve carê bi navê Buhara Ereba bi welatê Kendav destpekir. Ev şer piştî Yemen, Misir, Libnan û ev 6 salin ser Sûriye şere derbas dibe û hîna jî dabejkirina hereman tê meşandin. Ev şerê di Rojhilata Navîn de pêşket her çiqas wekî ku li dijî El Qaîdê û hêzên pêve girêdayî bi hemû awayî şerê parvekirina herêmê û xwe têde bi cih kirin bû. Ev bingeha xwe bi cîh kirin û sedsala 21'emîn jî xwe nûve sazkirina hereman e . Ji xwe gelek caran pirojeyên bi vî rengî pêşxistin, lê ji ber ku ev pirojeya van hêzên ne li gorî daxwaz, armanc û berjewendiyen civakê bû her çiqas wan hêzan hewildan lê belê nikaribûn bighêjin armanca xwe. Di nava civakên Rojhilata Navîn de ne razîbûnên mezin li himberî desthilatdariya netew dewlet, rejîmên otoqratîk, olîgarşîk her cîqas di çû pêş di ket. Hat xûyakirin ku di heremê de hêzên di mudexeleyên jî derve bên kirin ew nikaribûn tevayî cîhe xwe bigirin. Çareseriya bingehîn di naskirina nasname û çanda civaka deye. Ev heqîqet ji bi taybetî di Iraq û Sûriye de xwe daye diyakirin. Her çiqas hêzên hegomonîk ê gerdunî li gorî berjewendiyên xwe bi hêzên cur be cur mûdexeleyên van heqîqetan kiribin jî, bi teybetî di Kurdistanê bi pêşengtiya Rêber Apo de Kurdên ku tama azadiyê girtîne, li hemberî van hêzan ferasetêkî nû, felsefeyêke azad, di pergalêkî komîn û demokratîk bê ku dewlet ê esas bigire, civakbûyîn pêş xistine. Li hember van êrîşan bûne wek mertalek. Ev heqîqet di şerê Şengal û Kobanê de pir vekirî hat dîtîn.

Êrîşê qirêj ya li ser Şengalê de PDK û dewleta Tirk rola xwe lîst

Hezîrana 2014'da de bi beşdarbûna dewleta Tirk, PDK û gelek hêzên din li Urdunê komcivînek pêkhat. Di vê kombûnê de va hêzana di nav xwede lî ser heremê gelek bazarên lî gorî berjewendiyên xwe pêşxistin. Di çarçoveya hevkirina de çeteyên DAIŞ'ê wekî tektîkiçî ji xwe bi kar anîn. Bê ku li hemberî wan berxwedaniyekê bikin ev qadan radestî DAIŞ kirin, kesên ku li ser maseyê rûniştin û li qedera gel li hev kirin cihên ku DAIŞ êrîşî bike ji çetan re belî kirin. Dî encama ve de 10'ê Hezîrana 2014'an bajarê herî kevnar û mezin, yek ji ji van wekî dîroka mîrovahiyê de cîhekî xwe heye wek Mûsil, bê ku şerek çebibe şêvekî de DAIŞ'ê bi dest xist. Çekên giran û îmkanên madî yê DAIŞ' ê bi dest xist despêkê cih û deverên ku teybetî Kurdên resen tê de jiyan dikirin. Dîsa cihên ku bandora Tevgera Azadî tê de çêbibû DAIŞ ji xwe re kir armanca êrîşkirina yekemîn. Êrîşkirina DAIŞ'ê ya li ser Şengalê de hêzên ku di Şengalê debûn berxwedan û nava çend saetan de Şengal teslîmî DAIŞ'ê kirin encamê van bazarê qirêj ku me anîne ser ziman bû. Şengal di Iraqe'e de xwedî cîhekî stratîjîke. Kî Şengalê bi giştî kontrol bike ew dikarî di Iraq û Sûriye de hîn zêdetir serdestiya xwe avabike. Çeteyên DAIŞ jî civaka ku li vir jiyan dike, cîvakeke ol û baweriyekî xwe yê cuda heye ji bo ku bi xwe ve girê de û Kurdîtiya resen ya bingehîn dî kokê wê de tûne bike êrîş da destpê kirin. Vê êrîşê qirêj de jî PDK û dewleta Tirk rola xwe lîst; PDK û dewleta Tirk vê heremê bi hemû awayên ku gel bixapîne meşandin û radestî çeteyên DAIŞ kirin. Di milêk dîn de ji PDK wek yêkem alternatîfekî Kurdî derxînîn pêş û Şoreşa Rojava yê Kurdîstanê bi fetisînî, bî rehetî bi karibe li ser Sûriye serdestiya xwe peş bixe. Dewleta Tirk wê bi vî awayî bi aliyekî bi Tevgera Azadiyê re pejavoyekî dîyalog peş bixe û gerîlayên azadiye yê Bakurê Kurdistanê derbixe û Başûr têxe nav şerekê mezin û heman awayî şer jî Bakurê Kurdistanê û Tirkiye derbixîne. Di bîngeha van erîşa de gelek milên ku hîn nehatîne eşkerekirin jî yên van bazaran bêguman heye.

Pêş çavê cîhane de qirqirinekî hovane pêk hat

Di dema êrîşê çeteyên DAIŞ'ê ya li ser Şengalê destpêkir hêzên Iraq'ê û PDK'ê berî ku yêk gule biteqînin bi hezaran leşkerên xwe şûnde dan. Gel jî yên dixwestin li ber xwe bidin çekên wan jê birin û yên çek ne dayîn jî li pêş çavên dinyayê hatin înfaz kirin. Dixwestin bi vî şêweyî yek şahîdê buyerê nehêlin û vê pêvajoyê li gor berjewendiyên xwe bimeşînin. Di vê fermanê de bi hezaran zarok heta kesên bi temen mezin, ji keça heya dayikan dîl hatin girtin. Bi hezara kesen ku berxwedan û ji bo ol, bawerî û çanda xwe ne guherînin serê van hatin jêkirin. Bi sed hezaran kes jî ji cih û warê xwe hatin koçberkirin. Pêş çavê cîhane de di vê sed sala 21'emîn qirqirinekî hovane pêk hat. Tevahî cîhanê wekî ji xwe re şanoyekî temaşe bikin lê mêzekirin. Bêguman bê deng bûyin erekirina vê fermanê bû. PDK hem berî fermanê hem ji di demê fermanê ne di xwest Tevgera Azadiyê derbasî Şengalê bibe û gel biparêzê. Tevî ku gelek caran Rêber Apo îşaret bi vê xeterî ya li ser Şengalê jî kiribû wekî Tevgera Azadiyê gelek hewildanen me jî çebûn. Ji bo astengkirina va hêzan berî fermanê em ne ketin Şengal ê. Şert û mercên leşkerî û sîyasî dîve demê de gelek di nav hevde bû. Di milê sîyasî de gelek hêzên hindûrin û derve hesabên xweye yên cuda kirîbun. Di milê leşkerî ji armancê wan li ser rûye erdê serdestiyê xwe avakir. Ji bo hêzên demokratîk ye azadîxwaz beşdarî vê pêvajoye nebin, hemû awayî astengî pêş dixistin. Tevî ku van aloziya û rewşa ewqas ne diyarde de jî roja 3'ê Tebaxa 2014'an Tevgera Azadiyê hemû hesabên hêzên desthilatdar xirakir û pengavekî nû bi vî awayî peşxist. Destpêkê mûdexelekirina Şengalê û berdewama wê Kerkûk û Mexmûr di serîde civaka Êzidî û gele li Iraq û Başûrê Kurdistanê jiyan dikir ev pengav wekî cejnekî azadiyê peşwazî kir. Şervanên azadiyê bi dirûşmê azadî kulîlkan hat peşwazî kirin. Bi mûdaxalekirina hêzên azadiyê û şervanên YPG'ê û YPJ'ê ne tenê pilanên wan têkçûn, maske ya li ser ruyê wan hat qetandin û ew ruyê wan ê reş nîşanî cîhanê dan. Mudaxelekirina Tevgera Azadiyê mudaxelekirineki şoreşgerî bû. Heqîqeta PKK'ê a ku wek partiyek kedkarên civakê û bi hemû awayî bi dehan pengavên şoreşgerî yê civakî ku PKK'ê bi ser xistine ev jî hemleyekî şoreşgerî bû. Hîn zêdetir heqîqeta PKK nîşanî herkesî da. Bi vî awayî ji 3'ê Tebaxa 2014'an derbasbûna hêzên PKK'ê li Şengalê bêguman ne tenê çeteyên DAIŞ sekinand, di heman demê pengaveke nû di pratîka Şengalê

sozdar ark-Sengal-SON HALI.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:57 Page 22

de dane destpekirin. Destpekê korîdora mirovahiyê vekirin û bi hezaran kes derbasî heremê ewle kirin. Gelê ku Şengalê de mayî ewlehiya wan girtin û hemû pewîstiye jiyanî pêk anîn gelek girîng bû. Ger ev gel lî Şengalê ne hatiba hiştin, parastîna wan wê çawa biba? Ger ne hatiba rêxistinkirin ferman yê serketîba. Ji ber ku armanca vê fermanê vê civakê lî ser xaka wê derxistin bû. Ji ber wê bî şêwazekî bê exlakî û mîrovahî peş çavê cîhanê di serîde keç û jinên Êzidî sukan de wekî kole pezekî hatin firotin. Vê bûyerê de dixwestin di civakê de çav tirsandine avabikin. Mûdaxalekirina hêzên Tevgera Azadiyê ya Şengalê ji bo tevahî civakan de bîr û bawerî avakir. Bingehekê nû çekir. Bi teybetî ji bo gel bi karibe xwe bi xwe berxwe bide dîve serîde xwe rexistin bike û hêzekê xwe parastînê avabike, ji bo ve pêngavên girîng hatin pêşxîstin.

Avakirina YBŞ û YJŞ gelek girîng bû

Bi rexistinkirina YBŞ û YJŞ gavekî dîrokî hat avetin. Cara yekem di dîroka civaka Êzidiyan de di encama fermanekê de keç û xortên vê civakê heza xwe a cewherî birêxistin kir û hêza parastînê avakirin. Ev gelek girîng bû. Em baş dizanin ku di serîde cîvaka me ya Êzidî di Rojhilata Navîn de gelê Ermenî, civaka Elewî, Asurî, Suryanî û heman deme gelê Kurd jî bi gelek caran qirkirina re rû bi rû mane. Tene dîroka bi devkî tê gotin ya civaka Êzidî 72 caran ferman jiyan kiriye. Fermana 73'an edî ji bona xwe qulipandiye rêxistinkirinêkî bibiryardar li hemberî dijminê xwe têkoşîn kirin û berxwedayîn. Bê guman ev saya Tevgera Azadiyê, bi fikir û felsefeya Rêber Apo çêbûye. YBŞ û YJŞ di nava vê civake de bûne nasname ya rawestandina fermanan. Navenda berxwedanê a xwe naskirine û ji bo xwe têkoşîn kirine. Di 3 salê derbasbûyî de hemû pêngavên Şengalê hatine pêşxistin. Ji rizgarkirina navenda Şengalê bigire heta hemleya wekî Geliyê Şîlo, Medîban û pengava bi nave Tolhildana Jînên Êzidî bi pêşengtiya YBŞ û YJŞ û alîkariye hêzen azadiyê pêşketiye. Vê jî bandorek pozitîf lî ser cîvaka Êzidî û tevahî gelên bindest kiriye. Tene ne li Şengalê li kuderê derfet çebûye ji bo tol wergirtina qûrbaniyên fermanê û taybetî ji rizgarkirina dîlên di destê DAIŞ de li hemberî çeteyen DAIŞ ketiye nava berxwedanî û têkoşînekê mezîn de. Sala derbasbûyî li tevlîbûna hemleya Minbicê, niha jî sala 3'emîn de di cenga mezin de cihe xwe girtin encamê ve heqîqeteye ku dî civaka Êzidî de ev gavekî gelek pîroz, gelek bi nîrx û cihê silavkirineye. Berî 3 salan jina di sukan de firotin Siûdî Erebîstan, Ewropa, Kuweyt ,Qeter û hwd îro her qadê de lî berxwe dide û tola xwe hildirgire. YBŞ û YJŞ ne tenê mile leşkerî bandora xwe kiriye di milê sîyasî, zanabûna cîvakî, rexistinbûyîn li mile aborî û dîplomasî de ji pêngavên dîrokî peşxistiye. Hemû destkeftên vê civakê bi saya vê berxwedena pîroz hatîye peşxîstîn.

PDK jî bo ku civaka Êzidî ne be xwedî statû ya xweser Şengalê dorpeç kiriye

Di dawiya sala 2014'an heya destpêka 2015'an de îlankirina Meclîsa Avaker a Şengalê hat lidarxistin ku pêwîstiyên hemû saziyan pê hebû êdî gav bi gav hat hûnandin. Avakirina Meclîsa Şengalê, avakirina Meclîsa Jin her wiha Meclîsa Ciwana û Xizmetguzariya Şengalê ku wek şaredariya Şengalê kar dike, vekirina dewreyên perwerdeyê bi taybetî dewreyên zimanê dayîkê ên ku niha tên dayîn û perwerdeyên îdolojîk ev hemû jî hêza xwe ya cewherî tê, bêyî ku pişta xwe bide hêzêkî desthilatdar xwe rêxistin dike. Dî va 3 sala de pêngavên bi vî rengî her çîqas hatîbin pêşxistin jî di serî de PDK ji bo ku civaka Êzidî nebe xwedî statû ya xweser, rêxistinbûyinekê pêşnexe li ser Şengalê dorpeçbûyînek pêşxistiye. Ketin û derketîne Şengalê qedexe kiriye. Ji bo civakê hewcedarê xwe bike hema bî birçîbûnê terbiye dike. Cardîn ji bo yekîtiya civakê çê nebe bi dek û dolaban li ser gelek eşîra lîstiye. Kesên berê jî pêre tevgeriya ye cardîn xistiye bin serweriya xwe. Ev kes li hember îrade ya Şengalê ya hatî rêxistinkirin tên bikar anîn. Di serîde lî hember hêzên YBŞ û YJŞ peşmergeyên Êzidî rêxistin kiriye. Li hember îrade ya sîyasî û cîvakî, di nava civakê de xwestiye perçebûn û bê baweriyê peşbixe. Li hemberî van lîstikan, hezên Şengalê ê leşkerî û sîyasî di xeta berxwedanî de têkoşîna xwe bilind kirine. Saziyê xwe mezin kirine. Bi rêxistinkirina PADÊ (Partiya Azadî û Demokratik a Êzidiya) nasnameye xweya sîyasî û dîplomasî derxistine pêş. Bî rêxistinkirina TAJÊ (Tevgera Azadiya Jinên Êzidî), dîsa YCÊ (Yêkîtiya Ciwanên Êzidî) pêşengtiya xweseriya demokratîk bi van hêza mîsoger kirine. Dî Şengalê de di pêşengtiya jin û ciwanan de kar û xebatê ku hatine pêşxistin di astekî girîng de bandora xwe lî ser civake heye. Heman demê jî bo tevahî Ezidxanê jî wekî modelekê derketine hole. Ev hêza rexistinkirî 3'ê Adara 2017'an bî erîşa çeteyên PDK'ê û dewleta Tirk ve rû bi rû hatiye. Wekî erîşa çeteyên DAIŞ'ê a 3'ê Tebaxa 2014'an êrîşa 3'ê Adar'ê a li ser Xanesorê ji bi heman zihniyetê hatiye pêşxistin. Hezên dagirker xwe li hember îradeya civakê ne girtine ji ber vê xwestine vê hêz û îradeyê belavbikin. Berxwedana li hemberî vê hatiye pêşxistin jî bi saya şervanên azadiyê YBŞ-YJŞ, kesên rumet û bi qehreman yê wekî Çekdar, Orhan, Nujiyan, Çiya, Amed, Nazê û Tekoşînan ev qomploya wan hatiye vala derxistin. Hêzên dagirker hatine rawestandin. Ji bo ku wan hêzên êrîşkar jî xaka Şengalê bavejin û pêşiya van bigire hîn zedetir yekîtiya Êzîdiya pêşxistin, hezê leşkerî mezinkirin, xweserîya xwe de israr kirin, bi vî awayî dikarî bûn pêşî van erîşa tevahî bigire.

Asta niha rêxistinbûyina Şengalê tedeye, despêka havîna 2017'an de bi kongreyekê Meclîsa Avaker a Şengalê derbasê Meclîsa Xweserî û Demokratîk a Şengalê bû û bi hemû awayî dikare êdî statûya Şengalê bide qebûl kirin. Meclîsa Xweserî û Demokratîk a Şengalê û heman demê desteya rêveber a Şengalê li ser esasê azadiyê herdû cinsan wekî pergala hevserokatiyê ji xwe re esas girtiye dikare hemû pirsgireka çareser bike.



“Asta niha rêxistinbûyina Şengalê têdeye, destpêka havîna 2017'an de bi kongreyekî Meclîsa Avaker ya Şengalê derbasê Meclîsa Xweserî û Demokratîk ya Şengalê bû û bi hemû awayî dikare êdî statûya Şengalê bide qebûl kirin. Meclîsa Xweserî û Demokratîk a Şengalê û heman demê desteya rêveber a Şengalê li ser esasê azadiya herdû cinsan wekî pergala hevserokatiyê ji xwe re esas girtiye dikare hemû pirsgirêkan çareser bike.”

Ji bo ku ev îrade pêşnekeve hin gefên mezin ji aliyê dijmin ve tên kirin, wek ku çawa di 3'ê Adara 2017'an de dewleta Tirk û hevkarê wê PDK'ê êrîş birin ser Xanesorê ku bi xwînê hatibû rizgar kirin û bersivê ku hate dayîn de şahadetên ku gelekî bi nirx çêbûn. Lê bele nehiştin dijmin jî bigîhêje hedefa xwe, ew daxwaza wan di qirika wan de hişt û berxwedan mezin kirin. Dîsa 25'ê Nîsana 2017'an a ji hêla balafirên dewleta faşîst a Tirk û deshilatdariya AKP'ê MHP'ê êrîşa ku birin ser baregehên YBŞ'ê, di encamê vê de bi şehîd xistina ciwanêkî Êzidî xwestin çav tirsandinekî li ser civakê çêbikin, kesên mayîn ji Şengalê bidin revandin û wan li hemberî Tevgera Azadiyê derxînin. Ji bona wê taybetî ji PDK ê pêşmergeyên xwe jî kirin qûrban. Lê ev pîlanên wan jî vala derketin. Armancên van erîşan ne naskirina statûya Şengalê û îrada ku hatiye rêxistin kirin ji nedîtîne ve hatine. Êdî hemû kes vaya baş dizani ku civaka Êzidî bi giştî, taybetî jî yê ku ev 3 salin Şengalê de manê û berxwedane êdî tû şêwazî desthilatdariyê û jiyana kole qebûl nakin. Heman demê Êzidî ne Êzidiyê berî ferman dawî ne. Vê cîvakê dost û dîjminê xwe baş naskiriye. Çawa li Xanesorê vala derket, dîsa 25'ê Nîsan'ê êrîşên hewayî jî vale derxist. Cardin di encamên van nezîkbûnen dîjminane yen PDK û hevkaren wê polîtîkayê perçekirin ya lî ser Ezidîya dide meşandin. Di dema dawîde Haşdî Şabî jî kete heremê Bakurê Şengalê. Sîyasetekî din a Êzidî perçekirinê jî ji vir destpêkir. Bê guman e ku ew nayê qebul kirin û wê tu caran jî neyê qebul kirin. Ji bona vê bi hemû awayî van polîtîka ya hişt ku Haşdî Şabî wekî hêzekî Iraqê xwe bigihîne derdorê Şengalê. dîsa sîyaseta PDK'ê û Mesûd Barzanî nehişt ku ew gundê ku niha Haşdî Şabî girtine Hêzên Tevgera Azadiyê û YBŞ-YJŞ e wan gundan rizgarbikin. Çû bi Iraqê re hevdîtin kir, bi Emerîka re hevdîtin kir ji bo ku YBŞ û Hêzên Tevgera Azadiyê nekevin van gundan. Haşdî Şabî ketiye wê qadê û rewşa Şengalê hîn tevlîhev kiriye. Dema mirov bi vî rengî nêzîk pirsgirêkê dibe dibine ku pirsgirêka Şengalê bi pirsgireka netewî ve girêdayiye, bi yekbunê Kurdan ve giredayiye. Bi çareser kirina pirisgirêkên herêmî ve girêdayî ye. Di rewşa niha de di Êzidxanê de hêzên ku bi derfetên xwe hatine rêxîstin kirin dîsa xwe bi xwe rêve dibin YBŞ-YJŞ û sazî, dezgehên demokratîk yên vê civake xwe rêxistin kirine. Hemû astengiyên PDK, dewleta Tirk û yên wek wan serneketine û sernakevin. Niha PDK'ê û dewleta Tirk hîna jî ji bo ku Şengalêk demokratîk û xweser ava nebe hebûnaTevgera Azadiyê li wê derê ji xwe re datîne û dixwaze êrîşên xwe bidomîne. Lê gelê Şengalê di serîde vêya baş dizane ku hebûna Tevgera Azadiyê ne sedeme şere. Hebûna Tevgera Azadiyê li Şengalê ji bona civaka Êzidî û hemû pêkhatên di deşta Nînova û Iraqê de jiyan dikin û ji bona tevahî Êzidxanê garantorêkî dîrokiye.Tevgera Azadiyê li Şengalê de ne tenê weke hêzekî leşkerî ye, li wir wekî hêzekî bi hemû awayî garantiya jiyana van civaka ye. Ev jî bi hemû awayî di van 3 salên derbas bûyî de derketiye holê ku PDK'ê ji bo ku civaka Êzidî li hemberî Tevgera Azadiyê derxîne bi dehan caran komcivîn çêkirine.

Rihê 15'ê Tebaxê û 14'ê Tîrmehê di hemû qadên têkoşînê de jiyan dike

Dîsa Serokê PDK'ê Mesûd Barzanî û Nêçîrvan Barzanî bi pêşengên olî ên civaka Êzidî re konferans û kombûneke çêkirin. Kesên ku beşdar bûn dostên wa bun, yê ku ne dostê wan jî li nav civaka xwede kar dikirin bi gef, bi tirsandin, bi dek û dolaba wana çav tirsandî kirin û bê rumet xistin. Wan ji tevgera wan dur xistin. Rixmê wana jî encamêk bi destê xwe nexistine. Dibe ku li ser çend şexsên va lîstîka bandor kirîbin. Le belê em baş dizanin ku ew kes jî niha poşmaniyekî mezin jiyan dikin. Mafdarbuna Tevgera Azadiyê û bîr û baweriya vê cîvakê ku li dora fikrê Rêber Apo kombuye hem di Şengal û tevayî Êzidxanê de û hem jî li dervayê welat li nava civaka Êzidî û gelê bindest de ew bi xwe re sempatiyekî mezin derxistiye holê. Baweriyekî mezin çêkiriye, hêvî daye avakirin û di dilê dijminan de jî tirs û xofên mezin daye avakirin.

Bi rizgarkirina Mûsil, despêkirana cenga mezin a Reqqa heman deme operasyona ya Til Afer bêguman ji bona hebûna DAIŞ bi dawîkirine pêngavên giringî dîsa dixûyî ku dawiya DAIŞ'ê tê. Ji ve demê şundetir êdî pêngava dîplomasî û sîyasî bi xurtayî dikevî dewre. Hêzên azadiyê ku dijî DAIŞ'ê şerkirine û bedelê gîran dane di despêkê de dive ku ev deskevtiyên xwe di bin hemû şert û mercan de biparezên û bi hêza xwe bawer bin. Çiqas zorî û zehmetî hebin jî lazime ew fedakariyê ku di şer de kirine di sîyasetê ser masê de neyin windakirin. Gelê me yê Êzidî tevî ku fermanêki pir dîjwar di serde hatî jî cara yekemîne dî dîroka ve cîvakê de fermanêke diqulipine berxwedane û xwe bi xwe rêxistinkirin. Derfetên gelek giring di destê civaka Êzidî de hene. Beriya her tiştî meşrûyeta ku karîbî xweser jiyan bikin hatiye avakirin. 73 caran qirkirin jiyan kir şunde tu kes nikare bêjî tûyê bi min ve giredayî bî. PDK'ê be, hûkumeta Irak'e be, kîjan hêz bê divê gelê Şengalê tû caran qebûl neke. Di Êzidxaneke xweser û demokratîk tevahî civaka lî wîrde jîyan dîke hemû awayî rêxistîn bike. Heman demê bi hukumete Iraq û Başûrê Kurdistanê re hemû danûstandînare vekiribe. Civaka Êzidiyan de kesen ku nasname û xweseriya Êzidiya nasbike ew jî bi heman îrade re dîkari pîrsgirêkê xwe çareser bike. Sîyaseta herî rast ji bo civaka Êzidiyan ev e. Jî bo ku karibe vê pêk bîne wekî ku me jor de daye diyarkirin divê yekîtiya navxweyî avabike. Di hêle leşkerî, sîyasî de sazî dezgeh, meclîs, partî û hêzê leşkerî di bin îradekê de kombike. Xwe ji bone we pevajoya nû, ku wekî pêngavekê destpekîreye xwe amade bike ku ve cîvakê bide qezanc kirin.

Bi serxistina Federasyona Bakurê Sûriye wê bibe tûnekirina DAIŞ'ê. Heman demê gerîla li Bakurê Kurdistanê bi rihê fedaiyane derbên mezin yê ku hiş û mejîyên dewleta Tirk de hejandiye bi hemleyên biharê bi rihê Şervanan, Çekdaran, Andokan destpêkir. Dîsa bi heman rihê 8'ê Adaran û Newrozan gel bi vîna xwe ya li hember faşîzme danî holê û çû referandumê. Bi heman awayî Têkoşîna Azadiyê ku niha merhela ku gihayê Şengalê jî bi wî ve girêdaye. Ev hemû bê guman bingeha xwe jî rihê pêngava 15'ê Tebaxê digire. 15'ê Tebaxê 33 salên xwe paşde di hêle, dikeve sala 34'an. Êdî gerîlayê profesyonel ê moderen, yê di bin fermandartiya Rêheval Egîd de dest pêkir niha di her çar aliyê Kurdistanê de li ser vê xet û rihê 15'ê Tebaxê artêşa xwe parastinê wek Artêşa Parastina Kurdistanê têkoşîn dike. Jîyana nujen di Kurdistanê de bi pêngava 15'ê Tebaxê û bi rihê 14'ê Tîrmehê ku dest pêkir hem di şêwazê rêxistinê û serde çunê de helwesta hatîye danîn, îrada mezin a ku hatiye ava kirin, êdî li hemû qadan li ser vê ferasetê têkoşîn berdewam dike. Destkevtiyên mezin yên ku hatine avakirin êdî li hemû qadan de liser vê têkoşîn tê meşandin, HPJ bivî awayî dîsa YPS-JIN êdî Artêşa Azadiyê xwe xistiye malê civakê. Hemû bi pergala KCK û KJK'ê û bi pêşengtiya PKK'ê û PAJK'ê Rojhelata Navîn de bune hêviyeke mezin. Êşên mezin yên hatine jiyan kirin, bersivên vana yên ku hatine dayîn, tiştên niha bi dest bên girtin, serkeftinên mezin çêbûne di pêşengtiya Rêber Apo û Tevgera Azadiyê de bi rihê 15'ê Tebaxê pêkhatiye. Niha rojevê me a sereke û navenda hemû kar û xebatên tevgera me, di hemû qadan û di hemû kêliyan û di her xebatê de azadîya Rêber Apo ye. Li dora Rêber Apo xeleka berxwedanê mezin kirine. Sala 2017'an salvegera 15'ê Tebaxê ya 34'emîn ji her demekê zêdetir sala azadiya Rêber Apo ye, ya azadiya gela ye, ya azadiya jina, azadiya ciwana, azadiya hemû pêkhatên civakê ye. Li ser vî esasî careke din 15'ê Tebaxê bi rihê Egîdan, Erdalan, Zîlanan, Bêrîtanan, Nalînan, Çiyageran ez careke din pîroz dikim û serkeftin a gelê Kurdistanê ye.

■■■

Evindar Cudi-Musul-son hali .qxp_Layout 1 29.08.2017 00:57 Page 23

Statükoculuk çözüldükçe Demokratik Ortadoğu Devrimi gelişecektir

Evîndar Cûdî





Birinci Dünya Savaşı'nın ardından Ortadoğu'da kurgulanan sistem ve devlet yapılanmalarının hepsi planlı bir oyundur. Tamamen küresel kapitalizmin daha rahat ve daha fazla sömürü yapabilmesi için kurulmuş, kurgulanmıştır. Yakın zamanda bu sistemin Arap ayağı parçalandı ama bölgede sistemi ayakta tutan güçler olan TC ve İran devletleri var oldukça, Arabistan yarımadasında söz konusu ulus devlet faşist diktatörlükleri yıkılsa da yerlerine yenisinin konulamayacağı açığa çıktı. Mevcut durumda yeni sistem adına ne yapılmak istense de bu iki güç tarafından engellenmektedir. Böylece Türkiye ve İran'da değişim yaratılmadan Ortadoğu'da kalıcı değişim olmayacağı açığa çıkmış bulunmaktadır.



Ortadoğu'da Üçüncü Dünya Savaşı yaşanırken, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi tümüyle bu savaşın merkezine oturmuş bulunuyor. Mevcut durumda dünyada birbiriyle kıyasıya savaşan iki güç var. Bunlardan biri küresel kapitalist hegemonya, diğeri ise bölgesel faşist statükoculuktur. Küresel kapitalist hegemonik sistemle, Birinci Dünya Savaşı'nın Ortadoğu'da oluşturduğu faşist ulus devlet statükoculuğu arasında yaşanan bir savaş söz konusudur. Bir de her ikisine karşı dünya çapında başta gençler ve kadınlar olmak üzere, işçiler ve emekçiler de dahil tüm ezilenlerin özgürlüğü ve kurtuluşu için Kürdistan'da savaşan, mücadele eden, tüm ezilenlere ve halklara yol gösteren, umut kaynağı olan, dünya gericiliğine karşı savaş yürüten Kürdistan Özgürlük Devrimi var.

Böyle bir çatışmalı durum, bugünün dünyasında, Ortadoğu'sunda ve Kürdistan'ında yaşanıyor. Özgürlük Mücadelemiz böyle bir birbiriyle çıkar çatışması yürüten, halkların imkanlarını ve geleceklerini böyle bir çatışma içerisinde tüketmeye çalışan sisteme karşı, onu yok etmek üzere bölgesel ve küresel düzeyde mücadele yürüten bir hareket haline gelmiş bulunuyor. Bugün Apocu Hareket'in içinde bulunduğu konum budur.

Üçüncü Dünya Savaşı'nın ciddi riskleri de vardır. Bu kadar çatışmalı bir ortamda doğruları bulmak ve yürütmek zordur. Birileri savaşırken, halkların bunun altında ezilme tehlikesi vardır. Dünya savaşları ve dünya çapında çatışmalı ortamlar her türlü katliam ve soykırımların yaşandığı dönemlerdir. Dolayısıyla, çeyrek asırı aşan ve henüz sonuçlanması da ufukta görünmeyen Üçüncü Dünya Savaşı'nda da benzer tehlikeler gündeme gelebilir. Zaten Libya'dan Yemen'e kadar, Irak'tan Suriye'ye kadar birçok yerde bu durumlar gelişti. Kürdistan'ın neredeyse dört bir yanında benzer birçok olayı yaşadık. Daha fazlası da yaşanabilir. Kürdistan bu kadar savaşın merkezi haline geldiğine göre, böyle saldırılarla da en çok Kürtler karşı karşıya gelebilir. Çünkü; Kürdistan'ı bölüp parçalayan, Kürtleri yok sayan ve yok etmek isteyen sistem, kendi içinde çatışmalı hale gelmiş durumdadır. Bazıları biraz tutum değiştirerek kendi çıkarlarını Kürtlerin de desteğini alma temelinde yürütmek istiyor. Bazıları ise bunu önlemek üzere her şeyini Kürt karşıtlığına ve düşmanlığına bağlamış, Kürt halkının en küçük bir gelişme sağlamasını bile engellemek üzere saldırmaktadır.

Birinci Dünya Savaşı bölgede faşist statükoculuğu yarattı

Üçüncü Dünya Savaşı temelinde aşılmaya yüz tutmuş olan mevcut faşist statükocu sistem, Birinci Dünya Savaşı sonrası yaratıldı. Bu sistem Kürdistan'ın parçalanması, Kürt toplumunun inkar edilip yok edilmesi üzerine kuruldu. Savaşın göreceli de olsa sona erdirilmesi Kürdistan üzerinde bir soykırım rejiminin kurulması temelinde gerçekleşti. Kürdistan üzerinde yürütülen pazarlıkların sonucunda mevcut Ortadoğu sistemi şekillendi. Kürtler hiçbir zaman bu durumu kabul etmedi. Kürdistan'ın dört bir yanında Kürt halkı buna tepkisini, öfkesini ortaya koydu, direndi. Bakur'da, Rojhilat'ta, Başûr'da ve bunların hepsinin toplamı ve sonucu olarak Rojava'da 20. yüzyılın ilk çeyreğinde de direndi, ikinci çeyreğinde de daha bilinçli, örgütlü, ulusal demokratik çizgiye sahip, ulusal bütünlüğü hedefleyen ve geliştiren bir direniş ve özgürlük hareketini ortaya çıkardı. Kürdistan halkı böylece, Birinci Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı statükoyu kırıp, işletilmesine izin vermedi. Bu statükonun çizdiği sınırları hem fiziki hem de manevi olarak boşa çıkardı, statükonun ölçülerini belirleyen sınır alanlarını, Kürdistan'ı ve insanlığı birleştiren direniş ve özgür yaşam sahaları haline getirdi. Böylece Kürdistan üzerinde pazarlık yaparak kendi egemenliğini kurmak isteyenlere bu şansı vermedi. Bugün yaşanan savaşın temel nedenlerinden biri de budur. Yani Kürt halkı yüz yıl önce Ortadoğu'da devreye konulan politikaları direnişiyle boşa çıkarmış bulunuyor.

Diğer yandan benzer düzeyde olmasa da ikinci sınıf konumuna düşürülen ve 22 parçaya bölünen Arap toplumu da Birinci Dünya Savaşı sonrası oluşturulan düzeni hiçbir zaman kabul etmedi. Bir dönem Arap sahasında küçük burjuva radikal milliyetçiliği etkili oldu. Onlar, söz konusu hakareti ortadan kaldıracaklarını, Arap toplumunun tarihsel onurunu koruyacaklarını ileri sürdüler. Toplum da bunlara inanarak, bu milliyetçiliğe güç ve destek verdi. Nasırcılık ve Baascılık bu temelde 20. yüzyılın ortasında gelişme gösterdi. Fakat Arap toplumu bunların hepsinin yalan ve sahte olduğunu gördü. Hepsinin Arap milliyetçiliği adı altında ortaya çıkan bireysel, ailesel, hanedan çıkarları temelinde birer diktatörlük rejimi olduğunu gördü. Arap halkı, bu güçlerin toplumun onuru, özgürlüğü ve demokrasisiyle bir alakaları bulunmayan, kendi egemenliklerini kurma peşinde olan, toplumu reddeden, kapitalist sistemle ciddi karşıtlık ve çelişki yaşamayan, onlarla uzlaşma halinde olan ve sahte bir biçimde toplumu kandırmak amacıyla sistemin yarattığı güçler olduklarını yaşayarak öğrendi. Her geçen gün Arap toplumunun diktatörlük rejimlerine karşı tepkisi büyüdü ve bu tepkiler sokağa taşmaya başladı. 2011'den bu yana Arap Baharı adı altında yaşanan olaylar ve birçok yerde halk ayaklanması diyebileceğimiz gelişmeler böyle ortaya çıktı. Bu da Birinci Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı statükoyu parçalayan önemli bir etken oldu. Mevcut çatışmalı durumun Kürt ve Arap toplumları açısından taşıdığı temel özellik budur.

Kapitalist modernite Ortadoğu statükoculuğuyla çelişki halinde

Kapitalist modernite sisteminin kendi iç çelişki ve çatışmaları da Üçüncü Dünya Savaşı'nın bölgede derinleşmesine ve giderek yaygınlık kazanmasına yol açmaktadır. Ulus devlet statükoculuğunun bir dönem küresel sermayeye büyük kazançlar sağladığı gerçek olsa da giderek bunu yapamaz duruma düşmesi ve kârın azalması bu duruma gelinmesinin ve çelişkiye düşülmesinin temel nedenidir. Dolayısıyla 21. yüzyıl koşullarında azami kâr için söz konusu sistemde bazı değişikliklerin yapılması artık zorunlu hale gelmiştir. Çünkü; sermayenin hem kazancını artırması hem de güvenliğini sağlaması sorunu ortaya çıkmıştır.

Kürtler ve Araplar söz konusu sermaye hegemonyasını ifade eden sistemi kabul etmiyor, reddediyor, buna karşı mücadele ediyor. Dolayısıyla küresel düzeyde bu sistemi yıkacak gelişmeleri ortaya çıkarabilirler. Bu ihtimal vardır. O halde sermayenin kendini güvenceye alma ve kendi güvenliğini yaratma sorunu da söz konusudur. Buna 'İsrail'in Güvenliği Sorunu' deniliyor. Aslında İsrail'in güvenliği sorunu, küresel sermaye sisteminin güvenliğinin sorunudur. Bunun dışında çok farklı bir İsrail gerçeği yoktur. Her ne kadar tarihsel olarak bir Yahudilik olgusu olsa da, mevcut İsrail devletleşmesi ve sistemi bu Yahudilikten kaynaklı olmaktan çok, küresel sermaye sisteminin çıkarlarından kaynaklıdır. Sermayenin bölgede hegemonya kurma girişim, plan ve çabaları üzerine inşa edilmiştir.

Bu temelde hem kârı artırma hem de güvenliği sağlamak üzere küresel sermaye sisteminin bölgeye bir müdahalesi vardır. Bunun için mevcut ulus devlet statükoculuğunda bazı değişiklikler yapmak istiyor. Buna karşı ulus devlet statükoculuğunu temsil eden güçlerin de direnişi var. Bu güçlerin zayıf, eğreti, parçalı ve uzantı durumunda olanları Arap sahasında olanlarıdır. Şimdiye kadar çeyrek asırlık çatışma içeresinde Arap sahasındaki ulus devlet yapıları büyük ölçüde yıkıldılar. Etkinlikleri tümüyle azaldı. Fakat yerlerine yenisi konulamadı. Çünkü; aslında yıkılanlar asli unsurlar değil, küresel kapitalist hegemonyanın uzantılarıydılar. Bölgede ulus devlet statükoculuğunu yürüten hegemonik güçlerin denetimi altındaydılar. Yani TC ve İran devletlerinin güdümündeydiler. Esasen Ortadoğu'da ulus devlet statükoculuğunu temsil eden, bölgesel hegemon konumunda bulunan, ulus devletçi küresel sistemin bölgesel kolları olan güçler, TC ve İran devlet yapılanmalarıdır.

Arap devletçikleri ise böyle bir hegemonya içerisinde bölünüp parçalanan, ikinci sınıfa düşürülen Arap toplumunu denetim altına almak, Arabistan'ın zengin petrol kaynaklarını sömürebilmek için bu temelde kurulmuş sistemlerdi. Bu sistemler bir devletten çok hanedan yapısına sahiptirler ve petrol kuyularının bölüşümü üzerinden varlıklarını sürdürüyorlar. Küresel kapitalizm, Ortadoğu'da yarattığı bu sistem ile hem petrol kuyularını denetimde tutuyor hem de her açıdan dışa bağımlı bir rejim yaratmış oluyordu. Dolayısıyla öz dinamiklerinden yoksun bırakılan, toplumsal desteği bulunmayan, her açıdan dışa bağımlı hale getirilen bir devlet yapılanmasının hegemonik güçlere kafa tutması ta en baştan imkansız hale getirilmeye çalışılmıştır.

DAİŞ faşizminin arkasında bölgesel statükoculuk vardır

Birinci Dünya Savaşı'nın ardından Ortadoğu'da kurgulanan sistem ve devlet yapılanmalarının hepsi planlı bir oyundur. Tamamen küresel kapitalizmin daha

Evindar Cudi-Musul-son hali .qxp_Layout 1 29.08.2017 00:58 Page 24

rahat ve daha fazla sömürü yapabilmesi için kurulmuş, kurgulanmıştır. Yakın zamanda bu sistemin Arap ayağı parçalandı ama bölgede sistemi ayakta tutan güçler olan TC ve İran devletleri var oldukça, Arabistan yarım adasında söz konusu ulus devlet faşist diktatörlükleri yıkılsa da yerlerine yenisinin konulamayacağı açığa çıktı. Mevcut durumda yeni sistem adına ne yapılmak istense de bu iki güç tarafından engellenmektedir. Böylece Türkiye ve İran'da değişim yaratılmadan Ortadoğu'da kalıcı değişim olmayacağı açığa çıkmış bulunmaktadır.

Bu gerçekliği Kürtlerin ve Arapların yürüttüğü mücadele ortaya çıkarttı. Kürt Özgürlük Hareketi ve Arap baharı temelinde gelişen Arap halk hareketleri, Türkiye ve İran geriletilmedikçe, faşist ulus devlet statükoculuğu bu alanlarda değişime uğratılmadıkça, Ortadoğu'da özgürlük, demokrasi ve barışın olamayacağını, demokratik birlik ve kardeşliğin gerçekleşemeyeceğini gün yüzüne çıkardı. Bu gerçeği Kürdistan Özgürlük Hareketi olarak en iyi biz biliyoruz. Çünkü; 40 yıldır gırtlak gırtlağa yürüttüğümüz mücadelenin sonucunda bu gerçekliği çok iyi görmüş, açığa çıkartmış, deşifre etmiş bulunuyoruz. Aynı şekilde Arap toplumu da son 6 yıldır yürüttüğü çatışmalı durum içerisinde bu gerçeğe her zamankinden daha fazla ulaşmış durumdadır. Aslında yüz yıldır mevcut sisteme yönelik gösterdiği itirazla bu bilince ulaşmış bulunuyor. Bugün Reqa'da Kürt-Arap ittifakı temelinde çağımızın faşist belası olan DAİŞ faşizmine karşı yürütülen özgürlük mücadelesi bu iki gücün söz konusu bilinç temelinde ortaya çıkardıkları ittifak ve kardeşleşme üzerinden sürüyor. Özellikle Reqa operasyonu ezilenlerin kurtuluşuna ve halkların özgürlüğüne dayalı kardeşçe Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi sistemi içerisinde birlikte yaşayabilecekleri yeni bir Ortadoğu'yu kurmak üzere ortaya çıkan Kürt-Arap ittifakının en somut ifadesi oluyor. Bu, Önder Apo'nun öngördüğü Ortadoğu Demokratik Devrimi'nin başlangıcıdır. Eğer doğru planlanır, iyi örgütlenir, cesaretle yürütülürse bütün Arap sahasına yayılması ve öncelikle Kürt-Arap demokratik devrimi olarak gelişip, giderek Demokratik Ortadoğu Devrimi'ne dönüşmesi kesindir.

Ortadoğu Devrimi için TC ve İran statükoculuğunun parçalanması gerekir

Faşist DAİŞ'in arkasında Ortadoğu statükoculuğunun bulunduğunu biliyoruz. Her ne kadar İran, DAİŞ faşizmine karşı çıkıyor gibi görünse de birçok bakımdan ona destek verdi. Kendisi de DAİŞ'in gördüğü işlevin aynısını görecek benzeri bir güç ortaya çıkararak çıkarları için kullanmaktan geri durmadı. Bunun yanı sıra DAİŞ'in arkasında başta AKP-MHP faşizmi olmak üzere tüm bölge gericiliği bulunmaktadır. Gerçeklerin net bir biçimde ortaya çıkartılması kadar, Kürdistan Özgürlük Devrimi'ni Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin öncüsü olarak geliştirme ve yürütme, böylece zaferini ve kalıcılığını Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi'ne dayandırma süreci başlamış bulunuyor. Bu, geçmişte Rêber Apo'nun geliştirdiği bir teorik çözümlemeydi. Bugün Kürdistan'ın dört bir yanından Arabistan'a, İran ve Türkiye'ye yayılmak üzere gelişen, siyasi-askeri alanda önemli kazanımlar elde eden özgürlük devrimimizin adım adım ilerlemesi ve gerçekleşmesi bu teorik çözümlemeden kaynağını alıyor. Dünün hayali bugün gerçeğe dönüşüyor. Dünün teorik tanımlamaları bugün politik-askeri mücadelede hayata geçiriliyor, adım adım yaşam buluyor.

Bölgesel statükoculuk, Kürdistan Özgürlük Devrimi'nin Arap demokrasisi ve özgürlüğüyle birleşerek bir Demokratik Ortadoğu Hareketi haline gelmesini engellemek üzere direniyor. TC ve İran ilişkileri her zamankinden daha fazla içinde bulunduğumuz süreçte Kürt karşıtlığı temeline oturmuş durumdadır. Her alanda söz konusu devrimci gelişmeyi engellemek için birbiriyle ilişki kurarak, tüm gücünü seferber ederek faşist saldırılarını sürdürüyor. Bu temelde küresel kapitalist modernite sistemini de sürekli tehdit ediyor, uyarıyor. Ona karşı tavizler veriyor. Kendisi yıkılırsa altında küresel kapitalizmin de kalacağını, Kürdistan'da ve Arabistan'da gelişen özgürlük hareketlerinin kendisi kadar, küresel sermayenin de çıkarlarına karşıt olduğunu anlatmaya çalışıyor. Eskiden olduğu gibi bu güçlerle birlik kurarak Kürt halkına, Arap toplumuna, Kürdistan özgürlüğüne ve demokratik Ortadoğu'ya karşı faşist ulus devletçi bir statükoyu yeniden canlandırmaya çalışıyor.

Fakat statükoculuğun bu çabaları sonuçsuz kalacaktır. Çünkü; küresel kapitalizm ile geçmiş dönemde hiçbir zaman olmadığı kadar karşıt hale gelmiş durumdadır. Küresel sermayeyi bu konuda etkileyemiyor. Çünkü; sermaye sistemi de TC ve İran'ın temsil ettiği mevcut statükoculuk devam ettikçe, Ortadoğu'da herhangi bir değişiklik gerçekleştirmesinin mümkün olmadığını anlamış durumdadır. Bu değişiklik sağlanmadan kapitalizmin azami kârını gerçekleştirmesi ve 'İsrail'in güvenliğini' sağlaması mümkün değildir. Çünkü; bu iki güç sürekli olarak bu güvenliği tehdit ediyor. O halde; bu iki sistemde de değişiklik yaratmak, Ortadoğu'da statükoyu değiştirmek açısından zorunludur. Kim ki, Ortadoğu'da ulus devlet statükosunu değiştirmek istiyorsa bunu en başta Türkiye ve İran'daki değişiklik olarak gerçekleştirmesi lazım. Kürdistan Devrimi ve Arap halklarının direnişi de küresel sermaye sisteminin bölgeye müdahalesi ve saldırıları da bu gerçeği açığa çıkarmış durumdadır. Bu bakımdan statükoculuğun geleceği yoktur. İstediği kadar Kürt düşmanlığı yaparak saldırı yürütebilir ama aşılacağı kesindir.

Güç dengelerinin gereği olarak statükoculuğun aşılması temelinde var olan ulus devlet statükoculuğunu yıkmak üzere mücadele eden güçler birbiriyle ilişki ve dayanışma içinde oluyorlar. Suriye üzerinde ABD, Avrupa ve Rusya'yla Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin çeşitli ilişkiler ve ortak mücadeleler içinde olması buradan kaynaklanıyor. Bu gayet açık ve anlaşılır bir durumdur. Çünkü; Kürdistan'ı bu kadar bölüp parçalayan ve soykırım sürecine alan sistem, şimdi çatışan küresel sermaye güçleriyle yerel statükoculuğun birliği üzerine kuruluydu. O birlik çok büyük bir tehlikeydi. O birlik Ermeniler, Asuriler, Rumlar ve en çok da Kürtler için soykırım saldırısı anlamına geldi. Şimdi onun parçalanması, soykırım zihniyetini ve siyasetini kırmak ve Kürdistan'da varlığı ve özgürlüğü garantileyebilmek için büyük bir şans ve fırsat oluyor.

Reqa operasyonu yeni bir siyasi ve askeri durum yaratacaktır

Bu bakımdan ortaya çıkan yeni askeri-politik durumu doğru anlamak gerekmektedir. Ortaya çıkan yeni askeri-politik imkan ve fırsatları doğru ve yerinde örgüt ve eylem çizgisiyle pratikleştirilmesi gereklidir. Bunu göremeyen, görüp de doğru değerlendirecek adımlar atamayan bir yaklaşımın başarı kazanması, Ortadoğu'daki durumu değiştirmesi mümkün değildir. Bu nedenle Rojava'da, DAİŞ faşizmine karşı oluşan ittifakın oldukça anlamlı ve anlaşılır bir yanı vardır. Fakat bunun sadece bölgedeki ulus devlet statükoculuğunu yıkmak üzere bir ilişkilenme ve ittifak durumu olduğunu, bu ilişki ve ittifak içinde olan güçlerin statükoculuğun aşılmasının ardından bölgede oluşturulmak istenen sistem konusunda ayrı hedeflerinin, amaçlarının ve görüşlerinin bulunduğunu da bilmek gerekiyor.

Bu nedenle şimdi statükoculuğa karşı mücadele içerisinde olan güçler, yarın statükoculuk aşılırsa yeni Ortadoğu'nun inşasında karşı karşıya gelebilirler. Bu anlamda da bölgede statükoculuğu değiştirmek isteyen küresel sermaye güçleriyle bu çatışma içerisinde ortaya çıkan ilişkilerin güncel-politik bir durum olduğunu, içinde ideolojik kar-



Şimdi statükoculuğa karşı mücadelede içerisinde olan güçler, yarın statükoculuk aşılırsa yeni Ortadoğu'nun inşasında karşı karşıya gelebilirler. Bu anlamda da bölgede statükoculuğu değiştirmek isteyen küresel sermaye güçleriyle bu çatışma içerisinde ortaya çıkan ilişkilerin güncel-politik bir durum olduğunu, içinde ideolojik karşıtlıklar barındırdığını, dolayısıyla bu ideolojik karşıtlıkların ilerideki süreçlerde politik çelişki ve çatışmalara dönüşebileceğini, buna karşı her zaman hazır olmak gerektiğini bilmek lazım. Bunları bilir, bu konuda uyanık davranır ve kendimize güvenirsek mevcut durumda ortaya çıkmış imkan ve fırsatları değerlendirmek üzere politik esneklik çerçevesinde her türlü taktik ittifaklar içerisine girmek özgürlük ve demokrasi güçlerine kazandırır.



şıtlıklar barındırdığını, dolayısıyla bu ideolojik karşıtlıkların ilerideki süreçlerde politik çelişki ve çatışmalara dönüşebileceğini, buna karşı her zaman hazır olmak, bu konuda hep uyanık olmak gerektiğini bilmek lazım. Bunları bilir, bu konuda uyanık davranır ve kendimize güvenirsek mevcut durumda ortaya çıkmış imkan ve fırsatları değerlendirmek üzere politik esneklik çerçevesinde her türlü taktik ittifaklar içerisine girmek özgürlük ve demokrasi güçlerine kazandırır. Şimdiye kadar uygulamadaki çeşitli eksiklikler ve yanılgılar dışında çok fazla politik duruş hatası yapmadan böyle bir ilişki içinde olundu ve bu durum önemli gelişmelere yol açtı.

Şimdi bu gelişmenin nereye gideceği ve mevcut haliyle statükoculuğu yıkmak üzere ne kadar ilerleyeceği sorularına cevap aranıyor. Dikkat edilirse Suriye üzerindeki Kürdistan özgürlük direnişinin de Kuzey Suriye'de TC, Doğu Suriye'de ise İran'la yaşadığı bir gerginlik ve çatışmalı durum var. Bölgesel düzeyde benzer durumu ABD ve müttefikleri de yaşıyorlar. Katar krizi buradan oluştu. İran'daki çatışmalı durumlar bunu ifade ediyor. TC'nin Efrîn'e dönük saldırılarının temel amacı budur. Hepsi Reqa'yı özgürleştirme hamlesinin başlamasının ardından ortaya çıkan siyasi-askeri gelişmelerdir. Reqa'nın özgürlük hamlesi ilerledikçe bu tür olaylar daha çok artacaktır. Reqa'nın özgürleştirilmesi bölgede yeni bir siyasi ve askeri durum ortaya çıkaracak, dengelerde kesinlikle önemli değişikliklere yol açacaktır. Görünen o ki, ABD ve Rusya kendi arasında biraz daha ilişkili ve birlikte hareket ediyorlar. Bir dönem çelişkili gibi göründüler. Bazı çatışmalara girdiler ama bunu ilerletmediler. Bunu ne kadar sürdürebileceklerini, bölgenin yapılanmasında ne kadar ittifak yapacaklarını bilemiyoruz. Ama belli bir ilişki içinde olmaları bile Türkiye ve İran'ın temsil ettiği Kürt karşıtı statükoculuğun gerilemesine yol açıyor; etkisini azaltıyor. Bu da Kürdistan'ın dört bir yanında özgürlük devrimini geliştirmek ve Ortadoğu'ya yaymak için özgürlük güçlerine mükemmel bir pratik ortam sunuyor.

Ortadoğu'da yaşanan savaş Demokratik Ortadoğu Devrimi için büyük imkanlar sunuyor

Böyle bir ortamda istenildiği kadar devrim orduları kurulabilir. İstenildiği kadar devrimci savaş yürütülebilir, devrim istenildiği kadar derinleştirilerek yayılabilir. Şu an Kürdistan merkez olmak üzere, bu merkezden çevreye açılma temelinde devrimci örgüt ve eylemi geliştirmenin önünde ciddi hiçbir engel yoktur. Bunları engelleyen temel oluşum ve statükolar parçalanmış durumdadır. Bu tür bir örgüt ve eylemi geliştirmek için kapılar sonuna kadar açık, toplumlar oldukça isteklidir. Mevcut çözümsüzlük içerisinde tek çare ve çözüm olarak Kürdistan merkezli gelişen devrimci çizgiyi görüyorlar. Devrimci inisiyatif dışında ne küresel hegemonyanın ne de bölge statükoculuğunun çözüm gücü, iradesi ve etkinliği yoktur. Her ne kadar Türkiye ve İran çeşitli çete grupları örgütleyerek, DAİŞ'i destekleyerek, Haşdi-Şabi gibi güçleri örgütleyerek, Kudüs tugayları kurarak, Haşdi-Vatani gibi güçleri yaratarak Suriye ve Irak'ta bu boşluğu doldurmak istiyorlarsa da ne kadar para dökseler de toplumlar nezdinde inandırıcılıkları yoktur. Bu nedenle etkili bir güç yaratamıyorlar. Ancak iktidar ömürlerini uzatacak bir konumda kalıyorlar. Bunu da devrimci güçlerin zayıf kaldığı noktalar üzerinden yapıyorlar. Yoksa iki dakika dahi ayakta kalacak güçleri yoktur.

Böyle bir durumda eğer devrimci inisiyatif, her alanda imkanları ve fırsatları doğru ve yeterli değerlendirebilen, pratiği etkili bir biçimde geliştirebilen bir konumda olsa, bu tür girişimlerin gelişmesi ve hayat bulması, mevcut faşist statükoculuğun ömrünü uzatacak bir konuma ulaşması kesinlikle mümkün değildir. Statükoculuğun gücü zayıftır. Mevcut etkinlikleri devrimci eylemin ve hareketin dar ve zayıf kalmasından, ortaya çıkmış imkan ve fırsatları her alanda etkili bir biçimde değerlendirememesinden, dolayısıyla boşluk yaratmasından kaynaklanıyor. Bu boşluktan yararlanarak söz konusu güçler çete örgütlenmelerini geliştirerek ömürlerini uzatmaya çalışıyorlar. Eğer devrimci örgüt ve eylem boşluk bırakmaz, Kürdistan Özgürlük Devrimi'ni zafere taşımada, demokratik ulus inşasını toplumsal derinliğe ulaştırmada adımlarını hızlı ve sağlam atar, bu devrimi Türkiye'de, Arabistan ve İran'da Demokratik Ortadoğu Devrimi haline getirmek üzere büyük devrimlerin tarihsel olarak yaşadıkları gibi Kürdistan'daki özgürlüğü bütün Ortadoğu'ya demokratik özerklik temelinde, Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi'ni yaratmak ve Demokratik Ortadoğu Devrimi'ne yol açmak üzere yayarsa, o zaman bu tür faşist çabaların zemini kuruyacak, önü alınacak, giderek faşizm daraltılacak ve yenilgiye uğratılacaktır. Bu da Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin Kürdistan özgürlüğü temelinde zafere ulaşmasını sağlayacaktır. Bunun için koşullar her zamankinden uygun, imkan ve fırsatlar her zamankinden fazladır.

Ortadoğu devrimini yürütecek öncü militana ihtiyaç vardır

Ortadoğu'da yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı, devrimci görevleri her zamankinden daha önemli, acil, kapsamlı ve tarihi bir hale getirmiş bulunuyor. Önder Apo, Ortadoğu Devrim Ordusu'nun kurulmasını söyledi. Demokratik Ortadoğu Devrimi'ni, Ortadoğu Demokratik Konfederalizmi temelinde bir projeye dönüştürdü. Nitekim Reqa operasyonu Arap toplumunun böyle bir devrimci çizgide birleşmeye ve savaşmaya sonuna kadar açık olduğunu gösterdi. Bütün Arap toplumunun gençleri ve kadınları bu savaşa cesaretle katılıyorlar ve kahramanca mücadele ediyorlar. Reqa'daki savaşı büyük oranda Arap gençliği yürütüyor. Kürdistan özgürlük kuvvetleri buna öncülük yapıyor, ruh verip anlayış kazandırıyor. Zorlanma olduğunda önde yürüyerek ön açıyor. Ama Arap toplumunun Önder Apo'nun geliştirdiği özgürlük ve halkların kardeşliği çizgisinde savaşa girdiği de tartışma götürmez bir gerçektir.

Sonuç olarak; Ortadoğu'da hiçbir zaman olmadığı kadar devrimci gelişmeye açık bir zemin ve ortam var. Bölgede yaşanan savaş koşulları içinde bulunduğumuz durumda her alanda devrimci örgütü ve eylemi en ileri düzeyde geliştirme, örgütlemeye imkan ve fırsatları bulunmaktadır. Bunun için de zamanında, doğru taktik ve eylemle öncülük yapacak, koordine edecek, her an örgütlü hareket edecek, mücadeleyi büyütmeyi esas alacak öncü, komuta kişiliklerine ihtiyaç vardır. Yani Demokratik Ortadoğu Devrimi, sürecin gerektirdiği örgütü, bilinci ve eylemi yaratma gücüne sahip, öncülük edecek, örgütleyecek ve yürütecek, mücadeleye komuta edecek devrimciler ve militanlar istiyor. Bugün Kürdistan Devrimi'nin de, Demokratik Ortadoğu Devrimi'nin de gelişimini sağlayacak budur. Aksi durum kendi içerisinde tehlikeleri barındırmaktadır. Her türlü olası gelişme devrimci öncülüğe, militan öncülüğün bireysel ve örgütsel olarak durumu doğru anlayıp değerlendirmesi, gerekli örgüt ve eylem gerçeğini başarıyla yürütüp yürütmemesine bağlıdır. Ne kadar bu gerçekler doğru anlaşılır ve başarıyla uygulanırsa Kürdistan ve Ortadoğu Devrimi o kadar ilerleyerek zafere ulaşacaktır. Yapılamazsa boşluk bırakılmış olacak, bundan da faşist statükoculuk faydalanmaya çalışacaktır. Dolayısıyla çeşitli çete örgütleri de bu boşluktan nemalanmaya çalışacak ve küresel kapitalizm de bu durumdan rant elde etmeye koyulacaktır. Böylesi bir boşluk durumunda halklar, gençler, kadınlar, ezilenler ve devrimler kaybedecektir. Özcesi kim kazanıp, kimin kaybedeceğini devrimci öncülüğün durumu belirleyecektir.

■■■

agit-gunluk-eruh-baskini.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:58 Page 25



Eruh baskını ve HRK'nin ilanı Yeni bir dönemin başlangıcı

"Baskın akşam saat 21:00'de yapılmak üzere planlandı. Eylem süresi 1 saat olarak belirlendi. Hareket noktamız Çırav dağı; geri çekilme hattımız Herekol dağı olarak tespit edildi. Sayımız otuz olarak belirlendi. Bölüğün teslim alınması karar altına alınarak grupların düzenlemesine geçildi." Baskın planını kısaca böyle değerlendirdikten sonra Egîd arkadaş grup düzenlemelerini açıklıyor.

'Komutan Agit'in Günlüğünden' adlı kitaptan derlenmiştir

6 Aralık günü başlayıp 12 Aralık 1982 günü sona eren toplantıda askeri faaliyetlerin planlanması ve örgütlenmesi sorumluluğu Egîd arkadaşa (Mahsum Korkmaz) verilmişti. O genel sorumlulukları yanında iyi bir başlangıç yapmanın koşullarını da arıyor, müthiş bir yoğunlaşma içine giriyordu.

Sınıra yakın bölgelerde hem üstlenme hem de eylemlerle yoğun katılımların önü açılabilirdi. Uzun araştırmalar sonucu Eruh (Dihê), Şemdinli (Şemzînan), Şırnak (Şirnex) gibi ilçelerin aynı gün basılmasına karar verildi. Eruh baskınının koordinesini Mahsum Korkmaz yapacaktı. Fakat baskın öncesinde ilçe merkezinden bilgi, istihbarat verecek bir tek kişi dahi yoktu.

Baskını değerlendirme raporunda bu durumu şöyle dile getiriyor komutan Egîd: "Kaza merkezinde istihbarat alabileceğimiz tek bir insan bulamadık. Köylerin birçoğu mücadelemize karşı derin bir yabancılık içerisindedirler."

Eruh'u basma planı

Eylemin amacı partimiz tarafından kuruluşu sağlanan silahlı kuvvetlerimizin örgütü HRK'nin kuruluş ve amaçlarını, şehir merkezinden halkımıza ve dünya kamuoyuna güçlü bir ses ile duyurmaktı. Bu amaçla şehir odağı geçici olarak işgal edilmeli, düşmanın askeri ve idari kurumlarına darbeler indirilmeliydi. Hedeflerin kapsamı bu doğrultuda belirlenerek somut ve ayrıntılı eylem planı ortaya çıkarıldı. 22 Ağustos 1984'de yazdığı raporda amacı şöyle anlatıyordu komutan Egîd:

"Yapılan keşif sonucu, yöneleceğimiz bütün kurum ve noktaların dar bir küme halinde bulundukları ve ortalarında da bölük düzeyinde düşman askeri gücünün bulunduğu tespit edildi. Tasarlanan işgal ve kitlelere sözlü, yazılı propaganda yapma olanağı ancak bölüğün etkisizleştirilmesi veya teslim alınmasıyla mümkün olacağı görüldü. Bu nedenle bölüğe yönelme, hedefler dizisinde temel ve baş sıraya konuldu. İkinci sırada komutanların lojmanları ve askeri gazino, üçüncü sırada kahvehanelerde bildiri dağıtma, pankart asma (bombalı) ve banka soygunu. Dördüncü olarak; cami hoparlöründen şehir halkına hitap etme, beşinci olarak, şehir karayolunu iki ucundan keserek, telefon hattını kesme hedef alındı.

Baskın akşam saat 21:00'de yapılmak üzere planlandı. Eylem süresi 1 saat olarak belirlendi. Hareket noktamız Çırav dağı; geri çekilme hattımız Herekol dağı olarak tespit edildi. Sayımız otuz olarak belirlendi.

Bölüğün teslim alınması karar altına alınarak grupların düzenlemesine geçildi."

Baskın planını kısaca böyle değerlendirdikten sonra Egîd arkadaş grup düzenlemelerini de şu şekilde açıklıyor:

"Baskın için beş grup oluşturuldu.

1-Saldırı grubu: Erdal, Selim, Şiyar, Fikret, Musa, Haydar, Azad, Ferhan.

2-RBC atış grubu: Haşim, Baran, Keleş (milis)

3-Savunma grubu: Kazım, İbrahim (milis)

4-Komuta: Egîd ve yanında diktiryof kullanıcısı Serdar.

5-Bölüğün avlusunda bulunan gazino ve komutan lojmanlarını basan grup: Bedran, Bijî, Kerim (Cemil arkadaş).

Propaganda, yayın dağıtımı, pankart ve banka soygunu için iki grup oluşturuldu.

Camide hitap grubu: Tevfik, Ömer, Şoreş.

Bildiri, pankart, soygun grubu: Botan, Cengo, Bozan.

Yol kesmeye iki grup çıkarıldı.

Eruh-Siirt yolunu kesen grup: Hacı, Xalil, Salih.

Eruh-Şırnak yolunu kesen grup: Ali, Cuma, Halil (üçü de milis).

Koordine, atış, hareket ve mevzi düzeni

Mevzilenmeye çıkanlar yol kesen gruplar olacak. Bunlar, belirlenen dar geçitlerde uygun mevzilenmeyi sağlayacak, telefon tellerini kesecek, şehirden silah seslerinin işitilmesiyle yola (virajlı ve uçurumlu yerde) taş dizip trafiğin gidiş gelişini durduracak; gelecek düşman takviye konvoyunu oyalayacaklardır.

Geri çekilmeleri; kendilerine doğru izli mermi sıkmamız, işaret görülmemesi durumunda şehirden silah seslerinin kesilmesinden 30 veya 45 dakika sonra yerlerini terk edecekler. Siirt yolunu kesen grup Çırav dağına geri çekilip sonradan bizimle kararlaştırılan noktada ilişkiye geçecek. Eruh-Şırnak yolunu kesen grup, yanlarına varışımızı bekleyecek. Çünkü; geri çekilme yönümüz o tarafta. Kendileri çatışma içindelerse izli mermi işaretiyle mevzilerini terk edecekler. Bu da mümkün olmazsa şehirde silah seslerinin kesilmesinden 45 dakika sonra kararlaştırılan iki noktada takımın gelmesini bekleyecek, geç saatlere kadar takımla buluşamazlarsa verilen yöne doğru tespit edilen rehberi alıp çekilecekler.

Geri kalan tüm gruplar aynı anda mevzilenmeye doğru, birlikte hareket edecek ve bölüğün çevresinde herkes mevzilerine doğru dağılıp atışa hazır olunacak. Dağılım ve atış sırası şu şekilde belirlendi:

Bölük içine saldırı yapacak sekiz kişilik grup da kendi içinde üç birime bölünerek; önde Erdal, Selim binanın kapısındaki nöbetçiye doğru yürüyecek ve nöbetçiyle karşılaştıkları ilk an, onu vurup binanın kapısını tutacaklar. Binanın arkasında mevzilenmiş bulunan RBC atıcısı, silah sesini işitmesiyle birlikte üst kattaki koğuş binasına ateş açacak. RBC atışından sonra Erdal ve Selim, salona el bombalarını fırlatıp, otomatik ateşle koridora dalacak ve koridoru ateş altında bulunduracak. Arkalarından hareket eden Şiyar, Fikret, Musa, Erdal ile Selim'in mevzisini devralacak ve mevzilerini geridekilere devreden Erdal ile Selim üst koridora tırmanarak aynı atışı orada da sürdürecek. Şiyar, Musa ve Fikret'in peşinden koridora giren Haydar, Azad, Ferhan üçlüsünden Haydar ve Azad hiç beklemeden üst kata tırmanıp Erdal'la Selim'in yanında yer alacak; Ferhan, Şiyar grubunun yanında kalarak böylece alt ve üst katta dörder kişilik imha birimleri tamamlanmış olacaktır.

Alt kattakiler komutan ve telsiz odasını, üst kattakiler koğuş odalarını hedef alıp imha edecekler. Hedef seçilen kapılar taranacak, tarama veya tekme atma suretiyle açılan kapılara imha bombaları atılacak ve "teslim ol" çağrısında bulunulacaktır. İlk hedef odaları bu şekilde teslim alındıktan sonra, diğer odalar aynı tarzda yoklanıp boşaltılacaktır. Alınan esirler, bina avlusunda mevzilenen komuta grubumuzun yanına getirilecek ve diktiriyof gölgesinde toplu halde tutulacaklardır.

İlk mevzilenme yürüyüşünde sekiz kişilik Erdalgilin grubunun arasında RBC grubu, onun arkasından, şehir meydanını kontrolünde tutacak, savunma grubu yer almalı. Bölüğün gerisinde bu üç gruptan ayrılan gazino baskın grubu ve komuta grubu, beraber bölüğün güneyindeki avlu duvarının dibinde mevzilenecek. Nöbetçiye açılan ilk ateşi fark eden gazino lojman grubu, bu avluya atlayıp gazinoya yönelecek ve orada bölüğe dalan grubumuzun arkasını emniyete alıp, komutanları yakalama veya vurmaya çalışacak. Bu iki grubun da arkasında yürüyüşte yer alan propaganda soygun grupları hedeflerine açılan caddelere dalarak noktalarına ulaşacaklardır.

İlk etapta birinci mevzi yerini değiştirecek grup, RBC grubu olacak. Bunlar bir roket atışı ve üç el silah atışını koğuşlara sıktıktan sonra komuta noktasına gelip yerleşecek ve RBC grubunda yer alan doktorumuz da bu suretle komutanın yanında görevine hazır olacaktır. Yine hazır bulunan RBC, binadaki düşman askerinin direnmesi ve içerdeki grubumuzu geri püskürtmesi durumunda komutanın emriyle ikinci atışını yapacaktır (grubumuzun binayı terk etmesinden sonra.)

İkinci etapta yerini değiştirebilecek olan, bölüğün içerisinde baskın düzenleyen grup olacak. Bunlar, başarı veya başarısızlık gibi her iki durumda da komuta noktasına gelip durumu bildirecek ve ona göre tavır belirlenecektir. İç saldırı başarısızsa dış saldırıya devam edilecek ve şehirdeki tüm gruplarımız şehir dışındaki toplanma noktasına çekilinceye kadar saldırıyı sürdürüp komutanın işareti üzerine ancak bölüğün çevresini terk edebilecektir.

Bu ana saldırı grubunun savunma grubu ile birlikte tümüyle terk edişi; cami, banka, bildiri, RBC ve komutanın şehir dışındaki toplanma noktasına çekilmesiyle mümkün olacaktır. İç sal-

agit-gunluk-eruh-baskini.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:58 Page 26

dırının başarılı olması durumunda bölük binasının çevresi güvenliğe alınarak silah deposu boşaltılacak, komutanların evlerine girilecek, cezaevine girilecek ve boşaltılacak. Hükümet konağı yakılacak, postane tahrip edilecektir. Bu arada cami grubu (Tevfik konuşmacı, Şoreş iç koruyucu, Ömer dış koruyucu) bildirimizi okuyacak, düşmana "teslim ol" çağrısında bulunulacak ve halkı teskin etmeye çalışacaktır.

Bölüğün on metre arka cephesinde bulunan camideki bu grubumuz düşmanın direnmesi ve arka pencerelerden kaçışı halinde komutadan alacağı izinle çatışmaya geriden savunmacı olarak katılabilecektir. Geri çekilme düdük işareti ile olacak ve komutanın yanında yer alacaktır.

Botan arkadaşın grubu ise; birinci görevi olan üç kahvehaneye bildiri dağıtacak, arkasından banka müdürü ve veznedarın evine girilerek kasa anahtarını alıp soygunu gerçekleştirecek ve son olarak biri bombalı olan iki pankartı asıp telsiz bağlantısıyla gelişmelerini ve geri çekilmesini aktarabilecektir. Ayrıca evi bilinmeyen ancak şahsı tanınan yerel muhbir kahvehanelerde görülürse cezalandırılacaktır.

Tüm bu görevler yerine getirildikten sonra eğer yüklü ganimet ele geçirilmiş ise arabaya doldurulup uzaklaşılacak. Bu mümkün olmazsa yanımıza alacağımız üç katırımıza yük bindirilip beraber taşınacaktır.

Tam bir yenilgi ve dağılma durumunun doğması halinde Çırav dağının eteğinde belirlenen bir noktada en geç 1,5 saat içinde birikme sağlanacak ve sürenin dolmasından sonra bu nokta terk edilecektir.

Eylem esnasında planlama dışına izinsiz çıkılmayacak, mevziler terk edilmeyecek, atışlar isabetli ve ölçülü olacak, gereksiz şekilde mermi harcanmayacaktır. Arkadaşlar birbirini vurmamaya ve sivillerin vurulmamasına aşırı dikkat göstermek zorundadırlar. Çapula girişilmeyecek, geri çekilme kademeli ve savunmalı olacaktır. Dikkati çekilen bu hususlarla birlikte plan aşamaları takım üyelerine topluca kavratıldı. Her gruba özel olarak görevi birkaç kez hatırlatıldı.

Plana ilişkin onayları alınarak düz bir sahada yapılan hedefin maketi üzerinde birkaç kez provaya girişildi. Prova bitiminin akşamı hedefe doğru gece yola çıkıldı. 15 Ağustos 1984'ün gündüzü, hedefin yakınındaki dağda geçirildi. Dürbünle gruplara şehir ve hedef noktaları, yollar gösterilerek tanıtıldı. O günün akşamı saat 19.30'da şehre doğru hareket edildi. Saat 21.00'de eylem yerine varılarak aksaksız mevzilenme ve atış sağlandı. Her şey planlama doğrultusunda işlemeye başladı.

Eylem anı

Nöbetçiye ateş başarıyla yapıldı. Ve vurularak üstüne gidildi. RBC biraz geç kalmakla birlikte öngörülen noktaya isabetli atışı sağladı. Ana saldırı grubu peş peşe kollar halinde hızla içeriye daldı. Ve hedeflerine bir anda ulaştılar Gazinoya baskın düzenleyecek grup, yol şaşırmasından dolayı hedefine geç ulaştı. Gazinodan birisinin tabancayla bölük binasına dalan arkadaşları taramasını önleyemedi. Düşmanın bu tabanca atışıyla Ferhan arkadaş, bölüğün kapısındayken arkadan gelen kurşunla, sağ el parmağından yaralandı.

Gazinoyu basan grubumuz, açmamaları gereken otomatik ateşi açtılar. Komutanların iki çocuğunu kol ve bacaklarından yaraladılar. Gazinoda erkek bulamayınca yine gecikmeli olarak komutanların evlerine girdiler. RBC grubu roket ve silah atışını tamamlayıp hükümet konağına benzin şişesini fırlatarak öngörülen noktaya zamanında gelip yerleşti. Camideki arkadaş, caminin kapısını geç açabildiğinden konuşmasına geç başladı ve konuşmasını çok geç bitirdi.

Ana saldırı grubu, ilk ateşten beş dakika sonra komutamızın noktasına gelip içerdeki durumu bildirdi. Durum şu; içerde direnişle karşılaşılmamış, nöbetçi öldürülmüş, telsizci yaralanmış. Koğuşlar boş ve iki esir alınarak getirildi. Esirler konuşturuldu. Yüzbaşı izinde, nöbetçi ve diğer görevli askerler dışında askerlerin, baskından önce dışarı çıktıkları ve ilk atış esnasında görevli başçavuşun gazinoda olduğu fakat kaçıp kurtulduğu öğrenildi. Bu durumda bina ve şehir artık elimizde sayılırdı. Bina çevresi güvenliğe alınarak depoya girildi. Depo ve komutanın evinden alınan silah ve malzemeler dışarıda birikmeye başladı. Birikme bir hayli kabardığından bazı arkadaşlar, araba ve katır almaya gönderildi. Erdal ve Bedrangillere cezaevine gitmeleri söylendi. Nöbetçinin ateşi ile karşılaşacaklarını söylediler. Postanenin tahribine gidildi. Ancak kapılar açılamadı.

Bu ara banka müdürünü aramaya çıkan Botan, bölük avlusunda görüldü. Müdür ve veznedarı göremediklerini ve ne yapmaları gerektiğini sordu. Pankartı asıp geri gelmeleri istendi.

Araba aramaya giden Şiyar ve Haydar kahvede şoför aramakla oyalanıyor. Haydar kahvede kurşun sıkıp halkı yere yatırmış, azarlıyordu. Müdahale edildi.

Selim, gereği olmadığı halde bir başka kahvehaneye gitmiş. Doktor mevzisinden kalkmış, hastaneye hücuma kalkışmış.

Bedrangiller gazoz, sigara, saat, çakmak, gibi basit şeylere tenezül etmeye başlamış. Yaralı arkadaş, doktorun bulunmadığı bir yere götürülüp oralarda doktor aranmış, komuta yerinde durmayarak sağa-sola müdahaleye girişmiş ve depoya dalmış.

Cami kapısındaki nöbetçi arkadaşımız silah seslerinin kesilmesinden epey sonra, hiç istenmediği halde, arkadan bölüğün camlarına ateş açmış; sorumlusu olan Tevfik arkadaş mikrofonun başından ayrılarak o da binaya ateş açmış, aynı sokakta bulunan savunma grubu hiç gereği yokken o da onlara eşlik etmiş ve aynı sokağa doğru gelen soygun grubu da bu atışa katılınca, bizimkiler boş binaya arka taraftan ateş açarak yeni bir çatışma sahnesini canlandırdılar.

O ara bina tarafımızdan, silahtan arındırılıyordu. Duruma müdahale edildi, düdükle bütün gruplar toplatıldı. Geç getirilen arabaya malzemeler ve silahlar yüklendi. Gazino televizyonu, komutanın taksisi ve bir cemse tahrip edildi. Hükümet binasına ikinci benzin şişesi atıldı ve topluca arabaya binildi. İki arkadaş katırcıların önüne gönderilerek arabadan inilecek köprüye katırları götürdüler.

Arabanın yol alması esnasında şoförlük yapan Haydar'ın acemilik yaptığı görüldü. Arabadan inilerek katırların bağlandığı yere değil, katırların yolda döndürüldüğü yere gidildi. Oysa köprüye gidilmeliydi. Bu durum unutulmuştu. Boş yere yirmi dakika harcandı. Köprüye gidildiğinde araba yükü boşaltılmış, araba götürülüp bir noktaya bırakılmış, yüklerin bir kısmı katırlara

Eylem esnasında planlama dışına izinsiz çıkılmayacak, mevziler terk edilmeyecek, atışlar isabetli ve ölçülü olacak, gereksiz şekilde mermi harcanmayacaktır. Arkadaşlar birbirini vurmamaya ve sivillerin vurulmamasına aşırı dikkat göstermek zorundadırlar. Çapula girişilmeyecek, geri çekilme kademeli ve savunmalı olacaktır.



Eylemimiz amacına ulaşmış, içte ve dışta son derece muazzam yankılar uyandırmış, halkımıza büyük güven, dostlarımıza sevinç vermiş; sömürgeciliği ve reformizmi kahretmiştir. Sömürgeci ordunun aldatıcı görünümü altındaki kofluğunu açığa çıkararak kitlelerin düşmanı olduğu gibi görmesine, ölümü horlamalarına yol açmıştır.

yüklenmiş, geri kalanlar yol boyunca çalılıkların içine saklanmıştır. Bırakılanlar alındı ve tespit edilen köye doğru yola çıkıldı. Kamyon yükünü boşaltan arkadaşların bir kısmı yüklü katırlarla başka yoldan o köye doğru yola çıktıklarından dolayı yolda kendileriyle karşılaşılamadı. Köye vardığımızda alacağımız rehber evde yoktu. Sabah yaklaşıyordu. Su ihtiyacımızı alıp köyden uzaklaşıldığında köpek seslerinden katırların, arkamızdan köye girdiğini tahmin ettik ve önlerine arkadaş gönderdik.

Katırlarla birlikte yürüyen ve köylüleri tanıyan Selim arkadaş, uğradığı rehberin evinde rehberi bulamıyor. Rehberin ailesinden iki kişinin kendisine yardımcı olmasını istediğinde ise, onlardan önce gelen arkadaşların yanına iki rehber verdikleri cevabı üzerine, o da bizim rehber aldığımızı zannederek, köyden yanına adam almaksızın yola çıkıyor. Onları karşılamaya giden Tevfik arkadaş da rehber sorununu konuşmadan yanımıza geldi. Ve artık sabaha az bir süre kalmış. Köyün çevresinden uzaklaşmamız gerekiyordu. Arkadaşları üçüncü kez rehbere gönderme şansımız kalmamıştı.

Evet, köyden rehber alınmıştı. Fakat biz değil; yol kesen grup bizden çok önce yanlarına varıp bizi beklemeksizin rehber alıp gitmişti. Selim de bizim aldığımızı zannetmişti.

Bütün ganimet, üç katırımız ve tüm arkadaşlarla birlikte ilk geceyi ve ikinci günü salimen atlattık. Üçer kişilik iki yol grubu, geri çekilmemizden önce çekilip uzaklaşmışlardı. İkinci gece, yakınında bulunduğumuz köye bir grup arkadaşı su, ekmek, rehber ve fazla katır almaları için gönderdik. Köyde asker olacağı ihtimali göz önünde bulundurularak temkinli giriş yapılacaktı. Keşifçiler köye yaklaştıklarında köyü kordona alan askerler kendilerini fark ediyor. Bunun üzerine arkadaşlar yanımıza geri dönmek zorunda kaldılar.

Üç katırın yükünü aşan 29 adet mavzer, 1 sminof, 2 adet büyük stero teyp orada saklanarak aç, susuz ve rehbersiz, tahmin edilen yöne; yüklü katırlarla birlikte kayalık araziye vuruldu. Yol çıkarılamadığı ve katırların yükü ağır olduğundan az bir mesafe yol alınabildi. Bizim de, hayvanların da susuzluktan yürüyecek halimiz kalmadı. Yaklaştığımız bir köye su ve rehber ihtiyacını karşılamak için grup gönderdik. Arkadaşlar yanlarında iki köylü ve su ile geri döndüler. Onlarla biraz yol aldıktan sonra köylüleri geri göndermek zorunda kaldık. Çünkü; alınmaları bir nevi zoraki olmuştu. Gitmemeleri durumunda aileleri jandarmaya bildirebilirlerdi. Aileleri gideceğimiz yönü bilmeselerdi yine kendilerini bir gün için yanımızda tutmaya çalışırdık. Fakat ailelerin yanında gideceğimiz yönü Tevfik arkadaş açıklamıştı. Köylüleri geri gönderdikten sonra bir saat yol alabildik. Çünkü, sabah oluyordu. Takip ettiğimiz yol kenarındaki kayalıklara çekilip yükleri sakladık. Katırları uzağa götürüp bulunduğumuz yere bakan zomun karşısında bağladıkları için katırlar gündüz köylüler tarafından görüldü. Ve yanımıza geldiler. Gelen köylülerden, akşam rehber aldığımız köyün basıldığını öğrendik. Akşama doğru yol hazırlıklarını yaptığımız sırada, çok sayıda askerin gece geldiğimiz yolda ilerleyip noktamıza yaklaştığını gördük. Bulunduğumuz noktanın karşısında durup beklediler. Köylülerden, izlerimizden ve gece yanımıza aldığımız rehberlerden yön ve noktamızı tespit ettiklerini anladık. Bu durumda tam karşılarında bulunan çok sayıda ganimet eşyasını alıp yüklemek ve yüklü halde çatışmaya girmeyi arkadaşlar göze alamadılar. Katırlarla gitmemiz halinde, üzerinde bulundukları yola girmemiz gerekirdi. Askerlere saldırı yapmaksızın geçmek de mümkün değildi. Oyuklara saklı 32 adet G-3, 1 adet büyük daktilo, Fikret ve Azad'ın eylemde kullanılan silahları, 2 bin adet G-3 mermisi ve ufak tefek eşyaları katırlarla birlikte bırakıp, yakınında bulunduğumuz ve ilişkilerimizin bulunduğu ve oradan üssümüze kadar yolu bildiğimiz köye doğru, kayalık araziden yol almaya başladık.

Asker noktamıza gelmeden önce Şiyar, Bijî, Azad ve Ömer arkadaşları belirtilen bu köye öncü olarak göndermiş, köyde asker olup olmadığını öğrenmek istemiştik. Ayrıca ihtiyaçlarımızı da temin edeceklerdi. İki arkadaş, gelişimizi köyün civarında bekleyecek, bize durumu bildirecekti. Bu köye yaklaştığımızda yalnızca Şiyar'ı bulduk. Kendisinden aldığımız habere göre, keşif gözlemleri sonucu köyde askerin olmadığını anlamış ve dört kişilik grup köye giriyor. İki arkadaş ihtiyaçları temin etmekle uğraşırken Bijî ve Ömer, köyün girişinde gelişimizi karşılamaya çıkıyorlar. Grup ikiye bölündüğünde ve Şiyar'la Azad ihtiyaç temini ile uğraştıkları esnada, köylülerce köye asker girdiği söyleniyor. Ve Şiyar'la Azad köyde birbirlerini kaybederek dışarı çıkıyorlar. Şiyar'ı yol üzerinde bulduk. Ancak Azad, Bijî ve Ömer'i bulamadık. Şiyar ile bir köylüyü yanımıza alıp köyün arkasındaki dağı dolanarak askerleri atlattık. İçinde bulunduğumuz vadinin ön ve gerisi tutulmuştu. Sabaha doğru kendimizi emin bir araziye attık. Gündüz düşmanın hareketini izledik. Çemberi aynı gece yaramayacağımızı düşünerek havadan ve karadan akşama kadar çember sahasını aradılar. Ancak 18 Ağustos gecesi üssümüze ayak basabildik. Üs alanımızda sakin bir gün geçirmenin ardından, akşam uğradığımız ilk köyde, bizden birkaç saat önce 100 kişilik kollar halinde köy ve ormanın arandığını öğrendik.

Bu durumda emin bir araziye çekilip operasyon ve takip çemberi dışında kalmayı uygun bulduk. Keşif ve istihbarat toplamakla uğraşıyoruz. Yönelebileceğimiz küçük karakolların bazılarında çok sayıda asker yerleştirilmiş. Yeni hedefleri belirlemiş ve keşif yapmış durumdayız. Düşmanın savunmasız noktalarına ve geri çekilişi esnasında yönelmeyi kararlaştırdık.

Takımdan kopan Bijî, Azad, Ömer'in de üs alanına vardıklarını öğrendik. Yol kesen gruplardaki üç milis arkadaş alana vardı. Hacı, Xalil ve İbrahim'den oluşan ikinci yol kesici grup henüz ulaşmadılar. Üsse varan arkadaşları aramaya koyulmuşuz. Eylem öncesi yanımızdan ayrılan S. ve C. arkadaşlarla yine üs alanımızda buluşmayı kararlaştırmıştık. Henüz ilişkiye geçemedik."

Otuz kişi Eruh'u basmış, kayıp vermeden ve bir araba dolusu silah ve ganimetle geri dönmüşlerdi. Eylem Türkiye'de ve dünya kamuoyunda günlerce ilk haber olarak duyuruldu. Ama bu baskının baş mimarı komutan Egîd'in değerlendirmeleri farklıydı, askerceydi:

Eruh'u düşürdük ama ciddi savaşlar için daha epey güçlenmeye ihtiyaç var

"Yukarıdaki anlatımımızda da anlaşılacağı üzere geri çekilmemiz önceden ayrıntılarıyla planlanmadığı için düzensiz oldu. Ve zaman kaybına yol açtı. Zaman kaybı, ganimetin tamamen

agit-gunluk-eruh-baskini.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:59 Page 27

kurtarılamamasına ve risk altına girmemize neden oldu. Oysa eylem kararının bize ulaştırılmasından, eylem gününe kadar yirmi günlük hazırlık süremiz vardı. S. arkadaşla birlikte Eruh alanına giden Bedrangilin grubu, keşif ve çekileceğimiz yol güzergahını hazırlayacak, yolu tanıyacak veya hazır rehber bulundurulacaktı. İki arkadaşın yanına vardığımızda iki konuda da hazırlık yapılmadığını gördük. Eylem gerçekleştirme gününe beş gün kalmış, beş günün ancak üç gününü hazırlığa verebilirdik. Ve bu üç günde de ancak şehire arkadaş gönderip keşif yapmakla uğraşabilirdik. Nitekim bunu yaptık.

Ganimet almada fazla aç gözlü davrandık. Ve ilk gece bizi epey hantallaştırdı. Ganimet için bir grup ayırabilirdik. Ancak korunup korunamaması konusunda tereddüte girdik. Ve yanımıza almakla kendimizi ağırlaştırdık. Her şeye rağmen ganimeti kıra kadar çıkarabilmiş, kurtarmaya çok az bir mesafe kala, gerekli uyanıklık ve dikkati gösteremeyişimizden ötürü takibe yol açtık. Ve düşmanı üzerimize kadar getirdik.

Eylem sahası içinde düşmana vurulan ilk darbenin coşkusuyla arkadaşlar kendilerinden geçtiler. Ve herkes ne yapacağını şaşırır duruma girerek ortalık darmadağın oldu. Toparlanmak zaman aldı. Süremizin bir kısmı böylece boşa tüketildi.

Böyle bir eylemin tecrübesizliğini yaşayan arkadaşlar, planlamaya tam bağlı kalmadı. Gerekli atış disiplini, mevzilenme, irtibat, hız ve duyarlılıkta yetersiz davrandılar. Gereksiz atışlarda bulundular, fazla mermi harcadılar, karambol atışlarına başladılar.

Yürüyüşte, yük almada isteksiz davranıldı. Kurallara uymada kavrayışsızlık ve yorgunluğun tesiri nedeniyle fazla aldırış edilmedi. Sürekli uyarı ve eleştirilere yol açtılar.

Asker olmanın ruh ve anlayışında son derece eksiklik görüldü. Komut, uyarı, temel askeri anlayışlara aldırış etmeme, kendini koy verme, vurdum duymazlık sürekli haller oldu.

Özel eşya, donatım ve silaha yeterince sahip çıkılmadı. Yol boyunca eşyalar döküldü.

Takım sorumlusu her konuda yönetim birimiyle kolektif karar almaya çalıştı ve savaş alanındaki bu yersiz kolektiflik hantallık yarattı.

Halka karşı sekter davranışlar gösterildi. Çapul zihniyetine yol açacak davranışlar sergilendi.

Belirgin hata ve eksikliklerimiz yanında arkadaşların tümünde cesaret, coşku ve azim tamdı. Ancak yapının ciddi savaşlar için daha epey güçlendirilmeye ihtiyacı var.

İnsan kaybımız yok, Ferhan isimli arkadaş parmağından yaralanmıştır.

Eylemimiz amacına ulaşmıştır

Eylemimiz amacına ulaşmış, içte ve dışta son derece muazzam yankılar uyandırmış, halkımıza büyük güven, dostlarımıza sevinç vermiş; sömürgeciliği ve reformizmi kahretmiştir. Sömürgeci ordunun aldatıcı görünümü altındaki kofluğunu açığa çıkararak kitlelerin düşmanı olduğu gibi görmesine, ölümü horlamalarına yol açmıştır.

Askeri açıdan düşmana fazla maddi kayıp verdirmemekle birlikte asker saflar içinde büyük manevi tahribata yol açmış, onu korkuya boğmuştur. Karakolların nöbeti köylüler tarafından tutulmaktadır. Düşman halka karşı tavrında son derece yumuşamış, bu yolla halk direnişinin önünü almaya çalışmaktadır. Eylem, savaşçı yapımızı güçlendirmiş, kendimizi daha iyi tanımamıza olanak sunmuştur. Eylem, tutukluluğumuzu gidermiş, sağ anlayışlara ölümcül darbeyi indirmiştir.

Devrimci selamlar
22 Ağustos 1984

Çok acele olduğu için yazı düzenli ve doyurucu olmadı, özür dilerim.

Dağlarımız, 'dağ komandolarını' bitkin düşürüyordu

Komutan Egîd ve yanındaki hevalleri uzun bir yürüyüş sonrası nihayet konumlanacakları noktaya ulaşmışlardı. Noktaya varır varmaz Eruh baskınını değerlendirme toplantısı yapılır. Hemen hemen bütün arkadaşlarda coşku ve moral oldukça yüksekti. Kazanım ve kayıplar tek tek değerlendirilir:

"Gizli askeri üsse vardığımızda, eylemin değerlendirilmesi ile ilgili bir toplantı yapıp, başarı ve eksikliklerimizi ele aldık. Kazanımlarımızın korunması için siyasal ve askeri faaliyetlerin vardığı aşamanın üstüne çıkarılması gerekiyordu. Eylemin önemli siyasal sonuçlar yaratacağı ortadaydı. Birlik üyelerinin hepsi, tüm konularda görüş birliğindeydi. Değerlendirme ve sonuç raporunu hazırlamak üzere toplantıya son verildi. Yeni eylemlere hazırlanmak için dinlenme, eğitim ve keşif çalışmalarına başlandı.

Arkadaşların tümünde eylemin birkez daha açığa çıkardığı coşku, cesaret ve azim vardı. Bu hususta örnek teşkil eden B. adındaki köylü arkadaşımız, politik çalışmalara yeni katılmıştı. Köylülüğümüzün yurtsever, direnişçi ve olgun özelliklerini mükemmel bir şekilde yansıtmaktaydı. Eylemin bütün hazırlıklarına faal hizmetler sunmuş, eylemde düşman binasına en önde girenler arasında kahramanca çarpışmış ve geri çekilmede karşılaştığımız zorlukları yenmemizde önemli katkıları olmuştu. Birliğimizin en yaşlı üyesi olmasına rağmen, hepimizden daha dinç ve atikti. Eylemden önce kendisiyle keşif için düşman binasını gözlediğimiz esnada ona baskın nasıl olmalı sorusunu yönelttim. O ise; "içeri girip silah almazsak olmaz" cevabını vermişti. Evet, köylümüz işte böyleydi. Eylemde yer alan diğer köylüler de cesaret ve beceride güçlerini kanıtlıyorlardı. Doğru önderlik ile Kürdistan köylülüğünün gücünün toplamı, devrim volkanını oluşturuyordu. Bu kanıtlanmıştı.



Düşman, eylemlerden sonra gelip halkın ayağına kapanıyordu: "Devletimize yazıktır, günahtır, yapmayın, size yol, su, elektrik getireceğiz, din kardeşiyiz" diyordu. Köylülerden, düşmanın bu durumunu dinlediğimizde, aklımıza eskiden siyasetçilerinin seçim kürsüsündeki konuşmaları geliyordu. Şaşaalı 'büyük Türk ordusu' zavallı politikacıların durumuna düşecek kadar küçülmüştü. Onların bu zavallılığı halkın dilinde alay konusu olmuştu. "Tokat yiyince uslandı, yoksulluğumuzu, kardeş olduğumuzu anladı" diyorlardı.

Düşman, kaybettiği prestijini yeniden kazanmak için dağ komandolarını getirip halka saldırtmaya başlamıştı. Bu sefer de erler ağlamaya başlıyordu. Teskerelerine az kaldığını, yaşamak istediklerini söylüyorlardı. Dağlarımız, 'dağ komandolarını' bitkin düşürüyordu. Komando, jandarma, polis, kontrgerilla karışımı özel baskı taburlarını devreye sokan düşman, karakolların çoğunu kaldırmıştı. Yerinde bırakılanların mevcudu üç katına çıkarılmış ve nöbetler asker başına üç dört saate çıkarılmıştı. Buna rağmen, kendilerini güvenlikte hissetmiyor, partizanlara sık sık selam gönderiyorlardı. Operasyon birlikleri, en az 20 adet helikopter filoları ile bir alandaki tüm köylere aynı anda indirme yapıyor, fakat kısa süre içinde tekrar belli merkezlerde toplanıp gizli operasyona geçiyorlardı. O kadar hantal ve gürültülüydüler ki, gelişlerini çok önceden fark etmemek mümkün değildi. Bu tarzda defalarca yapılan toplan-dağıl manevraları sonuçsuz kaldı ve yıpranmalarından başka bir işe yaramadı. Bunu bazı sömürgeci komutanlar çok iyi ifade ediyorlardı.

Örneğin bir binbaşı, köylülerin huzurunda şunları söylemişti: "Karşımızda bir ordu olmuş olsaydı, bir günde ya biz ya o yok olup giderdi. Ama bunlar (partizanlar) bizi ansızın vurup gidiyorlar ve peşlerine düşmek istersek, onların iki üç saatte aldıkları yolu, biz ancak on saatte alıyoruz."

Evet, komutan doğru söylüyordu. Düzenli burjuva ordusunun temel zaafına parmak basıyordu. Yine bu koşullarda yaşam acizliğine düşen diğer bir subay, dayandığı sopanın yardımıyla köye zorbela yetiştiğinde, "nerede bu Apocular, çıkıp bir kurşun sıksınlar da, beni bu azaptan kurtarsınlar" diye seslenmişti. Geceleri ağaçlardan düşen cevizin çıkardığı ses ikide bir irkinti yarattığı için koca ceviz ağaçlarını kökten kesmiş, parola vermediği için sayısız hayvan öldürmüşlerdi. Her canlıya düşman olan faşist sömürgeciler, geceleri çıkan en ufak bir hışırtıya sabaha kadar kurşun yağdırıyorlardı. Güvenlerini yitirmiş, kendilerine nöbet tutturdukları köylüleri, Apocuların milisleridir diyerek kovmaya başlamışlar. Ajanlar verdikleri bilgiler karşılığında dayakla mükafatlandırılıyordu, çünkü kendilerini tehlikeye sürüklüyorlardı."

"Umut yeşermişti ama henüz endişe de vardı"

Komutan Egîd günlüğünde Eruh baskınıyla birlikte düşmanın nasıl bir ruh hali içinde olduğunu ve yine halkın coşkusunu ve moralini verdiği örneklerde çok iyi bir biçimde dile getiriyordu. Ama bütün kazanımlara rağmen Egîd mevcut gelişmelerle yetinilmeyeceğini de biliyordu.

Ve günlüğüne düşürdüğü şu not çok önemliydi: "Umut yeşermişti ama henüz endişe de vardı."

"Düşmanı çıldırmaya götüren bu korku hali, onu yığınla dengesizliklere sürüklemiş, ordu yapısını bir bütün olarak laçkalaştırmış, disiplin oldukça gevşemişti. Esir aldığımız bir askerin anlattığına göre, bozulan disiplini yeniden kurmak için, karakollarda her gece, bir askeri işkenceye alıyorlarmış.

Oluşan vehameti gidermek için, Ekim ayı başlarından itibaren faşist yöneticiler bölgeye üşüşmeye başladı. Ama attıkları naralara verilen cevaplar, kendilerine pahalıya mal olmaya başlayınca seslerini artık çıkaramaz oldular. Sırasıyla, Kenan Evren, Turgut Özal, Genelkurmay Başkanı ve diğer yetkilileri; **Partizanlar,** Şemdinli, Çukurca, Beytüşşebap ve Şırnak'ta, halkımızın alkışladığı eylemlerle karşıladılar.

Faşist yetkililer durumu kurtaracaklarına, prestijlerini de yitirmekteydiler. Bu ise onların çok ağrına gidiyordu. Prestijlerini de kurtarmak için halka silah dağıtma kararı aldılar. Ama halkın cevabı olumsuzdu. Kendisini koruyamayan bir devleti koruyamayız diyordu. "Bize vereceğiniz silahlar da birkaç gün içinde Apocuların eline geçecek" diyerek, onları çıkmaza sokuyordu. Halka silah dağıtmaktan vazgeçen sömürgeciler, uçak ve helikopter uçuşlarını da azalttı. Bütün kandırma ve gönül alma oyunlarından vazgeçen düşman, ev yakmaktan açık işkenceye kadar ve hatta adam öldürmeye kadar, vardırdığı baskı uygulamalarından da hiçbir yarar sağlayamamıştı. Bütün askeri 'dehası' ve muazzam tekniği bir işe yaramamıştı. Yüksek rütbeli subaylar teknik bilgilerini unutmuşçasına, karakolların korunması için köylülerimizin bilgisine başvuruyorlardı. Bir binbaşı karakolun çevresine kadar duvar ördürtme fikrini yanındaki köylüye açıklayıp "nasıl olur" diye sorunca köylü "eğer duvar örerseniz nöbetçiler dışarıda kalır ve hedef olurlar" dedi. Aslında buna benzer sayısız örnek verilebilir ama bununla yetineceğiz.

Yine kendilerini emniyette hissettikleri taburlarına da birkaç kurşun sıkılınca, buradaki huzurları da kaçmış ve sabahlara kadar havai ışıdaklarla etrafı aydınlatır olmuşlardı. Halk, düşmanın zaafını ve çaresizliğini gördükçe, yanılgılardan sıyrılmaya başlıyordu. Düşmandan bu kadarını da beklemiyorlardı aslında. Kendilerini artık daha büyük saldırıların maddi ve psikolojik ihtiyaçlarını karşılamaya hazırlıyorlar, cesaretlerini pekiştiriyorlardı.

Umut yeşermişti ama henüz endişe de vardı."

■■■

Bütün kandırma ve gönül alma oyunlarından vazgeçen düşman, ev yakmaktan açık işkenceye kadar ve hatta adam öldürmeye kadar vardırdığı baskı uygulamalarından da hiçbir yarar sağlayamamıştı. Bütün askeri 'dehası' ve muazzam tekniği bir işe yaramamıştı. Yüksek rütbeli subaylar teknik bilgilerini unutmuşçasına, karakolların korunması için köylülerimizin bilgisine başvuruyorlardı.

Komando, jandarma, polis, kontrgerilla karışımı özel baskı taburlarını devreye sokan düşman, karakolların çoğunu kaldırmıştı. Yerinde bırakılanların mevcudu üç katına çıkarılmış ve nöbetler er başına üç dört saate çıkarılmıştı. Buna rağmen, kendilerini güvenlikte hissetmiyor, partizanlara sık sık selam gönderiyorlardı. Operasyon birlikleri, en az 20 adet helikopter filoları ile bir alandaki tüm köylere aynı anda indirme yapıyor, fakat kısa süre içinde tekrar belli merkezlerde toplanıp gizli operasyona geçiyorlardı.

arka-kapak-Kerim Baytar.qxp_Layout 1 29.08.2017 00:59 Page 1

15 Ağustos eyleminin büyük propagandacısı Kerim Yoldaş

Halkımızın kutsal özgürlük savaşımında binlerce şehit verilmiştir. Her bir şehidimiz, verdiği mücadeleyle Kürt halkının özgürlük mücadelesine bir ivme daha kazandırmış ve halkı bir adım daha özgürlüğe taşımıştır. Kerim Baytar Yoldaş da, bu şehitlerimizden biridir. Hareketimizin değerli neferlerinden Kerim Baytar Yoldaş, 22 Eylül 1984 günü bir hainin açtığı ateş sonucu şahadete ulaşır. Partimizin önderliğinde; büyük acılar ve fedakarlıklarla yükseltilen Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz'de ölümsüzleşerek şehitler zincirine eklenen Kerim Yoldaş, her şeyiyle kendisini mücadeleye adayan güçlü bir dava insanıydı.

1956 yılında Mêrdîn'in Dêrik ilçesinde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Kerim Baytar Yoldaş, ilk ve ortaokulu Dêrik'te okur, daha sonra ise yatılı öğretmen okulunda öğrenimine devam eder. Bu dönemde katıldığı siyasi eylemlerden dolayı birkaç kez sürgün edilen Kerim Yoldaş, sırasıyla Amed, Trabzon ve Dersim öğretmen okullarında okuyarak mezun olur. 1978-79 döneminde Mêrdîn'deki Eğitim Enstitüsü'ne kayıt yaptıran ve öğretmen olan Kerim Yoldaş, diplomasını aldıktan sonra öğretmenlik yapmayarak tamamen profesyonel devrimciliğe başlamıştır. Evli olan Kerim arkadaş, ailesinin içinde bulunduğu sıkıntılar ve çektiği zorluklara rağmen çıkarlarını ülkenin ve halkın çıkarlarıyla bütünleştirmişti.

1974'lerde ilerici, devrimci fikirlerle tanışan ve özellikle de sivil-faşist güçlere karşı mücadeleye aktif olarak katılan Kerim Yoldaş, hareketimizin düşünceleriyle 1977 sonlarında, Dersim'de okuduğu dönemde tanıştı. Kısa süreli araştırmaları sonucu o güne kadar aradığı ideolojiye kavuştuğunu anlayan ve aktif bir sempatizan haline gelen, ilk andan itibaren de bu düşüncelerin aydın-gençlik içerisinde taban bulması için çalışan Kerim Baytar Yoldaş; atak, girişken ve gözüpek kişiliğiyle dikkatleri çekiyordu.

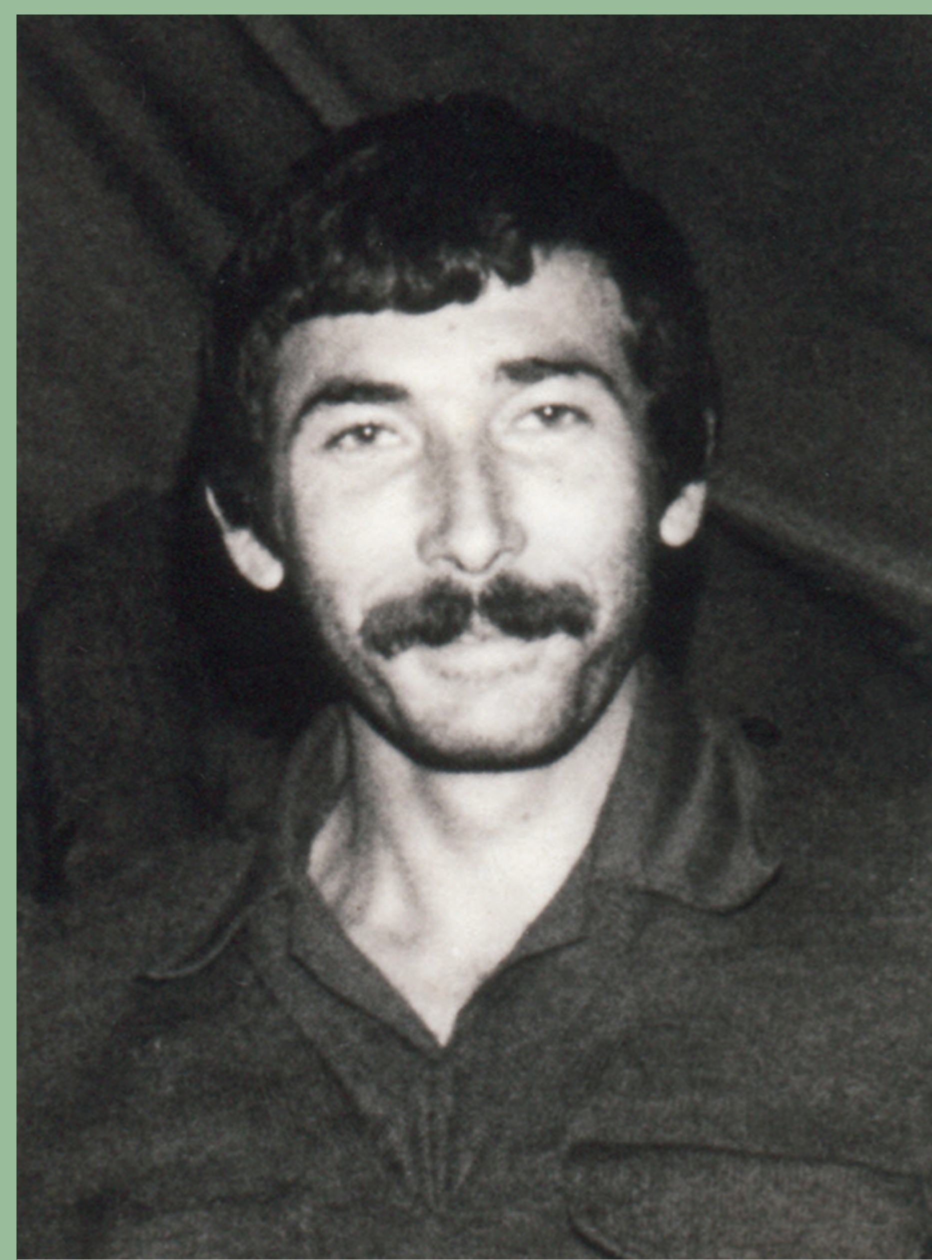
Mêrdîn'e döndüğünde artık gelişkin bir düzeyde çalışmalara katılmaya başlamış ve çeşitli düzeylerde sorumluluklar üstlenmişti. Kayıt yaptırdığı Eğitim Enstitüsü'nü de araç olarak kullanıp siyasi faaliyetlerine ağırlık veren ve aksatmadan aldığı her görevi yerine getiren Kerim Yoldaş, propaganda, eğitim faaliyetleri ve eylemsel faaliyetlerde ciddi görevler üstlenmişti. 1979 yazında Dêrik yerel komitesinde yer almış ve 1980'in başından itibaren Mêrdîn Bölge Hazırlık Komitesi üyeliğine getirilmişti.

Mêrdîn bölgesi gibi yurtsever özün oldukça güçlü ama aynı zamanda düşman saldırılarının da yoğun olduğu bir alanda devrimci görevler yürüten Kerim Yoldaş, halkın mücadeleye çekilmesi ve bu mücadelede onlara önderlik edilmesinde ihtiyaç duyulan güçlü bir şahsiyeti temsil etmekte, gittiği her köy ve evde davamıza taraftarlar kazandırmaktaydı. Doğası gereği oldukça zor koşullar altında gelişen mücadelemizi kitlelere mal etmek ve her koşul altında direnişi geliştirmek amacıyla Partimizin başlattığı çalışma tarzına uygun bir faaliyet sergileyen Kerim arkadaş, yoldaşlık ilişkilerini de en güçlü tarzda yaşayan ve çevresine de yaşatan öncü bir karaktere sahipti.

12 Eylül 1980'de askeri-faşist cuntanın işbaşına gelmesiyle beraber, Hareketimizin daha önce başlattığı düzenli geri çekilme çalışmaları hızlandırılmıştı. Bu süreçte kadroların ve kadro adaylarının yurtdışına çıkarılması işlemlerini de uzun süre gerçekleştiren Kerim Yoldaş, 1981'in yaz aylarında yurtdışına çıkarak Parti okulunun sunduğu olanaklardan en güçlü tarzda yararlanmış ve yurtdışında kaldığı bir yıllık süre içerisinde, siyasi ve askeri alanda yeteneklerini geliştirerek güçlü bir militan haline gelmişti. Kendi geçmiş pratiğini, Parti'den aldığı güç ve perspektifle değerlendiren ve eleştiri süzgecinden geçirerek sonuçlar çıkaran Kerim Baytar Yoldaş, grup dönemi devrimciliğinin terkedilmesi, zaaf ve noksanlıkların aşılarak, militan bir seviyenin tutturulup, Parti'nin ruhuna uygun bir kadro durumuna gelinmesi gerektiğini kavramıştı. Ve bunu pratiğiyle de kamp yaşantısı içerisinde kanıtlamıştı.

1982'nin Mayıs ayında Başûrê Kurdistan, oradan da Rojhilatê Kurdistan'a gönderilen Kerim Yoldaş, bu alanlarda kaldığı kısa süre içerisinde de Partimizin anlayışına uygun, çözümler bulmaya çalışıyorlardı. Kürdistan toplumunu tarihin derinliklerinden bu yana kemirip duran ve öncü devrimci gücün mutlaka çözmek zorunda olduğu bir sorun olan aşiret ve aile çelişkileri, bir hiç uğruna ortaya çıkan kan davaları vb gerici, çağdışı olgular, Kerim Yoldaş'ın faaliyet alanında da acısı en çok duyulan sorunların başında geliyordu.

Bu ilk dönemde ülkeye giren ve faaliyetleri omuzlayan silahlı propaganda birimleri bir yandan siyasi yapıyı lehimize çevirerek, düşmanı teşhir etmeye çalışıyor ve bu faaliyetleri sürdürürken de önlerine çıkan engelleri silahlı



Adı-Soyadı: Kerim Baytar
Kod Adı: Cemil
Doğum Tarihi ve Yeri: Dêrika Çiyayê Mazî / 1956
Katılım Tarihi ve Yeri: Dersim / 1977
Şahadet Tarihi ve Yeri: 22 Eylül 1984 Sêrt / Dihê (Eruh) Sipîvyan Köyü

kısa süreli bir faaliyet sürdürmüş ve oradan asıl görev alanı olan Bakurê Kurdistan'a geçmişti. Dihê (Eruh) ve çevresinde bir silahlı propaganda biriminin sorumluluğunu üstlenen Kerim arkadaş, büyük bir azim ve coşkuyla görevine sarılarak, ciddi kazanımların elde edilmesini sağlamıştır.

Partimizin yeni döneme ilişkin mücadele anlayışına uygun olarak ve bu temelde sürdürülen devrimci faaliyetleri ülke somutuyla bütünleştirmek için girişilen çalışmalara katılan Kerim Yoldaş, sorumluluğundaki silahlı propaganda grubunun yönetimini en güçlü bir şekilde yapmış ve geceli-gündüzlü bir çalışmayla bölgede mücadelenin daha da geliştirilmesi için gerekli zemini yaratmıştır. Halkın her kesimine inen ve mücadele anlayışını en güçlü tarzda kitlelere kavratan Kerim Yoldaş ve grubu, bir yandan Parti düşüncelerini yöre halkına kavratmaya çalışarak eskiden beri halkın üzerindeki yanlış anlayışları mahkum ediyor, bir yandan da halkın sorunlarına eğilerek eylemlerle ortadan kaldırıyorlardı. Bir yandan da benzer sorunların çözümü için ciddi uğraşlar vermekteydiler. Sonunda Kerim Yoldaş'ın canını da katık ettiği halkın bu birliği önemli oranda sağlanabilmiş ve bölgede yüzyıllardan beri süregelen düşmanlıklar, kan davaları durdurulabilmişti.

Kerim Yoldaş, 15 Ağustos eyleminin hazırlık aşamalarına her boyutuyla katıldı. Hem silahlı propaganda birlikleri içinde yer alarak cephe çalışmalarını yürütüyor hem askeri hazırlıklar ve lojistik faaliyetiyle ilgileniyordu. PKK'nin halk ile ilişkilerinin örnek isimlerinden Kerim Yoldaş, 15 Ağustos Atılımı'nın efsanevi komutanı Egîd Yoldaş'ın günlüğünde şöyle yer buluyordu:

Yörede halkın sevgi ve saygısını kazanan Cemil-Kerim Baytar arkadaş, bir gün dağda yürürken arkadan birkaç koçer kadın gelip kendisine yetişiyorlar. Arkadaş yol vermek isteyince onlar, "Yok beraber yürüyelim. Eskiden dağdaki eşkıyanın korkusundan rahat dolaşamıyorduk buralarda. Sizler de ilk geldiğinizde doğrusu yine korktuk, yanaşmadık ama bir yıldan beri çevremizde kaldığınız halde herhangi bir kötülüğünüzü görmedik. Sizi artık kardeş ve evladımız olarak kabul ediyoruz" diyerek güvenlerini açıkça belli ediyorlar. Bu örnek de gösteriyordu ki, artık çevrede gerekli güven kazanılmıştı.

15 Ağustos eyleminin askeri-lojistik hazırlık çalışmalarına da dahil olan Kerim Yoldaş, eylem öncesi sayıları 30'u bulan yoldaşlarını sığınaklarda, güvenlik içinde konumlandırmış onlarla gerekli tartışmaları yürütmüştü. Eruh baskını için gelen bir grubu yanına alarak sığınağa götürmüştü. Sığınakta başka arkadaşlar da vardı. Biraraya gelen grup önce siyasal gelişmeler üzerine konuştuktan sonra örgütsel faaliyetler üzerine tartışmalar yürüttüler. Kerim Yoldaş burada yürüttüğü çalışmaları aktardı arkadaşlarına. Direniş için hazırlık çalışmalarında önemli ilerlemeler kaydedilmişti. Yörenin önemli bir kesiminden destek sağlanmış, ilişkiler geliştirilmişti. Aynı zamanda çok sayıda savaşçı adayı da belirlenmiş, depolar halkın katkılarıyla doldurulmuş, değişik noktalarda sığınaklar dahi hazırlanmıştı. Araziye hakimiyet konusunda da önemli aşama katedilmişti. Burada faaliyette bulunan Kerim Yoldaş ve grubunun direniş başlatmaya hazır ve istekli oldukları her hallerinden belliydi. Çünkü arkalarında Eruh halkının desteği vardı.

15 Ağustos günü gelip çattığında Komutan Egîd öncülüğündeki 14 Temmuz Silahlı Propaganda Birliği eylem için harekete geçti. Akşam saat 21:00'de başlayan eylemde Kerim yoldaş da baskın grupları içindeki yerini alıyordu. Bedran ve Bijî arkadaşlar ile birlikte Kerim yoldaş, şehrin ortasındaki askeri bölüğün avlusunda bulunan gazino ve komutanlığa ait lojmanları basacaktı. Eylem planlandığı gibi başladı. Kerim Yoldaş'ın da içinde bulunduğu grup, ilk ateşten sonra gazinoya baskın düzenlemek için ilerlerken yolu şaşırdıkları için hedeflerine geç ulaştılar. Bu gecikmeden dolayı gazinodan birinin tabancasını ateşlemesini engelleyemediler ve Ferhan arkadaş burda sağ el parmağından yaralandı. Ancak bu aksiliğe rağmen grup gazino ve komutanlığı kısa sürede ele geçirdi ve hedefine böylece ulaştı.

Ve 15 Ağustos eylemiyle Hêzên Rizgariya Kurdistan-HRK'nin kuruluşu böylece tüm dünyaya duyurulmuş oldu.

15 Ağustos eylemi ardından düşman da baskı ve yıldırma faaliyetlerine hız vermiş, işkencelerini arttırmıştı. Aynı zamanda halk içindeki aşiret çelişkilerini de kullanarak kendi saflarına çekebileceği işbirlikçileri açığa çıkarmaya çalışıyordu. Bu olaylardan biri de Sipîvyan köyünde yaşandı. Daha önce yapılan müdahaleyle barış görüşmelerinin yapıldığı Sipîvyan köyünde çatışmalar başlayınca Kerim Yoldaş ve grubu köye müdahaleye gider. Düşman tarafından ajanlaştırılan mele Ömer isimli hain arkadaşlar köye girer girmez ilk ateşi açıyor. Bu ateşte grup sorumlusu Kerim Yoldaş yaralanıyor ama soğukkanlılığını koruyarak karşılık veriyor. Yaralı haldeyken ateş ederek Ömer denilen bu haini ağır yaralıyor ve böylece arkadaşlarını da kurtarıyor. Olayı gören köylüler Kerim Yoldaşı köyün dışına çıkararak ilk müdahalesini yapıyor ama o yarası ağır olduğu için yoldaşlarının ve halkının kollarında şahadete ulaşıyor.

Mücadele Arkadaşı